

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تولید و کاربرد مواد آموزشی

رشته کودک‌یاری

گروه تحصیلی بهداشت

زمینه خدمات

شاخص آموزش فنی و حرفه‌ای

شماره درس ۴۱۳۹

مشق آرانی، بهمن	۲۷۱
تولید و کاربرد مواد آموزشی / مؤلفان: بهمن مشق آرانی، محمدحسن امیر تیموری . - تهران :	/۳۰۷۸
شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۳ .	ت ۵۷۶ /
۱۶۰ ص. : مصور. - (آموزش فنی و حرفه‌ای؛ شماره درس ۴۱۳۹)	۱۳۹۳
متون درسی رشته کودک‌یاری گروه تحصیلی بهداشت، زمینه خدمات.	
برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کارداش وزارت آموزش و پرورش.	
۱. تدریس - ابزار و وسائل. ۲. آموزش دید و شنودی . ۳. تکنولوژی آموزشی. الف . امیر تیموری، محمدحسن . ب. ایران. وزارت آموزش و پرورش. دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کارداش .	
ج. عنوان.	

همکاران محترم و دانش آموزان عزیز :

پیشنهادات و نظرات خود را درباره محتوای این کتاب به نشانی
تهران - صندوق پستی شماره ۴۸۷۴/۱۵ دفتر تألیف کتاب های درسی
فنی و حرفه ای و کار دانش، ارسال فرمایند.

پیام نگار (ایمیل) tvoccd@roshd.ir

وب گاه (وب سایت) www.tvoccd.medu.ir

این کتاب در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ در ۲۴ استان کشور به صورت آزمایشی اجرا شد . در پایان
سال تحصیلی بر اساس نتایج استخراج شده از پرسشنامه ها و کتاب های حاشیه نویسی شده هنر آموزان و نتایج
استخراج شده از پرسشنامه های هنرجویان، کمیسیون تخصصی رشتہ کودک باری به همراه مؤلفان، کتاب
مذکور را مورد بررسی و تجدید نظر قرار داد.

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

برنامه ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کار دانش

نام کتاب : تولید و کاربرد مواد آموزشی - ۲۵۹/۲۵

مؤلفان : بهمن مشقق آرانتی، محمد حسن امیر تیموری

اعضای کمیسیون تخصصی : فاطمه قاسم زاده، فرشته مجیب، فاطمه قربانی بهنام، سارا فرجاد، شهر بانو سرداری و معصومه صادق

ویراستار ادبی : حسین داوودی

آماده سازی : انتشارات گویش نو

نظارت بر چاپ و توزیع : اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن : ۰۹۶۶-۸۸۸۳۱۱۶۱، ۰۹۲۶۶-۸۸۳۰، کد پستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب سایت : www.chap.sch.ir

صفحه آرا : مصطفی مهاجر

طرح جلد : ترسم متحنی

ناشر : شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ایران : تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دار و بخش)

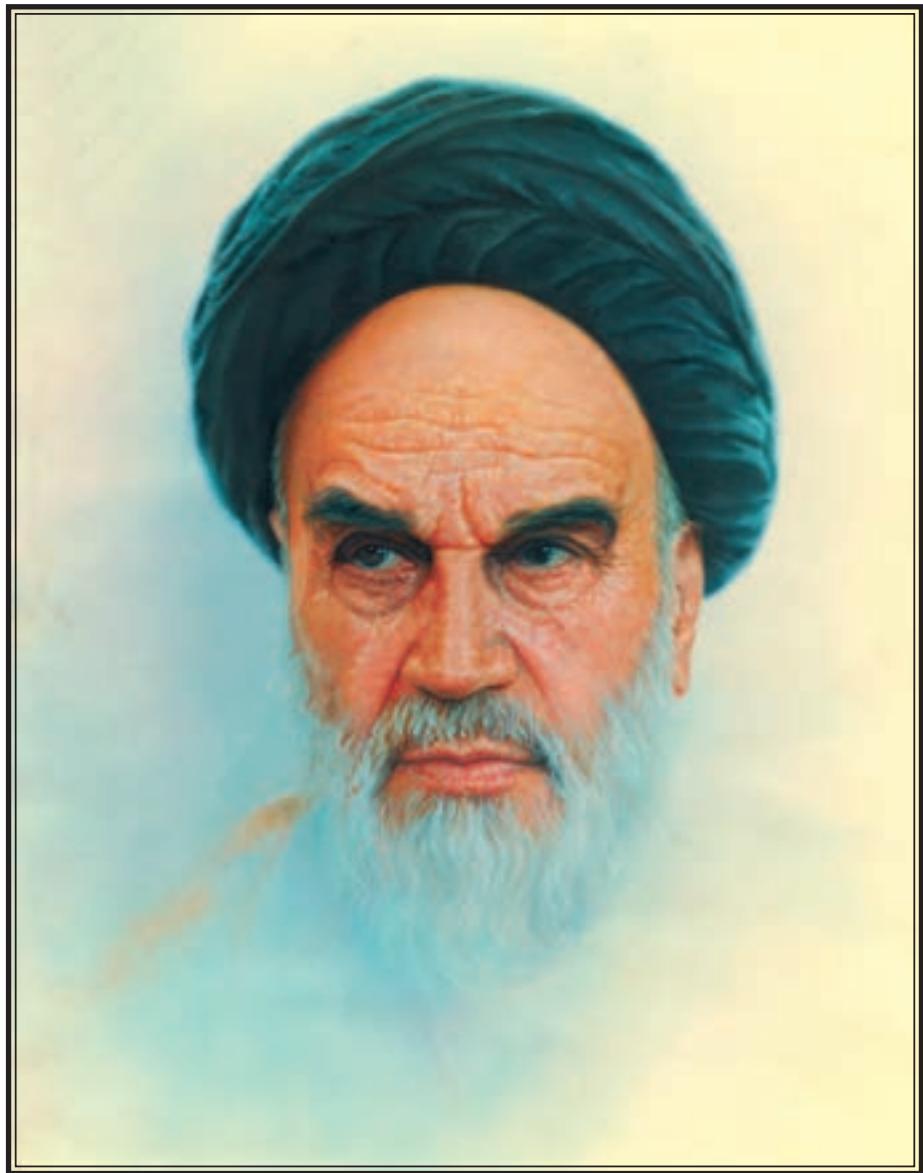
تلفن : ۰۹۱۵-۴۴۹۸۵۱۶۱، دورنگار : ۰۹۱۶۰-۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی : ۳۷۵۱۵-۱۳۹۱

چاپخانه : کارون

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ ششم ۱۳۹۳

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۱۵۹۴-۹ ISBN 964-05-1594-9

از شهادت که مردان و زنان بزرگ تربیت می شود. شهادت تحصیل کوشش کنید که برای فضایل اخلاقی،
فضایل اعمالی مجذب شوید. شهادت برای آتیه مملکت ما جوانان نیز مند تربیت کنید. دامان شایسته مدرسه ای است که
در آن جوانان بزرگ تربیت بشود. شهادت تحصیل کنید تا کوکان شهادت دامان شما فضیلت برند.
(امام خمینی (ره))

فهرست

مقدمه

بخش اول : کلیات

۱	فصل یکم - ارتباط انسانی
۱۰	فصل دوم - یادگیری و نقش حواس پنج گانه
۱۸	فصل سوم - اصول ، فنون و مراحل طراحی و تولید رسانه های آموزشی

بخش دوم : طبقه بندی ، شناخت ، تولید و کاربرد رسانه های یادگیری

۴۰	فصل چهارم - رسانه های دیداری
۱۰۸	فصل پنجم - رسانه های شنیداری
۱۱۹	فصل ششم - رسانه های دیداری - شنیداری
۱۴۰	فصل هفتم - رسانه های چند حسی

فهرست منابع

هدف از ایجاد رشته‌ی کودک یاری در شاخه‌ی تحصیلی فنی و حرفه‌ای تربیت نیروی انسانی متعهد و کارآمدی است که بتواند علاوه بر اجرای وظایف شهروندی خویش، با استفاده از آموخته هایش در مشاغل مربوط به کودک یاری به کار اشتغال ورزد. به این منظور مجموعه ای از دروس عمومی، پایه، اصلی و تخصصی برای این رشته پیش‌بینی شده است. یکی از دروس اصلی این رشته، درس «تولید و کاربرد مواد آموزشی» به ارزش ۲ واحد نظری و عملی است که در برنامه‌ی هفتگی برای آن یک ساعت نظری و سه ساعت عملی پیش‌بینی شده است.

هدف از اجرای این درس کسب آگاهی و مهارت در زمینه‌ی شناخت، طراحی، تولید و کاربرد مواد و رسانه‌های آموزشی در راستای ارتقای توانایی‌های حرفه‌ای هنرجویان سال دوم رشته‌ی کودک یاری است.

بدیهی است برای اجرای فعالیت‌های عملی و کارگاهی باید عواملی نظیر محیط کار، ابزارها و مواد لازم، میزهای کار فردی و گروهی و سایر شرایطی که اجرای فعالیت‌ها و تجارت آموزشی این درس را تأمین می‌کند، فراهم گردد. امید است این امر با همت و کوشش مسئولان آموزش و مدیران محترم هنرستان سامان یابد.

ستخنی با هنرآموزان محترم

همانگونه که قبلاً گفته شد، هدف از برنامه ریزی و اجرای این درس ایجاد توانایی‌های لازم برای توسعه‌ی دامنه‌ی کارآمدی آموزشی و ارتقای یادگیری هنرجویان این رشته در عمل به وظایف حرفه‌ای آنان است و به همین منظور به شیوه‌ی عملی-نظری تعریف شده است. بنابراین، انتظار می‌رود هنرآموزان محترم در جریان آموزش با تأکید ویژه در ایجاد و افزایش توانایی‌های عملی و مهارتی به پیشرفت یادگیری هنرجویان توجه کنند و تاحد ممکن یادگیری را از سطح دانش به یادگیری در سطوح کاربردی و مهارتی ارتقا دهند و در ارزش‌یابی‌های مستمر نیز این مهم مدنظر قرار گیرد تا هنرجویان در هر یک از زمینه‌های این درس به جای حفظ کردن مطالب، طرح عملی مفیدی برای آموزش موثر طراحی و ارائه دهند و حتی بتوانند از آن‌ها به صورت راهنمای فعالیت‌های آموزشی خود در آینده استفاده نمایند.

در راستای تحقق هدف کلی کتاب، در آغاز هر فصل تعدادی هدف رفتاری و در انتهای آن خلاصه‌ای از مفاهیم اساسی و اصول موجود در فصل، به منظور جمع‌بندی آموخته‌ها، پیش روی یادگیرنده‌گان قرار گرفته است. فعالیت‌های آموزشی ارائه شده در این کتاب، با توجه به هدف‌های رفتاری هر فصل، تحت عنوان فعالیت‌های عملی فردی یا گروهی تعیین شده است و هنرآموزان محترم با توجه به میزان مشارکت هنرجویان در انجام فعالیت‌های گروهی، علاقه‌مندی، خلاقیت، نظم و انضباط و مهارت کافی در اجرای فعالیت‌ها آنان را مورد ارزشیابی قرار دهند.

مدرسان و هنرآموزان محترم می توانند فعالیت های آموزشی دیگری را، متناسب با شرایط آموزشی موقعیت خود ، اضافه کنند و با پیشنهادهای مبتکرانهی خویش زمینه های فوق را غنا بخشدند، در هر صورت اجرای فعالیت ها، طرح ها و تجارب یادگیری عملی و ابتکاری برتر، از شرایط اساسی هدف های آموزشی این درس است.

یادآوری می شود نمره‌ی ارزش یابی این درس به دو بخش تقسیم شده است. نمره‌ی بخش عملی برابر ۱۴ و بخش نظری برابر ۶ است و مجموع نمرات کسب شده‌ی هنرجو در این دو زمینه نمره‌ی پایانی او در این درس خواهد بود.

سخنی با هنرجویان عزیز رشته‌ی کودک پاری

همان گونه که می دانید، شما در رشته ای تحصیل می کنید که انتظار می رود آمادگی لازم را برای ارتباط با کودکان و آموزش آنان به دست آورید. ارتباط آموزشی با کودکان، کاری بسیار ظریف، بزرگ و نسبتاً پیچیده است و لازمه‌ی آن آگاهی از فنون و روش‌هایی است که شما را در انجام این امر خطیر کمک می کند. این کتاب شما را در طراحی، تولید و کاربرد مواد و رسانه‌های آموزشی یاری می رساند. برای بهره گیری بهتر و به دست آوردن مهارت‌های لازم به نکات زیر توجه نمائید:

- مطالعه‌ی هر فصل را با توجه به اهداف آن فصل آغاز کنید.

- فعالیت‌های هر فصل را به صورت فردی یا گروهی انجام دهید و در کارپوشه‌ی مخصوص نگه داری کنید.
- کلیه‌ی فعالیت‌ها و تجربه‌های عملی خود را در مناسبت‌های مختلف به نمایش بگذارید.
- سعی شود فعالیت‌ها و تجربیاتتان هدفمند باشد و بر اساس اهداف آموزشی طراحی واجرا گردد.
- در کارها و فعالیت‌های خود ذوق هنری، خلاقیت، زیبایی و نظم را مدنظر قرار دهید.

به یاد داشته باشید وظیفه‌ی مهم شما آموزش و ترویج مفاهیم تربیتی به کودکان با کمک گرفتن از مواد و رسانه‌های آموزشی است.

هدف کلی 8

توانایی تولید و کاربرد مواد آموزشی

بخش اول

کلیسا

فصل یکم

ارتباطات انسانی

هدف های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این فصل، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱- مفهوم ارتباط را با ذکر مثال توضیح دهد.
- ۲- عناصر تشکیل دهنده ارتباط را توضیح دهد.
- ۳- الگوی ارتباط آموزشی را رسم کند.
- ۴- الگوی ارتباط آموزشی را در کلاس به صورت گروهی اجرا کند.
- ۵- انواع ارتباط از لحاظ «مخاطب» را با ذکر مثال توضیح دهد.
- ۶- انواع ارتباط از لحاظ «رمز» را با ذکر مثال شرح دهد.
- ۷- الگوی کامل و تعاملی ارتباط انسانی را با الگوی ارتباطات آموزشی مقایسه کند.

مقدمه

وقتی انسان‌ها افکار، عقاید و احساسات خود را با یکدیگر در میان می‌گذارند، می‌گوییم «ارتباط» برقرار کرده‌اند. برقراری مناسبات لازم با محیط اطراف از طریق حواس پنج گانه نیز نوعی ارتباط محسوب می‌شود. متخصصان علم ارتباط و روان‌شناسان اعتقاد دارند که برقراری ارتباط شرط لازم و زمینه ساز «یادگیری» است. از این‌رو در این فصل تلاش خواهد شد، ضمن درک مفهوم و تعریف ارتباط، باعث‌آغاز تشکیل دهنده‌ی ارتباط، ارتباط آموزشی و انواع ارتباط از لحاظ مخاطب و رمز آشنا شویم.

ارتباط چیست؟

در جوامع انسانی «ارتباط» به معنای ارسال و دریافت پیام است. به عبارت دیگر «ارتباط» فرآیند^۱ ایجاد فهم مشترک بین افراد است.

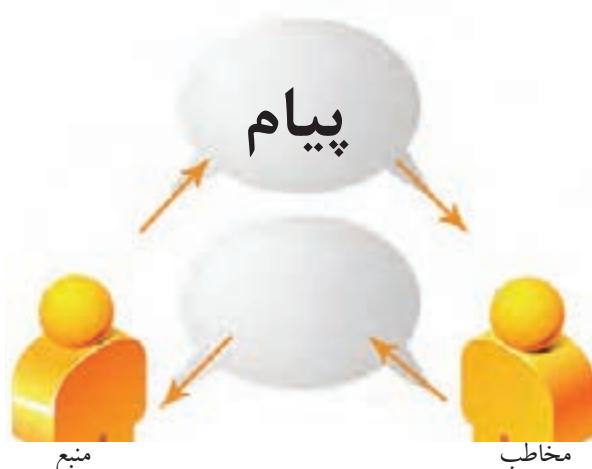
در تعریفی کلی و ساده می‌توان گفت ارتباط عبارت است از: «فرآیند تبادل پیام بین فرستنده و گیرنده به نحوی که ذهنیات (معانی) مورد نظر طرفین به یکدیگر منتقل شود».

عناصر تشکیل دهنده‌ی ارتباط در ساده‌ترین نوع آن عبارت انداز: **منبع**، **پیام** و **مخاطب**.

- **منبع**، کسی است که «پیام» را می‌فرستد.

- **مخاطب**، کسی است که «پیام» را دریافت می‌کند.

- **پیام** یا خبر، احساس یا اندیشه‌ای است که از سوی منبع برای مخاطب ارسال می‌شود و به وسیله‌ی حواس پنجگانه دریافت می‌گردد (شکل ۱-۱).

شکل ۱-۱- عناصر ساده‌ی ارتباط

ارتباط فرآیندی هدفمند است. فرستنده‌ی پیام یا منبع ارتباط همواره پیام خود را برای مقصد و هدف مشخصی برای گیرنده (مخاطب) ارسال می‌کند. این هدف می‌تواند اطلاع رسانی، بیان افکار و اندیشه، ترویج ارزش‌ها و باورها، ایجاد تفاهم، القای احساسات، تبلیغات، تفریح، اعلام خطر و یا بسیاری مفاهیم دیگر باشد.

فرستنده‌ی پیام انتظار دارد که گیرنده‌ی پیام پس از دریافت آن خبر، واکنشی از خود نشان دهد که نشانگر تأثیر دل خواه پیام باشد. در این صورت واکنش یا بازتاب انجام شده را «بازخورد» می‌نامند.

۱. فرآیند، بر جریانات، مراحل، روابط پویا، مستمر و پیوسته‌ی در حال تغییر و هدفمند دلالت دارد.

-بازخورد، در الگوهای ارتباطی به معنای پاسخ یا عکس العمل

هر یک از طرفین ارتباط (منبع و مقصد) به پیام ارسالی یکدیگر است، مثلاً واژه‌ی «سلام» یک پیام (رمز) است و پاسخ آن که «علیکم السلام» است بازخورده محسوب می‌شود (شکل ۱-۲).

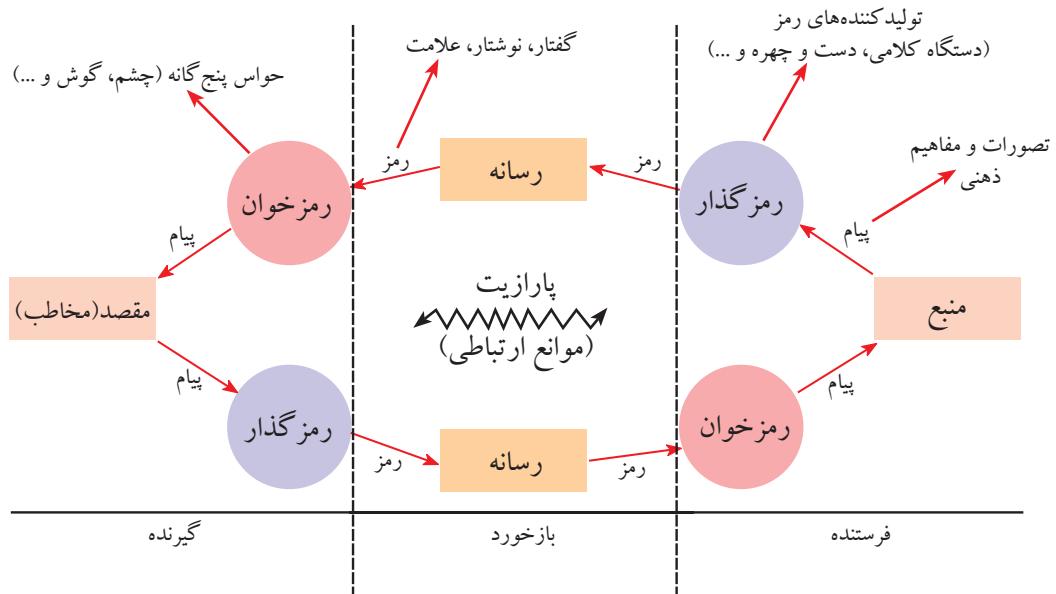

شکل ۱-۲- عناصر ارتباط تعاملی دو جانبه

ارسال پیام وقتی با دریافت پاسخ (بازخورد) از سوی گیرنده همراه باشد، جریان ارتباط حاصل را ارتباط تعاملی (دوجانبه) می‌نامند (شکل ۱-۲). بنابر این در فرآیندهای ارتباطی تعاملی، جای فرستنده و گیرنده، حسب وظیفه و رفتار(تعامل)، پیوسته عوض می‌شود و با تکرار این امر، ارتباط تعاملی مشکلی پیچیده پیدا می‌کند.

اگر یک الگوی ارتباط انسانی را با دید تحلیلی تر بزنگریم ، در آن اجزا و عناصر جدیدی ملاحظه می‌شود که آگاهی و توجه به آن‌ها بینش و مهارت ما را در برقراری ارتباط افزایش می‌دهد(شکل ۱-۳).

در الگوی مذبور (شکل ۱-۳) علاوه بر سه عامل اساسی منبع، مخاطب و پیام، عناصر و عوامل دیگری که در فرآیند ارتباط نقش مهم و عمده‌ای دارند، نشان داده شده است.

شکل ۱-۳- عناصر اساسی یک نظام کامل ارتباط انسانی دو سویه «تعاملی»

این عوامل عبارت اند از: رمز یا پیام، رمزگذار، رمز خوان رسانه (کانال ارتباطی) و پارازیت (موانع ارتباطی).

رمز: معمولاً محتوای هر ارتباط به شکل موجودش قابل مبادله نیست و برای آن که پیام‌ها قابلیت انتقال بین فرستنده و

گیرنده را دارا شوند. باید به شکل «رمز» یا (کُد) ویژه درآیند تا بتوانند مبادله شوند. مثلاً، افکار خود را به کمک کلمات یا واژه‌های «گفتاری»، «نوشتاری» یا سایر علائمی که برای مخاطب آشناست در می‌آوریم تا به او برسد. بنابراین، واژه‌های گفتار یا نوشتار انواعی از «رمز» یا کد هستند که در انتقال افکار، عقاید، اخبار و غیرآن، نظام ارتباط انسانی را ممکن می‌سازند. البته رمزها دارای شکل‌ها و انواع مختلف اند و شرط لازم آن است که هر دو طرف ارتباط باید با این رمزها آشنایی داشته باشند.

رمزگذار: به طور کلی هر وسیله‌ای که ما را در امر به رمز درآوردن افکار و اندیشه‌ها (پیام) در شکل‌های مختلف

کمک کند، «رمزگذار» نام دارد.

دستگاه کلامی (شامل دهان، دندان، زبان، حنجره، ریه و...)، که مفاهیم ذهنی ما را به رمز گفتاری تبدیل می‌کند، «رمزگذار کلامی» نام دارد.

دست‌های ما با حرکات مختلف که به کمک مغز فرماندهی شود، قادر است افکار ما را به صورت «نوشتار» یا علایم و شکل‌هایی که قابل مبادله در ارتباط است درآورد. بنابراین، دست نیز یک نوع رمزگذار است.

رمز خوان: رمز خوان وسیله‌یا اندامی است که می‌تواند همان «رمزها» یا علایم و نشانه‌های ویژه را دریافت کند و مجددآن‌ها را به شکل علایم ذهنی قابل فهم (پیام) درآورد.

حواس پنج گانه در انسان پنج دستگاه رمز خوان اند، که هر کدام «رمز» ویژه‌ای را دریافت می‌کنند و قابل درک می‌سازند. برای مثال گوش انسان قادر است رمزهای شفاهی و گفتاری را دریافت و درک کند. چشم رمزخوانی است که به رمزهای نورانی آشناست و آن‌ها را بازخوانی و برای ذهن قابل درک می‌کند. همین طور حواس لامسه، بویایی و چشایی هر کدام به شناسایی و درک یک نوع رمز ویژه گمارده شده اند.

رسانه: به هر وسیله‌ی انتقال دهنده‌ی پیام یا رمز، «کانال» یا «رسانه» می‌گویند. بنابراین، کلیه‌ی وسائل و راه‌هایی که پیام به کمک یا از طریق آن‌ها از فرستنده به گیرنده‌ی پیام می‌رسد نقش کانال یا رسانه‌ی ارتباطی را به عهده دارند.

رسانه‌های ارتباطی دو گونه‌اند، به شرح زیر:

۱- سخت افزار: به وسائل، دستگاه‌ها، تجهیزات و ابزاری گفته می‌شود که برای تهیه، ساخت و نمایش مواد آموزشی چاپی و غیر چاپی به کار می‌رود. به عبارت دیگر سخت افزارها بدنده‌ی مکانیکی و فیزیکی تجهیزات آموزش اند و به تنها‌ی پیامی ندارند.

اغلب سخت افزارها وسائل برقی، مکانیکی یا دستی هستند؛ از قبیل ضبط و پخش ویدئو، دستگاه کامپیوتر، ابزار طراحی و خطاطی، کره‌ی جغرافیایی، تخته یا تابلوی کلاس و...

۲- نرم افزار: به مجموعه‌ی اطلاعات هدفمند و برنامه‌ی ریزی شده‌ای گفته می‌شود که محتوای پیام را تشکیل می‌دهد

و با استفاده از سخت افزار منتقل می گردد ، مانند برنامه‌ی کامپیوتر، صدا و تصویر فیلم
 نرم افزار + سخت افزار = رسانه‌ی ارتباطی
 رادیو + بدنی فیزیکی = پیام

موانع ارتباطی :

موانع ارتباطی به کلیه‌ی عوامل یا عناصری گفته می شود که در امر ارتباط یا اطلاع رسانی ، اخلال و مزاحمت ایجاد کند.

ارتباطات آموزشی

فرآیند آموزش در کلاس درس گونه‌ی ویژه‌ای از ارتباطات محسوب می شود . معلمان در کلاس، دانش و تجربه‌ی خود را از طریق برقراری ارتباط به فرآگیران منتقل می کنند. فرآیند یادگیری از طریق ارتباط را اصطلاحاً ارتباطات آموزشی می نامند.

در الگوی ساده‌ی ارتباط آموزشی در کلاس درس عناصر زیر دیده می شود (شکل ۱-۴) :

۱- منبع یا فرستنده (معلم)

۲- مخاطب یا گیرنده (فرآگیرنده = دانش آموز)

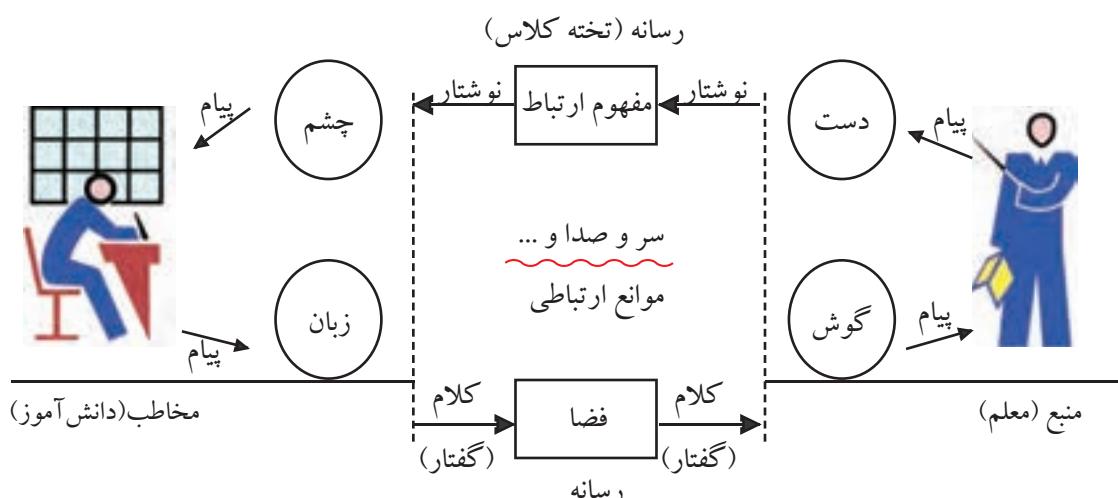
۳- پیام (محتوا درس) یا رمز

۴- رسانه (تحته یا تابلوی کلاس و کتاب) = رسانه آموزشی

۵- بازخورد (واکنش فرآگیرنده)

۶- موانع ارتباط آموزشی (پارازیت ، مانند خنده بی جا، شلوغی و...)

کلاس درس یا هر موقعیت آموزشی دیگر یک جریان ارتباطی تعاملی است که همه‌ی عناصر الگوی ارتباطی در آن وجود دارد و از انواع ارتباط گروهی است.

شکل ۱-۴- الگوی ارتباط آموزشی

انواع ارتباط

فرآیندهای ارتباطی را می‌توان بر حسب معیارهای مختلف، از جمله تعداد افراد شرکت کننده در این فرآیند یا رسانه‌ها و رمزهای به کار گرفته شده‌ی در آن، به ترتیب زیر به انواعی تقسیم کرد:

۱- انواع ارتباط از لحاظ تعداد مخاطب: از این لحاظ

شکل ۱-۵- ارتباط درون فردی

چهار نوع ارتباط زیر قابل تشخیص اند:

الف) ارتباط درون فردی :

در این نوع ارتباط، فرد با خود ارتباط برقرار می‌کند. مثلاً در جهت انجام کاری سخت خود را تشویق می‌کند یا از این که عملی ناپسند داشته است، خود را شماتت می‌کند (شکل ۱-۵).

شکل ۱-۶- ارتباط چهره به چهره

در این نوع ارتباط، پیام بین دو نفر تبادل و رد و بدل می‌شود (شکل ۱-۶).

شکل ۱-۷- ارتباط گروهی

در ارتباط گروهی تعداد افراد شرکت کننده تقریباً قابل شمارش و شناسایی است. میزگردها، سمینارها و کلاس‌های درس را نمونه‌ای از ارتباط گروهی به شمار می‌آورند (شکل ۱-۷).

شکل ۱-۸- ارتباط جمعی

شکل ۱-۹- ارتباط کلامی

شکل ۱-۱۰- ارتباط غیرکلامی

د) ارتباط جمعی: نوعی ارتباط است که در آن افراد

زیادی ناآشنا، غیر مشخص و نامتجانس، که به راحتی قابل شمارش نیستند، مشارکت دارند. سخنرانی در مجتمع عمومی با ارسال پیام از طریق برنامه‌ای رادیویی، تلویزیونی و نشریات، از این جمله‌اند (شکل ۱-۸).

۲- انواع ارتباط از لحاظ رمز:

از این نظر نیز به طور کلی دو نوع ارتباط را می‌توان تمیز داد:

الف) ارتباط کلامی: نوعی ارتباط است که در آن، پیام‌ها

در قالب رمزهای کلامی (اصوات، کلمات، جمله‌ها، عبارت‌ها) چه به صورت شفاهی و چه به شکل نوشتاری، منتقل می‌شوند (شکل ۱-۹).

ب) ارتباط غیر کلامی: در این شکل از ارتباط، از رمزهای

غیر کلامی استفاده می‌شود. ارتباط غیر کلامی، قبل از شکل گیری و تکامل زبان در جوامع بشری نقش مهمی داشته است و هنوز در مواردی به منزله‌ی «تکمیل کننده‌ی ارتباط کلامی» و حتی «راه ارتباطی مستقل» مورد استفاده قرار می‌گیرد. با استفاده از علایمی نظیر روشن کردن آتش بر فراز کوه‌ها در گذشته پیام‌ها به مکان‌های بسیار دور منتقل می‌کردند. زبان تصویری (مانند طراحی، نقاشی، عکس و فیلم) موسیقی و نیز زبان بدن، شکل‌های متفاوتی از ارتباط غیر کلامی هستند. زبان بدن، یعنی استفاده از حرکات و حالات دست‌ها، پاها، تنه و چهره که در خالص ترین شکل آن به صورت هنر پانتومیم در می‌آید، از رایج‌ترین شکل‌های ارتباطی است (شکل ۱-۱۰).

خلاصه

- ارتباط انسانی عبارت است از: « فرآیند تبادل پیام بین فرستنده و گیرنده به نحوی که ذهنیات یامعانی مورد نظر طرفین به یکدیگر منتقل شوند».
- در هر فرآیند ارتباطی حداقل سه عنصر «منبع»، «پیام» و «مخاطب» دیده می‌شود . در فرآیندهای کامل و دوسویه یا تعاملی ارتباط، چندین عنصر وجوددارد : منبع یا فرستنده ی پیام، مقصد یا گیرنده‌ی، پیام، رمز، رمزگذار، رمز خوان، رسانه‌ی ارتباطی، بازخورد و موانع ارتباطی .
- فرآیند ارتباطات آموزشی، مشابه ارتباط کامل تعاملی است که در آن هر یک از عناصر واجزا، متناسب با شرایط کلاس درس، تعریف شده است، مانند منبع = معلم، مخاطب = دانش آموز یا یادگیرنده، رسانه = تخته کلاس و فضا، رمزگذار = دستگاه کلامی، دست و چهره، رمزخوان = حواس پنج گانه، رمز = کلام، نوشته، علامت، بازخورد = عکس العمل های یادگیرنده، موانع ارتباط = سروصدا و...، پیام = محتوای آموزش
- انواع ارتباط از لحاظ تعداد مخاطب عبارت اند از: ارتباط درون فردی یا شخصی، ارتباط میان فردی یا چهره به چهره، ارتباط گروهی و ارتباط جمعی
- انواع ارتباط از لحاظ رمز مورد استفاده دو نوع است : ارتباط کلامی ، ارتباط غیر کلامی

مثالیت ۲

یک گروه پنج نفره تشکیل دهید و یک برنامه ویدیویی یا تلویزیونی کوتاه را انتخاب و به صورت گروهی در مشاهده‌ی آن دقت کنید. سپس، عناصر اساسی و مدل ارتباطی آن را مشخص و رسم کنید. حالا نوع ارتباط، مزایا و موانع ارتباطی آن را تحلیل و نقد کنید و بعد پیشنهادهای اصلاحی خود را برای بهبود این نظام ارتباطی ارائه کنید. برای این کار از کمک های مشاوره‌ای مدرس خود بهره‌مند شوید.

مثالیت ۱

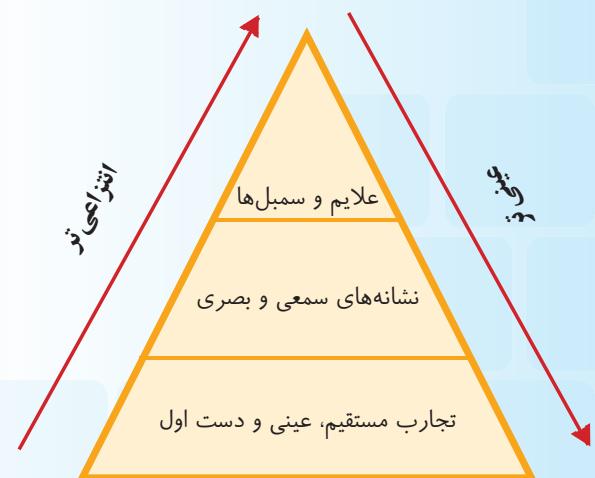

در گروههای دو نفره درباره‌ی عناصر ارتباط دو جانبی و ارتباط آموزشی در کلاس درس مطالعه کنید. عناصر هر دو را مقایسه کنید. سپس نتایج حاصل در بحث خود را یادداشت کنید و آن را در قالب یک گزارش شفاهی به کلاس درس ارائه دهید. در صورت نیاز، درباره‌ی آن با هم کلاسی های خود نیز بحث کنید.

فصل ۵۰م

یادگیری و نقش حواس پنجگانه

نمودار کلی ادگار دیل

هدف های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این فصل، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱ - مفهوم یادگیری را توضیح دهد.
- ۲ - نقش هر یک از حواس را در یادگیری بیان کند.
- ۳ - با توجه به مخروط تجارب یادگیری ادگار دیل، برای آموزش در دوره‌ی پیش دبستانی فعالیت‌های مورد نیاز را فهرست نماید.
- ۴ - مراحل مختلف فعالیت‌های آموزشی را به ترتیب تشریح کند.
- ۵ - اهداف آموزشی را تعریف کند.
- ۶ - اهداف کلی و اهداف رفتاری را مقایسه کند.

مقدمه

یکی از نیازهای اساسی و پایدار انسان در طول زندگی «یادگرفتن» است. این نیاز از لحظه‌ی تولد آغاز می‌شود و تا پایان عمر ادامه می‌یابد. لذا، انسان برای رفع این نیاز خود باید همواره کوشش کند. ایجاد محیط و موقعیت‌های آموزشی، مانند مدرسه و کلاس درس و دیگر موقعیت‌های آموزشی جدید نیز برای رفع این نیاز بی‌انتهای انسان طراحی شده است و معلمان در این راستا باید نقش بسیار مهمی را ایفا کنند.

«می‌گویند معلمان علاقه مند پیوسته در صدد یافتن راه حل‌های جدیدی هستند که علاقه به یادگیری را در دانش آموزان ایجاد و گسترش دهند. رسانه‌های آموزشی می‌توانند در ایجاد علاقه‌ی به یادگیری موثر باشند. معلمان، تا وقتی به طراحی آموزش اقدام می‌کنند، به انتخاب‌های بسیار حساسی دست می‌یابند. آنان به ترتیب به استقبال تعداد زیادی از روش‌هایی می‌روند که برای راهنمایی دانش آموزان به سمت هدف‌های یادگیری وجود دارد. معلمانی که خود را وقف تولید معنادارترین تجارب یادگیری کرده‌اند، از امکانات زیادی که رسانه‌ها در اختیار آنان قرارداده است تا «یادگیری» را بهبود بخشنند، استقبال می‌کنند (ذوفن و لطفی پور، ۱۳۷۹، صفحه‌ی ۵۷).

یادگیری چیست؟

گروهی از روان‌شناسان، یادگیری را چنین تعریف کرده‌اند:

یادگیری به فرآیند ایجاد تغییر نسبتاً پایدار در رفتار یا توان رفتاری که حاصل تجربه است، گفته می‌شود و نمی‌توان آن را به حالت‌های موقتی بدن، مانند آن‌چه بر اثر بیماری، خستگی یا مصرف داروها پدید می‌آید، نسبت داد. نظریه‌های جدید یادگیری، فرآیند آموزش و یادگیری را یک فرآیند ارتباطی پویا، تعاملی و اجتماعی می‌دانند و افزایش کیفیت یادگیری را نیز در گروه‌سازمان دهی و مدیریت این گونه ارتباطات آموزشی تلقی می‌کنند. هم‌چنین، به کارگیری صحیح و مناسب فناوری‌های جدید رایانه‌ای را در توسعه‌ی ارتباطات آموزشی کلاس درس و افزایش تعامل‌های اجتماعی مفید و ارزشمند دانش آموزان می‌دانند.

تمام تلاش‌ها و فعالیت‌هایی که در دستگاه‌های آموزشی، مدارس و دانشگاه‌ها به عمل می‌آید، به منظور تحقق عمل «یادگیری» های انسان است. در صورتی که فرآیند های آموزشی به «یادگیری» منجر شود، آموزش را موثر و مفید می‌دانند. روان‌شناسان و پژوهش‌گران تعلیم و تربیت یکی از مهمترین عوامل موثر در یادگیری را «برقراری ارتباط انسانی صحیح» می‌دانند، به این معنی که اساس یادگیری بر پایه «ارتباط» استوار است. از این‌رو، ارتباط شرط لازم برای یادگیری و آموزش است.

مطالعه آزاد

روان شناسان پیرو نظریه‌ی گشتالت می‌گویند :

یادگیری عبارت است از بینش حاصل از درک موقعیت یادگیری، به مثابه‌ی یک کل یک پارچه، که آن هم از طریق کشف روابط میان اجزای تشکیل دهنده موقعیت یادگیری حاصل می‌شود. طرفداران نظریه‌های سازندگی (ساختن گرایی) نیز اعتقاد دارند یادگیری معنی دار عبارت است از خلق فعال ساختار دانش (مثلًا مفاهیم، قواعد، فرضیه‌ها، تداعی‌ها) از تجارب شخصی (سیف، ۱۳۸۶، صفحه‌ی ۲۰۸).

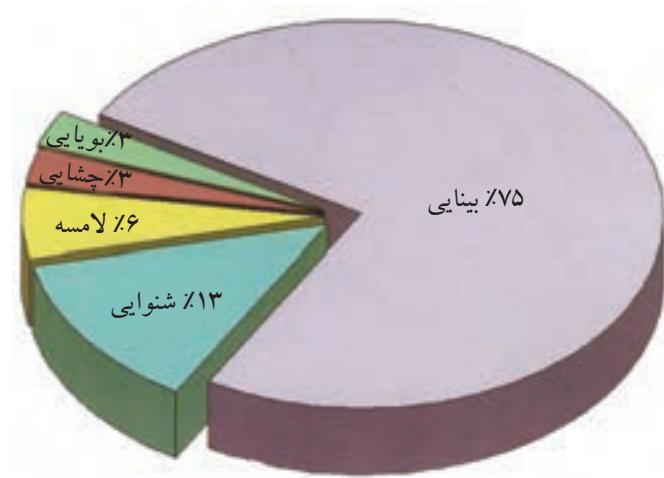
تاژه ترین تعریف از یادگیری همان تعریفی است که طرفداران نظریه‌ی سازندگی (ساختن گرایی) ارائه کرده‌اند و در آن به «خلق فعال ساختار دانش از تجارب شخصی» یادگیرنده تأکید شده است. در این رویکرد به کارآیی روش‌های فعال یادگیری در محیط‌های غنی از فرصت‌ها، منابع و مواد آموزشی اهمیت داده شده است و امر یادگیری را به میزان فعالیت شخصی واجتماعی یادگیرنده منوط دانسته‌اند.

«کلاس درس وابسته به دیدگاه سازندگی گرایی فرصت‌هایی را در اختیار یادگیرنده‌گان می‌گذارد تا خود آنان به طور فعال واز طریق تجارب دست اول به درک و فهم مطالب برسند و دانش را بسازند» (سیف، ۱۳۸۵، صفحه‌ی ۲۱۱)

تشییح لائق در یادگیری

انسان اطلاعات اولیه‌ی مورد نیاز خود را برای حفظ و ادامه‌ی حیات از طریق حواس پنج گانه‌ی خود از محیط اطراف کسب می‌کند. کودک سالم و طبیعی که تازه چشم به جهان می‌گشاید با بهره گیری تدریجی از حواس خود می‌کوشد محیط اطرافش را هر چه کامل‌تر بشناسد.

برخی از پدیده‌ها و رویدادها ممکن است به کمک یک یا دو حس شناسایی شوند، اما در مواردی لازم است که حواس بیش تری برای شناخت به کار گرفته شود و یا تمام حواس مورد استفاده قرار گیرد. تجربه نشان داده است که حس‌های مختلف در یادگیری انسان نقش مساوی و یکسان ندارند و هر یک از آن‌ها ظرفیت و توانایی ویژه و متفاوتی دارند. تجربه‌ها نشان می‌دهد که حس بینایی بیش ترین سهم را در دریافت اطلاعات برای یادگیری انسان به عهده دارد و این سهم در مقایسه با سایر حواس حدود ۷۵٪ ذکر شده است. در این راستا حس شناوی ۱۳٪، حس لامسه ۶٪، حس بویایی ۳٪، و حس چشایی نیز ۳٪ در یادگیری مؤثر هستند (شکل ۲-۱).

شکل ۱-۲- نمودار سهم حواس پنجگانه در یادگیری

بنابر این ، حدود ۹۰٪ از یادگیری انسان به صورت دیداری - شنیداری صورت می گیرد و اهمیت رسانه هایی که این دو حس را تحریک می کنند در همین ویژگی نهفته است .

با توجه به این ارقام ، به دو نکته می توان اشاره کرد:

۱- به دلیل نقش مهم حس بینایی در یادگیری انسان، لازم است در موقعیت های ارتباطی و آموزشی به جای تکیه هی صرف بر گوش و حس شنوایی مخاطبان، از پیام های تصویری و رسانه های دیداری - شنیداری نیز به میزان کافی استفاده کنیم.

۲- بیشترین یادگیری در شرایطی است که یادگیرنده از حواس خود هر چه بیش تر استفاده کند و این نمی شود مگر از طریق کسب تجربه مستقیم یا تجربه دست اول، تجربه هایی که یادگیرنده از طریق دست ورزی و برخورد رو در رو با شئیء یا پدیده ای مورد نظر به بررسی و شناخت آن می پردازد. مثلاً، برای شناخت یک گل یا وسیله ای خاص، آن را در دست می گیرد و لمس می کند، وزن می کند، می بیند، بو می کند و احیاناً اگر صدا یا مزه هم داشته باشد آن را می شنود یا می چشد .

یکی از صاحب نظران علم ارتباط به نام «ادگار دیل^۱» با اجرای یک تحقیق نشان داد که «تجربه ای شخصی» در یادگیری بیش از هر روش دیگری موثر است. برای مثال، ساعت ها گوش دادن به درس رانندگی نمی تواند جای چند دققه تجربه ای رانندگی را بگیرد یا با شرکت در عملیات نقشه برداری بیش از خواندن صدھا صفحه کتاب و جزو در فرآگیری نقشه برداری موثر خواهد بود. به همین ترتیب، یادگیری زبان های خارجی در محیط هایی که انسان مجبور است به آن زبان صحبت کند، به مراتب از یادگیری در محیط کلاس، سریع تر صورت می گیرد.

1) Edgar Dale

خلاصه‌ی نتایج تحقیق ادگار دیل را می‌توان به صورت اصل زیر بیان کرد:

«هر قدر روش یادگیری به تجربه‌ی شخصی دست اول در همان زمینه نزدیک‌تر باشد، یادگیری عمیق‌تر، پایدار‌تر و یادماندنی‌تر خواهد بود».

با توجه به اصل فوق، انتزاعی ترین (ذهنی ترین) تجربه‌ی آموزشی، گوش دادن به سخنرانی یا خواندن از روی نوشتۀی بدون تصویر است. در حالی که ملموس ترین (عینی ترین) تجربه‌ی آموزشی، اجرای کار است.

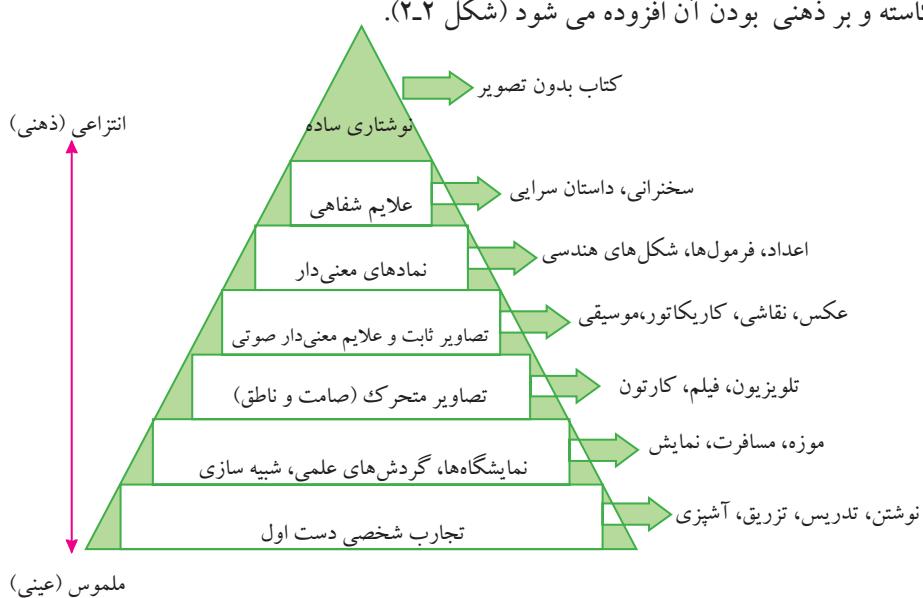
اگر اجرای کار ممکن نباشد برای نزدیک شدن به تجربه‌ی شخصی دست اول می‌توان از تصاویر ثابت، فیلم متحرک، گردش‌های علمی، مشاهده‌ی روش کار، آزمایش وغیره آن‌ها که همگی «رسانه‌های آموزشی» محسوب می‌شوند، استفاده کرد. مخروط تجربی ادگار دیل، طبقه‌بندی تجارب آموزشی را (از ملموس ترین تا ذهنی ترین آن‌ها) نشان می‌دهد.

یکی از ویژگی‌های مهم شاگردان، سن آن‌هاست. مخاطبان خردسال بیشترین یادگیرهای خود را از طریق تجارب عینی کسب می‌کنند. آن‌ها، در بررسی پدیده‌ها، هرچه از حواس خود بیش‌تر استفاده کنند به درک بهتری از پدیده‌ها دست می‌یابند.

بنابر این، برای برقراری ارتباط با این گونه شاگردان تا حد امکان باید از آن دسته رسانه‌های آموزشی استفاده کنیم که امکان کسب تجارب یادگیری دست اول یا نزدیک به آن را فراهم سازند.

همراه با افزایش سن مخاطبان، به تناسب، می‌توان از رسانه‌هایی که از تجارب دست اول یا محسوس دورتر و به تجارب نیمه انتزاعی و انتزاعی نزدیک‌ترند، بیش‌تر استفاده کرد. ادگار دیل (۱۹۶۹) برای اولین بار، با بررسی تجارب یادگیری مختلف، آن‌ها را بر حسب عینی (محسوس) و ذهنی (تجربیدی) طبقه‌بندی کرد و در شکل مخروط مانندی سازمان داد.

در این مخروط، تجارب عینی‌تر در سطوح پایینی جای دارند و هرچه به سمت طبقات بالا پیش می‌رویم از محسوس بودن تجارت کاسته و بر ذهنی بودن آن افزوده می‌شود (شکل ۲-۲).

مشاهده می کنیم کسب تجارب مطرح شده در هر یک از سطوح مخروط زیر معادل یا همراه با استفاده از رسانه های خاصی است.

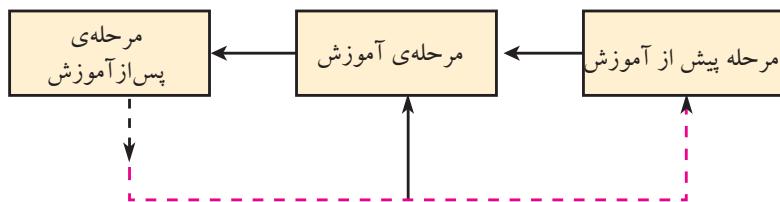
به این ترتیب، بر اساس آن چه که در باره‌ی لزوم و چگونگی اطباق تجارب یادگیری با سن شاگردان گفته شد، از مخروط تجارب «ادگار دیل»، به صورت راهنمایی برای انتخاب رسانه ها و روش تدریس مناسب آموزش و یادگیری برای شاگردان مختلف می توان استفاده کرد.

مثلا برای آموزش در دوره های پیش دبستانی می توان به کمک انواع بازی های آموزشی و انجام تمرین های عملی بهره گرفت و به تدریج با افزایش سن و سطح تحصیلی به تدریج از روشهای متناسب تر تا سطح تجارب و روش های انتزاعی تر استفاده کرد.

مراحل فعالیت های آموزشی

کارشناسان و متخصصان تعلیم و ترتیب در پس سامان دهی فعالیت های هدفمند آموزش و یادگیری هستند و آن را امری مهم، منظم و دارای نقشه و سازمانی خاص تلقی می کنند و معتقدند که این امر دارای سه مرحله‌ی اساسی است(شکل ۲-۳).

- ۱- مرحله‌ی پیش از آموزش؛
- ۲- مرحله‌ی آموزش یا تدریس.
- ۳- مرحله‌ی پس از آموزش یا ارزش یابی آموزش.

شکل ۲-۳- مراحل فعالیت‌های آموزشی

۱- مرحله‌ی پیش از آموزش:

متخصصان آموزشی معتقدند نتایج مفید در برنامه های آموزشی و یادگیری زمانی به دست می آید که فعالیت های متعدد یادگیری و انتخاب رسانه های مناسب در یک فرآیند نظام دار تنظیم شده باشد. در حقیقت آموزش مؤثر، به نقشه و طرح دقیق نیاز دارد که به آن «طرح درس» می گویند. مجموعه این فعالیت‌ها در مرحله‌ی پیش از آزمون انجام می شوند.

۲- مرحله‌ی آموزش (تدریس):

دومین مرحله از فعالیت‌های اساسی آموزش اجرای تدریس و آموزش بر اساس طرح درس یا نقشه از پیش تعیین شده است. در این مرحله باید مفاهیم و اصولی را که در طرح درس پیش‌بینی شده است، متناسب با مراحل زمانی موقعیت آموزشی، در جهت دست یابی به هدف‌های آموزشی به اجرا در آیند.

۳- مرحله‌ی پس از آموزش (ارزش‌یابی آموزشی): سومین مرحله‌ی (فعالیت‌های بعد از تدریس) ارزش‌یابی از

پیشرفت یادگیری دانش آموzan است، به طوری که با هدف‌های از پیش تعیین شده در طرح درس متناسب باشد. این عمل نیز با تنظیم سوالاتی سنجیده به صورت‌های مختلف کتبی، عملی یا شفاهی میسر و ممکن می‌شود. پس از اجرای ارزش‌یابی، نتایج به دست آمده از ارزش‌یابی دراصلاح و بهبود طرح درس‌های بعدی به کار گرفته شود. این عمل «بازخورد» نام دارد.

هدف‌های آموزشی

همان‌گونه که قلاً گفته شد، اولین مرحله از فعالیت‌های آموزشی تهیی نقشه یا طرح درس است. مهم‌ترین اقدام در تهیی طرح درس، که بقیه‌ی اجزای طرح بر اساس آن سازمان داده می‌شود، تعیین نتایج مطلوب و مفید یا «هدف‌های آموزشی» است، که با توجه به نیازهای یادگیرندگان برآورده می‌شود. بنابر این، هدف آموزشی «قصد و منظوری است که معلم از انجام فعالیت‌های آموزشی خود دارد». (سیف، ۱۳۸۶، صفحه‌ی ۱۲۴)

هدف‌های آموزشی، عمدتاً به دو شکل هدف‌های کلی و رفتاری است.

هدف کلی

هدف‌های کلی عبارت اند از توصیف‌هایی کلی از مقاصد درس که در زمانی نسبتاً طولانی حاصل می‌شوند. برای مثال، جمله‌ی زیر در درس بهداشت یک هدف کلی به حساب می‌آید.

«هنرجویان در این درس با مفاهیم بهداشت آشنا می‌شوند.»

این هدف به این دلیل کلی خوانده می‌شود که اولاً زمان رسیدن به آن تقریباً طولانی است، ثانیاً فعل آشنا شدن یک فعل کلی است و به شکل فعلی خود، قابل اندازه‌گیری نیست. بسیاری از افعال دیگر نیز دارای همین ویژگی هستند، مانند: فهمیدن، دانستن، یادگرفتن، درک کردن، لذت بردن، ارج نهادن، ارزش قابل شدن و

هدف‌های رفتاری

به این جمله که برای درس بهداشت نوشته شده است توجه کنید.

«هنرجویان پس از مطالعه و تمرین، پنج عامل موثر در سلامتی انسان را شرح دهند.»

به این جمله و امثال آن هدف رفتاری گفته می‌شود. زیرا فعل «شرح دادن» یک فعل قابل سنجش و اندازه‌گیری است، که می‌توان درست یا نادرست، کم یا زیاد، کوتاه یا بلند و هم چنین، بسیاری از ویژگی‌های دیگر آن را مشاهده کرد و سنجید. بنابر این، افعالی مانند شرح دادن، توضیح دادن، حساب کردن، خواندن، حل کردن، اندازه‌گرفتن، اثبات کردن، بیان کردن، معنی کردن، نوشتمن و ...، همگی قابل مشاهده و سنجش اند و کاربرد آن‌ها جمله را به هدف رفتاری تبدیل می‌کنند.

مثال؛ عنوان درس: یادگیری و نقش حواس

پس از مطالعه درس یادگیرنده باید بتواند:

- یادگیری را تعریف کند.

- نقش حواس را در یادگیری بیان کند.

- مراحل مخروط تجارب یادگیری ادگار دیل را فهرست کند.

خلاصه

- یادگیری عبارت است از فرآیند ایجاد تغییر نسبتاً پایدار در رفتار یا توان رفتاری که حاصل تجربه‌ی شخصی یادگیرنده باشد.

- سهم حواس مختلف انسان در یادگیری عبارت است از: بینایی ۷۵٪، شنوایی ۱۳٪، لامسه ۶٪، بویایی ۳٪ و چشایی ۳٪.

- مخروط تجارب «ادگار دیل» از قاعده به راس شامل فعالیت‌های عینی به طرف فعالیت‌های ذهنی است.

- مراحل مختلف فعالیت‌های آموزشی عبارت اند از: فعالیت‌های پیش از تدریس یا طراحی آموزش، فعالیت‌های ضمن تدریس یا اجراء فعالیت‌های پس از تدریس یا ارزش یابی.

- هدف آموزشی، قصد و منظوری است که معلم از انجام فعالیت‌های آموزشی خود دارد و به دو شکل هدف‌های کلی و رفتاری است.

فعالیت ۲

مخروط تجارب «ادگار دیل» را در یک صفحه‌ی بزرگ و رنگی رسم کنید و سپس برای هر یک در طبقات آن، به نظر و انتخاب خود، مثال یا نمونه‌ای تازه به قلم قرمز اضافه کنید.

فعالیت ۱

۱ - با دوستان هم گروه خود در کلاس در باره‌ی مسائل زیر بحث کنید و برای هر یک مثالی بنویسید

۱ - سهم حواس مختلف انسان در یادگیری

۲ - تجربه‌های عینی و دست اول

۳ - مخروط تجربی «ادگار دیل»

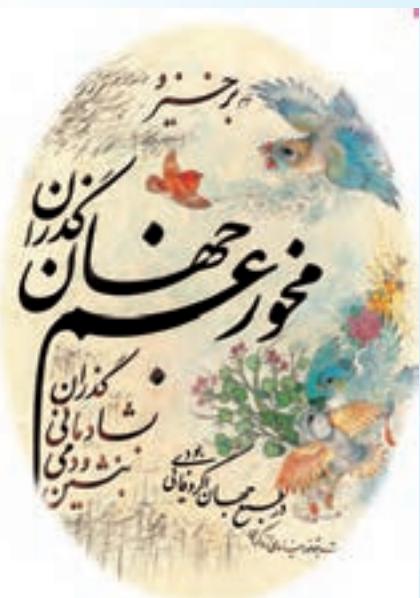
۴ - مراحل مختلف فعالیت‌های آموزشی

۵ - هدف‌های آموزشی

فصل سوم

اصول، فنون و مراحل طراحی و تولید رسانه‌های آموزشی

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این فصل، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱ - رسانه‌های آموزشی را تعریف کند.
- ۲ - ملاک‌های انتخاب رسانه‌ها را در آموزش و یادگیری، توضیح دهد.
- ۳ - اصول پایه‌ی طراحی و تولید رسانه‌های آموزشی را در تهیه‌ی یک رسانه آموزشی به کار گیرد.
- ۴ - در طراحی و تولید رسانه‌ها، از انواع فنون و روش‌ها استفاده کند.
- ۵ - با استفاده از قلم مو و آب رنگ یا گواش، یک چرخه‌ی رنگ کامل، شامل رنگ‌های اصلی و فرعی تهیه کند.
- ۶ - رنگ‌های ترکیبی را در رسانه‌های آموزشی خود به کار برد.
- ۷ - روش‌های مختلف، نسخه‌های هم اندازه و ناهم اندازه‌ی آموزشی تهیه کند.
- ۸ - چارت مراحل طراحی تولید رسانه‌های آموزشی را تشریح کند.

مقدمه

در این فصل پس از تعریف رسانه‌های آموزشی با اصول و فنون و مراحلی آشنا می‌شویم که در فرآیند طراحی و تولید مواد آموزشی یا رسانه‌های یادگیری تأثیر کیفی دارند و قدرت پیام رسانی این مواد را در فرآیند آموزش و یادگیری اثر بخش، افزایش می‌دهند. ادامه‌ی بحث به شرح زیر مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

- الف) رسانه‌های آموزشی
- ب) اصول طراحی و تولید رسانه‌ها
- ج) روش‌ها و فنون طراحی و تولید رسانه
- د) مراحل طراحی رسانه‌های آموزشی

الف) رسانه‌های آموزشی چیست؟

به هر گونه ابزار، وسیله یا انسانی که برقراری ارتباط آموزشی و یادگیری را آسان کند رسانه‌های آموزشی یا رسانه‌ی یادگیری گفته می‌شود؛ مانند معلم، تخته‌ی کلاس، پوستر، نقشه، تلویزیون، رادیو، عکس، رایانه، تابلوهای آموزشی، کتاب و امروزه برای تسهیل فرآیند ارتباطات آموزشی، رسانه‌های گوناگونی در دسترس مردمان قرار دارد که تجارب آموزشی فراگیران را تاحد زیادی ملموس‌تر می‌سازد. انتخاب و نحوه استفاده از رسانه‌های آموزشی بیش از هر چیز به دیدگاه و سلیقه‌ی معلمان بستگی دارد. لیکن، همان طوری که قبل گفته شد، همه‌ی رسانه‌ها دارای دو جنبه‌ی «سخت افزاری» و «نرم افزاری» هستند و کاربرد آن‌ها نیازمند کسب مهارت در هر دو زمینه است. بر این اساس :

$$\text{یک رسانه آموزشی} = \text{سخت افزار} + \text{nرم افزار}$$

به طور مثال، بدنه‌ی فیزیکی کتاب سخت افزار، ولی نوشه‌ها و تصاویر آن نرم افزار است. تلویزیون سخت افزار، اما برنامه‌هایی که از آن پخش می‌شود، نرم افزار است.

مزایای کاربرد رسانه‌ها در افزایش کیفیت یادگیری عبارت اند از : ایجاد انگیزه یادگیری، صرفه‌جویی در زمان آموزش، ایجاد تجارب یادگیری دست اول، برقراری آسان سریع تر و ارتباط، شکل دهی یادگیری عمیق و پایدار و دست یابی به تجارب یادگیری ناممکن مثل (مراحل شکفتن یک گل که به کندی صورت می‌گیرد و آموزش آن با نمایش یک فیلم امکان پذیر است).

انتخاب و کاربرد رسانه‌های آموزشی در تدریس

از میان رسانه‌های آموزشی متعدد و مختلف (دست ساز و ساده، صنعتی و ماشینی) باید آن‌هایی را برای تدریس انتخاب کرد که ویژگی‌های مناسب و متناسب با طرح برنامه‌ی سازمان یافته را داشته باشند. این که از چه وسیله‌ای برای برقراری

ارتباط خوب استفاده کنیم باید معیارها و عوامل موثر و آن را مورد مطالعه قرار دهیم و رسانه ای را که برای رسیدن به هدف های درس مورد نظر مناسب تر است برگزینیم.

از یک «رسانه‌ی معین»، هر چند کیفیت بسیار خوبی داشته باشد، در تمام موقعیت‌های آموزشی نمی‌توان استفاده کرد. زیرا هر موقعیتی رسانه‌ی خاص خود را می‌طلبد و رسانه‌ی مورد نظر باید با توجه به ویژگی‌های آن موقعیت انتخاب شود، که می‌توان آن ویژگی‌ها را «معیار» یا «ملاک» انتخاب رسانه دانست.

ملاک‌های انتخاب یک رسانه‌ی یادگیری

برای انتخاب و کاربرد یک رسانه‌ی آموزشی هشت ویژگی یا ملاک در نظر گرفته می‌شود. البته تمامی این ملاک‌ها در یک رسانه‌ی واحد، یک جا کمتر جمع می‌شوند و به ندرت همه‌ی این ضوابط را با هم در یک رسانه می‌بینیم. در عین حال در امر انتخاب رسانه، آن که واجد ویژگی‌های بیشتری باشد مناسب‌تر و مطلوب‌تر خواهد بود. این ملاک‌ها عبارت‌اند از:

۱- هم خوانی باهدف‌ها، محتوای درس و شیوه‌های تدریس: هر فرآیند ارتباطی آموزشی، به منظور

شكل‌دهی یا به ثمر رسیدن، هدف‌های یادگیری ویژه‌ای را دنبال می‌کند. این هدف‌ها در کل جریان ارتباطی آموزش، مانند محتوا، روش‌ها، شیوه‌های تدریس و انتخاب رسانه‌ی مناسب یادگیری عامل تعیین کننده‌اند. بنابراین، رسانه‌ای در درجه‌ی اول مناسب است که با هدف‌های آموزشی درس، محتوا و فعالیت‌های آموزشی انتخاب شده منطبق و سازگار باشد. مثلاً اگر هدف آموزشی، دست‌یابی به یک مهارت عملی معین باشد رسانه‌هایی نظیر اشیای واقعی، مدل و فیلم مناسب ترین رسانه‌ها خواهند بود.

۲- توانایی انتقال پیام مورد نظر: یکی از شرایط ضروری انتخاب هر رسانه‌ی آموزشی مناسب، توانایی آن رسانه

در ارائه و انتقال یا القای پیام مورد نظر است. به عبارت دیگر وسیله یا رسانه‌ای که نتواند منظور ما را به خوبی به مخاطبان یا یادگیرندگان منتقل کند، هر چند که از لحاظ کیفیت فنی و سایر جنبه‌ها عالی باشد، نباید در آن موقعیت آموزشی خاص مورد استفاده قرار گیرد.

۳- انطباق با ویژگی‌های یادگیرندگان: در انتخاب رسانه‌ی آموزشی باید توانایی‌ها، علائق و نیازهای

یادگیرندگان را مورد توجه قرار داد. مثلاً در رسانه‌های صدادار مطالب باید با زبان قابل درک یادگیرندگان ارائه شود. توضیحات نباید زیاد و کسل کننده یا کم و غیر کافی باشد.

یکی از ویژگی‌های مهم یادگیرندگان، سن آن‌هاست. مخاطبان خردسال بیشترین یادگیری‌های خود را از طریق تجارت عینی کسب می‌کنند. در بررسی پدیده‌ها هر چه از حواس بیشتری استفاده شود، درک و فهم بهتری از آن به دست می‌آید. برای برقراری ارتباط با یادگیرندگان خردسال تا حد امکان باید از رسانه‌هایی که امکان کسب تجارت یادگیری و درک بهتر آن‌ها را فراهم می‌سازند، استفاده کنیم.

۴- معتبر بودن رسانه : حقایق مطرح شده در یک رسانه باید منطبق با هنگارهای اخلاقی فرهنگی جامعه باشد. هم

چین، اطلاعاتی که از رسانه‌ی یادگیری منتقل می‌شود باید علمی، مفید، صحیح، جدید و به روز باشد.

۵- برانگیختن و واداشتن مخاطبان به فعالیت : از ویژگی‌های مهم رسانه‌های آموزشی، جالب توجه و برانگیزنده

بودن آن هاست. رسانه باید توجه مخاطبان را به خود جلب کند و تا پایان فعالیت آموزشی آن را استمرار بخشد. استفاده به جا و معادل از عوامل انگیزشی، نظری موسیقی، صدای‌های جنبی، رنگ و حرکت می‌تواند به جذابیت رسانه‌ها بیفزاید. رسانه‌ای که در برانگیختن حس کنجکاوی و فعال کردن ذهن مخاطب توان بیشتری داشته باشد و او را به کوشش فکری و عملی و پاسخ‌دهی دارد. موفق‌تر خواهد بود. به عبارت دیگر، رسانه‌ی خوب باید فرایند ارتباط را از حالت یک طرفه خارج و به جریانی دو سویه تبدیل کند. طرح پرسش‌هایی در مجموعه‌های دیداری - شنیداری که یادگیرندگان را مجبور به تفکر، مطالعه یا اجرای تجارب عملی کند از تدابیر انگیزشی به شمار می‌رود.

۶- کیفیت فنی و هنری : یک رسانه‌ی آموزشی، ضمن داشتن محتوای مناسب، از لحاظ ویژگی‌های فنی و هنری

نیز باید دارای کیفیت مطلوبی باشد. مثلاً در رسانه‌های نوشتاری، از جمله کتاب‌ها و مجلات، اندازه گیری حروف، فاصله‌ی سطرها، نوشه‌های تصویری، جدول‌ها باید واضح، گویا و جذاب باشد. ساختار منطقی مطالب، مشخص بودن عنوان‌های اصلی و فرعی و صفحه آرایی زیبا و جذاب نیز لازمه‌ی این گونه رسانه‌هاست.

۷- عملی بودن و سهولت استفاده : وجود خصیصه‌های نظری سبک وزن بودن، قابلیت حمل و نقل، طرز کار آسان،

استحکام و بادوام بودن، استهلاک کم، سهولت تعمیرات، در دسترس بودن وسایل جنبی و یادکاری و ... مجموعاً تشکیل دهنده‌ی ویژگی‌های یاد شده است.

۸- توجیه اقتصادی : علاوه بر تمامی ویژگی‌های ذکر شده، یک رسانه‌ی مناسب باید تا حد امکان ارزان و اقتصادی

باشد.

مثالیت ۱

در یک گروه دو یاسه نفره با هم کلاسان خود، موضوعی را انتخاب کنید و ضمن بحث و تبادل نظر در خصوص آن، چند رسانه‌ی آموزشی را نام ببرید. اکنون برای انتخاب مناسب ترین رسانه از میان آن‌ها به ملاک‌های پیش‌نهادی توجه کنید و سرانجام پس از نقد و بررسی لازم، درباره چگونگی انتخاب خودتان، مشترکاً چند سطر گزارش تهیه کنید.

ب) اصول طراحی و نویسندگی رسانه ها

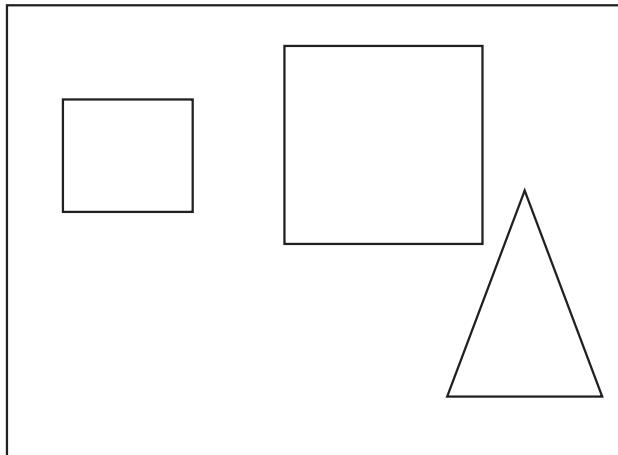
طراحی و تولید، اگر با رعایت صحیح اصول آن همراه باشد، می تواند یک ترکیب بندی زیبا و برانگیز اینده ایجاد کند. منظور از ترکیب بندی، آراستن و توزیع و اجزا و عناصر لازم، مانند طرح ها، تصویرها، نوشته ها و علایم در کل صفحه‌ی رسانه است (چارت، پوستر، عکس، اسلاید، تلق شفاف و ...).

در یک رسانه، روابط شکل ها، تصاویر، نوشته ها، رنگ ها و سایر عناصر دیداری در مجموع یک ترکیب بندی ویژه را شکل می دهند. ترکیب بندی درست و زیبا، علاوه بر آسان کردن پیام رسانی، در جلب نظر بیننده و ایجاد انگیزه و علاقه‌ی یادگیری در دانش آموز نیز نقش بسیار مهمی به عهده دارد. در ترکیب بندی یک صفحه‌ی رسانه، ابتدا باید اندازه و حدود کادر (قاب) آن را مشخص کنیم و سپس، با در نظر داشتن اصول و فنون مورد بحث، به طراحی و ارائه‌ی رسانه ای مناسب پردازیم. رعایت اصول پنج گانه‌ی زیر می تواند در شکل گیری یک ترکیب بندی مناسب مفید واقع شود:

- ۱- اصل توازن
- ۲- اصل سادگی
- ۳- اصل تأکید
- ۴- اصل تناسب فضایی
- ۵- اصل وحدت و هماهنگی

۱- اصل توازن در رسانه ها:

قرار گرفتن در حالت تعادل و توازن از نیازهای جدی بشر است و تعادل نداشتن برای هیچ کس احساس خوشایندی نیست. در برخورد با یک رسانه‌ی آموزشی نیز یکی از اولین نکاتی که جلب نظر می کند وجود تعادل یا توازن بصری (دیداری) در صفحه است. توازن در یک رسانه، یعنی عناصر به کار رفته در آن (شامل خطوط، شکل ها، رنگ ها، نوشته ها، سایه روشن ها و ...) باید چنان در سطح رسانه پخش و جای گزین شده باشند که کل صفحه «متعادل» به نظر برسد.

شکل ۱-۳- نداشتن توازن

در غیر این صورت، وضعیت دیداری چنان است که بیننده احساس می کند وزن اجزای یک صفحه (رسانه) نسبت به طرف دیگر آن سنگین‌تر است و هر لحظه ممکن است تابلو سرنگون شود(شکل ۱-۳).

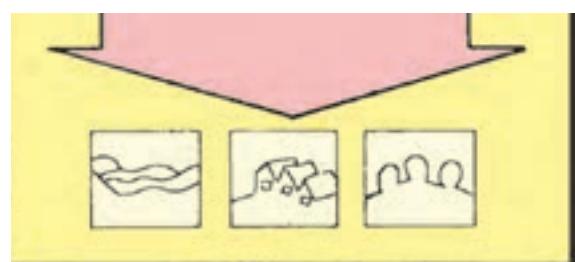
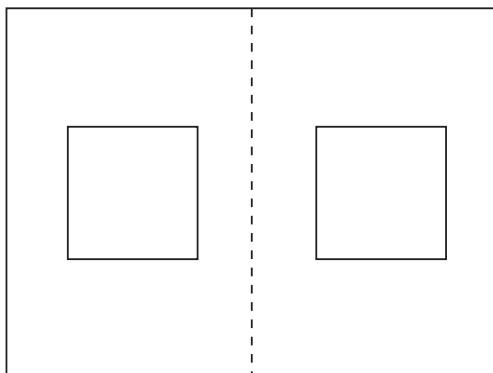
دست یابی به احساس توازن در یک رسانه مانند ایجاد تعادل در یک ترازو از دو راه ممکن است: داشتن توازن رسمی و داشتن توازن غیر رسمی.

توازن رسمی (تقارن) : تقارن یا توازن رسمی حالتی است که اگر تابلو یا تصویر را با خطی عمودی از وسط به دو

قسمت تقسیم کنیم. اجزای موجود در چپ و راست تقریباً قرینه‌ی یک دیگر باشند.

تابلوها و تصاویر دارای توازن رسمی، نسبتاً ساده، آرام و ساکن به نظر می‌رسند و طراحی و تولید آن‌ها آسان‌تر است.

اما این گونه اثرها جذابیت کافی ندارند (شکل ۲-۳).

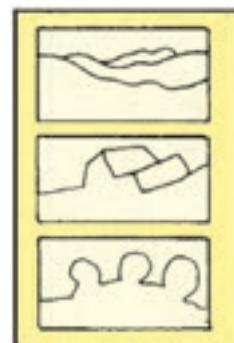
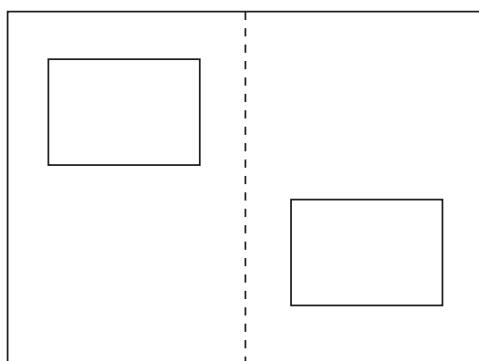
شکل ۲-۳- توازن رسمی (تقارن)

توازن غیر رسمی : این اثرها عmmo لا نامتقارن‌اند و با وجود این که دو طرف رسانه قرینه نیستند، نحوه‌ی طراحی آن‌ها

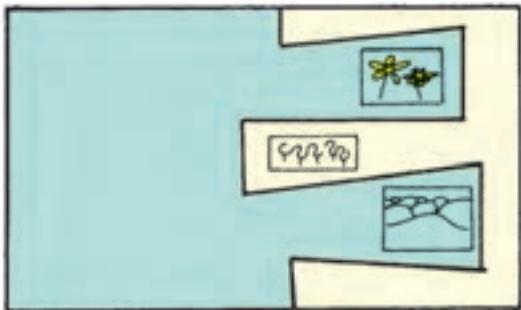
به گونه‌ای است که در مشاهده‌ی آن‌ها بیننده احساس تعادل می‌کند و بی‌توازنی در آن‌ها مشهود نیست.

تابلوهای دارای توازن غیر رسمی تنوع و جذابیت بیشتری دارند و در مقایسه با تابلوهای متقارن، فعالیت و تحرک را در

بیننده بیش‌تر القا می‌کنند. اما طراحی و تولید آن‌ها مشکل تراست و به مهارت و بینش هنری بیش‌تری نیاز دارند (شکل ۳-۳).

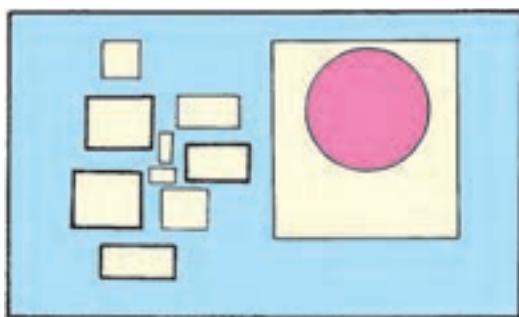

شکل ۳-۳- توازن غیررسمی

شکل ۳-۴- اصل سادگی

۲- اصل سادگی : سادگی به معنی ارائه‌ی اطلاعات مختصر، طرح‌ها و تصویرها و رنگ‌های محدود بر روی یک رسانه است. رعایت این اصل سبب می‌شود پیام رسانه به آسانی درک و فهمیده شود (شکل ۳-۴).

شکل ۳-۵- اصل تأکید

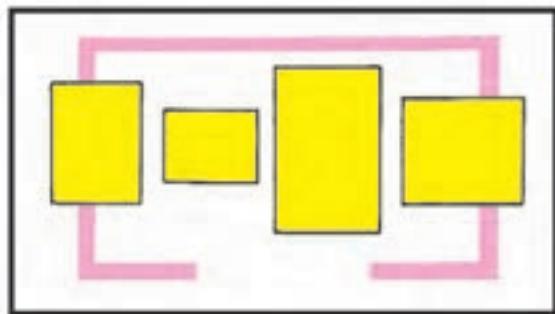
۳- اصل تأکید : اگر نیاز باشد که در یک رسانه به جزء خاصی از اجزای موجود آن تأکید ویژه شود و توجه بینندگان به آن نکته بیشتر جلب گردد، لازم است فنون و تکنیک‌های خاصی را به کار گیریم، از جمله:

- انتخاب محل مناسب برای جزء مورد نظر نسبت به سایر اجزا
- تفاوت در اندازه
- شکل قاب
- رنگ متفاوت
- استفاده از نوشتۀ
- استفاده از علائم ویژه (شکل ۳-۵).

شکل ۳-۶- اصل تناسب فضاهای

۴- اصل تناسب فضاهای : همان قدر که شلوغی بیش از حد یک اثر، سُتگین و ناراحت کننده است وجود فضاهای خالی اضافی نیز برای بیننده مشکل زا خواهد بود. در یک رسانه‌ی دیداری (نوشتاری - تصویری)، رعایت نسبت مناسبی بین فضای خالی و کل سطح تابلو بسیار اهمیّت دارد (شکل ۳-۶).

شکل ۳-۷- اصل وحدت و هماهنگی

۵- اصل وحدت و هماهنگی : اجزای موجود در

یک رسانه‌ی دیداری، شامل نوشه‌های، تصاویر، طرح‌ها، عالیم، رنگ‌های خطوط و ... همگی باید در ارتباط نزدیک با یک دیگر عمل کنند و مجموعاً در جهت بیان و تأکید بر هدف پیام اصلی رسانه، هماهنگی داشته باشند و مجموعه‌ای منسجم و هماهنگ به نظر آیند (شکل ۳-۷).

فعالیت

برای هر یک از اصول کاربردی فوق، یک مثال (نمونه) تصویری پیدا کنید و با هم کلاسی‌های خود درباره‌ی آن بحث کنید.

۶) فنون و روشهای طراحی و تولید رسانه‌ها

برای کاربرد اصول تولید رسانه‌ها می‌توان از فنون، روش‌ها و وسایل مختلف و متعددی استفاده کرد. برخی از آن‌ها عبارت اند از:

- ۱- فنون رنگ‌آمیزی
- ۲- فنون حروف‌گذاری
- ۳- استفاده از شکل‌ها، تصاویر و طرح‌ها
- ۴- نسخه‌برداری

۱- فنون رنگ‌آمیزی: استفاده از رنگ مناسب در تهیه رسانه‌های آموزشی توجه بیننده را به خود جلب می‌کند و

انگیزه‌ی او را در دریافت و درک پیام افزایش می‌دهد.

در تولید رسانه های آموزشی از عنصر رنگ برای اهداف زیر بهره برداری می شود :

جلب توجه : همه رنگ ها و به ویژه رنگهای قرمز و نارنجی جذاب اند و نظر بیننده را به خود جلب می کنند.

رسانه های رنگی معمولاً بهتر از انواع سیاه و سفید آن ها جلب نظر می کنند.

نژدیک شدن به واقعیت : با استفاده از رنگ می توان تصاویر اشیاء را واقعی تر جلوه داد. مثلاً شکلی کروی که با

زرد یا نارنجی رنگ آمیزی شده باشد بسیار نژدیک تر به شکل یک پر تقال خواهد بودتا همان شکل با رنگ سفید خاکستری.

در مواردی، مانند نشان دادن پرچم کشورها استفاده از رنگ حالت الزامی پیدا می کند.

طبقه بندی : با استفاده از رنگ می توان عناصر و اجزای یک رسانه را در طبقات ویژه خود قرار داد. رنگ های هم

خانواده و هماهنگ بر وجود نژدیکی و اشتراک یین چند جزء یک تابلو دلالت دارند وهم گروه بودن آن ها را نشان می دهند.

رنگ های متضاد نیز تفاوت آن ها را بیان می کنند.

تأکید بر جزء معین : از ویژگی جذابیت رنگ ها و نیز رنگ های متضاد تأکید کردن بر اجزای خاص یک رسانه

است.

چرخه رنگ ها : چرخه رنگ، معرف رنگ های اصلی و چگونگی ارتباط و پیوند رنگ های فرعی با اصلی

است. رنگ های سرد و گرم، متضاد، هماهنگ و هم خانواده نیز در این چرخه بهتر نمایان و مشخص می شوند. در این چرخه

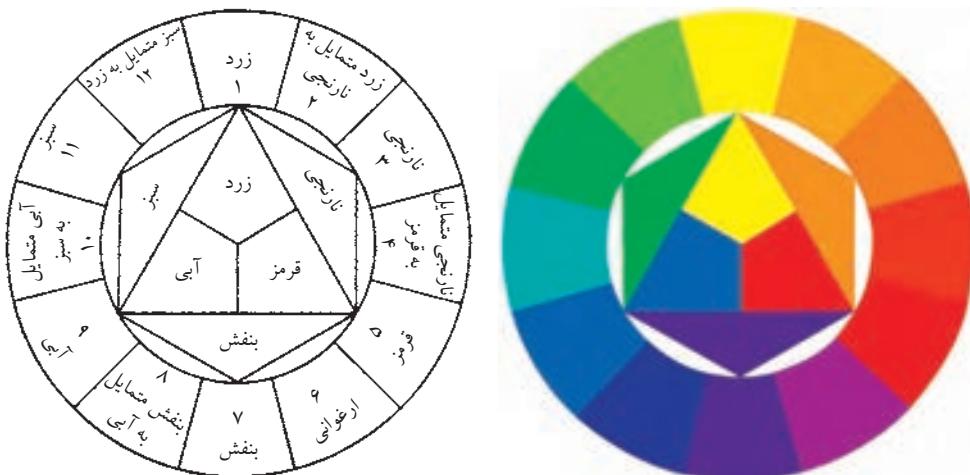
(شکل ۳-۸) سه رنگ آبی، زرد و قرمز رنگ های اصلی اند که از ترکیب هر دو رنگ اصلی هم جوار، رنگ های فرعی

چرخه دوم مانند سبز و بنفش و نارنجی به دست می آید. در چرخه سوم تعدادی رنگ های فرعی تر دیده می شود که در

فاصله رنگ های اصلی و چرخه دوم قرار دارند.

در این چرخه:

- رنگ های گرم عبارت اند از رنگ های خانه های شماره ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶

شکل ۳-۸ - چرخه رنگ

- رنگ های سرد عبارت اند از رنگ های خانه های شماره ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱.

- مجموعه ای رنگ های گرم با یک دیگر و مجموعه ای رنگ های سرد با یکدیگر هماهنگ هستند و رنگ های سرد و گرم با یک دیگر متضادند.

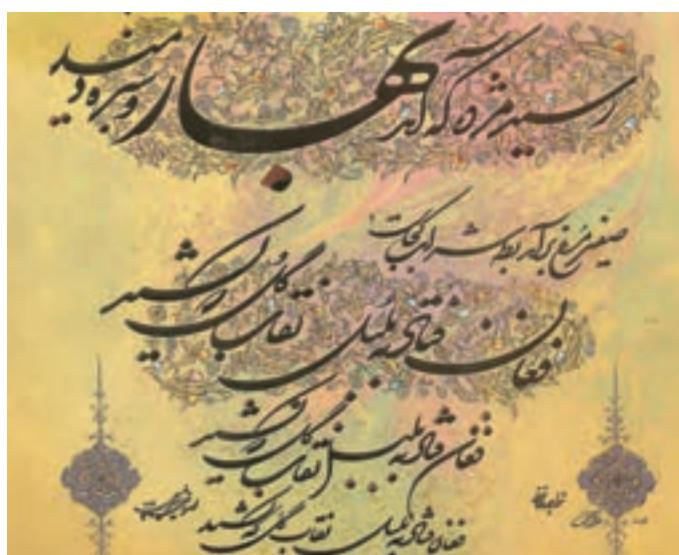
- رنگ های دو خانه ای متقابل هم، مانند خانه ۵ و ۷ یا خانه های ۱ و ۱۱، مکمل یک دیگر خوانده می شوند. رنگهای مکمل نیز متضاد یکدیگرند.

فناوری

با استفاده از سه رنگ قرمز، آبی و زرد (آبرنگ یا رنگ گواش) و ترکیب اندازه های مناسبی از رنگ های اصلی فوق، یک دایره ای رنگ با رنگ های فرعی و اصلی تهیه کنید.

۲- فنون حروف گذاری: در بیشتر رسانه های آموزشی دیداری از «نوشته» نیز بر حسب نیاز و تکمیل پیام رسانی

استفاده می شود. گاهی نیز در حد نوشتن عنوان ها یا زیرنویس ها از نوشتار بهره برداری می شود. در رسانه های دیداری حروف و نوشته ها، علاوه بر این که معنای کلامی دارند، تا حدودی نیز شکل تصویر به خود می گیرند و موجب تأثیرات بصری مهمی بر بیننده می شوند از این رو هماهنگی تصویر و نوشته بر زیبایی و جذابیت رسانه می افراشد (شکل ۳-۹).

شکل ۳-۹

روش های حروف گذاری : با امکاناتی که امروزه در اختیار ماست، حتی افرادی که خط زیبا ندارند می توانند از وجود نوشته های جذاب بر روی رسانه های خود بهره مند شوند. برای حروف گذاری در رسانه ها می توان از روش های زیر استفاده کرد:

الف) نوشن از دست به کمک انواع وسائل نوشتاری، نظیر قلم های خطاطی، ماژیک ها، خود کارها و خودنویس ها در این روش، لازم است نویسنده در هنر خطاطی مهارت داشته باشد (شکل ۳-۱۰).

ب) استفاده از شابلون های حروف نویسی (درشکل ها و اندازه های مختلف)، به کمک شابلون ها می توان کلیهی حروف فارسی و انگلیسی را نوشت. با فیلم های رادیولوژی نیز می توان شابلون هایی دراندازه ها و طرح های دل خواه درست کرد(شکل ۳-۱۱).

روش درست استفاده از شابلون :

شکل ۳-۱۱ - استفاده از شابلون (قالب)

شکل ۳-۱۰ - انواع قلم ماژیک

علاوه بر حروف، نشانه ها و تصاویر خاصی نیز دارند که می توانند مفید باشند. دستورالعمل خاصی برای استفاده از شابلون وجود ندارد، لیکن هنگام تمرین خواهید دید که معضلاتی، از قبیل «کج رفتن»، «جوهر پس دادن» و «تنظیم فاصله» درابتدا کار شمارا مشکل می کند، ولی به تدریج و پس از کسب تجربه، نوشتن نسبتاً آسان می شود. به هر حال، سعی کنید هنگام خطاطی با شابلون، نکات زیر را رعایت کنید:

- برای کاغذتان حاشیه‌ی مناسب در نظر بگیرید؛
 - قبل از شروع به کار، کاغذتان را با مداد کمرنگ و با فواصل مناسب خط کشی کنید؛
 - فقط از «قلم راپید» یا «مداد نگی» (اتود) نازک برای نوشتن حروف استفاده کنید؛
 - تا وقتی که مرکب حروف قبلی به خوبی خشک نشده است، شابلون را روی آن ها حرکت ندهید؛
 - اگر لبه‌های حروف شابلون با کاغذ مماس می شوند، با چسباندن یک حاشیه‌ی مقوایی در اطراف شابلون، آن را به اندازه‌ی یک میلی متر از سطح صفحه بالاتر ببرید؛
 - فاصله‌ی کلمات را با چشم تنظیم کنید، نه با خط کش؛
 - چنان‌چه مرتکب اشتباهات جزئی شده اید، کاغذتان را دور نیندازید و دوباره کاری نکنید. چون، اگر از کاغذ گلاسه (صیقلی) استفاده کنید مرکب چین، پس از خشک شدن کامل، به کمک تیغ به راحتی از روی کاغذ تراشیده می شود (البته، بهتر است این کار را به افراد با تجربه واگذار کنید).
- ج)** استفاده از بریده‌ی حروف نشریات، حروف چاپ شده بر روی نشریات مختلف را که دراندازه ها و طرح های متنوع اند،

می توان برد و بر روی تابلوها چسبانید. این حروف را قبل از مقوای کارتون یا یونولیت می توان چسبانید و سپس، بریدهی حجم دار آن ها را بر سطح کار قرارداد. حروف برجسته گیرایی و جذابیت بیشتری دارند.

(۵) استفاده از قلم های کامپیوتربی، امروزه نرم افزارهای گرافیکی متعددی به بازار عرضه شده اند که انواع طرح ها و همچنین، حروف فارسی و لاتین در آن ها یافت می شود. به کمک این نرم افزارها می توان نوشته هایی را با طرح ها و اندازه های دلخواه چاپ کرد و بر روی رسانه چسبانید (شکل ۳-۱۲).

(۶) استفاده از حروف چسبان، این نوع حروف (که به غلط به نام تجاری یکی از سازندگان آن لتراس است Letraset

میترا نازک پوینت ۴۸

یاقوت سیاه پوینت ۲۶

یاقوت سیاه پوینت ۲۴

یاقوت نازک پوینت ۲۶

یاقوت نازک پوینت ۲۸

رؤیا سیاه پوینت ۳۲

رؤیا سیاه پوینت ۲۸

میترا سیاه پوینت ۲۲

میترا سیاه پوینت ۲۰

میترا سیاه پوینت ۱۸

قیترو سیاه پوینت ۲۶

قیترو سیاه پوینت ۲۴

قیترو سیاه پوینت ۲۲

شکل ۳-۱۲

خوانده می شود) در اندازه ها و شکل های مختلف روی ورقه هایی از جنس کاغذ کالک چاپ می شوند، به صورتی که با فشار روی سطوح صاف و صیقلی می چسبند. استفاده از حروف چسبان، برای کسانی که خوش نویسی نمی دانند و در استفاده از شابلون مهارت کافی ندارند، بسیار آسان است.

روش استفاده از حروف چسبان:

برای بهره گیری مناسب از حروف چسبان می توانید از دستورالعمل گام به گام زیر استفاده کنید. لیکن، در نهایت باز هم تمرین می تواند مهارت لازم را در شما ایجاد کند (شکل ۳-۱۳).

- کاغذ مناسب با سطح صیقلی و صاف انتخاب کنید (کاغذ گلاسه یا کالک)؛

- حاشیه‌ی مورد نظر و فاصله‌ی خطوط را با توجه به اندازه‌ی حروف مشخص کنید؛

- کاغذ خود را با خطوط بسیار کمرنگ با مداد خط کشی کنید؛

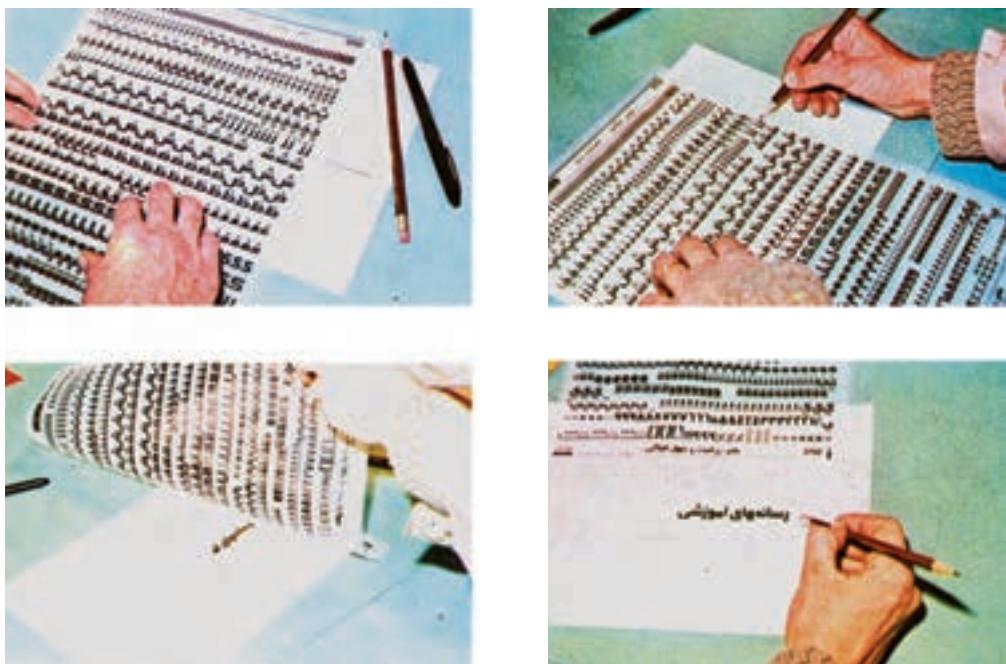
- حروف چسبان را دو یا سه میلی متر بالاتر از خط راهنمای قرار دهید؛

- روی حروف را با مداد مخصوص (بدون نک) پلاستیکی یا چوبی به آرامی ولی با فشار کافی و یک نواخت مالش دهید

تا حروف به کاغذ شما بچسبند؛

- حالا ورقه‌ی حروف را به آرامی بلند کنید و اگر حروف خوب نچسبیده باشند یک زر ورق روی آن‌ها بیندازید و با

انگشت فشار دهید؛

شکل ۳-۱۳- نحوه‌ی استفاده از حروف چسبان

- اگر اشتباهی مرتکب شده اید حروف را، با قراردادن یک تکه چسب نواری روی آن‌ها، از کاغذتان جدا کنید؛

- مراقب فاصله‌ها باشید، بهترین فاصله آن است که به چشم خوش بیاید. لذا، نیازی به اندازه گیری میلی متری فاصله‌ها با

خط کش ندارید؛

- در پایان حروف چینی، می توانید خطوط راهنمای زیرین را پاک کنید.

(و) استفاده از ورقه های موسوم به حروف چین . این وسیله برگه ای است در اندازه ۵۰ × ۷۰ سانتی متر که بر

روی آن الگوهایی از حروف، اعداد و علامت های فارسی یا لاتین در چند اندازه متفاوت چاپ شده است و با نسخه برداری از روی آن ها جمله ها و عبارت هایی را با خط زیبا می توان نوشت.

۳- استفاده از طرح ها و شکل ها و خطوط :

در تهیه ی رسانه های دیداری می توان استفاده کرد. در مواردی هم می توان این علائم را برای قاب بندی کار (کادر بندی)، جداسازی اجزای مختلف رسانه با ایجاد ارتباط بین آن ها به کار برد. نوارهای رنگین چسبان، که در اندازه های مختلف تهیه و عرضه می شوند، نیز برای این منظور مناسب اند.

هر گاه تصاویر، علائم، طرح ها و شکل های کوچک تر و یا متون نوشتاری را درون شکل ها و طرح های بزرگ تر و خاص قرار دهیم، علاوه بر ایجاد زیبایی، جذابیت و تنوع کار، به مجموعه ی دیداری تولید شده وحدت و یک پارچگی بیشتری می بخشد (شکل ۱۴-۳).

شکل ۱۴-۳- نمونه ای از قاب بندی متون نوشتاری

۴- نسخه برداری : هنگام تولید یک رسانه، گاهی نیاز داریم طرح یا نوشته ای را در اندازه مساوی یا بزرگ تر یا کوچک تراز جای دیگر بر روی سطح کار خود نسخه برداری کنیم. در عین حال می توانیم ضمن نسخه برداری، بنابر ضرورت، در بعضی از قسمت های یک شکل تغییرات مورد نظر خود را نیز اعمال کنیم. برای اجرای این گونه نسخه برداری ها از فنون و تکنیک های مختلف کمک می گیریم :

الف) نسخه برداری هم اندازه

ب) نسخه برداری ناهم اندازه

الف) نسخه برداری هم اندازه:

برای تهیه کپی یا نسخه های هم اندازه، فنون، تکنیک ها و دستگاه های مختلفی وجود

دارد. برخی از آن ها که مورد استفاده قرار می گیرند عبارت اند از :

- کاغذ کاربن

- میز نور

- دستگاه فتو کپی

- دستگاه های چاپ و زیراکس

استفاده از کاغذ کاربن : استفاده از کاغذ کاربن، یکی از فنون ساده، ابتدایی و دستی است و از این طریق نسخه های هم

اندازه‌ی نوشه ها و تصاویر تهیه می شوند.

استفاده از میز نور: میز نور وسیله‌ای است که عکاسان برای رتوش عکس‌ها از آن استفاده می‌کنند. میز نور میزی کوچک

با سطح شیب دار و پایه‌های کوتاه است. در بخشی از سطح این میز، شیشه‌ای نیمه مات یا ورقه‌ی پلاستیکی سفید رنگی قرار

دارد و در زیر آن نیز یک لامپ جای داده شده است. هرگاه طرح اصلی را روی میز نور قرار دهیم و کاغذی را که می‌خواهیم

آن طرح بر رویش منتقل شود بر روی طرح مزبور بگذاریم، با روشن کردن چراغ زیر میز، طرح اصلی از زیر کاغذ دوم به

خوبی دیده خواهد شد. در این وضعیت، می‌توان طرح اصلی را بروی کاغذ دوم نسخه برداری (کپی) کرد.

استفاده از دستگاه فتو کپی: دستگاه های فتو کپی، که روشی الکترونیکی است، در تهیه‌ی نسخه های متعدد و عینی از روی

اسناد و مدارک، امکان تولید نسخه های متعدد و هم سان را آسان کرده و یکی از روش های صنعتی نسخه برداری است.

استفاده از دستگاه های چاپ و زیراکس: امروزه دستگاه های متعدد و پیشرفته‌ای برای چاپ و تولید نسخه های هم اندازه

و هم سان ساخته شده و کار نسخه برداری ها را حتی در تیراژ های بسیار بالا آسان و سریع کرده است. دستگاه های چاپ سنگی

و قدیمی نیز در زمان خود قدمی موثر برای تولید نسخه های هم سان به حساب آمده است، تا آن جا که صنعت چاپ را یک

انقلاب بشری در زمینه‌ی ارتباطات و فرهنگ محسوب داشته اند.

ب) نسخه برداری ناهم اندازه: منظور از نسخه برداری ناهم اندازه، تهیه نسخه هایی بزرگ‌تر یا کوچک‌تر در اندازه‌ی

اصلی از روی، طرح ها، نوشه ها یا تصاویر متناسب با هدف های مورد نظر است. برای این منظور نیز روش ها و فنون متعددی

مورد استفاده قرار می‌گیرد، که مهم ترین آن ها عبارت اند از:

- روش چهار خانه کردن

- نقاهه های متحرک (پانتوگراف) دستی و صنعتی

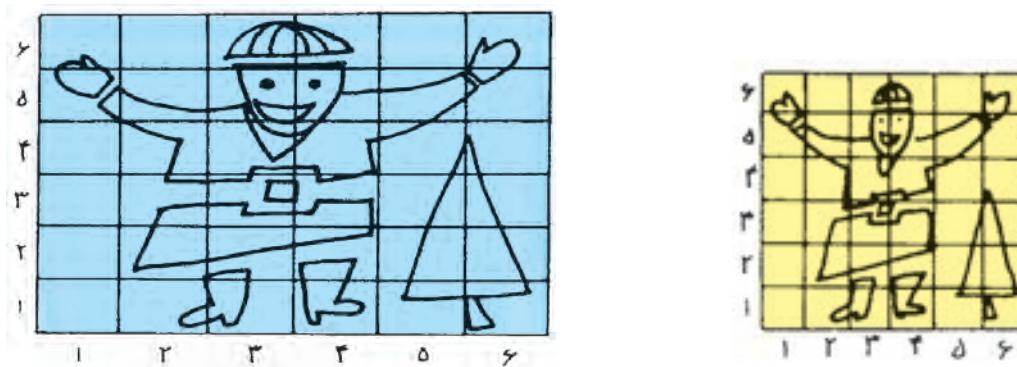
- پروژکتور اویک

- پروژکتور اورهد

- دستگاه های پیشرفته چاپ و زیراکس

روش چهار خانه کردن: با استفاده از این روش می‌توان تصویر را به اندازه‌ی دل خواه بزرگ‌یا کوچک نمود یا حتی از نظر پهنا و درازا نیز در آن‌ها تغییر به وجود آورد. برای این کار کاغذ شفافی را می‌توان به صورت چهارخانه در آورد. تعداد چهارخانه به اندازه و جزئیات تصویر بستگی دارد. هر چه تصویر کوچک‌تر و جزئیات آن کم‌تر باشد اندازه‌ی چهارخانه‌ها را می‌توانید بزرگ‌تر بگیرید. در این صورت تعداد چهارخانه‌های کم‌تری خواهد داشت (شکل ۳-۱۵).

کاغذ دیگری را نیز به صورت چهارخانه در آورید. به این صورت که اگر می‌خواهید تصویر را به اندازه‌ی دو برابر تصویر اصلی بزرگ‌کنید چهارخانه‌های کاغذ دوم را دو برابر اندازه‌ی چهارخانه‌های کاغذ شفاف اولی بکشید و به همین ترتیب کاغذ شفاف چهارخانه شده را روی تصویر ثابت کنید. کاغذ شفافی را نیز روی کاغذ چهارخانه‌ی دوم قرار دهید.

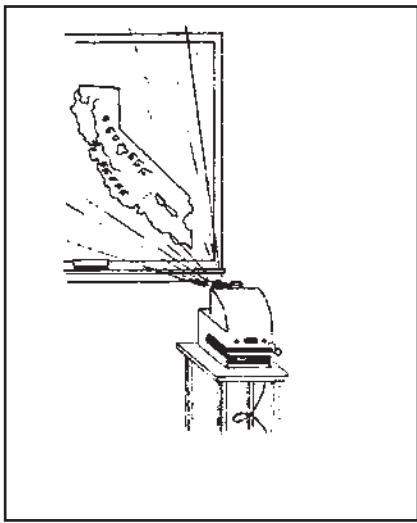
شکل ۳-۱۵- روش چهارخانه کردن

سپس، با توجه به آن‌چه که از تصویر اصلی در چهارخانه‌ها می‌بینید، بر روی کاغذ دوم و با در نظر گرفتن چهارخانه‌های مربع شکل، از چهارخانه‌های مستطیل شکل استفاده کنید.

پانتوگراف (نقاهه‌ی متحرک): با استفاده از پانتوگراف می‌توان تصاویر را بزرگ‌یا کوچک نمود یا در همان اندازه‌ی اصلی کپی کرد. برای ساختن پانتوگراف به چهار قطعه چوب باریک نیاز دارید. انتهای چوب‌ها را دو تا به هم وصل کنید. چوب‌ها را مطابق شکل، روی هم قرار دهید. دو چوب زیرین را در نقطه‌ی تابه میز محکم کنید. این نقطه به صورت تکیه گاه عمل می‌کند. با سر وسط بر روی خطوط تصویر بکشید و با سر دیگر، که آزاد است و مداد یا قلمی به آن متصل کرده‌اید، تصویر را (بزرگ‌تر یا کوچک‌تر) کپی نمایید.

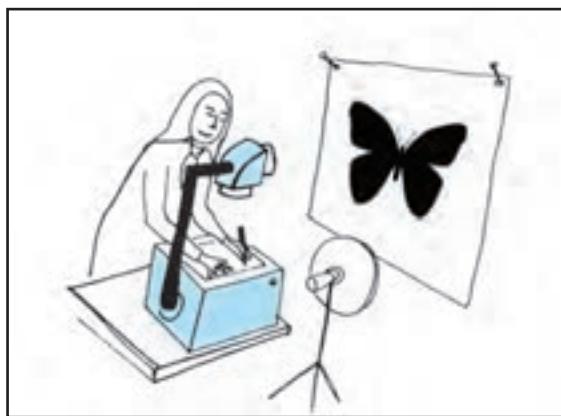

شکل ۳-۱۶- پانتوگراف
می‌توان بر روی چوب‌هایی که در رو قرار می‌گیرند سوراخ‌هایی به منظور چند برابر کردن تصویر تعییه نمود. اندازه‌ی تصویر با جایه جا کردن محل اتصال چوب‌ها به یک دیگر تغییر می‌کند. ابتدا با دو برابر کردن، تصویر را شروع کنید. سپس، نسبت‌های بیشتر را آزمایش نمایید (شکل ۳-۱۶).

شکل ۳-۱۷- بزرگ کردن به وسیله اپک

بزرگ کردن به کمک پروژکتور اپک: تصویری را که بر روی یک ورق کاغذ یاد رکتابی وجود داشته باشد می‌توان با استفاده از پروژکتور اپک بزرگ کرد. تصویر را در دستگاه قرار دهید و مقوایی را روی دیوار نصب کنید. تصویر را به اندازه‌ی دل خواه، بزرگ و تنظیم کنید. آن گاه، خطوط اصلی تصویر منعکس شده را با مداد کپی کنید. بعد از این که تصویر کامل شد خطوط طراحی شده را با استفاده از قلم و مرکب یا قلم مازیک پرنگ نمایید. در صورت در اختیار داشتن پروژکتور اپک، این ساده‌ترین و سریع‌ترین راه برای بزرگ کردن تصاویر و طرح هاست (شکل ۳-۱۷).

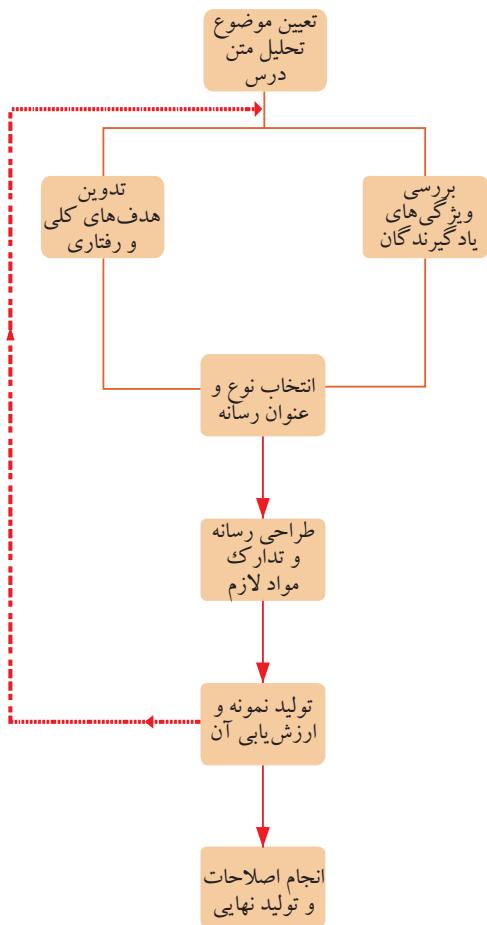
شکل ۳-۱۸- نمایش تصویر به کمک اورهد

بزرگ و کوچک کردن تصاویر به کمک اورهد: از پروژکتور اورهد می‌توان برای کوچک و بزرگ کردن تصاویر بزرگ ($27/5 \times 21$ سانتی‌متر یا اندازه‌های دیگر) استفاده نمود. این تکنیک استفاده‌ی معکوس را در پروژکتور اورهد نشان می‌دهد. برای این کار تصویر بزرگ اصلی را روی دیوار نصب کنید و چراغ پر نوری را به طرف تصویر قرار دهید. نور باید به اندازه‌ی کافی باشد تا از تصویر به درون عدسی‌های پروژکتور (برروی کاغذی که روی صفحه‌ی پروژکتور قرار داده اید) منعکس گردد. عدسی‌های دستگاه را آن قدر بالا و پایین ببرید تا تصویر بر روی کاغذ تنظیم شود. اندازه‌ی تصویر منعکس شده را با جلو و عقب بردن دستگاه به دلخواه تعیین کنید و سپس با قلم یا مدادی تصویر را روی کاغذ کپی کنید (شکل ۳-۱۸).

برای بزرگ کردن تصاویر شفاف کوچک نیز می‌توان تصویر مورد نظر را روی دستگاه اورهد قرار داد و با ارائه‌ی تصویر مناسب در اندازه‌ی دلخواه بر روی پرده و آن گاه با استفاده از کاغذ و مقوا، که روی پرده نصب می‌شود، می‌توان خطوط اصلی تصویر را روی صفحه ترسیم کنید.

بزرگ و کوچک کردن طرح‌ها به کمک دستگاه‌های چاپ و زیراکس: با پیشرفت دستگاه‌های چاپ و زیراکس تحول عظیمی در این صنعت به وجود آمده است و امکان تهیه‌ی انواع نسخه‌های همسان، کوچک‌تر یا بزرگ‌تر را نیز آسان تر و

سریع تر کرده است.

شکل ۳-۱۹- مراحل طراحی و تولید رسانه های آموزشی

۵) مراحل طراحی در تولید رسانه های آموزشی

اگرچه ساخت و تولید انواع مختلف رسانه ها به طی مراحل ویژه و به کارگیری مهارت های خاص نیازمند است. اما در عین حال، مراحل عامی را می توان مشخص ساخت که طی کردن آنها در جریان تولید هر نوع رسانه ای آموزشی در صد موقتی کار را افزایش می دهد. در اینجا، به بررسی این مراحل می پردازیم (شکل ۳-۱۹):

۱- تعیین موضوع و تحلیل متن درس: اولین قدم تعیین

موضوع اصلی و تمرکز روی مفاهیم و نکات عمده‌ی موجود در متن درس است که قرار است برای تسهیل یادگیری آن یک رسانه ای آموزشی تولید شود.

هم چنین در این مرحله، باید روشن کنیم که از طریق رسانه ای آموزشی قصد داریم چه مطالبی را ارائه دهیم. به عبارت دیگر از این طریق می خواهیم چه اطلاعاتی را در اختیار مخاطبان قرار دهیم یا چه نگرش های خاصی را در آنها پذید آوریم و یا قصد داریم چه مهارت هایی را به ایشان یاد دهیم.

بدهی است که محتوای ارائه شده در رسانه، بخشی از محتوای کلی مورد آموزش است که از طریق تجزیه و تحلیل متن درس به دست آمده است.

۲- مشخص کردن مخاطبان: هر فرایند یاد دهی - یادگیری مشخص، برای فرآگیران معینی شکل می گیرد. رسانه

های آموزشی، که در این فرآیند به کار گرفته می شوند، نیز باید با توجه به ویژگی های فرآگیران تولید شوند. به این ترتیب، تولید کننده‌ی رسانه در این مرحله باید مشخص سازد که قصد دارد چه کسانی را به هدف های آموزشی تعیین شده برساند. از جمله ویژگی هایی که در مورد فرآگیران باید به آنها توجه داشت. سن، جنس، میزان آموخته های قبلی، میزان درک تصویری و شنیداری، توانایی ها، نیازها و علاقه های آنهاست. توجه به این ویژگی ها سبب خواهد شد که رسانه ای تولید شده برای فرآگیران از جذابیت لازم برخوردار گردد و برای آنها قابل درک و فهم باشد.

۳- مشخص کردن هدف های ارتباطی و آموزشی: تولید هر رسانه ای آموزشی، همانند انتخاب و خرید آن، باید

بر اساس نیاز صورت گیرد. یکی از مهم ترین سرنخ هایی که به یک معلم نشان می دهد آیا به رسانه ای خاصی نیاز است یا نه،

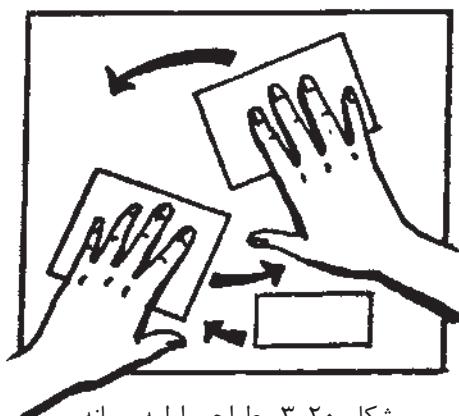
توجه به هدف های آموزش درس و یا هدف های موقعیت ارتباطی است.

به عبارت دیگر، این هدف ها تغییرات مورد انتظار در مخاطب را پس از استفاده از رسانه بیان می کنند. مثلاً نمونه ای از هدف های آموزشی مربوط به یک پوستر خاص، که قصد داریم آن را با موضوع تاثیر آلودگی ها بر محیط زیست تهیه کنیم، می تواند چنین باشد: «مخاطبان پس از دیدن و درک این پوستر باید نسبت به رهانکردن زباله ها در محیط زندگی علاقه مند شوند».

۴- انتخاب نوع و عنوان رسانه:

در این مرحله ، معلم باید بر اساس مشخصات، مزیت ها و محدودیت های رسانه های آموزشی مختلف که در این کتاب به طور مشروح مورد بحث و بررسی قرار گرفته است، نوع رسانه ای آموزشی را انتخاب کند. تعیین عنوان و موضوع رسانه، مسیر تولید رسانه را هموارتر و چارچوب اقدامات بعدی را مشخص تر می کند. این کار مکمل انتخاب هدف های آموزشی و محتوای رسانه نیز هست. موضوع و عنوان رسانه برای جمع آوری و انتخاب مواد و آماده سازی طرح اولیه کار نقش راهنمای دارد. در عین حال، یک عنوان جذاب، بدیع، قابل درک برای فراگیران و منطبق با علائق آن ها در جلب توجه فراگیران بسیار مهم است.

۵- طراحی اولیه رسانه و تدارک مواد لازم:

شکل ۳-۲۰- طراحی اولیه رسانه

دقیق مراحل قبل، می توان در مورد چگونگی پیاده کردن طرح اولیه کار تصمیم گیری کرد. مثلاً، اگر قصد داریم پوستر، نقشه، نشریه ی دیواری یا هر رسانه ای دیگری تولید کنیم، باید بیندیشیم که رسانه ای ما دارای چه اجزایی خواهد بود. چه تصویرها، طرح ها یا نوشته هایی را می خواهیم در آن جای دهیم و ترکیب بنده احتمالی کارمان چگونه خواهد بود. یعنی محل و جایگاه هر یک از اجزای کار در کجای تابلوقرار می گیرد(شکل ۳-۲۰). درمورد رسانه هایی نظیر اسلاید یا فیلم اجرای این مرحله با تدوین طرح نامه دیداری -شنیداری و درمورد نوار شنیداری با تدوین طرح نامه شنیداری صورت می گیرد.

هم چنین بسته به نوع رسانه ، محتوا و مطالبی که می خواهیم ارائه بدھیم، باید مواد و اجزای لازم را تولید یا گردآوری کنیم. مثلاً، برای ساختن یک تابلوی پارچه ای یا نقشه (چارت) یا نشریه دیواری به مقداری یونولیت، پارچه، فیبر، مقوا، تعدادی عکس، طرح، کاریکاتور، بریده های نشریات یا مطالب نوشتاری ، کارت پستال، اشیای سه بعدی کوچک و سبک نیاز داریم. برای تولید رسانه های سه بعدی به گردآوری عروسک ها، جعبه های کفشه، کارتون، مدل های کوچک اشیاء، کاغذها و مقواهای رنگی، نوارهای موسیقی و یا صداهای جنبی نیاز داریم.

۶- تولید نمونه و ارزشیابی آن:

پس از گردآوری مواد و اجزای لازم، به اجرا و پیاده کردن طرح اولیه اقدام می کنیم . در این مرحله به اقدامات زیر می پردازیم :

تصمیم گیری درباره ی چگونگی ترکیب بنده ای نهایی کار، انتخاب عکس های مناسب و مربوط از میان مجموعه

عکس‌های گردآوری شده و چسبانیدن آن‌ها بر سطح تابلو، رسم شکل‌ها و طرح‌ها، نوشتن متن‌ها، عنوان‌ها و زیرعنوان‌ها با حروف و مواد انتخاب شده، اجرای کارهای عکاسی و فیلم برداری در تولید اسلامی یا فیلم متحرک و برنامه‌ی ویدئویی، ضبط متون گفتاری، موسیقی و صدایهای جنبی در تولید نوار شنیداری. در شکل دهی طرح اولیه‌ی رسانه و خصوصاً در تولید نهایی بسیاری از رسانه‌ها، لازم است برای هر چه جالب‌تر و جذاب‌تر شدن محصول، از اصول و فنون تولید رسانه‌ها استفاده کنیم. پس از آماده سازی طرح اولیه‌ی ساده، برای تشخیص ایرادها و نواقص احتمالی طرح اولیه باید آن را ارزش‌یابی کنیم.

۲- اعمال اصلاحات و تولید نهایی رسانه

بعد از مشخص شدن نقاط ضعف و اشکالات اساسی تولید نمونه، باید به رفع آن‌ها بپردازیم و سپس نمونه‌ی کامل و نهایی رسانه‌ی آموزشی را تولید کنیم. در این مرحله باید از مهارت‌های افراد متخصص، نظری طراحان، عکاسان، فیلم برداران، گرافیست‌ها و نقاشان، صدابرداران و سایر افراد حرفه‌ای بهره‌بگیریم. رسانه‌ی نهایی مطلوب رسانه‌ای است که با معیارهای معرفی شده در بحث ویژگی‌های رسانه مناسب همانگ باشد.

خلاصه

- رسانه‌ی آموزشی عبارت است از هرگونه ابزار، وسیله‌ی انسان، که برقراری ارتباط آموزشی را آسان کند و دارای دو جنبه‌ی سخت افزاری و نرم افزاری است.
- ملاک‌های انتخاب رسانه‌های آموزشی در فرایند یاد دهی و یادگیری عبارت اند از: هم خوانی با هدف‌ها، محتوای درس و شیوه‌های تدریس، توانایی انتقال پیام مورد نظر، انطباق با ویژگی‌های یادگیرندگان، معتبر بودن رسانه، برانگیختن و واداشتن مخاطبان به فعالیت، ارتقای کیفیت فنی و هنری، عملی بودن، سهولت و توجیه اقتصادی.
- اصول طراحی و تولید رسانه‌های آموزشی عبارت اند از: توازن، سادگی، تأکید، تناسب فضا و وحدت و هماهنگی.
- فنون و روش‌های تولید رسانه‌ی آموزشی عبارت اند از: رنگ آمیزی، حروف گذاری، استفاده از شکلها، تصاویر و طرح‌ها، نسخه‌برداری و ...
- طراحی، تولید رسانه‌ها و مواد آموزشی هفت مرحله دارد که به ترتیب عبارت اند از: تعیین موضوع و تحلیل متن درس، مشخص کردن مخاطبان، مشخص کردن هدفهای آموزشی، انتخاب نوع و عنوان رسانه، طراحی اولیه و تدارک ابزارها و مواد لازم، تولید نمونه و ارزشیابی، اعمال اصلاحات و تولید نهایی رسانه

فالایت

در گروه‌های سه نفره در باره‌ی تهیه‌ی یک طرح برای تولید رسانه‌ی مشخص یادگیری با کمک معلم خود تصمیم مشترک بگیرید و با تقسیم کار عادلانه در مدت زمانی معین، یک طرح تولید رسانه تدوین کنید. در هر یک از مراحل پیشرفت کار تصمیمات خود را با هنر آموز محترم درس در میان بگذارید و پس از حصول اطمینان از صحت طرح تولید، آن را نهایی کنید.

بخش دوم

طبقه‌بندی، شناخت، تولید و کاربرد رسانه‌های
یادگیری

طبیعت پنهانی قرآن دادنی رسانه های آموزشی ۸

در موقعیت های آموزشی، انواع بسیاری از رسانه ها می توانند مورد استفاده هی معلمان قرار گیرند. لازمه ای انتخاب صحیح این رسانه ها آشنایی با ویژگی ها، توانمندی ها و محدودیت های هر یک از آن هاست.

در این بخش، با شرح ویژگی های رسانه های مختلف، می کوشیم تا با ارائه یک طبقه بندی از آن ها راه آشنایی این ویژگی ها را هموارتر سازیم. در این طبقه بندی، که مبنای آن استفاده هی هر چه بهتر و مناسب تر از ویژگی های حواس پنج گانه هی انسان و اهمیت آن ها در یادگیری است، رسانه های آموزشی را به چهار طبقه هی مهم دسته بندی کرده اند:

۱- رسانه های دیداری

- رسانه های دیداری - نوشتاری

- رسانه های دیداری - تابلویی (نمایشی)

- رسانه های دیداری - ترسیمی

- رسانه های دیداری - تصویری

۲- رسانه های شنیداری

۳- رسانه های دیداری - شنیداری

- رسانه های دیداری - شنیداری ساکن

- رسانه های دیداری - شنیداری متحرک

۴- رسانه های چند حسی

- رسانه های سه بعدی

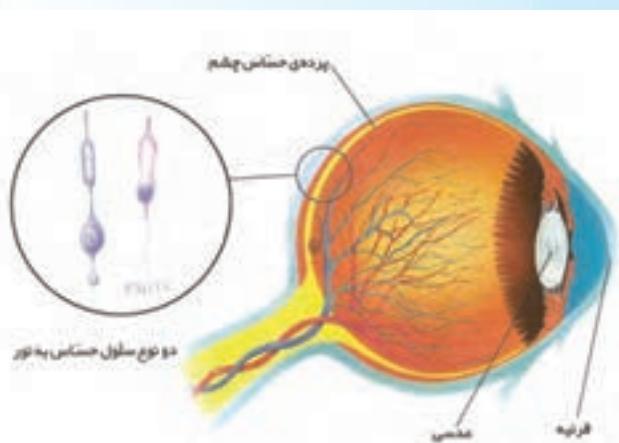
- موقعیت های آموزشی

- چند رسانه ای

در فصل های بعد در باره ی هر کدام از این رسانه های آموزشی بحث خواهد شد.

فصل چهارم

رسانه‌های دیداری

در این فصل به معرفی انواع رسانه‌های دیداری می‌پردازیم. این رسانه‌ها عبارت اند از:

- ۴-۱- دیداری - نوشتاری
۴-۲- دیداری - تابلویی (نمایشی)
۴-۳- دیداری - ترسیمی
 الف) مات
 ب) شفاف
۴-۴- دیداری - تصویری
 الف) مات
 ب) شفاف
- رسانه‌های دیداری

۴- رسانه‌های دیداری - نوشتاری

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این مبحث، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱- رسانه‌های دیداری - نوشتاری را تعریف کند.
- ۲- انواع رسانه‌های دیداری - نوشتاری را فهرست کند
- ۳- ابزارهای رسانه‌های دیداری - نوشتاری را طبقه‌بندی کند

مقدمه

می‌گویند بشر علم و دانش را ابتدا بیشتر از طریق بیان شفاهی (صدا) و سپس به کمک دست نوشته‌ها منتشر می‌کرده است. تا همین سالهای اخیر، زبان نوشتاری پرقدرت ترین وسیله برای انتقال و نگه‌داری اطلاعات بوده است. بنابراین رسانه‌های نوشتاری، یکی از قدیمی‌ترین و رایج‌ترین رسانه‌های آموزشی هستند که عمده‌تاً از طریق رمزهای کلامی نوشتاری به انتقال پیام می‌پردازند. هنوز هم بعد از کلام معلم، نوشتار مهم‌ترین وسیله برای انتقال مواد درسی به دانش آموزان است.

بیش از پنج هزار سال پیش سومریان مطالب درسی را بر روی لوحه‌های گلی می‌نوشتند. مصری‌ها نیز پیام‌های خود را روی سنگ می‌نوشتند و سرانجام کاغذ پاپیروس شناخته شد. یونانی‌ها کاغذ پوستی را برای نوشنی ترجیح می‌دادند. در اوایل دوره رنسانس، تقاضا برای کارهای نوشتاری افزایش یافت به گونه‌ای که از مواد گوناگون از قبیل پارچه‌ی کتانی برای تولید مواد نوشتاری استفاده می‌شد. در سال ۱۴۵۰ یوهان گوتبرگ اولین چاپ را با حروف متحرک اختراع کرد.

ازواع رسانه‌های دیجیتالی - نوشتاری

شکل ۴-۱- کتابخانه

رسانه‌ی نوشتاری یکی از پرتنوع ترین رسانه‌های است. معلمان در موقعیت‌های یاددهی - یادگیری مختلف بر حسب مورد از یک یا تعدادی از این رسانه‌ها استفاده می‌کنند. برخی از مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از:

۱- کتاب

۲- روزنامه‌ها و مجلات

۳- اسناد و مدارک

کتاب‌ها دسته‌ای مهم از رسانه‌های نوشتاری اند که در انتقال پیام‌ها و محتوای آموزشی و غیر آن‌ها نقشی اساسی را به عهده دارند (شکل ۴-۱). امروزه کتاب‌ها در سه شکل مختلف دیده می‌شود که عبارتند از:

- کتاب‌های دست نویس قدیمی

- کتاب‌های چاپی

- کتاب‌های الکترونیکی

ابزارهای تولید رسانه‌های دیجیتالی - نوشتاری

برای تولید رسانه‌های نوشتاری ابزارهای مختلفی وجود دارد (شکل ۴-۲) که می‌توان آن‌ها را به دو دسته کلی تقسیم کرد:

۱- قلم‌ها و ابزارهای دستی، مانند مداد، خودکار، خودنویس و قلم درشت نویسی فلزی و نی

۲- ابزارهای ماشینی، مانند ماشین تحریر، رایانه و ماشین تحریر بریل (ویژه نابینایان)

ماشین بریل (تولید متن برای نابینایان)

صفحه کلید (تولید متن)

قلم

شکل ۴-۲- نمونه‌هایی از ابزارهای تولید رسانه‌های دیداری - نوشتاری

خلاصه

- رسانه های نوشتاری یکی از قدیمی ترین و رایج ترین رسانه های آموزشی هستند که عمدتاً از طریق رمزهای کلامی نوشتاری به انتقال پیام می پردازد این رسانه ها بعد از کلام معلم مهم ترین وسیله برای انتقال مواد درسی به دانش آموزان است .
- انواع رسانه های نوشتاری عبارت اند از : کتاب ها ، روزنامه ها و مجلات ، اسناد و مدارک
- ابزارهای تولید رسانه های نوشتاری عبارت اند از : قلم ها، ابزارهای دستی و ماشینی

مثالیت

- ۱- با مراجعه به کتابخانه‌ی آموزشگاه یا کتابخانه‌های عمومی، فهرستی از رسانه‌های نوشتاری مختلف موجود را شناسایی و پس از طبقه‌بندی، حاصل تلاش خود را به طور کتبی به مدرس خود ارائه دهید.
- ۲- یکی از رسانه‌های نوشتاری را به ذوق و علاقه‌ی خود انتخاب و در مورد کارآیی و پیام رسانی آن بحث و اظهار نظر کنید.

۴-۲ رسانه های دیداری - تابلویی (نمایشی)

هدف های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این مبحث، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱- انواع رسانه های دیداری - تابلویی را فهرست کند.
- ۲- یک موضوع آموزشی را با یکی از رسانه های دیداری - تابلویی به نمایش بگذارد.

مقدمه

این دسته از رسانه های دیداری که معمولاً دارای زمینه ای مسطح (در اندازه های مختلف برای نصب روی دیوار یا پایه) برای استفاده نمایشی ساخته می شوند، به رسانه های تابلویی معروف شده اند. رسانه های تابلویی، بر حسب این که زمینه آنها با رنگ، پارچه، کاغذ یا مواد دیگر پوشیده شده باشد، نام تابلوی ویژه ای را به خود اختصاص می دهند. گاهی رسانه های تابلویی را بر حسب نوع کاربرد آنها نیز نام گذاری می کنند، مانند تابلوی اعلانات و غیره.

انواعی از تابلوها عبارتند از:

- ۱- تابلوی گچی (تخته کلاس)
- ۲- تابلوی مژیکی (وایت برد)
- ۳- تابلوی پارچه ای
- ۴- تابلوی مغناطیسی (آهن ریایی)
- ۵- تابلوی الکتریکی
- ۶- تابلوی اعلانات
- ۷- تابلوی الکترونیکی (هوشمند)

۱- تابلوی گچی : تابلوی گچی با نام های مختلف تخته سیاه یا تخته کلاس ، یکی از قدیمی ترین و در عین حال

رایج ترین رسانه های آموزشی در جهان است که معمولاً در هر کلاس درس یا محیط آموزشی وجود دارد و هنوز هم در سطح وسیعی مورد استفاده قرار می گیرد. گاهی جنس آن ها از تخته های چوبی صاف و پوشیده از رنگ های سیاه ، سبز و قهوه ای مات است. گاه سطح مشخصی از کلاس را با سیمان صیقل می دهد و رنگ های سبز و قهوه ای مات را روی آن می آرایند. برای نوشتن روی آن از گچ نرم استفاده می شود(شکل ۴-۳).

شکل ۴-۳ تابلوی گچی

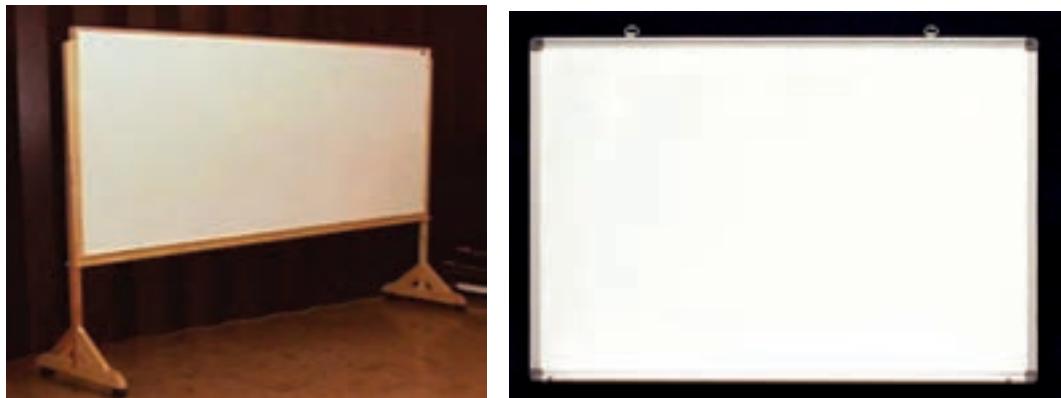
۲- تابلوی مژیکی : تابلوی مژیکی(وایت برد) از یک صفحه ی چوبی با فلزی سفید و صیقلی تشکیل شده است

که با مژیک های قابل پاک شدن می توان روی آن نوشت (شکل ۴-۴). موارد کاربرد، چگونگی استفاده ، مزیت ها و محدودیت های این رسانه تقریباً مانند تابلوی گچی است با این تفاوت ها:

- ۱- استفاده از تابلوی وایت برد، پخش شدن ذرات گچ در فضا و کشیف شدن دست و لباس معلم و محصل را به همراه ندارد.
- ۲- از تابلوهای وایت برد می توان به جای پرده ، برای نمایش تلقی شفاف ، اسلامی و فیلم هم استفاده کرد .
- ۳- نوشته های روی وایت برد معمولاً کوچک تر از تابلوی گچی است و به همین سبب دیدن مطالب آن برای حاضران در کلاس های بزرگ مشکل است.

۴- به جهت ضرورت خرید مازیک ، استفاده از وایت برد در مقایسه با تابلوی گچی ، هزینه‌ی بیشتری به همراه دارد.

در سال‌های اخیر، نوعی تابلوی مازیک ابداع شده است که قابلیت تهیه‌ی کپی از مطالب نوشته شده روی خود را دارد. این تابلوها در اندازه‌های مختلف، از جمله 130×90 سانتی متر وجود دارند، که آن‌ها بر روی پایه با دیوار می‌توان مستقر کرد و مورد استفاده قرار داد.

شکل ۴- تابلوهای مازیکی

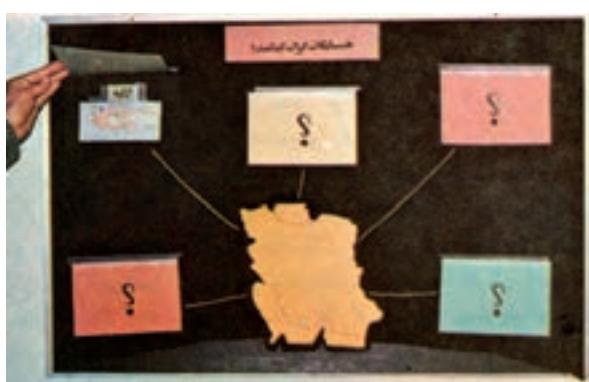
۳- تابلوی پارچه‌ای (چسبنده) : تابلوی پارچه‌ای رسانه‌ای است متشکل از سطحی از فیبر، تخته سه‌لا، یونولیت،

مقوای محکم یا فلز نازک در ابعاد مختلف، که روی آن با پارچه‌ای زمخت و پرزدار، مانند پارچه‌ی کرکی، پشمی یا موکت نمدی پوشیده می‌شود. بهتر است که رنگ این پارچه‌ی تیره (مثلاً سبز) انتخاب شود. مطالبی را که باید روی این تابلوها نصب شوند روی قطعه‌هایی از مقوا می‌توان نوشت یا نقاشی کرد. قطعات مقوا را به صورت حروف، اعداد و اشکال نیز می‌توان برید. برای نصب این مواد بر روی تابلوی پارچه‌ای باید در پشت آن‌ها چند نوار نازک سنباده‌ی زبر چسباند. به جای کاغذ سنباده از نوارهای نایلونی چسبنده و قلاب داری که این روزها در کفش و لباس به جای دکمه وزیپ به کار می‌روند، نیز می‌توان استفاده کرد. قدرت اتصال این نوارها از کاغذ سنباده

بسیار بیشتر است. به کمک این نوارها اشیای سه بعدی کم وزن، مانند قوطی‌های مقوا بی خالی را نیز روی تابلو پارچه‌ای می‌توان نصب کرد. در هر صورت با وارد کردن کمی فشار مواد مورد نظر بر روی تابلو نصب می‌گردد (شکل ۵).

۴- تابلوی مغناطیسی (آهن ربایی) : تابلوی مغناطیسی

عبارة است از یک ورقه‌ی نازک آهن در ابعاد گوناگون که برای زیبایی و ایمنی بیشتر، آن را درون قابی چوبی یا پلاستیکی قرار می‌دهند. اگر سطح تابلوی مغناطیسی سفید رنگ شود

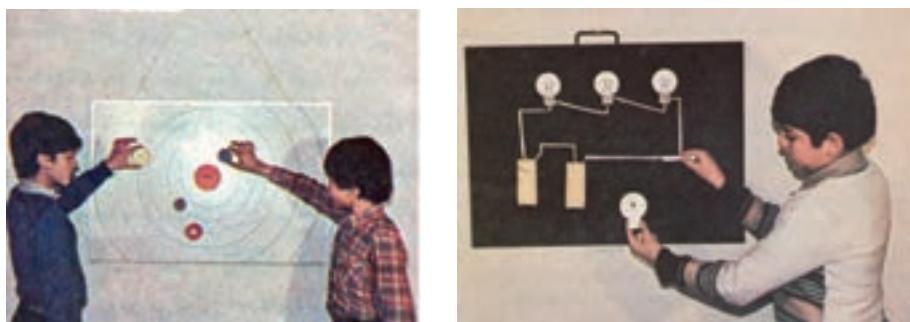

شکل ۵- تابلوی پارچه‌ای

می توان از آن به جای تابلوی مازیکی یا پرده‌ی نمایش پروژکتورها استفاده کرد. اگر سطح آن سیاه یا سبز رنگ شود به جای تابلوی گچی نیز قابل استفاده خواهد بود.

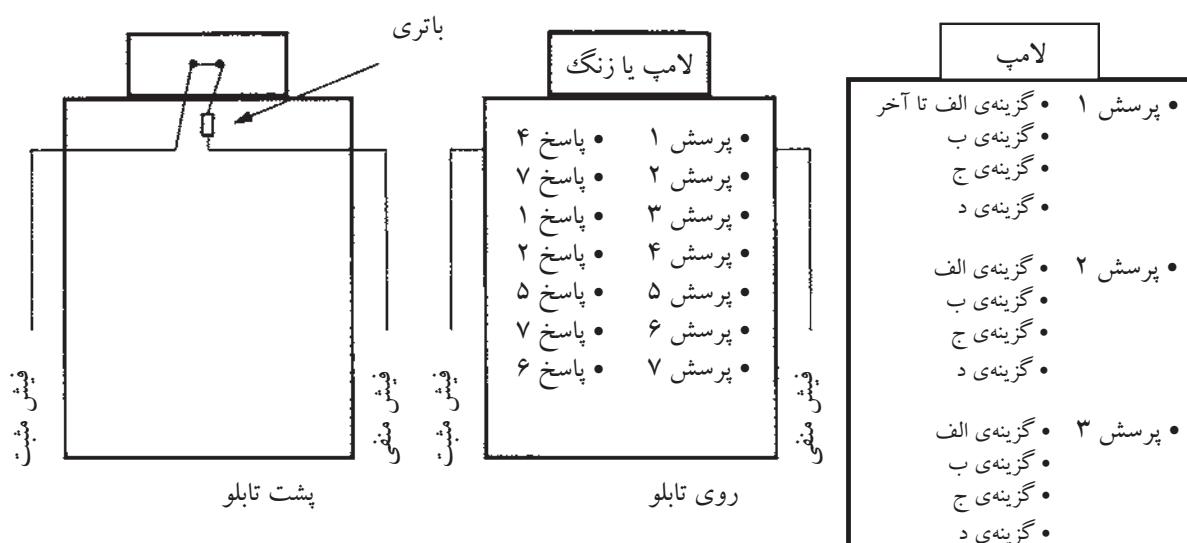
مطالب آموزشی مورد نظر که باید روی تابلو نصب شوند می توانند مانند مواد تابلوی پارچه‌ای روی قطعه‌هایی از مقوا یا فیبر نوشه یا نقاشی شوند. قطعه‌های مقوا یا فیبر را می توان به شکل مطالب آموزشی مورد نظر، مثلاً حروف، اعداد و شکل‌ها، نیز بزید.

علاوه بر این‌ها، از مواد حجم دار سبک نظیر اسفنج و یونولیت هم می توان استفاده کرد. در مرحله‌ی بعد، باید در پشت مواد آموزشی تهیه شده، قطعه‌ای آهن ربای مسطح چسبانیده شود. برای تهیه آهن ربا، علاوه بر قطعات آماده‌ی تجاری، از نوارهای لاستیکی فرسوده‌ی دور یخچال‌ها نیز می توان استفاده کرد (شکل ۴-۶).

شکل ۴-۶ تابلوی مغناطیسی

۵- تابلوی الکتریکی : تابلوی الکتریکی صفحه‌ای است از جنس مقوای محکم، فیبر، تخته سه لا، نشوپان نازک یا کارتن که روی آن رنگ آمیزی می شود و یا با کاغذ و پارچه پوشانیده می شود. با استفاده از یک مدار الکتریکی ساده به کمک باتری یا برق ضعیف شده‌ی شهر، این صفحه به یک رسانه آموزشی ساده و مطلوب تبدیل می شود (شکل‌های ۴-۷-الف و ب).

شکل ۴-۷-الف - تابلوی الکتریکی

شکل ۷-۴- ب- تابلوی الکترونیکی

۶- تابلوی اعلانات : از این رسانه، همان طور که از نام آن پیداست، برای اطلاع رسانی عمومی استفاده می شود و می توان مطالب و مواد مختلفی را روی آن نصب کرد. این تابلو در محل مناسبی، که مخاطبان آن را به راحتی ببینند و بخوانند قرار می گیرد. سطح این تابلو معمولاً از موادی نظیر مقوای یونولیت، موکت، نمدی، گونی یا پارچه پوشانده می شود. در این صورت می توان به راحتی نوشه ها، تصاویر، آگهی ها و بریده جراید را به کمک سنjac، پونز یا گیره های مخصوص روی آن نصب کرد(شکل ۷-۸).

شکل ۷-۸- تابلوی اعلانات

۷- تابلوهای الکترونیکی (هوشمند) :

یکی دیگر از پدیده‌های فناوری که وارد بازار شده و موارد مصرف فراوانی دارد تابلوهای الکترونیکی است. این تابلوها در عرصه‌های مختلفی از جمله اطلاع‌رسانی، آموزش، تبلیغات تجارت، به کار گرفته می‌شود و در اصل باید آن‌ها را تابلوهای رایانه‌ای نامید زیرا توسط رایانه‌ها طراحی و برنامه ریزی می‌شوند (شکل ۴-۹).

شکل ۴-۹

سری جدید تابلوهای هوشمند با صفحه‌ی نمایش ال سی دی (LCD)، به همراه نرم افزارهای جانبی

تابلوی هوشمند با قابلیت اتصال به رایانه جهت نمایش تصاویر موجود در آن و ارائه‌ی یادداشت‌های واضح به همه‌ی شرکت کنندگان در جلسه در حقیقت مانند یک مانیتور در رایانه عمل می‌کند و به یک قلم نوری حساس مجهز است (شکل ۴-۱۰).

با قرار گیری این قلم در هر جایی از تابلو، اطلاعات و تغییرات حرکت

قلم جهت ایجاد تغییرات لازم بر روی آن به رایانه ارسال می‌شود.

شکل ۴-۱۰- تابلوی الکترونیکی (هوشمند)

خلاصه

رسانه های تابلویی (نمایشی) دسته ای از رسانه های دیداری هستند که در اندازه های مختلف برای نصب روی دیوار یا پایه روی زمینه های مسطح ساخته می شوند و با توجه به نیازهای آموزشی می توان از انواع مختلف آن مانند: تابلوهای گچی، مازیکی، پارچه ای، مغناطیسی، الکتریکی، الکترونیکی و اعلانات استفاده کرد.

فعالیت

- ۱- یکی از تابلوهای آموزشی مورد مطالعه را انتخاب و نسبت به طراحی یک موضوع آموزشی با توجه به ذوق و ابتکار خود، اقدام کنید و برای نقد و نظر در کلاس به نمایش بگذارید. پس از دریافت نظرها و نقدهای مخاطبان، نسبت به اصلاح و بازسازی آن اقدام کنید.

۳- ۴ رسانه های دیداری - ترسیمی

اثر: حمیدرضا جهانی

هدف های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این مبحث، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱- رسانه های دیداری - ترسیمی مات را معرفی کند.
- ۲- انواع ابزارهای خطاطی را به کار برد.
- ۳- انواع رسانه های دیداری - ترسیمی مات را طراحی کند.
- ۴- رسانه های دیداری - ترسیمی شفاف را تشخیص دهد.
- ۵- ترانمای یک لایه و چند لایه را تولید کند.
- ۶- ترانمها را به روش مستقیم و غیر مستقیم تهیه کند.
- ۷- ترانمای تهیه شده را به وسیله‌ی اوره德 نمایش دهد.

سخت افزارها و نرم افزارها به خودی خود هیچ گونه پیام آموزشی ندارند و یا منتقل نمی کنند این انسان مولد و تواناست که با طراحی ، تولیدو کاربرد نرم افزارهای مناسب می تواند آن ها را به رسانه هایی تبدیل کند که پیام های آموزشی را هر چه جذب تر ، هیجان انگیزتر و به یادماندنی تر ارسال نماید و در موقعیت های آموزشی متفاوت، تجارب آموزشی فراموش ناشدنی را برای فرآگیران خلق کند.

به منظور تأمین این گروه از رسانه های آموزشی ، می توان از دو راه اقدام کرد یا آن ها را خود تولید کنیم و یا آنها را از بازار خریداری و آماده نماییم که البته راه اول مناسب تر است . در این مبحث به مطالعه ی آن گروه از رسانه های دیداری می پردازیم که به کمک ابزارها و لوازم مختلف و عمده تا به همراه مهارت های دستی معلمان خلاق ، تولید می شوند. قبل از پرداختن به انواع رسانه های دیداری ترسیمی مات لازم است اجمالاً به معرفی ابزارها و لوازمی می پردازیم که در تولید به آن ها نیاز داریم .

ابزارهای تولید و ترسیم

علاوه بر توجه اساسی به اصول و فنون طراحی و تولید رسانه های آموزشی مطرح شده در فصل سوم بررسی نحوهی بهره برداری از ابزارها و مواد اولیه ی تولید و ترسیم نیز ضرورت دارد. هم چنین برای تولید رسانه های ترسیمی یادگیری باید موارد زیر را نیز مورد توجه قرار دهیم:

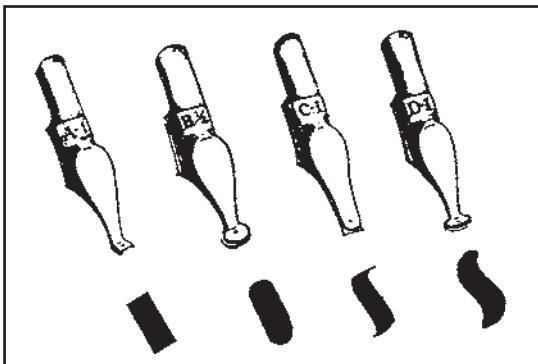
- آشنایی با اصول و پیش نهادهای کلی در تولید رسانه های ترسیمی ؛
- آشنایی با ابزارهای ساده خطاطی، طراحی و نقاشی (انواع مداد، قلم، خط کش، گونیا، پرگار، قلم مو، شابلون، قیچی، ابزار برش و ...)؛
- آشنایی با مواد خام مصرفی (کاغذ، مقوا ، چسب ها ، رنگ های قابل استفاده ، نوار صدا ، فیلم عکاسی و اسلاید و ...)؛
- داشتن روحیه ی ارتباطی و معلمی (علاقه به فرآگیران، خلاقیت و ابتکار ، ذوق هنری، اعتماد به نفس و پشتکار و).

آشنایی با ابزارهای خطاطی

۱- **قلم نی**: به طور سنتی ، برای خوش نویسی خط فارسی ، از قلم نی استفاده می شود که خود نیاز به مهارت و تمرین دارد . بنابر این توصیه می شود این کار را به مریان خوش نویسی خود محول کنید یا قلم تراشیده بخرید. نک قلم نی را در اندازه های مختلف می تراشند و اندازه هی حروف بستگی به اندازه نک قلم دارد(شکل ۱۱-۴).

شکل ۱۱-۴ قلم های خوش نویسی

نستعلیق شکسته گرد گوشیدار
شکل ۴-۱۲- قلم های نُک فلزی

شکل ۴-۱۳- انواع قلم های ماژیک

شکل ۴-۱۴- قلم راپید

۲- قلم خوش نویسی نُک فلزی :

قلم های خوش نویسی نُک فلزی (Lettering pens) را از مغازه های خرازی در پنج یا شش اندازه خریداری کنید . این قلم ها تقریباً مانند قلم های نیاز خوش نویسی شما را تأمین می کنند با این توضیح که نیازی به تراشیده شدن ندارند و دارای مخزن مرکب نیز هستند (شکل ۴-۱۲).

۳- مرکب :

مرکب که برای خوش نویسی به کار می رود به مرکب چین معروف است. که معمولاً به رنگ سیاه است، ولی امروزه مرکب های رنگی نیز در بازار عرضه می شود.

۴- قلم ماژیک :

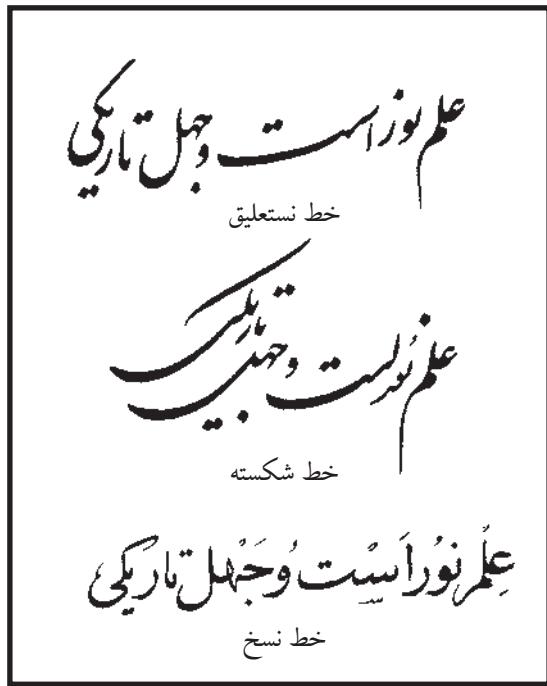
انواع قلم های ماژیک (نُک نمدی Felt Pens tip) در انواع رنگ ها حتی رنگ های اکلیلی (طلایی ، نقره ای و غیر آن ها) در بازار موجود است . قلم های ماژیک دارای دو نوع مرکب الکلی (ضد آب) و آبی (قابل شست و شو) هستند که نوع آبی آن معمولاً برای نوشتن روی واپت برد به کار می رود(شکل ۴-۱۳).

۵- قلم راپید (نقشه کشی) :

قلم های راپید که معمولاً برای نقشه کشی به کار می روند با مرکب چین پر می شوند و چون نُک آن ها خیلی نازک است، غالباً برای حروف نگاری یا شابلون از آن ها استفاده می شود(شکل ۴-۱۴).

۶- حروف کامپیوتري :

با پیشرفت علم و تکنولوژی، استفاده از نرم افزارهای کامپیوتري برای خطاطی بسیار معمول شده است و امروزه اغلب نشریات و کتاب ها به کمک کلمه پردازها و چاپگرهای لیزری نوشته و چاپ می شوند که قبله به آن پرداخته شده است.

شکل ۴-۱۵ انواع خطوط فارسی

تمرین خطاطی: برای تمرین خوش نویسی به زبان فارسی با قلم نی، قلم مژیک، با قلم نُک فلزی توصیه می شود از کتاب های راهنمای خوش نویسی خط فارسی (شامل تمرینات گام به گام)، استفاده کنید. شرکت در کلاس های آموزش خوش نویسی و راهنمایی مریان، کمک شایانی به پیشرفت شما خواهد کرد. لیکن، بهترین روش یادگیری تمرین، پشتکار و رونویسی و تقلید از خط های خوش است (شکل ۴-۱۵).

ویژگی های خطوط فارسی: در نوشتار فارسی، معمولاً از سه نوع خط نسخ یا کتابی، نستعلیق یا نوشتني و شکسته که این نیز نوشتني است، استفاده می شود. از این میان دو خط نسخ و نستعلیق کاربرد بیشتری دارند. هر یک از انواع خط ها دارای ویژگی های خاص خود هستند و در انتخاب آن باید به این ویژگی توجه داشت.

مثالاً خط نسخ که بیشتر متن های چاپی با آن نوشته می شود. حالت جدی، رسمی، محکم با قدرت و خطرگونه دارد و برای بیان مطالبی با این ویژگی ها مناسب است. در حالی که خط نستعلیق با احساس ملایمت و آرامش همراه است و برای بیان مطالب خشک و بسیار جدی به کار نمی آید. خط نسخ، از نظر سهولت نوشتن و خواندن، نسبت به خط نستعلیق و شکسته برتری دارد ولی خطوط شکسته و نستعلیق از لحاظ زیبایی بر خط نسخ ترجیح دارد.

انواع رسانه های دیناری - ترسیمی

رسانه آموزشی دیداری - ترسیمی به دو دسته تقسیم می شوند که عبارت اند از:

الف) - رسانه های دیداری - ترسیمی مات

ب) - رسانه های دیداری - ترسیمی شفاف

الف - رسانه های دیناری - ترسیمی مات

اغلب رسانه های ترسیمی با تکیه بر خلاقیت ذهنی، هنر و مهارت های دستی انسان تهیه می شود و به آنها رسانه های ترسیمی هم می گویند. در این رسانه ها، عمدها از رمزهای تصویری، ترسیمی، نقاشی ها، طرح ها، نقشه ها و نیز در مواردی از رمزهای کلامی نوشتاری و ... استفاده می شود. این رسانه ها که روی مقوا، کاغذ، پارچه تهیه می شوند به رسانه های ترسیمی مات معروف شده اند. به هر حال، در تهیه و تدوین آن ها توجه اصلی بر این است که روی حس بینایی تأثیر مفید، مؤثر و جذاب داشته باشد.

برخی از رسانه های مهم و معروف این گروه عبارت اند از:

- ۱- طراحی و نقاشی
- ۲- کاریکاتور و کارتون
- ۳- چارت
- ۴- پوستر
- ۵- نمودار
- ۶- طرح خطی
- ۷- نقشه
- ۸- روزنامه‌ی دیواری

۱- طراحی و نقاشی

مریبان و معلمان در موارد متعددی می‌توانند از طراحی و نقاشی های ساده، که دو نمونه از رسانه های دیداری تصویری مات هستند، استفاده کنند. از طراحی و نقاشی می‌توان، برای روشن کردن مفهوم مطالب و جلب توجه و علاقه‌ی مخاطبان به مطالب ارائه شده بهره گرفت.

طراحی ها و نقاشی ها ضمن این که در مواردی در نقش یک رسانه‌ی مستقل مورد استفاده قرار می‌گیرند در تولید برخی از رسانه های دیگر، نظیر چارت ها، پوسترها، اسلامیدها و غیر آن نیز کاربرد دارند.

تهیه‌ی طراحی ها و نقاش ها و استفاده از آن ها بسیار ساده است و با کمک چند اصل و قاعده‌ی آسان و نیز کمی تمرین، می‌توان مهارت لازم را در اجرای آن ها کسب کرد و از منافع آن ها در تسهیل جریان ارتباطی بهره گرفت.

به خاطر داشته باشید که همه‌ی افراد استعداد «نقاش شدن» ندارند و اصولاً برای آموزش این مهارت به کودکان نیز لزومی ندارد که نقاش باشید. با این حال، در زمینه‌ی نقاشی، ضمن کم کردن توقعات خود و به کار بردن دستورالعمل های ساده ای که ذکر شد، می‌توانید به کارهای زیادی اقدام کنید. البته نقاش نخواهید شد، ولی خواهید توانست که مفاهیم آموزشی را از راه تصویر به کودکان الفا کنید. به این منظور، نکات شش گانه‌ی زیر را مورد توجه قرار دهید:

۱- دقیق: به تدریج یاد بگیرید که افراد و اشیا را با دقیقی بیش از حد معمول نگاه کنید تا آن چه را که می‌بینید با همان نسبت آن را بکشید.

۲- سادگی: لازم نیست که تصاویر دارای سایه روشن، رنگ آمیزی و ویژه کاری های یک نقاش ماهر باشد. تنها لازم است طرحی که می‌کشید قابل فهم و تشخیص باشد.

۳- موضوع: در طرح های خود هر قدر که می‌توانید سعی کنید از خطوط کم تری استفاده کنید و فکر خود را روی موضوع اصلی متمرکز سازید.

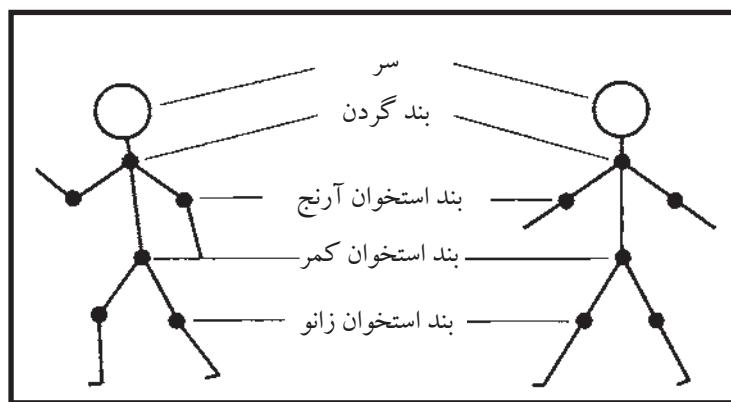
۴- سرعت : در آموزش کودکان سرعت عمل اهمیت زیادی دارد تا آن جا که ممکن است سعی کنید تصاویر را در زمان کوتاهی بکشید.

۵- تمرین : مرتب تمرین کنید و با آمادگی کامل به کار بپردازید.

۶- تقلید : در ابتدای کار، کشیدن اشکال به سبک دیگران را تقلید و تمرین کنید. کودکان نیز با تقلید از شما یاد خواهند گرفت.

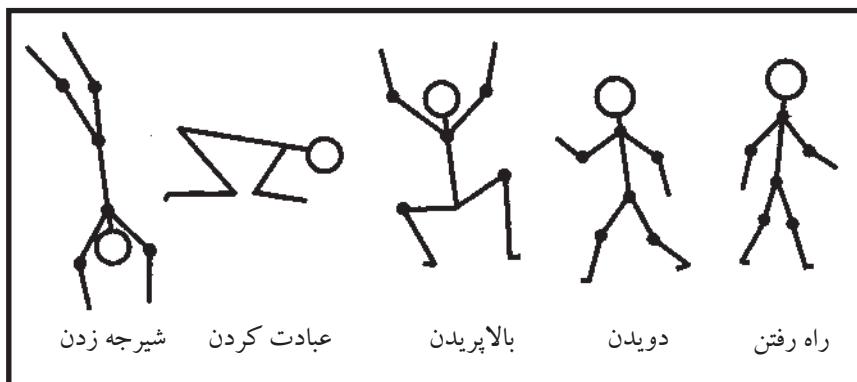
أنواع شكل های ساده‌ی طراحی و نقاشی

آدمک‌ها: آدمک‌ها (که گاهی به آن‌ها آدمک‌های چوب کبریتی می‌گویند) تصاویری از انسان هستند که با حداقل خطوط کشیده می‌شوند و می‌توانند حالت کلی بدن انسان را، تقریباً در هر حالتی، نشان دهند. طرح اولیه‌ی آدمک از یک سر(دایره با بیضی بدون جزئیات) و استخوان بندی اصلی بدن انسان تشکیل می‌شود(شکل ۴-۱۶).

شکل ۴-۱۶- اجزای تشکیل دهنده‌ی آدمک‌های چوب کبریتی

با کمی دقیق و حوصله و با تمرین کافی، شما خواهید توانست همه گونه حالات بدن انسان را با سرعت و به سادگی بر روی کاغذ یا تخته‌ی سیاه کلاس نقاشی کنید (شکل ۴-۱۷).

شکل ۴-۱۷- طراحی چند نمونه از حالات بدن با استفاده از آدمک‌ها

حالا با اضافه کردن چند نماد(سمبل) آشنا، می توانید ویژگی های دیگری را نیز توسط آدمک ها ارائه دهید . به شکل

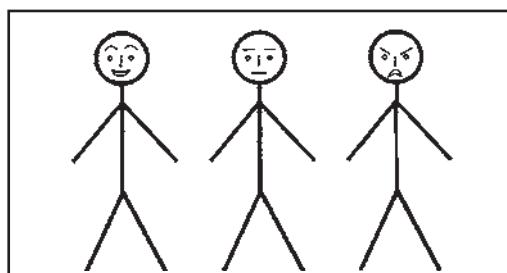
۴-۱۸- توجه کنید:

شکل ۴-۱۸- استفاده از نشانهها برای ایجاد تصاویر آشنا به کمک آدمکها

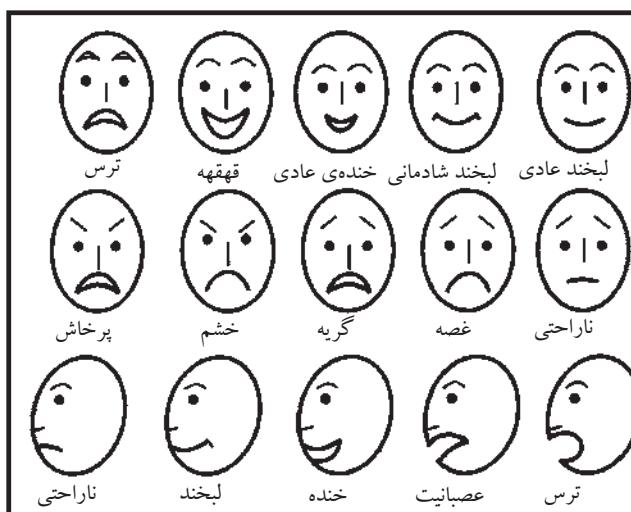
صورتک ها: وقتی که در کشیدن آدمک ها «ماهر» شدید، می توانید کمی هم به تمرین صورتک ها بپردازید. صورتک ها

در اینجا ، یعنی «صورت آدمک ها» بله ، ما هم می توانیم که کشیدن چشم و ابرو و لب و دهان تا چه اندازه مشکل است و شما هم «نقاش» نیستید ولی ما از شما چنین انتظاری نداریم. بنابر این، صورت را هم ، مثل بدن آدمک ها، محدود می کنیم به اجزای اصلی: دو تا چشم ، دو تا ابرو، یک دماغ و یک دهان ، حالا آدمک ها را ملاحظه کنید(شکل ۴-۱۹).

شکل ۴-۱۹- آدمک چوب کبریتی با اجزای صورت

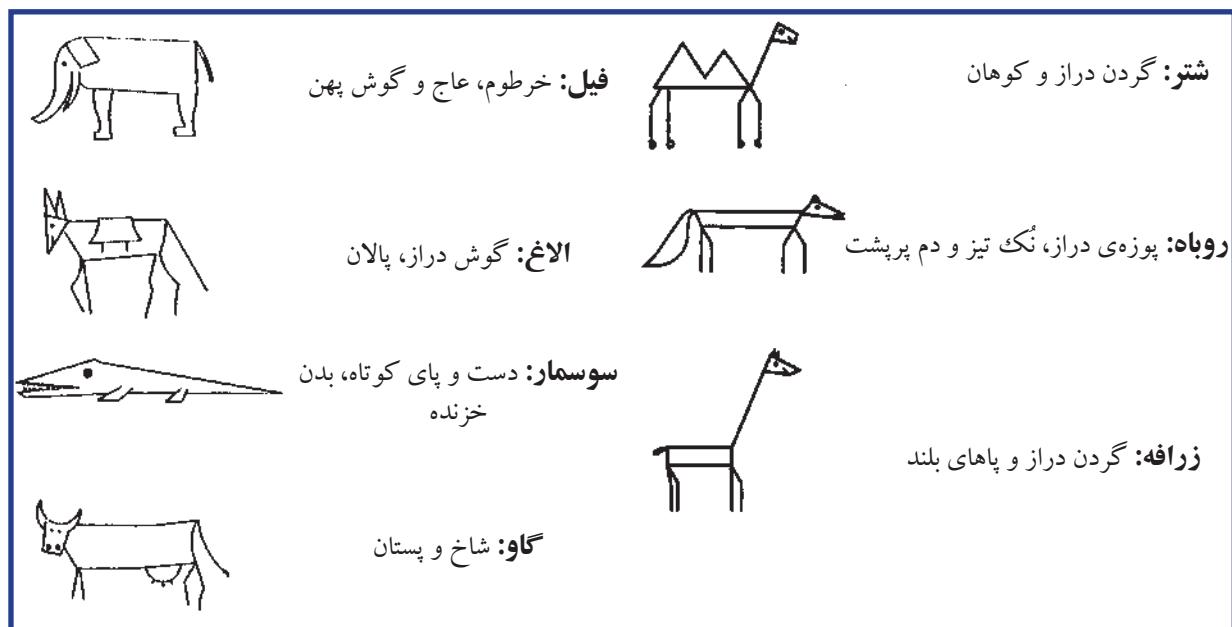
ممکن است به خود بگویید «عجب موجود بی خاصیتی ، درست مثل نقاشی بچه های کودکستانی است » البته که حق با شمامست ، ولی همین صورتک ها را شما می توانید زنده کنید، طوری که لبخند بزنند، عصبانی بشونند، بترسند ، فریاد بزنند، از ته دل بخندند، گریه کنند، و خلاصه تمام حالت هایی را که کودکان به خوبی می شناسند، با استفاده از همین صورتک ها طراحی می شود، فقط کمی دقت و تمرین لازم دارد (شکل ۴-۲۰).

شکل ۴-۲۰- نمونهای از حالات صورتکها

تصاویر ساده‌ی حیوانات: نوع گسترده‌ی حیوانات آن چنان است که نمی‌توان همه‌ی آن‌ها را به یک نقاشی کرد.

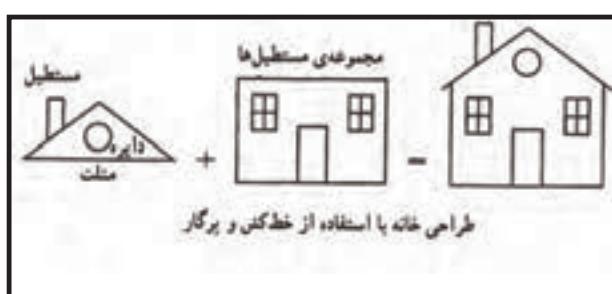
در عین حال، یک قانون کلی برای نقاشی حیوانات با خطوط ساده وجود دارد و آن هم شناخت ویژگی‌های منحصر به فرد هر حیوان است، به شکل ۴-۲۱ توجه کنید. روش‌های دیگری نیز برای نقاشی‌های ساده از حیوانات وجود دارد که اصول اولیه‌ی آن تقسیم بندی بدن حیوان به اجزای بسیار ساده است.

شکل ۴-۲۱- نقاشی حیوانات با خطوط ساده

نقاشی اشیا با خطوط ساده: اشیا هم آن قدر گوناگون و بی‌شمارند که مشکل می‌توان یک قاعده‌ی کلی برای

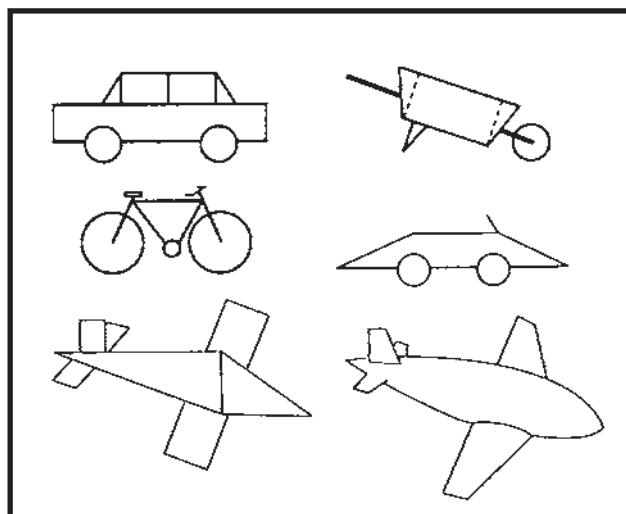
ترسیم آن‌ها را نهاد. لیکن، یک روش معمول برای نقاشی اشیا با خطوط ساده، روش «خط و دایره» است (یعنی استفاده از خط کش و پرگار). در این روش، اشیا را به اجزای تشکیل

دهنده‌ی آن‌ها، با استفاده از شکل‌های هندسی: مستطیل (یا مربع)، دایره، و مثلث تقسیم و در صورت نیاز، با کمی دستکاری جزئیات بیشتری را اضافه می‌کنیم. به این منظور، اشکالی ندارد اگر از خط کش و پرگار کمک بگیرید (به شکل ۴-۲۲) توجه کنید.

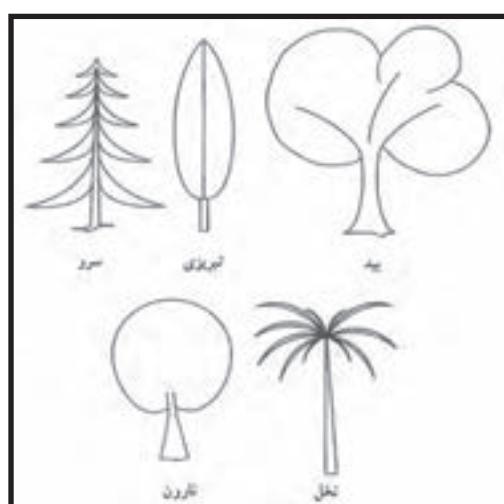
شکل ۴-۲۲- طراحی خانه با استفاده از خط کش و پرگار

حالا به مثال های شکل ۴-۲۳ توجه کنید و بعد کوشش کنید که با استفاده از همین روش اشیای دیگری را با خطوط ساده ترسیم کنید.

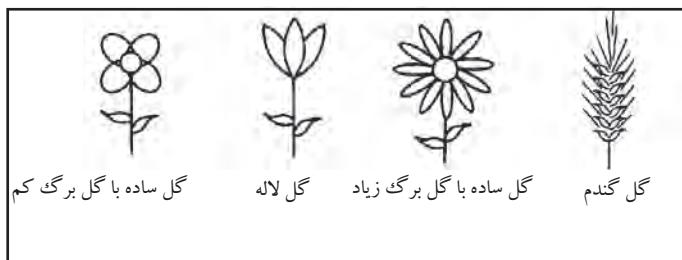
شکل ۴-۲۳- ترسیم اشکال ساده با استفاده از روش خط و دایره

نقاشی درختان و گیاهان با خطوط ساده: در مقایسه با موضوعات نقاشی قبلی ، ترسیم درخت و گیاه با خطوط ساده ، کار نسبتا آسان است . اصولا ، از لحاظ شکل ظاهری چند نوع درخت بیش تر نداریم : درخت های بلند ، مانند تبریزی درختان نخل گونه ، مانند خرما، درختان شاخه دار ، مانند بید ، و درخت های انبوه ، مانند نارون با تقسیم درخت به تنہ، شاخه و برگ، تقریبا همه ای انواع درخت را می توانیم با خطوط ساده به شکل های زیر ترسیم کنیم (شکل ۴-۲۴):

شکل ۴-۲۴- ترسیم انواع درخت با خطوط ساده

نقاشی گونه های گل و گیاه نیز، نسبتاً آسان است. به شرط این که به دنبال جزئیات نباشد. در نقاشی های ساده، گل ها را تنها با ساقه و گل برگ ها نشان می دهیم ، ولی گاهی اوقات می توانیم برای ساقه ها برگ هم در نظر بگیریم(شکل ۴-۲۵).

شکل ۴-۲۵-ترسیم انواع گل با خطوط ساده

کلیه ای مواردی که تا کنون در خصوص طراحی و تولید مواد آموزشی (رسانه های یادگیری) مطالعه شد در تولید گروه وسیعی از رسانه ها، قابل استفاده اند . از جمله دسته ای بزرگ از رسانه های آموزشی مهم وجود دارند که با توجه و کاربرد همین اصول ، فنون و قواعد دستی و مهارتی شکل می گیرند و در بیان وعینی کردن مفاهیم و قواعد ذهنی و پیچیده به یادگیری انسان کمک می کنند.

مثالیت

- ۱- با استفاده از تکنیک تولید شکل ها و نقاشی های ساده یک پیام آموزش را طراحی کنید.
- ۲- مجموعه ای از کارهای تولیدی خود را که با استفاده از مطالب این قسمت ساخته اید، برای نقد و نظر دوستان و هم کلاسان خود به نمایش بگذارید و درباره ای آن به بحث و بررسی بپردازید.

۲- کاریکاتور و کارتون

کاریکاتور و کارتون یا نقاشی متحرک از دیگر رسانه های دیداری تصویری مات هستند که در جهت تسهیل تبادل پیام های آموزشی نقش مهمی را ایفا می کنند.

واژه ای کاریکاتور از ریشه ایتالیایی کاریکاره ، یعنی اغراق گرفته شده است . در این نوع نقاشی و طراحی از حداقل جزئیات استفاده می کنند و با بهره گیری از نمادهای آشنا و اغراق در برخی از جنبه های واقعیت به ارائه ای پیامی مشخص، نظیر بیان یک نظر یا نشان دادن یک شخصیت می پردازند. وجود اغراق در این طرح ها اغلب سبب طنزآمیز شدن و در نتیجه جذابیت آن ها می گردد. کاریکاتور اغلب انعکاسی از طنز شفاهی مردم است.

کارتون چند کاریکاتور دنباله دار و مربوط به یکدیگر است. نقاشی های کارتون نیز همانند کاریکاتور ها به خوبی قدرت جلب توجه بینندگان و تاثیر گذاری بر رفتارها و نگرش های آن ها دارند. با استفاده از کارتون ها، که خصوصاً برای کودکان از جذابیت زیادی برخوردارند، می توان جریان آموزش درس هایی نظیر دستور زبان، زبان های خارجی و ... را لذت بخش تر و موثرer ساخت (شکل ۴-۲۶).

در عین حال، کاریکاتور های ساده و شکل های کارتون، به لحاظ دیداری بودن، در ارائه و آموزش مفاهیم بهداشتی و فرهنگی به مخاطبان بی سواد و یا کم سواد رسانه های مفید و جذابی هستند.

شکل ۴-۲۶ - کارتون و کاریکاتور

فناوری

انواع کاریکاتور و قصه های کارتونی مناسبی در خصوص یک موضوع آموزشی کودکان از منابع مختلف آموزشی تهیه کنید و راجع به آن در کلاس به نقد و بررسی پردازید.

۳- چارت

چارت یکی از رسانه های دیداری تصویری مات است که به کمک نوشته ها، اعداد، عکس ها و مواد ترسیمی (نظیر طراحی، نقاشی و نمودار) مفاهیم، نظرات و فرآیندهایی را که توضیح و تفهیم کلامی آن ها مشکل است به نحوی ساده، روشن و خلاصه ارائه می کنند.

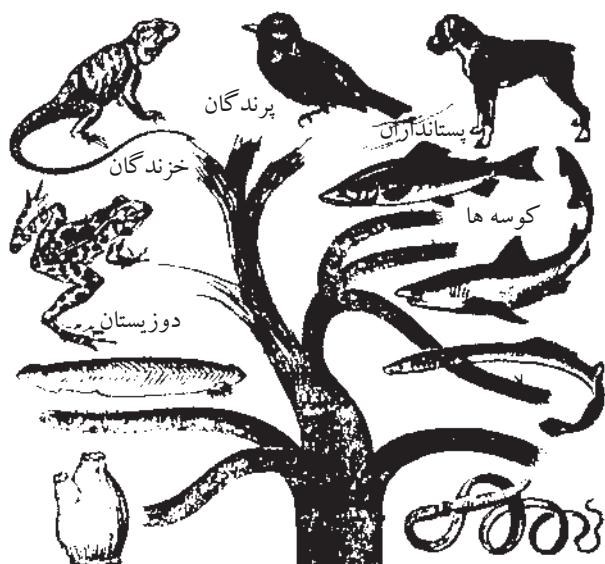
انواع چارت: چارت ها از لحاظ نوع محتوای آن ها به دو دسته تقسیم می شوند:

- چارت های خبری

- چارت های آموزشی

چارت های خبری: کاربرد عمومی تری نسبت به چارت های آموزشی دارند. در واقع چارت های خبری، به عنوان

یک رسانه‌ی جمعی، برای عرضه و تکمیل اطلاعات ارائه می‌شوند. مانند اوراقی که بر دیوارهای شهر نصب می‌شوند و اطلاعاتی را در زمینه‌ی واکسیناسیون، انتخابات و غیر آن‌ها منتقل می‌کنند.

چارت درختی

چارت های آموزشی : چارت های آموزشی

در موقعیت‌های آموزشی و یادگیری مورد استفاده قرار می‌گیرند و عموماً در نقش یک رسانه‌ی دیداری در تکمیل و تسهیل یادگیری مفاهیم به کار می‌روند. این چارت‌ها از لحاظ شکل ارائه‌ی مطالب به چند دسته تقسیم می‌شوند که عبارت اند از: چارت برگردان، درختی، سازمانی، جریانی، تصویری، طبقه‌بندی و... (شکا ۴-۲۷).

طبقه بندی و... (شکل ۲۷-۴).

حروف، تناویه، عناصر

چارت طبقہ بندی

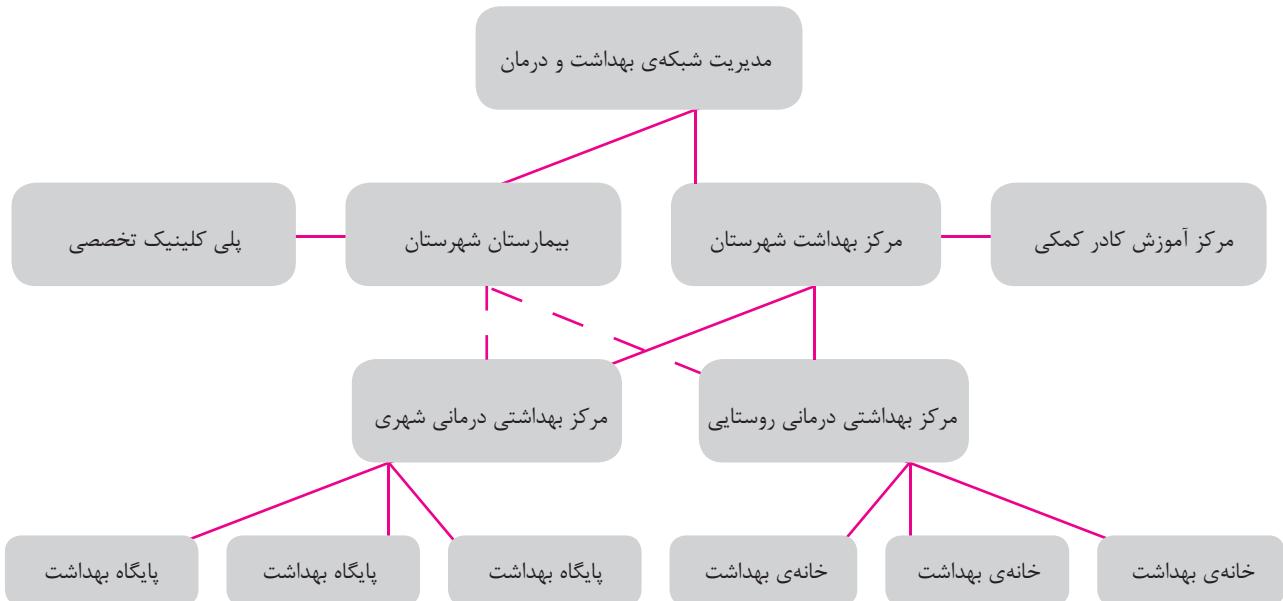
چارت تصویری

چارت جرياني

چارت برگردان

چارت سازمانی (شبکه بهداشت و درمان)

شکل ۴-۲۷- چند نمونه چارت آموزشی

فناوری

با استفاده از یک چارت، موضوعی را به نمایش بگذارید.

۴- پوستر

پوستر در نقش یک رسانه‌ی دیداری مات، اطلاعات، مفاهیم، پیام‌ها یا توصیه‌هایی را به طور فشرده، گویا و جذاب به مخاطبان عرضه می‌کند. بسیاری از پوسترهای با استفاده از طرح‌ها، تصویرها و نوشته‌های پر جاذبه تهیه می‌شوند و به دلیل همین ویژگی‌ها در مخاطبان خود بسیار تاثیر می‌گذارند. اغلب آگهی‌های تبلیغاتی را از طریق این رسانه ارائه می‌کنند. در پوسترهای می‌توان، علاوه بر طرح و تصویر، در صورت لزوم از پیام‌های نوشتاری نیز استفاده کرد. باید توجه داشت که میزان توضیحات نوشتاری در پوستر نباید زیاد باشد، زیرا پوستر عمده‌ایک رسانه‌ی دیداری تصویری است و تصویرها باید بیش ترسخن بگویند تا نوشته‌ها، پوسترها اغلب رنگی هستند(شکل ۴-۲۸).

ویژگی‌ها و معیارهای پوستر مناسب

۱- پوستر باید دارای موضوع و هدف مشخص باشد.

۲- پوستر باید پیام خود را به نحوی روشن، صریح و بدون ابهام بیان کند.

۳- سادگی یکی از ویژگی‌های اساسی پوستر خوب به شمار می‌رود.

پوسترها باید

شکل ۴-۲۸- چند نمونه پوستر

۴- اطلاعات ارائه شده در پوستر باید خلاصه و موجز و در سطح درک و فهم مخاطبان آن باشد.

۵- داشتن جذابیت نیز از ویژگی های یک پوستر خوب است.

مثال

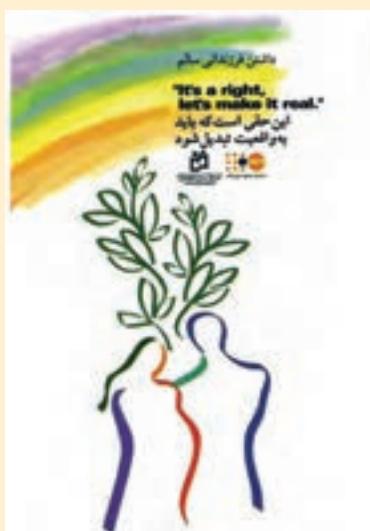
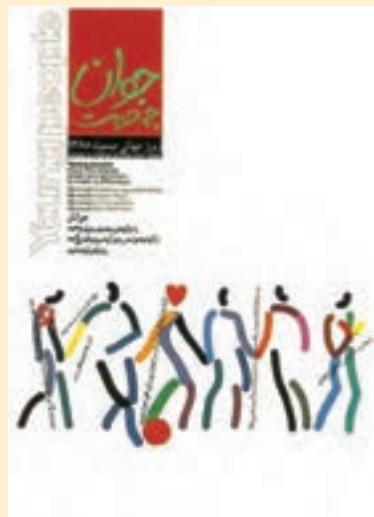
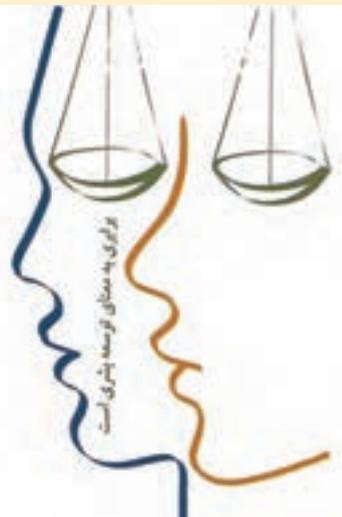
به پوستر های زیر به دقت نگاه کنید و بعد :

۱- عناصر سازنده‌ی آن ها را معرفی کنید.

۲- درک خود را از پیام هر پوستر بیان کنید.

۳- شما هم می توانید با اجرای تمرین و رسم چند خط ساده، پیام خود را به دیگری برسانید. حال؛

جهت تهیه‌ی چند نمونه از آن ها اقدام کنید.

دریافت شما از مشاهده این پوستر چیست؟

نمودار

نمودار عبارت است از «نمایش دیداری یک یا چند سری اطلاعات عددی». از طریق نمودارها می‌توان کمیت‌ها، اندازه‌ها و درصد‌ها و نیز رابطه‌های عددی و نسبی اطلاعات را به خوبی درک کرد. هدف از تهیه‌ی نمودارها نشان دادن ارتباط بین چند چیز با تغییرات اندازه هاست. هم چنین به کمک نمودار مقایسه‌ای مقادیر با «یک نگاه» توسط فرآگیرنده، امکان پذیر می‌شود.

نوع نمودار: نمودارها را از لحاظ شکل ظاهری و نوع اطلاعاتی که ارائه می دهند می توان به چند گروه تقسیم کرد که

عارت اند از:

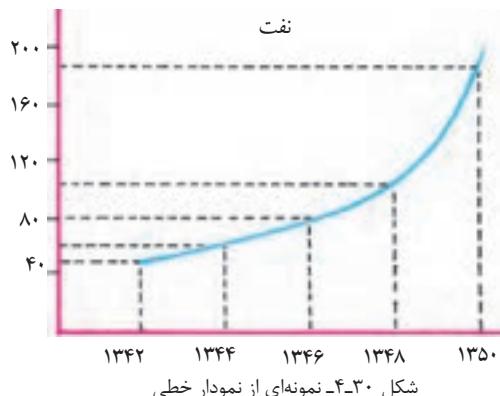
۱-نمودار سطحی: شکل ظاهری این نمودار به صورت سطوح هندسی، نظری دایره، مریع، مثلث و مانند آن هاست.

از نمودارهای سطحی برای نشان دادن زیر بخش های یک اطلاع کلی یا نشان دادن نسبت های اجزای یک کل استفاده می شود.

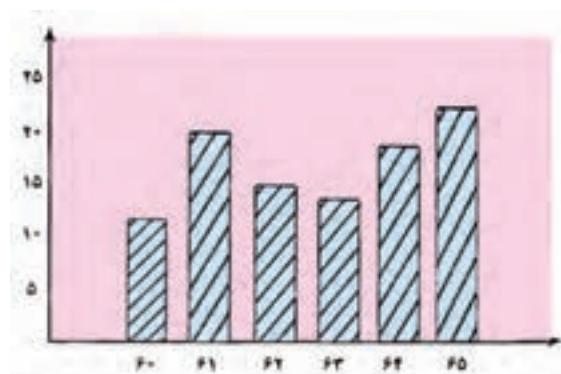
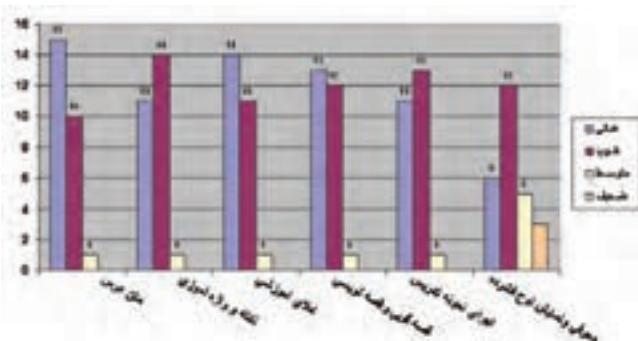
شکل ۴-۲۹- نمودار دایره ای

مثالاً در نمودار دایره ای (شکل ۲۹-۴) کل دایره به نشانه‌ی تمام عناصر بدن انسان و هر یک از قسمتهای رنگی دایره نشان دهنده بکار از عناصر بدن است.

۲-نمودار خطی : از نمودارهای خطی برای نشان دادن روند تغییرات، رشد یا توسعه‌ی کمیت‌ها استفاده می‌شود (شکل ۴-۳۰).

۳-نمودار میله‌ای یا ستونی : اندازه‌ی «میله»‌ها در نمودار میله‌ای، با استفاده از یک مقیاس مناسب مشخص می‌شود یک سانتی‌متر به ازای یک کیلومتر یا یک تن (شکل ۴-۳۱).

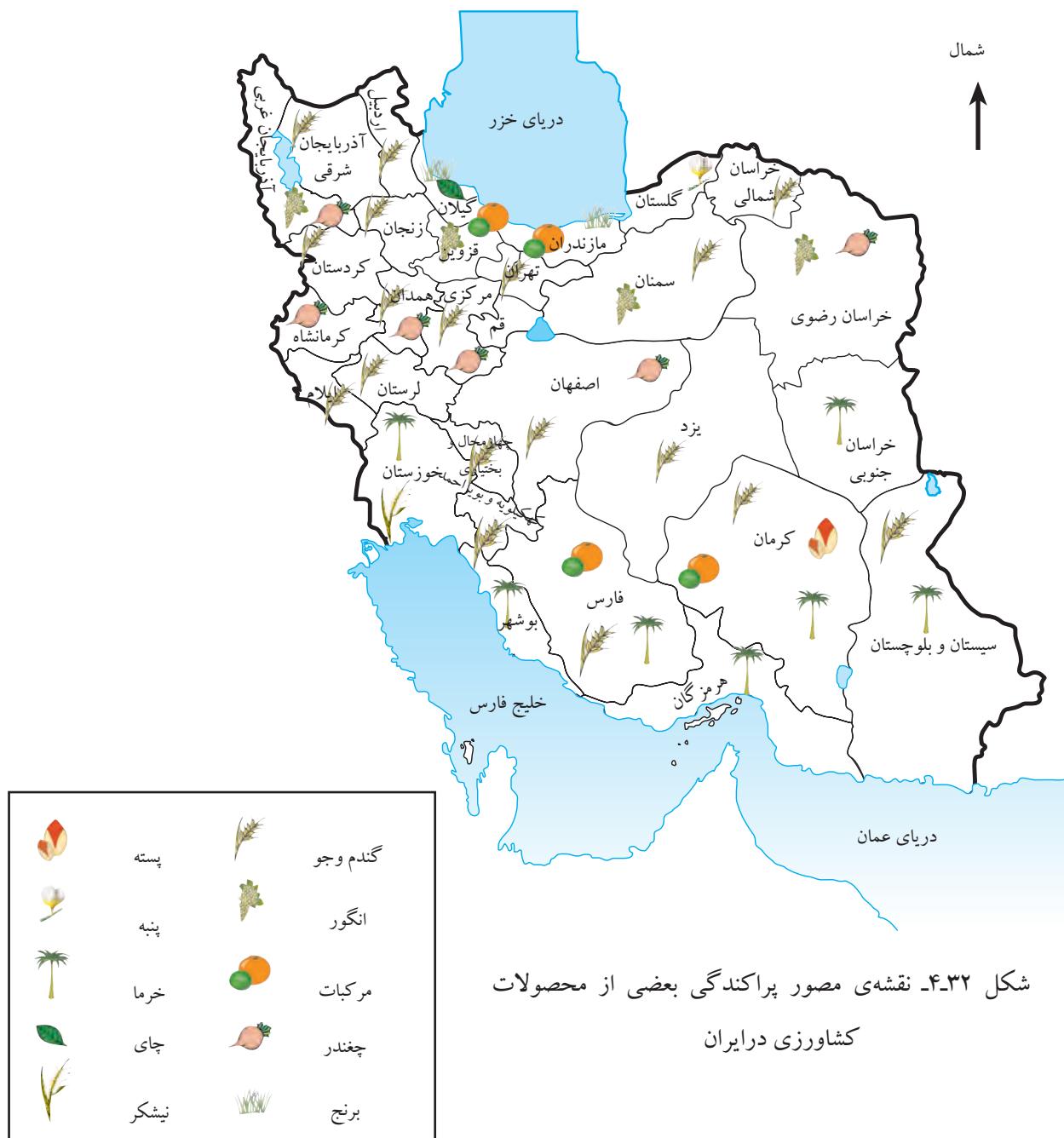

شکل ۴-۳۱- نمونه‌ای از نمودار میله‌ای

فناولیت

نمرات یک درس هم کلاسی‌های خود را با ترسیم یکی از نمودارها مشخص کنید.

یکی دیگر از رسانه‌های تصویری مات، نقشه است. نقشه عبارت است از تصویر عمودی عوارض تمام یا قسمتی از زمین بر روی صفحه‌ای صاف، با قبول یک سلسله علامت‌های قراردادی و با کمک علامت‌های معین و با استفاده از مقیاس‌های مختلف. نقشه می‌تواند بیانگر ویژگی‌ها و مشخصات متعددی از یک قطعه زمین کوچک یا یک سرزمین بزرگ باشد (شکل ۴-۳۲).

۷- روزنامه‌ی دیواری

برای ساختن روزنامه‌ی دیواری از یک مقوای بزرگ، معمولاً به ابعاد 70×50 تا 100×70 سانتی متر، استفاده کنید. روی این صفحه‌ی مقوای می‌توانید چندین عکس بزرگ و کوچک را بچسبانید و مطالب لازم را زیر عکس‌ها بنویسید. روزنامه‌ی دیواری رسانه‌ی مناسبی برای معرفی اشخاص مشهور، اخبار مدرسه، داستان‌های مصور وغیر آن هاست. به خاطر داشته باشید که در ساختن یک روزنامه‌ی دیواری خوب، تنها به انگاره‌های (ایده‌های) مناسب و البته کمی حوصله نیاز دارید (شکل ۴-۳۳ و ۴-۳۴). دستورالعمل‌های زیر نیز ممکن است برای شما سودمند باشید:

الف) روزنامه‌ی دیواری معمولاً یک کارگروهی است. بنابراین، سعی کنید که از دوستان خود برای تهیه‌ی آن کمک بگیرید.

ب) مطالب هر بخش را نیز مانند تصاویر از قبل روی کاغذهای جداگانه بنویسید و سپس، آن‌ها را روی مقوا بچسبانید.

ج) حتی المقدور سعی کنید نوشته‌ها کوتاه و خوانا باشد. از نوشتن با حروف ریز و مطالب طولانی و پیچیده اجتناب کنید.

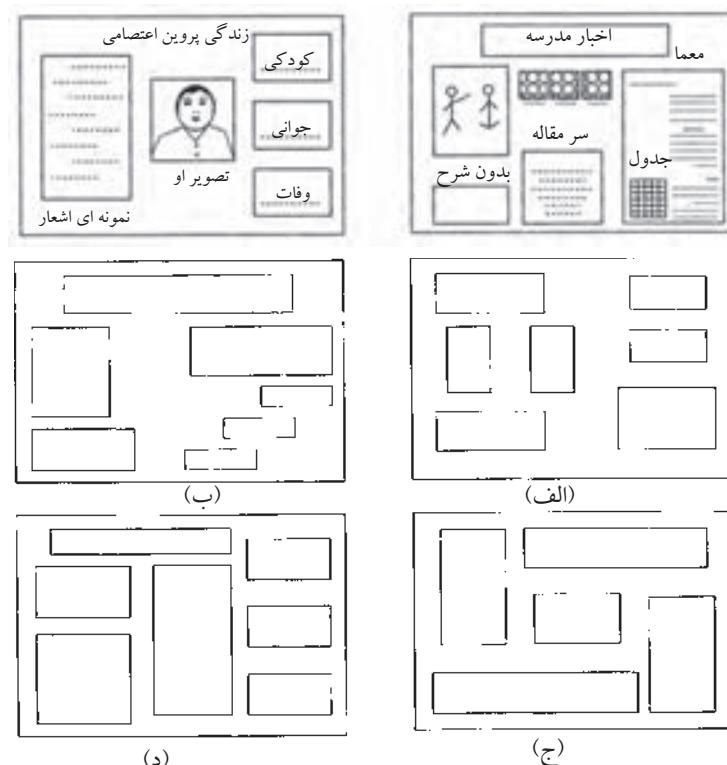
د) مطالب و تصاویر روزنامه‌ی دیواری باید جذاب، سرگرم کننده و در عین حال آموزنده باشد.

ه) محل چسباندن تصاویر و نوشته را طوری تنظیم کنید که برای چشم خوشایند و زیبا باشد. پس از این که به نتیجه‌ی

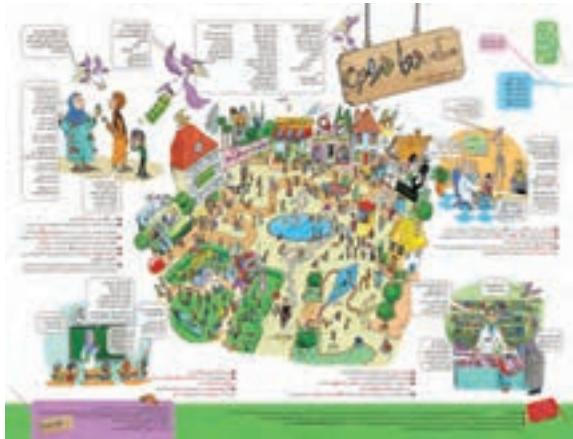
دل خواه رسیدید. نقاط مورد نظر را با علایم «[[مشخص کنید و سپس اجزای روزنامه‌ی دیواری را روی مقوا بچسبانید.

و) در بین عکس‌ها و مطالب مختلف به اندازه‌ی کافی فضای خالی بگذارید. مطالب فشرده و درهم، به شدت از تاثیر

پیام می‌کاهد.

شکل ۴-۳۳- نمونه‌هایی از آرایش محل اجزای روزنامه‌ی دیواری (لی آت)

شکل ۴-۳۴- نمونه هایی از روزنامه دیواری

فواید و موارد کاربرد روزنامه‌ی دیواری

- ۱- تهیه روزنامه‌ی دیواری، به صورت یک فعالیت آموزشی آزاد و غیر رسمی، سبب گسترش دانش و معلومات فرآگیران و تهیه کنندگان آن در زمینه های مختلف می شود.
- ۲- با تدوین روزنامه‌ی دیواری، فرآگیران با مقدمات کار پژوهش و تحقیق، از جمله گردآوری اطلاعات از منابع مختلف، چگونگی تقسیم کار و مسئولیت پذیری و نحوه ارائه گزارش آشنا می شوند.
- ۳- با تلاش در این فعالیت، استعداد ها، خلاقیت ها و ابتكارات فرآگیران تقویت می شود و هر یک از آن ها می توانند توانایی های بالقوه ای خود را در زمینه های مختلف (نظیر نگارش مقاله، داستان نویسی، شعر، گردآوری اخبار، اجرای مصاحبه، رسم طرح ها و نقاشی ها، رسم طرح مسابقات و سرگرمی ها و ...) نشان دهند.
- ۴- از تهیه و تدوین روزنامه‌ی دیواری می توان به عنوان یک فعالیت مناسب برای رقابت های گروهی سازنده بین تهیه کنندگان آن استفاده کرد.

نکاتی

با هم گروه های خودتان یک روزنامه‌ی دیواری تهیه و آن رادرتابلوی اعلانات مدرسه‌ی خود نصب کنید.

خلاصه

- رسانه هایی که از طریق ترسیم روی کاغذ، مقوای پارچه تهیه می شوند به رسانه های «ترسیمی مات» معروف شده اند.
- برخی انواع رسانه های ترسیمی مات عبارت اند از: طراحی و نقاشی های ساده، کاریکاتور و کارتون، چارت، پوستر، نمودار، نقشه و نشریه‌ی دیواری.
- از طراحی و نقاشی می توان، برای روشن کردن مفهوم مطالب و جلب توجه و علاقه‌ی مخاطبان به مطالب ارائه شده، استفاده کرد.
- کاریکاتور اغلب انعکاسی از طنز شفاهی مردم است که در تولید آن از اغراق استفاده شده است.
- کارتون عبارت است از چند کاریکاتور دنباله دار و مربوط به یکدیگر.
- چارت یکی از رسانه های دیداری - ترسیمی مات است که به کمک نوشته ها، اعداد، عکس ها و مواد ترسیمی (نظیر طراحی، نقاشی و نمودار)، مفاهیم، نظرات و فرایندهایی را که توضیح و تفہیم کلامی آن ها مشکل است به نحوی ساده و روشن و خلاصه ارائه میکند.
- پوستر یکی از رسانه های دیداری مات است که از طریق طرح های تصویری ورنگ، اطلاعات، مفاهیم، پیام ها یا توصیه های خاص را به طور فشرده، گویا و جذاب به مخاطبان عرضه می کند.
- نمودار عبارت است از: «نمایش دیداری یک یا چندسری اطلاعات عددی». انواع نمودار عبارت اند از: سطحی، خطی، میله ای.
- نقشه‌ی جغرافیایی عبارت است از تصویر عمودی عوارض تمام یا قسمتی از زمین بر روی صفحه‌ای صاف. نقشه‌های جغرافیایی انواع مختلفی دارند.
- روزنامه‌ی دیواری یک فعالیت آموزشی آزاد و گروهی است. این کار مقدمه‌ای بر پژوهش و تحقیق و چگونگی تقسیم کار و مسئولیت پذیری است و خلاقیت و ابتکار عمل هنرجویان را در زمینه های مختلف تقویت می کند.

فعالیت

- ۱- هر یک از رسانه های ترسیمی ساخته شده در مباحث قبلی را مورد نقد و بررسی قرار دهید. سپس نسبت به اصلاح آن ها بکوشید و آن ها برای استفاده های آموزشی آماده و نگه داری کنید.
- ۲- نمونه ای از تولیدات ترسیمی خود را به نمایش بگذارید.

پ) رسانه‌ای دیجیتالی- ترسیمی شفاف

در شکل گیری این گروه از رسانه‌ها، همانند بقیه ای رسانه‌های ترسیمی، رمزهای نوشتاری و ترسیمی (یعنی شکل‌ها، طرح‌ها و تصاویر ترسیمی وغیر ترسیمی) سهم عمدۀ دارند. با این تفاوت که ویژگی همگانی این گروه «شفاف بودن» آن هاست.

شفاف بودن به این معنی است که ماده‌ی تشکیل دهنده‌ی این رسانه‌ها، معمولاً از انواع ترکیبات مصنوعی ژلاتینی و پلاستیکی است که قابلیت عبور دادن نور را از خود دارند. نوشته‌ها، شکل‌ها، طرح‌ها و تصویرها بروی این مواد، عکاسی چاپ، نقاشی و نوشته‌می شوند و برای مشاهده‌ی آن‌ها، معمولاً از وسیله‌ی دستگاه‌هایی موسوم به پروژکتور استفاده می‌شود. از مهم ترین رسانه‌های ترسیمی شفاف «ترانما» یا ورقه‌های شفاف را می‌توان معرفی کرد. در این مبحث ترانما با ورقه‌ی شفاف به دلیل دارا بودن دو ویژگی عمدۀ‌ی «ترسیمی و شفاف بودن» به تنها‌ی معرفی شده است.

ترانما یا ترانسپرنسی یا تلق شفاف :

ترانما ورقه‌ای روشن (شفاف) از جنس ژلاتین یا نایلون است که اطلاعاتی به صورت نوشتار، طرح و تصاویر روی آن‌ها ثبت شده است. اندازه‌ی این ورقه‌ها، معمولاً $21 \times 27/5$ سانتی متر است (به اندازه‌ی کاغذ آچهار A4)، که توسط دستگاهی به نام پروژکتور «اورهد» روی پرده‌ی نمایش یا سطحی روشن و مسطح نمایش داده می‌شود. این دستگاه در جلوی کلاس قرار می‌گیرد و معلم از آن، حتی بهتر و آسان تراز تخته‌ی کلاس، برای آموزش استفاده می‌کند. این ورقه‌ها به دو صورت یک لایه و چند لایه قابل تولیدند.

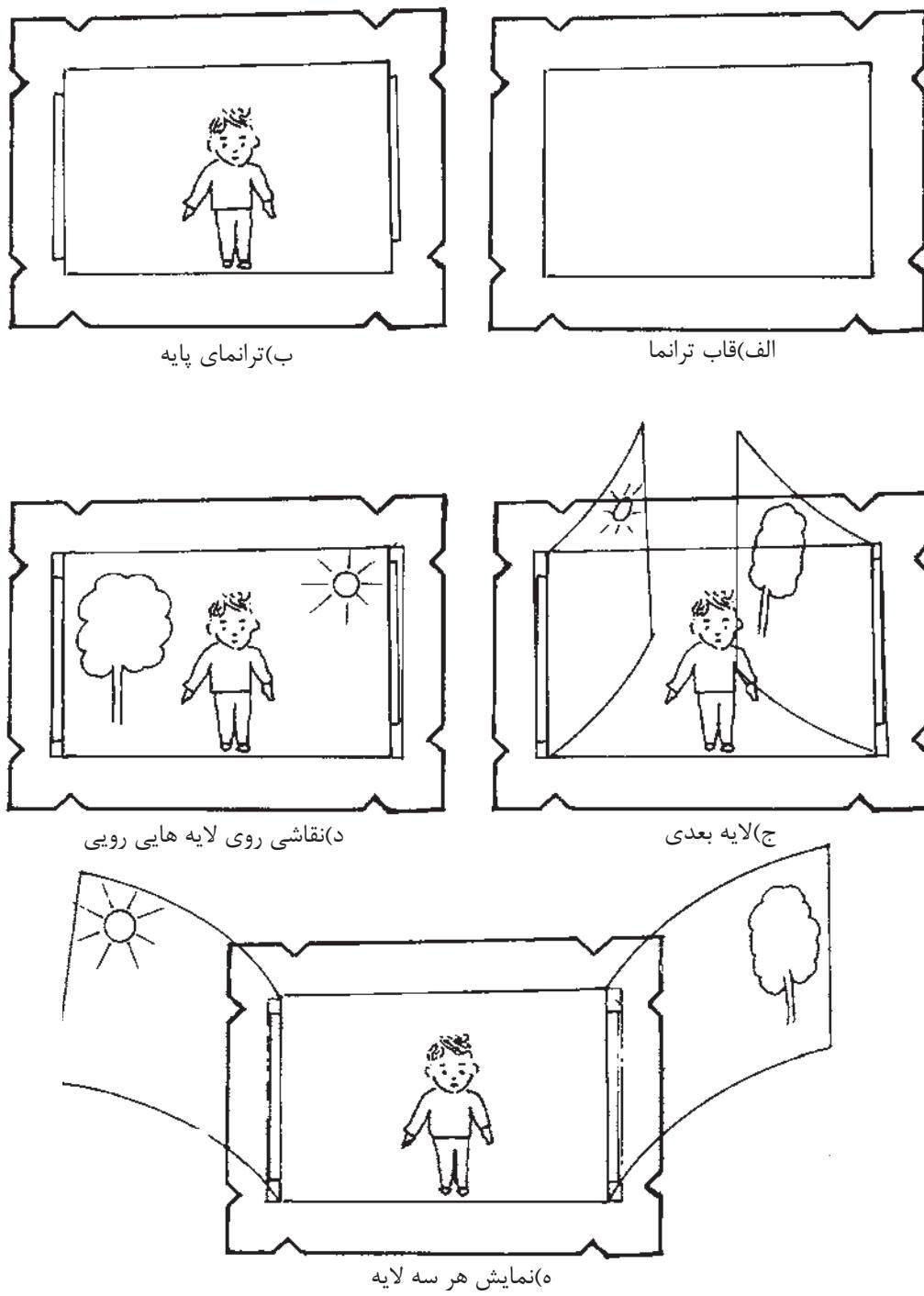
با وجود آن که امروز دستگاه‌های پیشرفته‌ای، مانند چند رسانه‌ای دیجیتالی پا به عرصه‌ی کلاس‌های درس گذارده‌اند، ولی هنوز هم استفاده از ورقه‌های شفاف و پروژکتور اورهد، در نقش یکی از رسانه‌های آموزشی ساده، با صرفه، آسان و با کیفیت، در آموزش بسیار رایج است.

انواع ورقه‌های شفاف :

افق) ترانمای یک لایه، که معمولاً در یک ورقه شفاف برای مطالب ساده تهیه می‌شود و می‌توان آنرا بر روی قاب‌های مقوایی نصب کرد.

ب) ترانمای چند لایه، این نوع ترانما وقتی تهیه می‌شود که اولاً موضوع و مطالب درس کمی پیچیده باشد. ثانیاً آموزش آن به صورت نمایش مرحله‌ای و تکمیلی اولویت داشته باشد. در این صورت، مطالب به صورت تحلیلی و تکمیلی روی لایه‌هایی به طور منظم ثبت می‌شود و به طور مرحله‌ای، مطالب بعدی، موضوعات یا مفاهیم قبلی را کامل‌تر می‌کند.

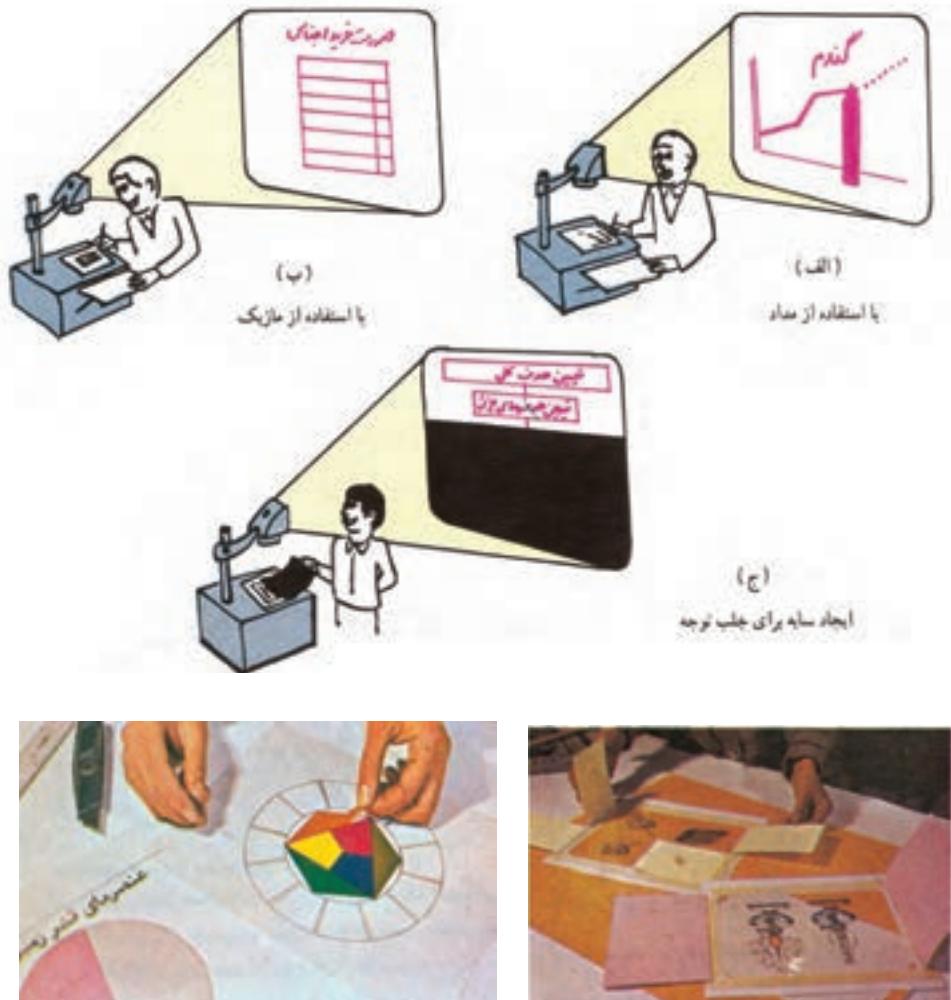
یکی از ویژگی های بسیار سودمند این ترانمای آن است که می تواند لایه لایه روی هم قرار بگیرد و تغییرات تدریجی یک پدیده را نمایش دهد. به این منظور ترانمای پایه بر روی قاب های مخصوص مقواپی نصب می شوند، سپس لایه های بعدی را با چسب نواری در کناره های قاب می چسبانند، به طوری که لایه ها مانند ورق کتابچه باز و بسته می شوند (شکل ۴-۳۵).

شکل ۴-۳۵- نمونه ای از ترانمای چند لایه

روش تهیه و تولید ترانما: تولید و ساخت هر دو نوع ترانمای فوق به طریقه‌ی مستقیم (دستی) و غیر مستقیم امکان پذیر است.

۱- روش مستقیم تولید ترانما منظور از روش مستقیم، نوشتن و طراحی به طور مستقیم بر روی ورقه‌های شفاف است. می‌توان با تکنیک‌های ساده در کمترین زمان ترانما تهیه کرد. برای این کار وسایل مختلفی مورد استفاده قرار می‌گیرد (شکل ۴-۳۶).

شکل ۴-۳۶- طراحی روی ورقه‌های شفاف به روش مستقیم

- قلم‌های مژیک و پیله اورهد یا ترانما: این قلم‌مژیک‌ها در اندازه‌های مختلف و رنگ‌های گوناگون و شفاف تهیه می‌شوند و برای نوشتن روی تلق مناسب‌اند. برای رفع اشتباهات و پاک کردن آن‌ها می‌توان از کمی پنبه‌ی آغشته به چند قطره الکل استفاده کرد.

- استفاده از نوار چسب‌های رنگی یا لترافیلم

- استفاده از حروف چسبان یا لتراست

۲- روش غیر مستقیم تهیه ترانامه:

منظور از روش غیر مستقیم در تولید ترانامه آن است که در این روش از تکنیک هایی به کمک ماشین آلات تکثیر و چاپ نظری دستگاه های زیراکس استفاده می شود در هر صورت دوام ترانامای تولید شده ، هم چنین کیفیت اطلاعات و رنگ های آن مناسب تر خواهد شد ولی هزینه ای تولید آن نسبت به روش مستقیم بیش تر است.

نمایش ترانامه به کمک پروژکتور اورهد

از این دستگاه برای نمایش ترانامه یا ورقه های شفاف بر روی پرده استفاده می شود و می توان آن برای استفاده در جلوی کلاس قرارداد و معلم ، همواره رو در روی فرآگیران ، به تشریح و توضیح مطالب و محتوای آموزشی خود می پردازد (شکل ۴-۳۷).

مزایای کاربرد پروژکتور اورهد

۱- چون این دستگاه در جلوی کلاس قرار می گیرد، برخورد دیداری معلم با فرآگیران استفاده کننده، همواره حفظ

می شود.

۲- این دستگاه حتی در محیط غیر تاریک تصویری بسیار واضح و قابل رویت را نمایش می دهد.

۳- معلم می تواند مواد لازم برای نمایش توسط اورهد را در مدرسه به آسانی تهیه کند.

۴- طرز کار با پروژکتور اورهد بسیار ساده و آسان است .

شکل ۴-۳۷- نمونه هایی از پروژکتور اورهد

خلاصه

- نوشته ها، شکل ها، طرح ها و تصویرهایی که روی ورقه های شفاف، ترسیم یا عکاسی می شوند به رسانه های دیداری شفاف موسوم شده اند.

- ورقه یا تلق شفاف (ترانامه= ترانسپرنسی)، ورقه ای روشن از جنس ژلاتین یا نایلون است که اطلاعات به صورت نوشтар، طرح، تصویر و گراف روی آن ها ثبت شده است و به کمک پروژکتور «اورهد» روی پرده به نمایش گذاشته می شود.

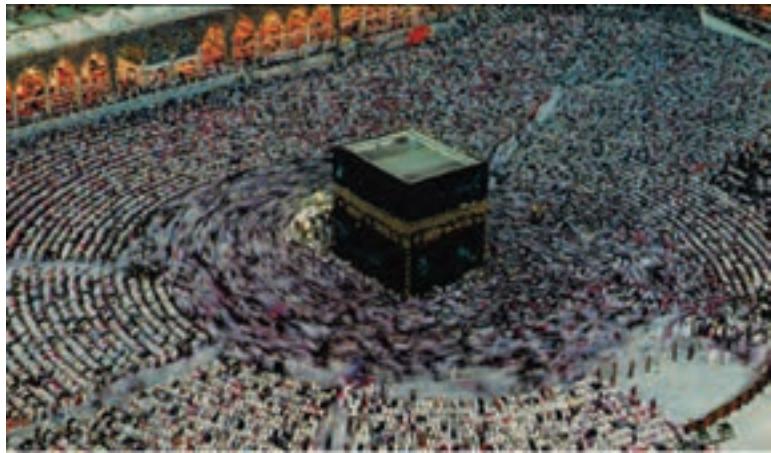
- تلق های شفاف را، معمولاً به دو صورت یک لایه و چند لایه تهیه می کنند.

- ترانامه به روش مستقیم وغیر مستقیم تولید می شود و آن را با پروژکتور اورهد نمایش می دهند.

فعالیت

- ۱- چند نمونه ترانمایاتلق شفاف آماده را به کمک پروژکتور اوره德 روی پرده موردمشاهده قرار دهید و در باره‌ی کارآبی آموزشی آن‌ها بحث و اظهار نظر کنید.
- ۲- دو نمونه تلق شفاف (ترانمای)، یک لایه و چند لایه را برای یک موضوع درسی طراحی و تهیه کنید. برای نقد و اظهار نظر مخاطبان، آن‌ها را به نمایش بگذارید و ضمن توجه به نظرات منطقی دیگران، تجدید نظرهای لازم را به عمل آورید.

هدف های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این مبحث، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱- انواع رسانه ای دیداری - تصویری را نام ببرد.
- ۲- مشخصات عکس آموزشی مناسب را توضیح دهد.
- ۳- مجموعه ای از عکس های آموزشی مناسب تهیه کند.
- ۴- روش های مراقبت و نگه داری (قاب کردن یا پاسپارتو) عکس های آموزشی را به کار ببرد.
- ۵- اجزای مختلف تشکیل دهنده ی یک دوربین عکاسی معمولی را نشان دهد.
- ۶- انواع فیلم های دوربین عکاسی معمولی را بر اساس حساسیت شناسایی کند.
- ۷- یک حلقه فیلم را در دوربین عکاسی قرار دهد و آن را برای عکس برداری آماده کند.
- ۸- انواع لنزهای دوربین عکاسی معمولی را فهرست کند.
- ۹- دوربین عکاسی دیجیتال را با دوربین عکاسی معمولی (فیلمی) مقایسه کند.
- ۱۰- انواع رسانه های تصویری شفاف را نام ببرد.
- ۱۱- رسانه های دیداری - تصویری مات و شفاف را با یکدیگر مقایسه کند.
- ۱۲- یک طرح نامه آموزشی برای تولید اسلایدهای دیجیتالی آموزشی تهیه کند.
- ۱۳- با دوربین عکاسی دیجیتال چند اسلاید آموزشی تولید کند.
- ۱۴- عکس های آموزشی را با توجه به محتوا و فعالیت های آموزشی با دوربین عکاسی معمولی تولید کند.

دسته‌ی دیگری از رسانه‌های دیداری، رسانه‌های دیداری - تصویری هستند.

این دسته از رسانه‌ها را نیز می‌توان به دو گروه تقسیم کرد:

الف) رسانه‌های دیداری - تصویری مات

ب) رسانه‌های دیداری - تصویری شفاف

(الف) رسانه‌های دینامیک تصویری مات

در این قسمت با دسته‌ای از رسانه‌ها و ابزارهای تولید آشنا می‌شویم که کاربرد آن‌ها در آموزش و تولید متون آموزشی از سابقه‌ای ارزشمند برخوردار است. عکس، نمونه‌ی بسیار مهم این گروه از رسانه‌های دیداری است. استفاده از عکس، به صورت‌های سیاه و سفید یا رنگی، در حقیقت نمایی موضوعات انتزاعی دارای مزايا و اهمیت فراوانی است.

عکس

عکس، که یکی از رسانه‌های تصویری مات است (از طریق شکل، سایه روشن، رنگ و خطوط بر صفحات مات و کدر) افراد، اشیا، مکان‌ها و روابط بین آن‌ها را نشان می‌دهد. نزدیکی بسیار زیاد عکس‌ها با واقعیت و تکیه‌ی آن‌ها بر حس بینایی سبب می‌شود که این رسانه در انتقال پیام بین فرستنده و گیرنده نقش بارزی ایفا کند. تا جایی که این سخن به صورت ضرب المثل رواج یافته است که «یک عکس به هزار کلمه می‌ارزد» (شکل ۴-۳۸). عکس‌های مورد نیاز برای موقعیت‌های آموزشی را می‌توان یا مستقیماً به وسیله‌ی دوربین‌های عکاسی تهیه کرد یا از عکس‌های قبل تهیه شده که در کتاب‌ها، مجلات، روزنامه‌ها، بروشورها، کارت پستال و غیر آن‌ها چاپ شده‌اند استفاده کرد.

عکس‌ها به دلیل داشتن ویژگی واقعیت نمایی در حوزه‌ی آموزش و به منظور تعمیق یادگیری بسیار کاربرد دارد.

شکل ۴-۳۸ - چند نمونه عکس

مشخصات عکس آموزشی مناسب

انتخاب عکس برای امور آموزش باید بر اساس معیارهای ویژه‌ای صورت گیرد. در زیر به برخی از ویژگی‌های یک عکس آموزشی خوب، که در واقع معیارهای انتخاب اند، اشاره می‌شود.

۱- داشتن پیام روش و آشکار، عکاس باید از گرفتن عکس هدف خاصی داشته باشد و عکس نیز باید بیانگر این پیام باشد.

۲- هم خوانی و منطبق بودن پیام عکس با هدف‌ها، محتوا و فعالیت‌های آموزشی.

۳- عکس آموزشی هرچه ساده‌تر باشد و به جزئیات کم تر پردازد، بهتر است. توصیه می‌شود که هر عکس یک پیام داشته باشد

۴- عکس‌ها باید با قدرت درک و فهم مخاطبان هماهنگ باشند.

۵- عکس باید در بینندگان انگیزه و سؤال ایجاد کند و ذهن آن‌ها را به فعالیت، کاوش و تحلیل موضوعات سوق دهد.

۶- عکس باید گویا باشد و به توضیحات نوشتاری یا گفتاری مفصل و طولانی نیاز نداشته باشد.

۷- عکس آموزشی باید دارای کیفیت فنی مناسب باشد.

انتخاب، نگه داری و تولید عکس

عکس‌های مورد نیاز در آموزش را می‌توان از دو راه تهیه کرد:

۱- جمع آوری و نگه داری عکس‌ها

۲- تولید عکس

جمع آوری، انتخاب و نگه داری عکس‌ها

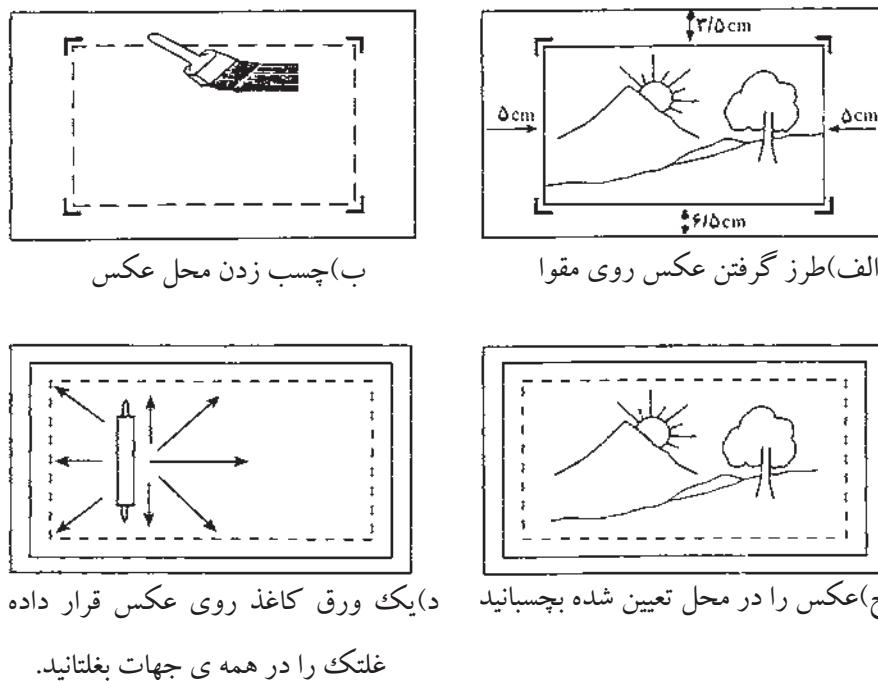
علم باید عکس‌هایی را انتخاب کند و مورد استفاده قرار دهد که مشاهده‌ی آن‌ها حس تفکر و کنجکاوی یادگیرندگان را تحریک کند. یکی از مناسب‌ترین راه‌های جمع آوری و انتخاب عکس‌های مناسب، شرکت دادن دانش‌آموزان در این کار است، از آن‌ها خواسته شود که انواع عکس‌های مورد نیاز را از منابع مربوط مانند روزنامه‌ها، نشریات، کاتالوگ‌ها و ... جمع آوری کنند و در اختیار کلاس قرار دهند.

به منظور استفاده‌ی بهینه و حفظ این رسانه‌ی ارزشمند می‌توان آن‌ها را با روش نصب روی مقواها یا پاسپارتو حفظ و نگهداری کرد و بارها مورد استفاده قرار داد. زیرا عکس، در عین این که رسانه‌ای ارزشمند و مفید است از ظرافت خاصی برخوردار است و بسیار آسیب پذیر است.

الف) روش نصب عکس روی مقوا: جسباندن عکس روی مقوا، عمر آن را افزایش می‌دهد و به این طریق می‌توان

آن را بر روی دیوار نصب کرد و در صورت دست به بدست شدن در میان یادگیرندگان، کم تر آسیب می‌پذیرد. اگر چه

چسباندن عکس روی مقوا یا روی یک سطح نسبتاً مقاوم، ساده به نظر می‌رسد ولی به تمرین و تجربه‌ی لازم نیاز دارد. برای اجرای این کار مفید از دستور العمل زیر استفاده کنید(شکل ۴-۳۹):

شکل ۴-۳۹- نصب عکس روی مقوا

- عکس‌های مورد نظرتان را با قیچی تیز و با دقت جدا کنید.

- با استفاده از خط کش و گونیا، یک قطعه مقوا ی چهارگوشی را که هر ضلع آن حداقل ۱۰ سانتی متر بزرگ‌تر از عکس مورد نظر است ببرید.

- عکس را در وسط این مقوا قرار دهید به طوری که حاشیه‌های کناری عکس با هم مساوی باشند در صورتی که لازم به نوشتن شرح عکس در زیر آن باشد حاشیه‌ی بالا کم تر از حاشیه‌ی پایین باشد (زیرا از قسمت زیرین عکس می‌توان برای نوشتن شرح عکس استفاده کرد).

- محل قرار گرفتن عکس را با مداد کمرنگ با گذراندن علامت در گوشه‌ها نشانه گذاری کنید.

- با یک قلم مو، چسب را به طور یک نواخت و به مقدار لازم در محل نصب عکس بمالید. البته اگر از چسب چوب یا چسب‌های خمیری استفاده شود بهتر است.

- حالا عکس را با دقت در داخل محل علامت گذاری شده قرار دهید، به طوری که عکس چروک نشود.

- چسب‌های اضافی کناره‌ی عکس را به وسیله‌ی یک اسفنج مرطوب پاک کنید.

- یک ورق کاغذ سفید روی کار تهیه شده قرار دهید و با فشار یک غلتک چوبی عکس را روی مقوا صاف کنید.

- برای کسب نتیجه، بهتر است کار آماده شده را زیر چند کتاب مسطح یا یک تخته‌ی صاف و سنگین قرار دهید.

آن گاه پس از خشک شدن، آن را برای استفاده عرضه کنید.

ب) قاب کردن عکس (پاسپارتو): رایج ترین شیوه‌ی ارائه‌ی عکس قاب کردن آن است. اما قبل از این کار باید یک

حاشیه‌ی مناسب برای عکس آماده کنیم. معمولاً برای این کار از مقواهای ضخیم استفاده می‌کنند (شکل ۴-۴۰).

رنگ مقوای به کار رفته بسیار مهم است. اغلب اوقات از مقواهای به رنگ سفید، سیاه یا خاکستری استفاده می‌شود. این

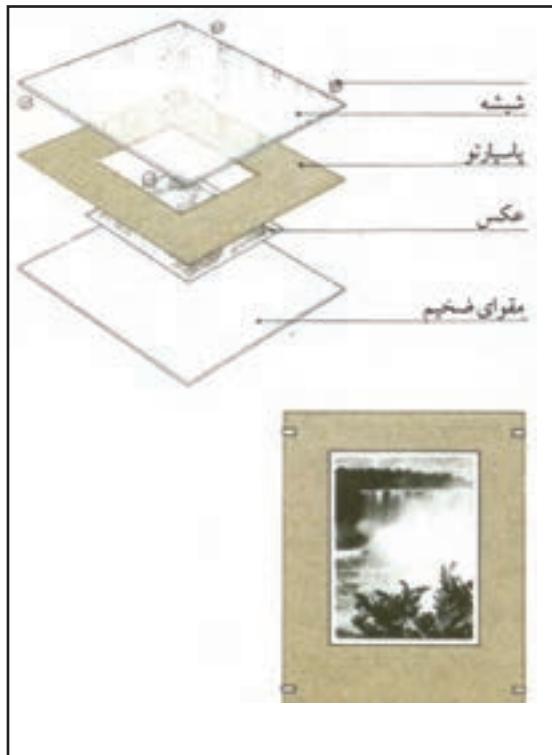
کار ارتباط مستقیم با روشنی و تیرگی موجود در عکس دارد. معمولاً از مقواهای رنگی استفاده نمی‌شود، مگر رنگهای بسیار

ملایم یا بسیار تیره، که هیچ گونه خودنمایی در برابر عکس نداشته باشد و دیدن عکس را دچار اشکال نکند. پهنانی پاسپارتو

نیز از اهمیت زیادی برخوردار است. معمولاً پهنانی حاشیه را بین $\frac{1}{4}$ تا $\frac{1}{2}$ طول یا عرض عکس انتخاب می‌کنند. روی مقوای

موردنظر پنجره‌ای باز می‌شود که چند میلی متر کوچک‌تر از عکس است و سپس عکس را از پشت و با نوار چسب‌های

کاغذی پهن یا چسب صحافی به مقوا می‌چسبانند.

شکل ۴-۴۰- یک روش ساده قاب کردن

راه بهتری نیز وجود دارد و آن این که ابتدا عکس را روی یک مقواهای ضخیم و محکم بچسبانیم، سپس پاسپارتو را روی

آن قرار دهیم (شکل ۴-۴۱).

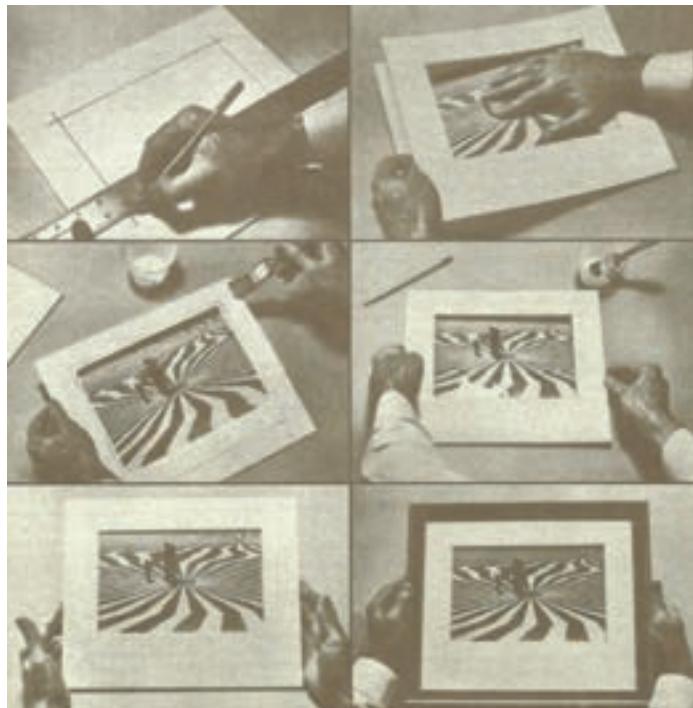
برای چسباندن عکس روی مقوا بهترین روش استفاده از کاغذهای مخصوصی است که به اندازه‌ی عکس بریده شده و

زیر عکس قرار می‌گیرد. آنگاه مقواهای ضخیم، کاغذ چسب و عکس در یک پرس حرارتی قرارداده می‌شوند. در نتیجه کاغذ

چسب دار عکس را به مقوا می چسباند.

راه دیگر استفاده از چسب های مخصوص صحافی یا چسب چوب است که تمام سطح پشت عکس را به آن آغشته می کنیم. سپس، عکس را روی مقواهای ضخیم می چسبانیم. بعد از آن، با قراردادن اجسام سنگین روی آن ، عکس صاف و یکنواخت خشک می شود.

پس از چسب زدن عکس و پاسپارتو کردن آن، باید آن را در قالب قرار دهیم.

شکل ۴-۴۱- مراحل تهیه پاسپارتو و قاب کردن عکس

فناوری

از یک عکس چند نسخه چاپ نمائید و آن ها را با مقواهایی با رنگ های مختلف قاب(پاسپارتو) کنید سپس به مقایسه آن ها با یکدیگر بپردازید.

۲- تولید عکس

در این قسمت ضمن آشنایی با وسیله‌ی عکس برداری (دوربین عکاسی)، با روش عکس برداری صحیح نیز آشنا می شویم. عکس، که یک رسانه‌ی دیداری مهم است، در ثبت وقایع و رخدادها کاربردهای آموزشی فراوانی دارد و در

ملموس تر کردن مطالب و مفاهیمی دور از دسترس و غیر قابل تکرار برای یادگیری نقش مهمی ایفا می کند. به همین دلیل تلاش می شود تا مربیان ارجمند در این زمینه مهارت لازم را به دست آورند و در تهیه ی عکس ها و اسلایدهای آموزشی از توانایی ها و ذوق و هنر خود برای اثر بخش کردن فعالیت یاددهی - یادگیری بهره مند شوند.

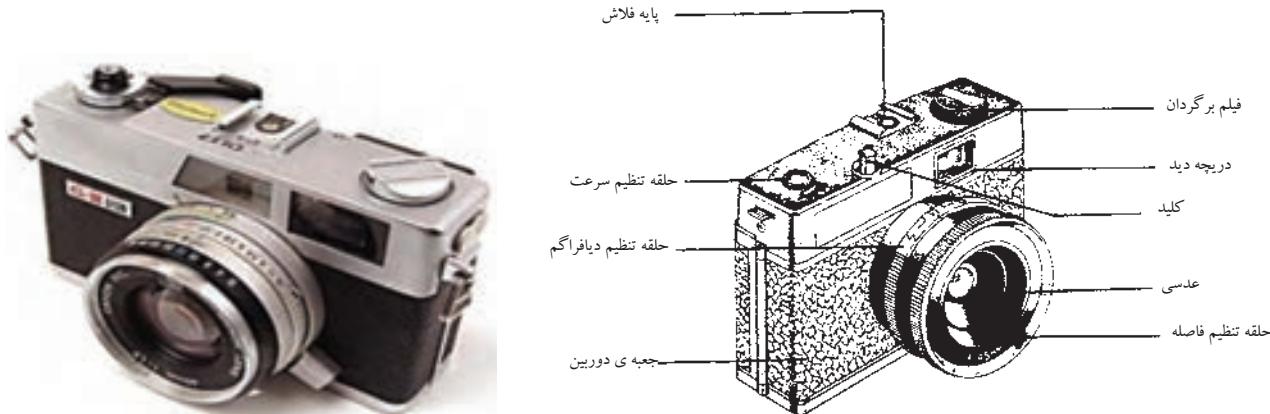
آشنایی با دوربین عکاسی

دوربین عکاسی وسیله ای برای تهیه ی تصاویر ثابت (عکس) از اشیاء و رویدادهای واقعی است. دوربین عکاسی انواع مختلف دارد که با آشنایی با دو تا سه نوع از آن ها می توان ویژگی های عمومی آن ها فراگرفت، ضمناً هنگام استفاده از آن ها باید دقیق لازم را به کاربرد. شما هم با این وسیله، تا حدودی آشنایی دارید و حتی عکس برداری هم کرده اید. امروزه، انواع دوربین عکاسی با امکانات بسیار پیشرفته، از نیمه اتوماتیک تا تمام اتوماتیک و دیجیتالی، وجود دارد. بنابر این، حتی افراد مبتدی هم می توانند عکس های مناسبی از اشیاء، واقعی و رویدادها بردارند. به طور کلی دوربین های عکاسی را می توان به دو دسته بزرگ دوربین های عکاسی معمولی(فیلمی) و دوربین های عکاسی دیجیتال تقسیم کرد.

الف) دوربین های عکاسی معمولی(فیلمی)

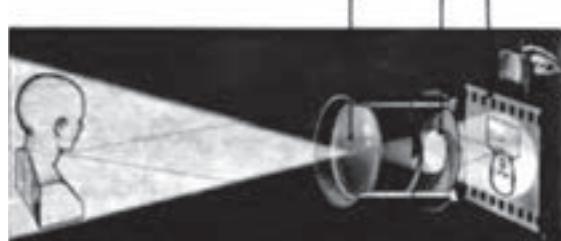
به طور کلی این نوع دوربین عکاسی از قسمت های زیر تشکیل شده است(شکل ۴۲-۳):

- ۱- عدسی (لنز)
- ۲- بدنه ی دوربین
- ۳- پلک(شاتر)
- ۴- فیلم چرخان
- ۵- دریچه ی دید(ویزور Viseur) یا منظره یاب
- ۶- دیافراگم
- ۷- کلید
- ۸- مخزن (محل قرار گرفتن فیلم عکاسی)
- ۹- فیلم برگدان

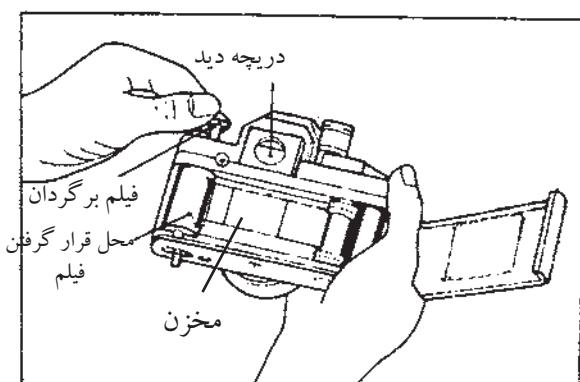

شکل ۴-۴۲- دوربین عکاسی

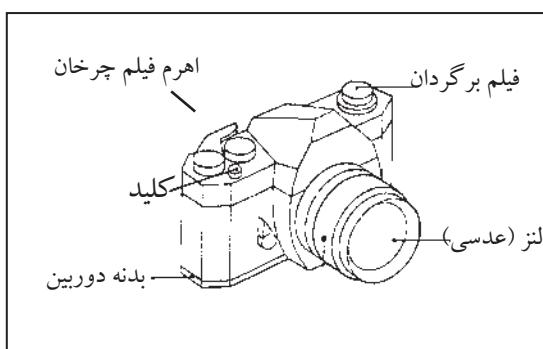
عملکرد اجزای اصلی دوربین ها به این شرح است:

شکل ۴-۴۳- قسمت های اصلی یک دوربین عکاسی

شکل ۴-۴۴- بدن دوربین

شکل ۴-۴۵- قسمتهای مختلف دوربین

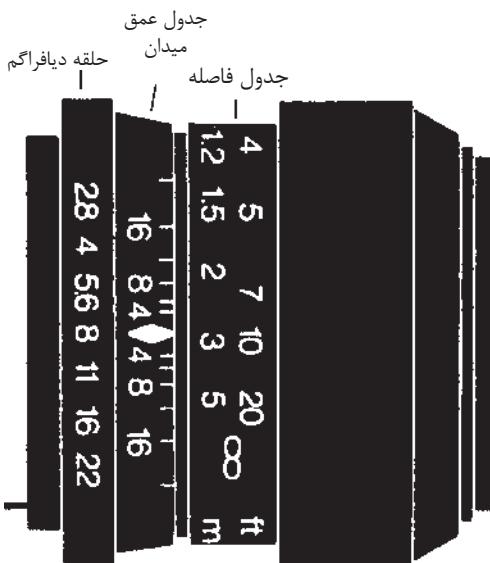
۱- عدسی (لنز): عدسی یا لنز مانند چشم انسان

عمل می کند و تصاویر بیرونی را بر روی فیلم حساس می اندازد (شکل ۴-۴۳).

۲- بدن (جعبه سیاه): بدن جعبه ای است با یک محیط کاملاً تاریک. که در آن فیلم یا صفحه حساس عکاسی قرار می گیرد و فقط در موقع بازشدن دریچه ای عدسی برای لحظه ای کوتاه، درعرض تصاویر (نور) عدسی قرار می گیرد و از آن تاثیر می پذیرد (شکل ۴-۴۴).

۳- پلک (شاتر): شاتر مانند پلک چشم انسان برای مدت کوتاهی باز و بسته می شود تا نور کافی، به همان اندازه که مورد نظر عکاس است، وارد دوربین شود. به طور کلی شاتر مدت زمان نوردهی روی فیلم را معین می کند.

۴- فیلم چرخان: این اهرم یا دکمه به عکاس اجازه می دهد که پس از گرفتن عکس، قسمت نور دیده ای فیلم، که عکس برداری شده است، از جلوی عدسی، کنار کشیده شود و قسمت تازه ای از صفحه حساس مقابله عدسی قرار گیرد (شکل ۴-۴۵).

شکل ۴-۴۶ قسمتهای مختلف دوربین

شکل ۴-۴۷ صفحه شاخص سرعت

۵- دریچه‌ی دید (ویزور): دریچه‌ی دید به عکاس امکان می‌دهد تصویر مورد نظر خود را قبل از عکس برداری مشاهده نماید و تصویر مورد نظر خود را تنظیم و برای عکس برداری آماده کند.

۶- دیافراگم: دیافراگم مانند کرکره پنجه عمل می‌کند و باز و بسته شدن آن میزان و حجم نور ورودی به دوربین را تنظیم می‌کند (شکل ۴-۴۶).

۷- کلید پلک: کلید پلک در لحظه‌ی عکس برداری باعث باز و بسته شدن پلک و ورود نور به داخل دوربین می‌شود. سرعت باز و بسته شدن پلک توسط صفحه‌ی شاخص سرعت تنظیم می‌شود (شکل ۴-۴۷).

۸- مخزن: مخزن در دوربین‌های عکاسی، محلی است در پشت پلک که فیلم یا ماده‌ی تاثیر پذیر عکاسی در آن جای می‌گیرد.

۹- فیلم برگردان: پس از اتمام عکس برداری به وسیله اهرمی، فیلم گرفته شده به محفظه اصلی آن برای خروج از داخل دوربین برگردانده می‌شود.

صفحه‌ی حساس یا فیلم: فیلم عکاسی یا صفحه‌ی حساس، صفحه‌ی نواری است رلاتینی که یک طرف آن از ماده‌ی حساس به نور آغشته است. هنگامی که نور صحنه‌ی مورد نظر از عدسی عبور می‌کند، تصویر آن روی فیلم ثبت می‌شود که پس از ظهور و ثبوت روی کاغذهای مخصوص چاپ می‌شود. فیلم‌ها، انواع و اندازه‌های مختلفی دارند که در هنگام خرید آن‌ها باید چیزهایی را بدانیم. بعضی از این موارد به شرح زیر است:

الف) فیلم را باید به صورت بسته بندی و در اندازه‌ی مور نظر (متناوب با ساختمان و ویژگی‌های دوربین) تهیه کرد.

ب) فیلم عکاسی، که با حروف اختصاری اس‌اس‌آی (ASA) مشخص می‌گردد، دارای حساسیت‌های مختلف است. هر چه این عدد بزرگ‌تر باشد فیلم حساس‌تر است (یعنی تصاویر را در نور کم تری ثبت می‌کند) دی‌ای‌ان استاندارد آلمانی و اس‌اس‌آی استاندارد آمریکایی برای حساسیت فیلم است. در جدول زیر مقایسه‌ی حساسیت فیلم‌های موجود ملاحظه می‌شود.

مقایسهٔ حساسیت فیلم‌ها با معیار (ASA) و (DIN)

ASA	۲۵	۳۲	۶۴	۸۰	۱۰۰	۱۲۵	۱۶۰	۲۰۰	۴۰۰
DIN	۱۵	۱۶	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۷

ج) فیلم‌های عکاسی سیاه و سفید یا رنگی هستند. فیلم سیاه و سفید را خود شمانیز می‌توانید ظاهر و چاپ کنید ولی مراحل مختلف ظهور و چاپ فیلم رنگی حتماً باید در لابراتوار صورت گیرد.

د) قراردادن فیلم در دوربین باید در محل تاریک صورت گیرد و به تمرين و مهارت نیاز دارد. بسیار دیده شده است که افراد بی تجربه فیلم را درست جا نینداخته اند و دست آخر متوجه شده اند که فیلم در دوربین اصلاً نچرخیده است.

و) فیلم، اندازه‌های مختلف دارد، که با اعداد ۱۱۰ و ۱۲۶ برای اندازه‌های کوچک، با عدد ۱۳۵ برای اندازه‌ی متوسط و با اعداد ۱۲۰ و ۲۲۰ برای اندازه‌های بزرگ مشخص شده اند. در این درس، تنها با اندازه‌ی ۱۳۵ سرو کار دارید.

دوربین عکاسی اس ال آر (دوربین بازتابی تک لنز SLR): در این درس هنرجویان با دوربین‌های سروکار خواهند داشت که از نوع اس ال آر است، که می‌توان آن را به فارسی دوربین «بازتابی تک عدسی» نامید (شکل ۴-۴۸). این دوربین‌ها دارای ویژگی‌های حرفه‌ای هستند ولی در عین حال می‌تواند مورداستفادهٔ افراد غیر حرفه‌ای قرار بگیرد. ویژگی‌های مهم این نوع دوربین عبارت است از:

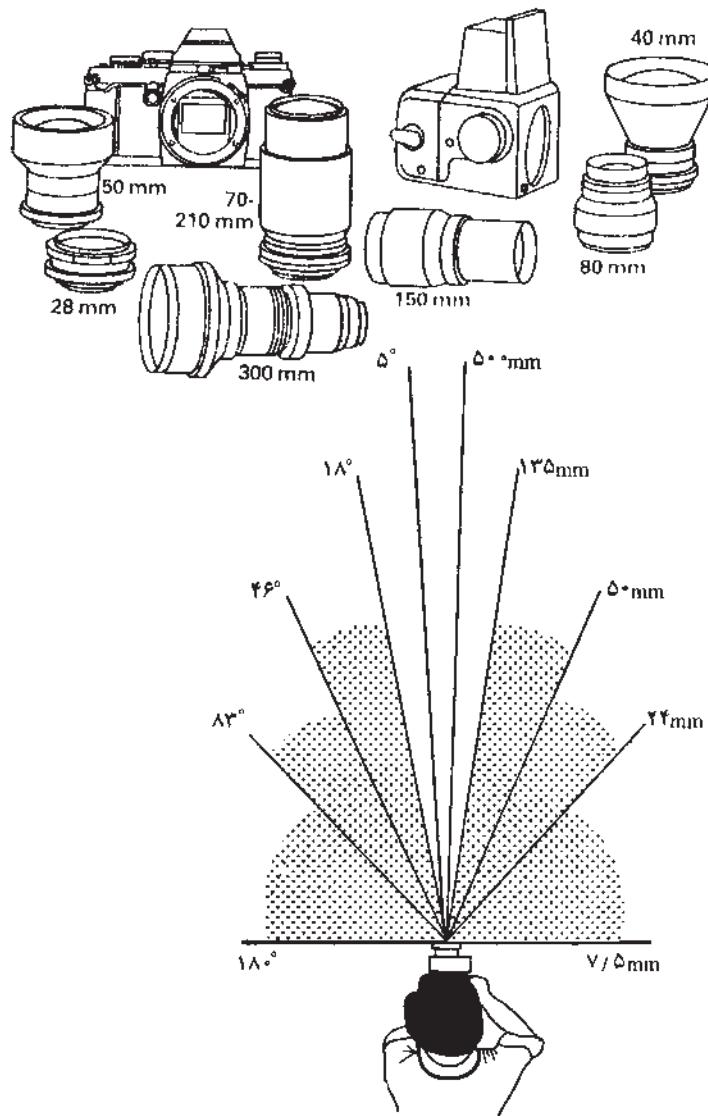
شکل ۴-۴۸- دوربین بازتابی تک لنز

الف) شما می‌توانید از دریچهٔ دید، دقیقاً آن چه که روی فیلم است مشاهده کنید. بنابراین، هنگام عکس برداری مشکل کادریندی نخواهید داشت. این خاصیت برای تهیهٔ اسلایدهای آموزشی بسیار ارزشمند است.

ب) دوربین‌های تک لنز، تقریباً بدون استثنا مجهز به فاصلهٔ یاب، نورسنج، سیستم‌های تنظیم حساسیت و تنظیم سرعت پلک هستند. به این ترتیب، تهیهٔ عکس و اسلاید با کیفیت بسیار خوب را امکان پذیر می‌کنند.

ج) در اکثر دوربین‌های تک لنز، شما به آسانی می‌توانید لنز را تعویض کنید. در این صورت عکس برداری از فواصل خیلی نزدیک و خیلی دور برای شما امکان پذیر می‌شود.

انواع لنز: اکثر سازندگان دوربین‌های اس ال آر (SLR) لنزهای متعددی را برای استفاده کنندگان طراحی کرده اند. این لنزها عموماً بر پنج نوع اند و انواع آن‌ها را در شکل ۴-۴۹ ملاحظه می‌کنید.

شکل ۴-۴۹- نمونه هایی از انواع لنز

ه) لنزهای زوم با لنزهای قابل تمرکز، لنزهایی هستند که فاصله‌ی کانونی آن‌ها متحرک است. مانند ۳۰۰-۱۰۰، ۸۵-۳۵ میلی‌متر، که برای عقب و جلو بردن تصاویر و به دست آوردن کادر مناسب در عکس‌برداری به کار می‌رود.

الف) لنزهای معمولی (نرمال) با فاصله‌ی کانونی ۴۵ تا ۷۵ میلی‌متر، که معمولاً همراه با دوربین در اختیار خریدار قرار گیرد و برای عکس‌برداری در شرایط عادی به کار می‌رود.

ب) لنزهای وايد (واسع: Wide) با فاصله‌ی کانونی ۱۵-۳۵ میلی‌متر که برای گرفتن عکس با زاویه‌ی باز از نزدیک به کار می‌رود.

ج) لنزهای تله (راه دور: Tele) با فاصله‌ی کانونی ۹۰ تا ۴۰۰ میلی‌متر که برای گرفتن با زاویه‌ی حد از راه دور به کار می‌رود (لنزهایی که در فواصل خیلی دور عکس می‌گیرند لنزهای تلسکوپی یا سوپر تله نامیده می‌شوند). فاصله‌ی کانونی این لنزهای گاهی تا ۲۵۰۰ میلی‌متر هم می‌رسد.

د) لنزهای ماکرو (بزرگ‌نمای Macro) لنزهایی هستند با فواصل کانونی متنوع، که مانند ذره بین اشیا را بزرگ‌نمایی کنند و برای عکس‌برداری از موجودات ریز، مانند حشرات و گیاهان به کار می‌روند. اغلب لنزهای تله دارای سیستم ماکرو نیز هستند.

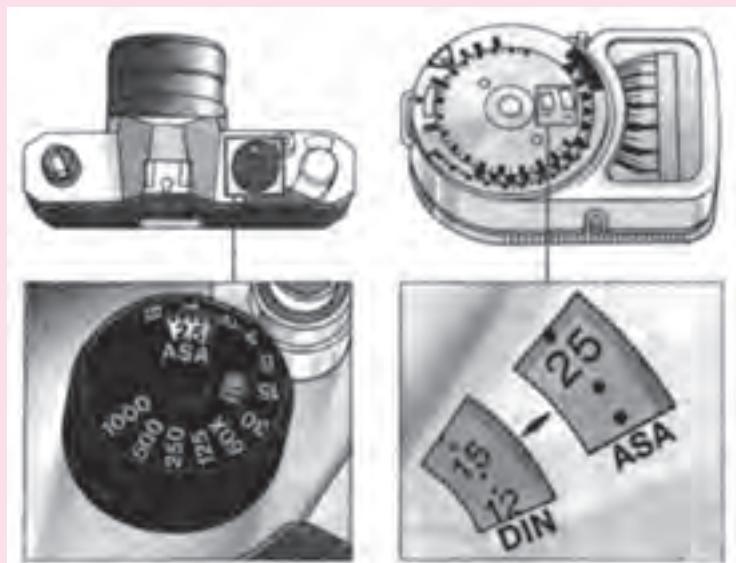

مطالعه آزاد

عکس برداری

روش استفاده‌ی صحیح از دوربین عکاسی یا دوربین‌های تک لنز: دوربین را از داخل جلد بیرون بیاورید و با دقت آن را بررسی کنید. قسمت‌های فشاری، قسمت‌های گردان و برخی از قسمت‌های ثابت دوربین دارای درجه بندی‌هایی هستند که بدون شناخت آن‌ها هرگز نخواهید توانست عکس‌های خوب بگیرید. البته، در این مرحله نمی‌توانید با همه‌ی ریزه‌کاری‌های عکاسی آشنا بشوید. لیکن برای شروع، لازم است بدانید که گرفتن یک عکس خوب به عوامل زیر بستگی دارد: حساسیت فیلم، مقدار نوری که وارد دوربین می‌شود، سرعت عکس‌برداری، تنظیم فاصله و عمق میدان یک دوربین مجهر امروزی به شما اجازه می‌دهد که این پنج عامل را به دلخواه تنظیم کنید و عکس خوبی بگیرید.

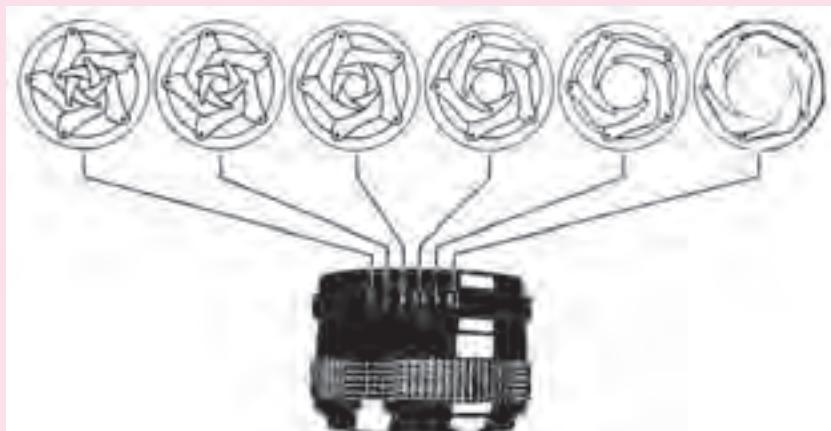
حساسیت فیلم: با توجه به حساسیت فیلمی که خریداری کرده‌اید، قبل از هرچیز، درجه اس‌اس (ASA) یا دی‌ای‌ان (DIN) را روی حساسیت مورد نیاز تنظیم کنید. برای تنظیم این درجه لازم است حلقه‌ی مربوط به درجه‌ی حساسیت را کمی بالا بکشید. یا دکمه‌ی نزدیک به حلقه را فشار دهید و بعد حلقه را بچرخانید تا روی درجه‌ی دلخواه قرار گیرد. از این پس، درجه‌ی حساسیت ثابت خواهد ماندو به طور اتفاقی حرکت نخواهد کرد (شکل ۴-۵۰).

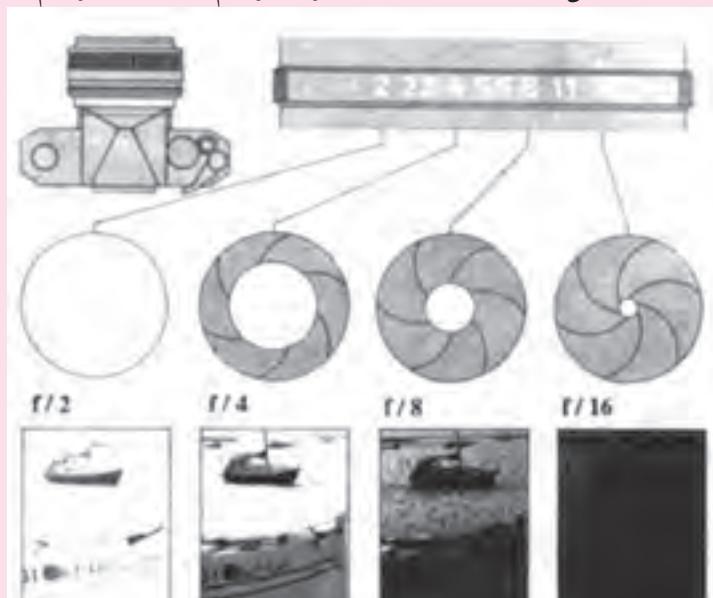
شکل ۴-۴۲- جدول حساسیت بر روی دوربین

مقدار نور: نور محیط ممکن است کم‌تر یا زیادتر از حد نیاز باشد. لیکن دوربین، بر اساس نوری که از موضوع منعکس می‌شود عمل خواهد کرد. تنظیم مقدار نوری که وارد دوربین خواهد شد. با درجه‌ی f یا دیافراگم (دهنه‌ی عدسی)

تنظیم می شود . این درجه اغلب بر روی آخرین حلقه‌ی لنز(نژدیک به بدنه‌ی دوربین) قرار دارد. اعداد f ممکن است کمی عجیب به نظر برسد (مثل $1/4$ ، 2 ، 4 ، $5/6$ ، 8 ، 11 ، 16 ، 22)، زیرا هر بار مساحت دهنده‌ی عدسی دو برابر دهنده‌ی قبلی می شود . و به این ترتیب نوری که وارد دوربین می شود دنیز ، دو برابر خواهد شد. این راهم به خاطر داشته باشید که اعداد f بر عکس عمل می کنند. یعنی هر چه نمره‌ی F بزرگتر باشد ، دهنده‌ی لنز بسته تر خواهد بود(یعنی نور کم تری وارد دوربین می شود). مثلاً $f=22$ بسته ترین و $f=1/4$ بازترین دیافراگم است؛ یا درجه‌ی $f=5/6$ دو برابر درجه‌ی $f=8$ نور وارد دوربین خواهد کرد(شکل های ۴-۵۱ الف-ب).

شکل ۴-۵۱ الف - رابطه‌ی قطر دیافراگم با اعداد دیافراگم

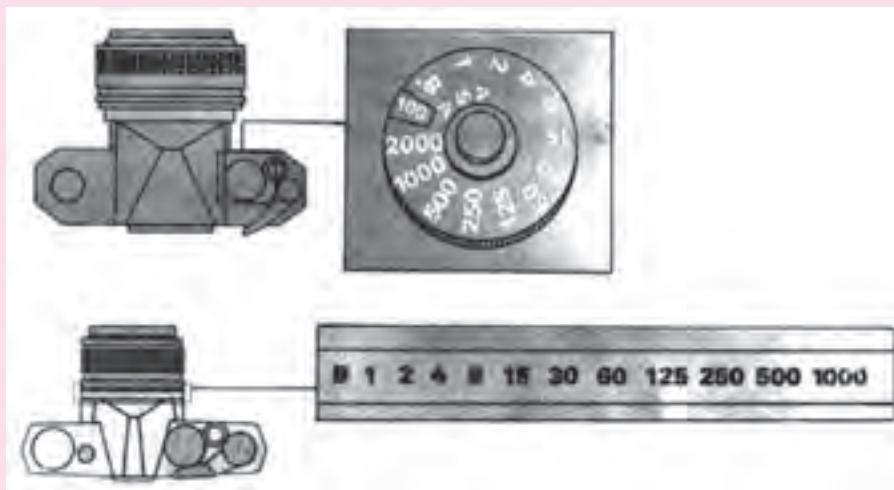

شکل ۴-۵۱ ب - تأثیر دیافراگم بر شدت نور

سرعت عکس بوداری : زمانی که برای گرفتن عکس لازم دارید خیلی کوتاه است . مثلاً $\frac{1}{250}$ یا $\frac{1}{500}$ ثانیه .

سرعت را با تنظیم درجه‌ی سرعت (shutter)، که معمولاً در بالای دوربین، دست راست و به صورت یک حلقه‌ی

چرخان قرار گرفته است؛ تنظیم می کنیم. روی درجه سرعت علایم B ، 1 ، 15 ، 30 ، 60 ، 125 ، 250 ، 500 ، 1000 وغیر آن ها وجود دارد. این اعداد معکوس سرعت هستند، مثلا 30 یعنی $\frac{1}{3}$ ثانیه، 125 یعنی $\frac{1}{125}$ ثانیه. یکی از شماره ها (اغلب 30 یا 125)، معمولاً با رنگ قرمز و یا علامت \nearrow ، نقطه \circlearrowleft نارنجی یا یک علامت دیگر مشخص شده است. این علامت، یعنی اینکه در صورت استفاده از فلاش، تنها می توانید از آن سرعت یا کم تر از آن استفاده کنید (منظور از «کم تر» شماره های کوچک تر است) و استفاده از درجه B به شما اجازه می دهد که شاتر را به هر مدت که می خواهید باز نگه دارید (شکل ۴-۵۲).

شکل ۴-۵۲- محل استقرار جدول سرعت بر روی دوربین ها

تنظیم همزمان سرعت و دیافراگم: هنگامی که دوربین را بر روی موضوع تنظیم می کنید داخل دریچه می دید، لامپ های کوچک چشمک زن یا عقربه هایی را می بینید که به شما اطلاع می دهند «ترکیب سرعت و نور» مناسب است یا خیر. این اطلاعات به صورت چراغ های سبز (برای مناسب)، قرمز (برای نامناسب)، یا به صورت دو عقربه، که باید روی یک خط قرار گیرند، با به صورت علایم $(+)$ ، $(-)$ و (\circlearrowleft) (نقطه سبز) در دید (ویزور) مشاهده می شود.

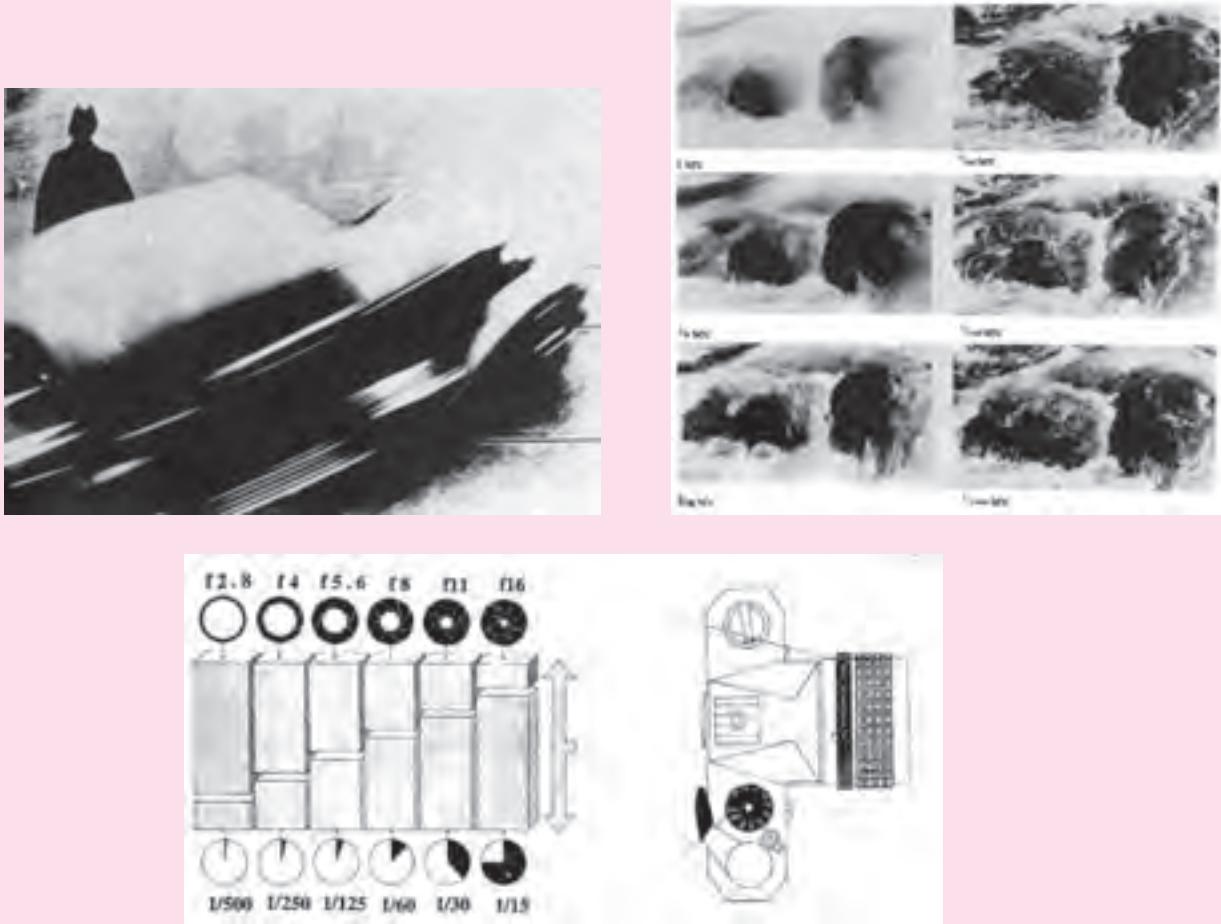
برای دست یابی به ترکیب مناسب لازم است:

الف) سرعت را ثابت نگه دارید و نمره f را تغییر دهید.

ب) نمره f را ثابت نگه دارید و سرعت را تغییر دهید.

ج) هر دو عامل دیافراگم و سرعت را هم زمان تغییر دهید.

برخی از دوربین های جدید امروزی، تنظیم همزمان نور و سرعت را به طور خودکار انجام می دهند. در برخی نیز، اگر سرعت را انتخاب کنید دیافراگم به صورت خودکار تنظیم می شود یا برعکس، اگر دیافراگم را انتخاب کنید، سرعت به طور خودکار تنظیم خواهد شد (شکل ۴-۵۳).

شکل ۴-۵۳ تنظیم همزمان سرعت و دیافراگم

انتخاب سرعت مناسب : محدودیت انتخاب سرعت به سه عامل بستگی دارد:

الف) نوع دوربین : برخی از دوربین ها محدودیت سرعت دارند، مثلاً از $\frac{1}{500}$ ثانیه، ولی برخی از $\frac{1}{4}$ تا $\frac{1}{100}$ ثانیه تنظیم می شوند. البته با استفاده از درجه B شما می توانید شاتر را حتی برای ساعت ها باز نگه دارید.

ب) مقدار نور محیط : هر قدر نور محیط کم تر باشد، نمره f کوچک تری مورد نیاز خواهد بود و برعکس ، بنابر این هنگام تنظیم هم زمان نور و سرعت ، سریع ترین سرعت عکس برداری بر اساس حداقل نمره f تعیین خواهد شد.

ج) حرکت موضوع: اگر موضوع شما کاملاً ثابت باشد، می توانید با سرعت های کم عکس برداری کنید. اما اگر موضوع شما حرکت داشته باشد، باید با سرعت های زیاد عکس بگیرید. مثلاً برای اتومبیلی که در حال حرکت است ، سرعت $\frac{1}{1000}$ یا $\frac{1}{500}$ ثانیه و برای یک دونده ، سرعت $\frac{1}{125}$ یا $\frac{1}{250}$ ثانیه می شود. به طور کلی، توصیه می شود که همیشه از حداقل سرعت ممکن استفاده کنید تا لرزش دست و حرکت موضوع، عکس شما را خراب نکند.

انتخاب دیافراگم مناسب :

باز و بسته شدن دیافراگم ، به شما اجازه می دهد که سرعت مناسب را انتخاب کنید و اغلب لازم است که با حداکثر سرعت عکس بگیرید. آن چه که در نهایت انتخاب شما را محدود می کند، عامل «عمق میدان» است(شکل ۴-۵۴).

شکل ۴-۵۴- محل استقرار حلقه‌ی واضح‌سازی تراز روی لنز دوربین‌های قطع کوچک

تفاوت بین دورترین و نزدیک ترین مسافتی که دوربین می تواند یک عکس کاملاً «نت» (فوکوس صحیح) بگیرد، «عمق میدان» نامیده می شود . مثلا ، اگر موضوع شما در فاصله $\frac{3}{5}$ متری قرار گرفته باشد و هر چه که دورتر از ۵ متر و نزدیک تر از ۲ متر است ، در عکس «محوا» (خارج از فوکوس) مشاهده شود ؛ «عمق میدان» در این عکس فرضی $5-2=3$ متر خواهد بود

تنظیم فاصله : تنظیم فاصله در دوربین های تک لنز امروزی بسیار ساده است کافی است که موضوع را از دریچه دید (ویзор) مشاهده کنید و حلقه‌ی تنظیم فاصله را بچرخانید تا موضوع کاملاً « واضح » دیده شود. حلقه‌ی تنظیم فاصله، دور لنز قرار گرفته و بر روی آن فاصله (به متر و فوت) از نزدیک ترین مسافت ممکن (حدود ۵۰ سانتی متر) تا دورترین مسافت، یعنی بی نهایت به اعداد نوشته شده است.

امروزه در بسیاری از دوربین های تک لنز ، برای سهولت تنظیم فاصله، علاوه بر سیستم «وضوح»، از سیستم «منشور شکسته» نیز استفاده می شود. به این ترتیب که اگر فاصله تنظیم نباشد، موضوع عکس از دریچه دید به صورت «شکسته» دیده می شود ، اما پس از تنظیم صحیح فاصله، دو قسمت شکسته روی هم منطبق می شوند(شکل ۴-۵۵).

واضح

نا واضح

شکل ۴-۵۵ - صفحه‌ی تصویر شکسته

انتخاب عمق میدان : عمق میدان به سه عامل بستگی دارد:

الف) فاصله : هر قدر فاصله کم تر باشد، عمق میدان نیز کم تر خواهد بود.

ب) دیافراگم : هر قدر دیافراگم بازتر (نمره f کوچک تر) باشد، عمق میدان کم تر خواهد بود

ج) فاصله‌ی کانونی لنز: هر قدر فاصله‌ی کانونی لنز بیش تر باشد، عمق میدان کم تر (و برعکس) خواهد بود. مثلاً، عمق میدان با $f=1/4$ در فاصله‌ی $5/0$ متری تنها چند سانتی متر و در فاصله‌ی 5 متری؛ حدود $5/0$ متر خواهد بود.

در حالی که عمق میدان با $f=22$ در فاصله‌ی $5/0$ متری، حدود 1 متر و در فاصله‌ی 5 متری، بی نهایت خواهد بود. شماره‌هایی که به طور قرینه روی لنز دوربین و بلافاصله پس از حلقه‌ی تنظیم دیافراگم قرار گرفته‌اند، به طور تقریبی عمق میدان را قبل از گرفتن عکس مشخص می‌کنند.

نکات قابل توجه در تولید عکس‌ها و نحوه‌ی استفاده از آن‌ها در آموزش و یادگیری:

رسانه‌ی عکس، به دلیل واقعیت نمایی اش در نزدیک کردن مفاهیم انتزاعی به محسوس، نقش موثر و مهمی را ایفا می‌کند، لذا پس از آشنایی اولیه با عکس برداری، لازم است با درنظر گرفتن اصول خاص عکس برداری، فعالیت خود را هدفمند و مبتنی بر یک برنامه به انجام برسانیم تا از وقت و زمان بیش تر بهره ببریم و توان خود را در اجرای کاری روشن و هدفمند و نتیجه بخش به کار گیریم. این کار به کمک دوربین‌های جدید و سادگی کاربرد آن‌ها بیش تر ممکن شده است.

- ۱- تاکید بر موضوعات انتزاعی تر برای تولید عکس؛
- ۲- تحلیل درس با تکیه بر تعیین مفاهیم، قواعد و قوانین نآشنا برای مخاطب؛
- ۳- پیش‌بینی صحنه‌هایی که مناسب ترین موقعیت دیداری را برای مفاهیم و ... فراهم می‌کند؛
- ۴- تعیین موقعیت‌های مناسب برای تولید عکس؛
- ۵- پیش‌بینی و تدارک لوازم و ابزارهای لازم (انسانی و غیر انسانی)؛

- ۶- تولید عکس از روی هر موقعیت از چند زاویه و فاصله، این کار، عمل گرفتن مناسب ترین عکس را در موقع تدریس فراهم می کند؛
- ۷- انتخاب مناسب ترین و با کیفیت ترین عکس ها برای یادگیری؛
- ۸- جای گزینی عکس ها در طرح درس؛
- ۹- اجرای طرح؛
- ۱۰- ارزشیابی از برنامه و اثر بخشی عکس ها در یادگیری؛
- ۱۱- بازخورد، تصمیم گیری برای بهبود روش های تولید، گزینش و کاربرد.

مثال

به عکس های زیر توجه کنید و آنها را در گروه های خود مورد بحث قرار دهید.

ب) دوربین های عکاسی دیجیتال

هم گام با تحول و انتقال از فناوری های آنالوگ به دیجیتال، شاهد تحولات جدیدی در عرصه‌ی صنایع عکاسی و تولید عکس و اسلاید (تصاویر ساکن) نیز هستیم. با ورود دوربین های دیجیتالی به بازار، اعم از آماتوری و حرفه‌ای، استفاده از محصولات آنالوگ نیز به تدریج کمتر می‌شود. این پدیده را در عکاسان غیر حرفه‌ای بیشتر مشاهده می‌کنیم. زیرا کاربرد آن‌ها در تولید تصاویر ساکن بسیار آسان است و به مهارت‌های تخصصی پیچیده نیاز ندارد (شکل ۴-۵۶).

شکل ۴-۵۶- نمونه‌هایی از دوربین عکسبرداری دیجیتال

در عرصه‌ی فعالیت‌های حرفه‌ای از جمله تولید تصاویر ساکن (شامل عکس و اسلاید) نیز، توجه به استفاده از محصولات دیجیتالی، که کاربرد آسان‌تر، سریع‌تر، دقیق‌تر و کیفی‌تر دارد مقرن به صرفه است. گسترش مهارت‌های عمومی و حرفه‌ای در بهره‌برداری از فناوری‌های دیجیتالی و رایانه‌ای امکان بهره‌برداری راحت‌تر از این دستگاه‌ها و ابزارها را فراهم کرده است و دیگر برای ظهرور ثبوت و چاپ عکس به گذر از مسیر پر پیچ و خم لابراتوارهای عکاسی بسیار حرفه‌ای نیاز نیست و تصاویر دیجیتالی از دوربین‌ها به رایانه منتقل می‌شوند. بنابر این، می‌توان از طریق نرم افزارهایی نظیر فتوشاپ به تصحیح رنگ، ویرایش (ادیت) و رتوش آن‌ها و ایجاد جلوه‌های ویژه‌ی هنری در آن‌ها پرداخت. حتی با استفاده از چاپگرهای رنگی و ساده می‌توان در فرصتی بسیار کوتاه نسبت به چاپ و تولید عکس و اسلاید اقدام کرد.

روی آوری دیجیتالی ابزارها و تکنولوژی‌های نوین، همه عرصه‌ها را در بر می‌گیرد، در این حرکت، دوربین‌های عکاسی نیز تحولات لازم را پیدا کردن.

دوربین‌های دیجیتال عکاسی از بسیاری جهات شبیه دوربین‌های فیلمی عمل می‌کنند. تنها تفاوت مهم و بنیادی آن‌ها در قسمتی است که تصاویر روی آن ثبت می‌شوند. در یک دوربین دیجیتال تصاویر به جای آن که بر روی سطح فیلم نقش بسته و ثبت شوند، روی یک عنصر (صفحه) الکترونیکی تشکیل می‌شوند و پس از طی مراحلی به صورت فایل‌های دیجیتال ذخیره می‌شوند واز آن پس قابل رویت خواهند بود. به این عناصر الکترونیک حسگر یا سنسور^۱ گفته می‌شود. فناوری حسگرهای دیجیتال بسیار پیچیده است و هنوز مراحل تکاملی خود را می‌گذراند.

قدرت تفکیک: قدرت تفکیک در دوربین‌های دیجیتال، تنها تعیین کنندهٔ اندازهٔ چاپی است که می‌توانیم از یک فایل دیجیتال به دست بیاوریم. برای مثال، عکس‌های یک دوربین با قدرت ۶ مگاپیکسل تا اندازهٔ 30×40 سانتی متر و عکس‌های دوربین ۱۲ مگاپیکسل تا اندازهٔ 100×70 سانتی متر قابلیت دارند تا با کیفیت مطلوب بزرگ شوند.

حساسیت و پارازیت: در عکاسی یا فیلم هر چه حساسیت بالا باشد، کیفیت تصویر بیش تر افت می‌کند. در عکاسی دیجیتالی هم با افزایش حساسیت، تصویر دچار افت کیفیت می‌شود، این پدیده در عکاسی دیجیتال پارازیت یا نویز^۲ نام دارد.

قالب: اطلاعات و داده‌هایی که توسط حسگر دوربین دیجیتال دریافت می‌گردد، بعد از پردازش باید ذخیره شوند. این مجموعه اطلاعات ممکن است روی کارت‌های حافظه دوربین یا روی دیسک سخت کامپیوتر ذخیره (ضبط) شود. این عمل ذخیره سازی باید بر اساس الگوهای معینی انجام می‌شود که به آن «فرمت»^۳ می‌گویند. برای این کار قالب‌های گوناگونی وجود دارد که حسب ضرورت به بعضی از آن‌ها اشاره می‌کنیم.

Raw, PSd, EPS, Tiff, Jpeg, Gif

Gif قالبی است که معمولاً در صفحات وب و اینترنت به کار می‌رود و قابلیت فشرده سازی آن زیاد‌اما کیفیت آن پایین است.

Jpeg نیز قالبی مشابه Gif است که دارای کیفیت قابل قبولی است و بدون فشرده سازی قابل انتقال است. Tiff, EPS قالب‌هایی هستند که تصاویر را با کیفیت بالا ذخیره می‌کنند.

Raw این قالب از بقیه جدیدتر است و در مرحله عکاسی بهترین قالب است. در این قالب کلیه اطلاعات به شکل خام ذخیره می‌شود و بعداً به یکی از قالب‌های دلخواه تبدیل می‌گردد.

گرچه حجم فایل‌های Raw بسیار بالاست، اما فایده‌ی بسیار بزرگ آن این است که قابل ویرایش است. قالب Raw را می‌توان از نظر نوردهی، رنگ و وضوح و ... تا حدودی زیادی اصلاح کرد. معمولاً عکس‌هایی را که قرار است پوستر یا در نمایشگاه عرضه شوند، در این قالب عکس برداری می‌کنند.

1) Sensor

2) Noise

3) Format

کارت های حافظه: تصاویر و اطلاعات گرفته شده توسط

دوربین های دیجیتال روی کارت حافظه درون دوربین ثبت می شوند

هر کارت حافظه توانایی (۱، ۲، ۴، ۸، ...) گیگابایت ذخیره اطلاعات

را دارد. این کارت ها انواع مختلف دارند(شکل ۴-۵۷) از جمله:

شکل ۴-۵۷ کارت حافظه

Compocet flash =CF -۱

Memory Stick =MS-۲

SecureDighital=SD -۳

تراز سفیدی^۱: در دوربین های دیجیتال گزینه ای به نام «تراز سفیدی» وجود دارد که در فهرست فرمان های آن،

چندین گزینه به شرح زیر آمده است :

- نور روز

- هوای ابری

- نور مصنوعی

- نور لامپ مهتابی

- فلاش

انتخاب دل خواه

برای تهیه عکس با رنگ های نزدیک به طبیعت، باید گزینه های

بالا را، مناسب با شرایط آن ها تنظیم یا انتخاب کرد.

اسکنر: اسکنرها وسایلی هستند که به ما اجازه می دهند تا عکس

های خود را به فایل دیجیتال تبدیل کنیم(شکل ۴-۵۸).

شکل ۴-۵۸- اسکنر

شکل ۴-۵۹- چاپگر های دیجیتالی عکس

وسایل چاپ عکس های دیجیتال

فایل های دیجیتال از راه های مختلف چاپ می شوند و امروزه

برای این کار انواع و اقسام چاپگرها و پلاترهای لیزری و جوهر افشار

در بازار عرضه می شود(شکل ۴-۵۹).

1) White Balance

خلاصه

- عکس ، یکی از رسانه های دیداری تصویری مات است . به این معنی که عناصر اساسی واقعیت موجود روی یک صفحه مات و غیر شفاف ثبت می شود.
- عکس های مورد نیاز در آموزش را می توان از دو راه تهیه کرد: جمع آوری و نگه داری یا تولید عکس
- جمع آوری از طریق روزنامه ها، مجلات، کاتالوگ ها و سایر منابع
- برای جلوگیری از فرسایش و از بین رفتن عکس های آموزشی بهتر است آن ها روی صفحه ای از مقوا بچسبانیم یا آن ها را به روش پاسپارتو قاب کنیم.
- دوربین های عکاسی به دو دسته تقسیم می شود: دوربین های معمولی (فیلمی) و دوربین های دیجیتالی
- به طور کلی دوربین عکاسی معمولی (فیلمی) از اجزائی چون عدسی، بدنه، دیافراگم، پلک(شاتر)، فیلم چرخان، دریچه‌ی دید، کلید، مخزن، فیلم برگردان و تشکیل شده است .
- لنزهای مختلفی برای عکس برداری طراحی کرده اند. مهم ترین آن ها عبارت اند از: لنزهای معمولی (نرمال) لنزهای وايد، لنزهای تله، لنزهای ماکرو و لنزهای زوم
- ساختمان کلی دوربین دیجیتالی مشابه دوربین معمولی (فیلمی) است
- نفاوت عمده دوربین های معمولی و دیجیتالی عمدتا در بخش های ثبت و ذخیره سازی تصویر است . در دوربین های معمولی تصویر روی صفحه حساس عکاسی ثبت می شود. در دوربین های دیجیتال روی حسگرهای الکترونیکی ذخیره می گردد .
- عکس های وسیله ای اسکنرها به فایل دیجیتال تبدیل می گردد.
- فایل های دیجیتال توسط چاپگرها و پلاترهای لیزری و جوهر افشان چاپ می شوند.

فعالیت

- ۱- یک موضوع درسی انتخاب کنید و برای تفهیم مطالب ویژه ای آن عکس هایی را برگزینید. در صورتی که با جست و جو در امکانات موجود و در کتاب ها عکس های مورد نظر را یافته باشید، از میان آن ها مناسب ترین را انتخاب کنید و به کار ببرید.
- ۲- حال تضمیم بگیرید برای آموزش و یادگیری این مبحث، خودتان از موضوعات مناسب عکس بگیرید. سپس، عکس های تولیدی خود را با معیارها و ملاک های آموزشی بسنجد و ویژگی های مطلوب و محدودیت های عکس های تهیه شده را روی کاغذ روشن سازید .
- ۳- عکس های تهیه شده را به نمایش بگذارید.
- ۴- به مجلات و روزنامه و منابع دیگر عکس مراجعه کنید و ضمن انتخاب چند نمونه، آنها را نقد کنید.

ب) رسانه های دیناری- تصویری شفاف

در این قسمت، با گروهی از رسانه های دیداری - تصویری آشنا می شویم که تصاویر مورد نظر روی صفحاتی از ژلاتین روشن و شفاف ثبت شده اند و برای نمایش آن ها باید از دستگاه های نور افshan یا پروژکتور استفاده کرد. رسانه های دیداری تصویری شفاف، مانند اسلاید، فیلم استریپ، کپ ها در آموزش ویادگیری و در تحریک و تقویت حس بینایی یادگیرندگان جای مناسب و جذاب خود را باز کرده اند و در شرایط امروز که فناوری های جدید ارتباطی پا به عرصه های مختلف گذاشته اند می توان انواع دیجیتالی آن ها را به شیوه هایی آسان تر و ارزان تر عرضه نمود. در عین حال، هنوز می توان تارسیدن و همه گیر شدن رسانه های دیجیتالی از آن ها در آموزش استفاده کرد. نرم افزارهای دیجیتالی تولید اسلاید متنوع است و رایج ترین آن ها به «پاورپوینت» معروف است.

۱- اسلاید

اسلاید یکی از رسانه های تصویری شفاف است که به کمک پروژکتور اسلاید نمایش داده می شود. در این بخش، به ویژگی های هر دو اسلاید و دستگاه های نمایش آن، اشاره می کنیم.

اسلاید^۱، تصویر عکاسی شده بر روی فیلم مثبت یا تصاویر نقاشی شده بر فیلم های شفاف است که درون قابی قرار می گیرد یا توسط پروژکتور در اندازه ای بزرگ تر و در حالتی ساکن بر پرده تابانیده می شود. اسلایدها به طریق رنگی یا سیاه و سفید در اندازه های مختلف تهیه می شوند. فیلم رایج اسلاید موسوم به ۱۳۵ است. پهنهای این فیلم ها ۳۵ میلی متر و معادل پهنهای فیلم های عکاسی رایج است (شکل ۴-۶۰).

شکل ۴-۶۰- اسلاید

از آن جا که تصاویر اسلایدها از یکدیگر جدا هستند، لازم است پس از قاب کردن این تصاویر شفاف ، ابتدا ترتیب

1) Slide

پشت سر هم قرار گرفتن آن ها را با نوشتمن شماره بر روی قاب ها مشخص کنیم . سپس ، آن ها را به ترتیب در جعبه یا جایگاه مخصوص پروژکتور(خشاب) قرار دهیم(شکل ۴-۶۱).

شکل ۴-۶۱- نمونه ای از جعبه یا خشاب اسلاید

هنگام نمایش اسلاید ها می توان در باره ی آن ها به طور شفاهی توضیحاتی را ارائه کرد این توضیحات در قالب جزوی نوشتاری یا نوار شنیداری نیز می توانند ارائه شوند. اسلاید های همراه با نوار صوتی « اسلاید ناطق » خوانده می شوند. مجموعه ی اسلاید های ناطق این مزیت را دارند که می توان با استفاده از موسیقی و صدای های جنبی برجذایت و تاثیر آموزشی آن ها افزود.

موارد کاربرد : اسلاید ها برای ارائه ی تصاویر و آموزش در زمینه های گوناگون علمی، هنری و تفریحی مناسب اندو برای مخاطبین از سنین مختلف و نیز پایه های تحصیلی متفاوت به کار می روند.

رسانه ی اسلاید، تقریبا تمامی کاربردهای آموزشی عکس را داراست با این مزیت که تصاویر حاصل شده از اسلاید به جهت بزرگی، نور و شفافیت رنگ ها، نسبت به عکس های کوچک، از جذایت بیشتری برخوردارند و انگیزه ی قوی تری را در بینندگان ایجاد می کنند . اسلاید، برخلاف عکس ، که بیشتر جنبه ی انفرادی دارد، به سبب ماهیت نمایشی آن برای فعالیت های گروهی مناسب تر است. همان طور که ذکر شد، اسلاید های ناطق، که علاوه بر حس بینایی، حس شنوایی را نیز تحت تاثیر قرار می دهند، از قدرت انگیزشی و آموزشی بیشتری برخوردارند.

پروژکتور اسلاید:

پروژکتور اسلاید، یکی از انواع پروژکتورهاست (یعنی وسایل تاباننده ی نور و تصویر بر پرده)، که برای نمایش اسلاید ها در اندازه ای بزرگ تر بر پرده مورد استفاده قرار می گیرد. پروژکتور های ساخته شده توسط کارخانه های مختلف، از لحظه قدرت و پیچیدگی با یکدیگر متفاوت اند(شکل ۴-۶۲).

انواع لنز

خشاب دورانی (استاندارد آمریکا)

کنترل از راه دور بی سیم

خشاب مکعبی (استاندارد اروپایی)

شکل ۴-۶۲ - انواع پروژکتور اسلاید و اجزای آن

۲- فیلم استریپ

فیلم استریپ یکی از رسانه های تصویری شفاف است که به کمک دستگاه های نمایش خاص به نام پروژکتور فیلم استریپ استفاده می شود.

فیلم استریپ نیز مانند اسلاید مجموعه ای از تصاویر عکاسی شده بر روی فیلم مثبت یا تصاویر نقاشی شده بر فیلم های شفاف است، که با نظم و ترتیب خاصی در پی یکدیگر قرار می گیرند و توسط پروژکتور در اندازه ای بزرگ تر و در حالتی ساکن بر پرده تابانیده می شوند (شکل ۴-۶۳).

شکل ۴-۶۳ - نوار و پروژکتور فیلم استریپ

با توجه به این که ورود فناوری های جدید رایانه کار تولید و کاربرد اسلاید و فیلم استریپ را آسان کرده است استفاده و کاربرد این رسانه ها، که مستلزم صرف هزینه و وقت و انرژی بسیار است، محدود شده و اکنون به ندرت از این سیستم ها استفاده می شود و به جای آن استفاده از نرم افزار پاورپوینت و امثال آن رایج شده است.

شکل ۴-۶۴- میکروسکوپ

۳- میکروسکوپ و کپ ها

برای مطالعه و مشاهده می موجودات بسیار ریز از دستگاههایی معروف به میکروسکوپ استفاده می شود این مشاهده توسط کپ یا لام انجام می شود (شکل ۴-۶۴). کپ ها با روش های ساده و صنعتی تهیه می شوند. در درس زیست شناسی با روش تهیه کپ ها و کار با میکروسکوپ به طور مفصل آشنا خواهید شد.

فناوری

با مراجعه به کتابخانه یا مرکز سمعی و بصری هنرستان خود و انواع رسانه ی دیداری- تصویری شفاف را پیدا کنید و آن ها را به کمک پروژکتور به نمایش بگذارید و درباره آن ها بحث و اظهار نظر کنید .

رهنمودهایی برای تولید اسلایدهای آموزشی

برای تهیه ای اسلاید، به یک دوربین عکاسی تک لنز و یک حلقه فیلم اسلاید (از نوع chrome) با یک دوربین دیجیتال احتیاج دارید. می توانید فیلم اسلاید را با حساسیت های ۶۴، ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ از بازار خریداری کنید. انتخاب حساسیت، به نوع کار شماستگی دارد مثلا اگر می خواهید از داخل غار یا یک موزه در نور کم و بدون فلاش اسلاید بگیرید، حساسیت ۴۰۰ مناسب است. ولی اگر می خواهید در نور افتتاب از طبیعت اسلاید بگیرید، حساسیت ۶۴ کافی است. در دوربین های دیجیتال هنگام تهیه ای اسلاید با نور کم، دوربین را روی حساسیت بالا تنظیم کنید.

برای تهیه اسلاید های آموزشی خوب، باید نکات زیر را رعایت کنید:

- ۱- به یک یا دو اسلاید بسند نکنید، بلکه سعی کنید از هر موضوعی چندین اسلاید از زوایای مختلف و از فواصل دور و نزدیک آن بگیرید.
- ۲- حتی المقدور سعی کنید موضوع اصلی در مرکز اسلاید قرار بگیرد و چهارچوب را طوری تنظیم کنید که

اشیا با موضوعات منحرف کننده با موضوع اصلی مخلوط نشود.

۳- برای نشان دادن اندازه ها، موضوع اصلی اسلاید را در کنار یک شیء آشنا نمایش دهید (مثلاً حشره ای را در کنار یک سکه یا کف دست یک انسان نشان دهید).

۴- اصول صحیح عکس برداری را رعایت کنید و از همه مهم تر مواطن باشد هنگام عکس برداری دستان نلرزد.

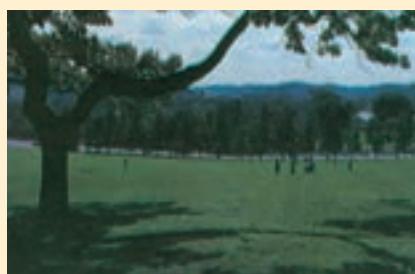
فعالیت

ب) بدون وجود یک شیء نزدیک

الف) قرار دادن موضوع در مرکز

ج) همان پارک با یک درخت از نزدیک

(ه)

(د)

حضور بچه ها در تصویر (د) و وجود دست بچه در تصویر (ه) نسبت اندازه ها را مشخص کرده است.

تولید اسلایدهای آموزشی به روش دیجیتال (چند رسانه‌ای)

کار تولید برنامه‌های آموزشی با کمک اسلایدهای دیجیتالی از طریق دوربین‌های ویژه و استفاده از برنامه‌های نرم افزاری مختلف، به ویژه نرم افزار پاورپوینت، بسیار آسان و رایج شده است. به طوری که کاربران آماتور می‌توانند از این امکان بهره‌برداری کنند. تهیه‌ی اسلاید به روش غیر دیجیتال مشکل است و مستلزم صرف زمان و هزینه‌هایی نسبتاً گزارف است. اما بهره‌برداری ماهرانه از امکانات رایانه‌ای، تولید برنامه‌های آموزشی اسلاید را آسان تر، بادوام تر و قابل ترمیم تر ساخته و برسرعت و بهبود بخشی آن، افزوده است. بازنگری و هر گونه تغییر کیفی و کمی در این برنامه‌ها با روش معمولی (فیلمی) آن‌ها قابل مقایسه نیست. لذا به نظر می‌رسد که با توجه به لزوم برنامه‌های ریزی و تهیه‌ی طرح‌های تولید و سناریوی آموزشی مناسب، تولید و تدوین اسلایدهای آموزشی نزدیک به استانداردهای لازم از طریق نرم افزارهای دیجیتالی عملی شده و دسترسی به هدف‌های آموزشی و یادگیری امکان پذیر گردیده است. همراه کردن صدا و جلوه‌های ویژه‌ی صوتی و تصویری برای هر اسلاید بر اهمیت و تاثیر چند حسی آن می‌افزاید. بهره‌برداری از امکانات پویانمایی تصاویر و کلمات و ... ویژگی‌های این برنامه‌ی چند رسانه‌ای را افزایش می‌دهد. یکی از نرم افزارهای رایج تولید اسلاید رایانه‌ای به «پاورپوینت» معروف است که دارای کاربرد وسیعی در آموزش و یادگیری است. شما با فرآگیری مهارت‌های رایانه قادر خواهید بود این نرم افزار را به کار ببرید. البته اولین کار در این راه تهیه‌ی طرح نامه‌ای ساده مانند نمونه‌ی زیر است.

نمونه‌ی یک طرح نامه برای تولید اسلاید‌های دیجیتالی

شماره	مفاهیم یا عنوان اسلاید	قسمت دیداری	قسمت شنیداری
	تصویر یا نوشتار / ترسیم و ...	جلوه‌های تصویری	گفتار اصلی
۱	نشان (آرم)	تصویر آرم یا نشانی	جلوه‌های صوتی
۲	عنوان‌ها	عنوان اصلی درس:	
۳	معرفی صاحبان اثر	تاریخ تهیه // - ۱ - - ۲ -	تهیه کنندگان:
۴	ارزش یابی و رودی	به پاسخ سوالات زیر از درس گذشته فکر کنید: - ۱ - - ۲ -	
۵	هدف کلی درس امروز	هدف کلی درس	
۶			

پس از تکمیل و ویرایش این طرح نامه، کار تولید اسلایدهای دیجیتالی آغاز می‌گردد. در نظر داشته باشید که برای نمایش هر اسلاید باید حدود ۱۵-۲۰ دقیقه فرصت برآورد کنید. بنابر این هر ۱۰ اسلاید را می‌توان حدود ۱۵-۲۰ دقیقه نمایش داد. زمان مناسب اجرای یک برنامه برای کودکان حدود ۱۵-۲۰ دقیقه خواهد بود.

مطالعه آزاد

نکات مهم در پاورپوینت

برای حفظ کیفیت و تاثیر گذاری بیشتر این مجموعه در یادگیری باید به نکات و توصیه‌های فنی و هنری ذیل توجه داشته باشیم

الف) تضاد رنگ بین زمینه و متن: در انتخاب رنگ زمینه و متن‌ها در اصل تضاد استفاده کنید، زیرا:

نوشته‌های قرمز در زمینه‌ی آبی، ضعیف است.

نوشته‌های قرمز در زمینه‌ی سفید، ضعیف است.

نوشته‌های سیاه در زمینه‌ی سفید، قابل قبول است.

نوشته‌های زرد در زمینه‌ی آبی، خوب است.

نوشته‌های سفید در زمینه‌ی آبی، خوب است.

نوشته‌های زرد در زمینه‌ی قهوه‌ای، خوب است.

به طور خلاصه برای زمینه تیره، نوشته‌های سفید یا زرد و برای زمینه‌های روشن نوشته‌های سیاه و سرمه‌ای مناسب است.

ب) سادگی از نوشتمن سطرهای طولانی کلمات زیاد در هر اسلاید خود داری کنیم (رعایت قانون شش).

قانون شش (۶): نوشتمن حداقل ۶ سطر و در هر سطر ۶ کلمه در هر اسلاید کافی است.

ج) برجسته سازی: واژه‌های کلیدی از طریق رنگ متفاوت، شکل ایرانیک (I) و یا ضخیم سازی واژه (B)، سریع تر در کمی شوند و بیشتر در خاطر می‌مانند.

د) انتخاب قلم و نوشتار مناسب: انتخاب اشکال متنوع قلم، به طوری که ساده و قابل خواندن باشد.

انتخاب اندازه‌های متفاوت قلم به نحوی که از فاصله‌ی سه متری در هنگام نمایش خوانده شود. (برای نمایش در یک سالنی به طول ۲۰ متر از قلم‌های ۳۶-۴۰ استفاده شود)

هـ) رابطه‌ی تصویرها در جداول :

- تصویرها جدول‌ها و نمودارهای مناسب، سبب جذابیت می‌شوند.
- اجزای تصویری اسلایدها باید با مطالب مطرح شده در ارتباط باشد.
- اجزای تصویری اسلایدها باید مکمل توضیحات شفاهی باشد.
- استفاده از طراحی‌های ساده را باید بر استفاده از عکس‌های واقعی و شلوغ ترجیح داد.
- فقط باید به نکات مهم مطالب اکتفا کرد.
- نکات مهم، جداول و نمودارها را باید رنگی ارائه داد.

و) جلوه‌های حرکتی :

- به کمک جلوه‌های ویژه‌ی حرکتی، جملات و تصاویر را باید متحرک ساخت توجه بیننده را بیشتر جلب کنید.
- در نوشته‌های حرکت دار، سرعت حرکت نوشته‌ها را باید با سرعت خواندن بیننده هماهنگ کرد.

نمونه‌ای از یک فایل پاورپوینت

خلاصه

- انواع رسانه های دیداری - تصویری شفاف عبارت اند از : اسلاید ، فیلم استریپ و کپ ها
- اسلاید تصویری عکاسی شده بر روی فیلم های مثبت و شفاف موسوم به ۱۳۵ است، که در اندازه ۳۵ میلی متر تهیه می شود و به کمک پروژکتورهای اسلاید قابل نمایش و بهره برداری است .
 - قبل از تهیه ی یک مجموعه اسلاید باید طرح نامه ی آن نوشته و ویرایش شود .
 - در تهیه ی یک مجموعه اسلاید باید به نکات فنی و هنری توجه داشت (رنگ، سادگی، برجسته سازی، انتخاب قلم، رابطه ی تصویرها و جداول و جلوه های حرکتی)

فعالیت

یک موضوع (متن) درسی کوتاه در زمینه ی علوم اجتماعی، تجربی و ... را برگزینید. پس از مطالعه ی دقیق، کارهای زیر را دنبال کنید:

تعداد مفاهیم یا مواردی را که تفهیم آن ها به عکس نیاز دارد. به ترتیب یادداشت کنید.

- ۱
- ۲
- ۳

۲- در مورد معیارهای انتخاب عکس برای متن مورد نظر، با دوستان و هم کلاسان خود مشورت و نتیجه را یادداشت کنید

۳- مشخصات هر یک از عکس های مورد نیاز را متناسب متن یا موضوع انتخابی خود بر شمارید و شرحی کوتاه در باره ی آن بنویسید.

۴- یک کارگروه پنج نفره از هم کلاسان خود تشکیل دهید و تصمیم بگیرید یک برنامه اسلاید آموزشی و ترجیحاً با روش دیجیتال تهیه کنید. برای این کار ابتدا موضوعی را تعیین کنید. سپس، یک طرح نامه ی ساده بنویسید و آن را اجرا نمایید. سعی کنید همه ی تلاش ها جدی و مشارکتی باشد. حالا برنامه ی تهیه شده را به نمایش بگذرید و آن را از دیدگاه دیگران ارزش یابی کنید. آیا به اصلاحاتی نیاز دارید؟

فصل پنجم

رسانه‌های شنیداری

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این فصل، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱ - اهمیت رسانه‌های شنیداری را در آموزش و یادگیری توضیح دهد.
- ۲ - رسانه‌های شنیداری را طبقه‌بندی کند.
- ۳ - برای تولید یک برنامه‌ی آموزشی شنیداری، طرح‌نامه‌ای بنویسد.
- ۴ - یک برنامه‌ی آموزشی شنیداری را ضبط کند.

رسانه‌های شنیداری جزء ارزان‌ترین رسانه‌های آموزشی به شمار می‌روند. این رسانه‌ها به افراد فرصت می‌دهند تا در مورد محتوا عمّق کنند و تصاویر ذهنی خود را بسازند. استفاده از موسیقی و صدای‌های زمینه‌ای، همراه با مطالب گوینده، گاه کیفیت شنیداری مناسبی را برای شنونده به وجود می‌آورد. در این فصل با کاربرد مهم رسانه‌های شنیداری و انواع آن‌ها و روش‌های تولید مواد آموزشی شنیداری آشنا می‌شوید.

رسانه‌های شنیداری

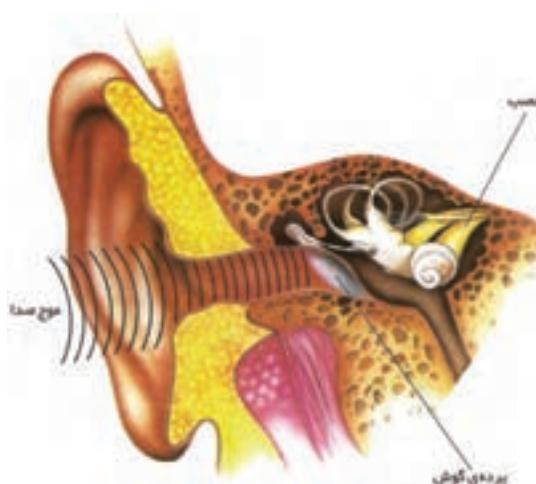
دومین طبقه از رسانه‌های آموزشی رسانه‌های شنیداری هستند. این مجموعه از رسانه‌ها براساس توانایی‌ها و عملکرد حس شنوایی انسان تهیه می‌گردد و از طریق گوش دادن و شنیدن به کار گرفته می‌شوند. تدریس و یادگیری بعضی از موضوعات آموزشی، مانند زبان، ادبیات، تاریخ، موسیقی و غیرآن‌ها نیاز چندانی به محرک‌های دیداری ندارند و تقریباً از طریق حس شنوایی قابل یادگیری‌اند. در این گونه موارد، می‌توان از «رسانه‌های شنیداری» برای افزایش اثربخشی پیام‌های آموزشی در یادگیری استفاده کرد.

انواع رسانه‌های شنیداری

به عقیده‌ی جیمز براون، حدود ۶۰ درصد وقت دانش آموزان در مدارس ابتدایی و ۹۰ درصد وقت‌شان در مدارس متوسطه و دانشگاه‌ها صرف گوش دادن می‌شود.

اگرچه به تجربه معلوم شده است که سهم حس شنوایی در یادگیری‌های انسان در درجه‌ی دوم اهمیت و پس از حس بینایی قرار دارد، اما تردیدی نیست که بخش مهمی از ارتباط‌های ما با یک دیگر از راه شنیدن است.(شکل ۱-۵)

از رسانه‌های شنیداری، عمدتاً برای یادگیری اطلاعات کلامی، نظیر تلفظ صحیح واژه‌های زبان مادری با خارجی، شناخت موسیقی، آشنایی با محرک‌های شنیداری، مانند صدای اجسام و حیوانات، تمرین‌های شفاهی در خارج کلاس، ایجاد حالات عاطفی و تغییر نگرش‌ها می‌توان استفاده کرد. اما تاثیر این رسانه‌ها در اموزش مهارت‌های حرکتی و عملی چندان زیاد نیست.

شکل ۱-۵- تأثیر صدا بر پرده گوش

انواع رسانه‌های شنیداری

این مجموعه از رسانه‌ها، بر اساس توانایی‌های حس شنوایی انسان تهیه می‌گردد و از طریق گوش دادن و شنیدن به کار گرفته می‌شوند. رسانه‌های شنیداری برای انتقال پیام‌های کلامی، نظیر سخن‌گویی، داستان سرایی، شعر خوانی و

پیام های غیر کلامی، نظیر موسیقی، استفاده می شوند.

امروزه در محیط های آموزشی از رسانه های شنیداری در انواع و اشکال مختلف آن استفاده می شود. بیان معلم، رادیو، ضبط صوت، گرامافون، صفحه های فشرده ای لیزری، کارت های شنیداری و تلفن و بلندگو (پخش صوت) نمونه هایی از رسانه های شنیداری به شمار می روند.

۱- بیان معلم: در ارتباطات کلامی ، به ویژه ارتباط رو در رو(حضوری و چهره به چهره) ، معلم ، که منبع و فرستنده ای پیام است ، بیان خود (که یکی از رسانه های مهم و رایج در آموزش و یادگیری است) نقش عمده ای را ایفا می کند. او می تواند همواره با سامان دهی یک نظام ارتباطی تعاملی (فعال و دوسویه)، اثربخشی پیام خود را در یادگیری افزایش دهد. کیفیت صدای معلم و مهارت او در برقراری ارتباط کلامی نیز تاثیر فوق العاده ای در این امر مهم آموزشی بر جای می گذارد(شکل ۲-۵).

شکل ۲-۵- نقش معلم در ارتباط

شیوه های افزایش کارآیی بیان یا سخن رانی : به منظور افزایش کارآیی سخن رانی و اثر بخشی پیام های

شفاهی توسط معلمان، نکات زیر را مورد توجه قرار دهید:

- ۱- ایجاد شرایط و جو مناسب یادگیری و ارتباط انسانی در کلاس؛
- ۲- کسب شناخت و اطلاعات لازم در مورد یادگیرنده ها؛
- ۳- داشتن دانش و اطلاعات کافی معلم یا سخن ران در مورد موضوع مورد بحث؛
- ۴- آغاز سخن با کلامی اثر بخش و برانگیزاننده ، با توجه به زمینه ای علمی یادگیرنده گان؛
- ۵- وجود نظم و سازمان منطقی در گفتار (سخن)؛
- ۶- توجه به نیازهای یادگیری دانش آموزان؛
- ۷- توجه به قدرت تمرکز شنیداری یادگیرنده گان و رعایت حد و دامنه ای گوش دادن آن ها؛

- ۸- استفاده از سکوت و فرصت تمرکز یادگیرندگان در فاصله های زمانی مناسب ،
- ۹- همراه کردن بیان شفاهی با رسانه های دیگر از جمله رسانه های دیداری - نوشتاری.

۲- رادیو :

رادیو در نقش رسانه ای همگانی، امروزه یکی از ارزان ترین و در دسترس ترین رسانه هاست(شکل ۵-۳). این رسانه، خصوصاً در نقاط دور افتاده، می تواند در قالب یک وسیله‌ی آموزشی مناسب مورد استفاده قرار گیرد. در اغلب کشورها، یک ایستگاه یا فرستنده‌ی رادیویی به نام رادیوی آموزشی تمام ساعات کار خود را به پخش برنامه های آموزشی رسمی وغیررسمی اختصاص می دهد و معلمان، با هماهنگی قبلی، از این برنامه ها می توانند استفاده کنند. علاوه بر رادیوی آموزشی، برنامه های رادیوی همگانی نیز در برخی موارد می توانند منبع آموزشی مناسبی باشند و مورد استفاده‌ی معلمان و شاگردان قرار گیرد. اطلاعات علمی، بهداشتی، اجتماعی، هنری و زیست محیطی از جمله مطالبی هستند که بخش مهمی از برنامه های رادیویی را تشکیل می دهند.

شکل ۳-۵- انواع رادیو

۳- صفحات شنیداری :

صفحات شنیداری در گذشته به شکل صفحات دایره‌ای از جنس کائوچوئی تهیه می شدند

و با دستگاه گرامافون مورد استفاده قرار می گرفتند.

تا قبل از ابداع و رواج ضبط صوت ، صفحات شنیداری، خصوصاً برنامه های موسیقی آن ، بسیار رواج داشتند و در مواردی، از جمله زبان، موسیقی، شعر و ادبیات، در نقش وسایل آموزشی نیز مورد استفاده قرار می گرفتند. اما امروزه با وجود ضبط صوت و نوارهای شنیداری، که امکان نگه داری و روش کار آسان تری دارند، چندان مورد استفاده قرار نمی گیرند. در سال های اخیر، نوعی صفحات شنیداری، موسوم به لوح فشرده یا دیسک های لیزری (DVD، CD و ...) ابداع شده است که به سبب داشتن کیفیت صوتی بالا و دوام زیاد مورد استقبال واقع شده اند(شکل ۴-۵).

شکل ۴-۵- لوح فشرده لیزری و دستگاه پخش آن

۴- تلفن : تلفن را نیز در نقش رسانه‌ی آموزشی شنیداری می‌توان استفاده کرد(شکل ۵-۵).

۵-۵- انواع تلفن

۵- نوارهای شنیداری و ضبط صوت :

شکل ۵-۶- نوار شنیداری و ضبط صوت

نوار شنیداری و ضبط صوت: نوار شنیداری و دستگاه مربوط آن «ضبط صوت» یکی از رسانه‌های آشنا و رایج آموزشی است که به صورت مستقل یا به همراه رسانه‌های دیگر در آموزش‌های رسمی و غیر رسمی به کار گرفته می‌شود. استفاده از این رسانه در فعالیت‌های انفرادی، گروه کوچک و گروه بزرگ امکان‌پذیر است. نوار شنیداری وسیله‌ای برای ثبت، ذخیره سازی، نگه داری، بازسازی و پخش صدای است(شکل ۶-۶).

۶- دستگاه‌های تقویت صوت: تقویت

کنترل‌های صوتی را نیز باید در زمرة‌ی یکی از رسانه‌های شنیداری مهم بشمرد. دستگاه‌های تقویت صوت از سه قسمت میکروفون، آمپلی فایر و پخش صوت یا بلند گو درست شده‌اند. انرژی مکانیکی (صوت یا صدا) به کمک میکروفون دریافت و به انرژی الکتریکی تبدیل می‌گردد.

انرژی الکتریکی حاصل شده پس از تقویت توسط آمپلی فایر به وسیله‌ی پخش یا بلند‌گو مجدداً به انرژی مکانیکی (صوت)، ولی باشد و طین لازم صدا تبدیل شده و قابل استفاده می‌شود.

از این دستگاه، علاوه بر کاربردهای عمومی، در اجتماعات بزرگ و در گروه‌ها، در کلاس‌های بزرگ درس، در کنفرانس‌ها و سخنرانی‌ها و دیگر موقعیت‌های آموزشی نیز استفاده می‌گردد و در برقراری ارتباط صوتی مناسب قابل بهره‌برداری است. ضمناً به منظور بالا بردن کیفیت صوت و صدای مطلوب، دستگاه‌های صوتی تکامل یافته‌ای در انواع و شکل‌های متفاوت تولید و عرضه شده‌اند (شکل ۵-۷).

دستگاه کنفرانس بی‌سیم

بلندگو

شکل ۵-۷- انواع دستگاه‌های تقویت صدا

روش‌های تولید مواد آموزشی شنیداری

برای تولید مواد آموزشی شنیداری دو روش معمول است:

- ۱- تولید مواد شنیداری به روش مغناطیسی (نوار و ضبط صوت)
- ۲- تولید مواد شنیداری به روش دیجیتالی (لوح‌های فشرده و رایانه)

۱- تولید مواد آموزشی شنیداری به روش ضبط مغناطیسی

برای تولید نوارهای آموزشی شنیداری مغناطیسی معمولاً از ضبط صوت استفاده می‌شود. همان‌طور که در این فصل اشاره شد، انواع نوارها و دستگاه‌های ضبط صوت را برای تولید آن‌ها در اختیار داریم. استفاده از این دستگاه‌ها برای تولید نوار آموزشی در جهت استفاده در کلاس درس و سایر موارد ضروری کار پیچیده‌ای نیست، به طوری که دانش آموزان نیز می‌توانند در این امر مشارکت داشته باشند. از نوارهای آموزشی می‌توان در همه‌ی اوقات برای یادگیری استفاده کرد. تنها نکته‌ی مهم برای این کار رعایت نکاتی است که موجب افزایش کیفیت صدا و تقویت اثر بخشی پیام خواهد شد (شکل ۸-۵).

شکل ۵-۸- ضبط صدا به وسیله‌ی دستگاه ضبط و پخش معمولی

۲- تولید مواد آموزشی شنیداری به روش دیجیتالی

استفاده از دستگاه‌های ضبط صدا به کمک رایانه روی لوح‌های فشرده ویژگی‌های کیفی و کمی فراوانی را به وجود آورده است. رایانه‌هایی که به نرم افزار کارت صدا (Capture Card) مجهر شده‌اند، دارای قابلیت ضبط صدا به طریقی مطلوب‌اند و استفاده از دستگاه‌های دیجیتالی نیز مزایای زیادی به همراه دارد، از جمله تولید، ترکیب و توزیع صدا را ارزان، و آسان و سریع امکان پذیر می‌کند. طبیعی است که مزایای دستگاه‌های دیجیتالی اهمیت کاربرد این وسایل و مواد را در بهبود کیی تولید صدا و اثر بخشی آن در یادگیری بهتر، به همراه آورده است.

برای تولید نوار شنیداری، نکات زیر را رعایت کنید:

(الف) تهیه‌ی طرح نامه یا سناپریوی شنیداری: تهیه‌ی سناپریو به هدف شما بستگی دارد و می‌تواند یک قطعه‌ی شعر، یک داستان، یک نمایش نامه، یک مکالمه به زبان خارجی، یک سخن رانی، موسیقی، صدای حیوانات، مصاحبه و خیلی چیزهای دیگر باشد. به هر حال باید متن یا سناپریو را از قبل آماده و تمرین کنید تا در حین اجرای کار مشکلی پیش نیاید. برای این منظور، مطالب و موادی را که آماده کرده اید در قالبی شبیه الگوی زیر تنظیم کنید.

نمونه‌ی طرح نامه‌ی شنیداری

شماره قسمت	شخصیت	گفتار (صدای اصلی)	صدای جنبی	نوع موسیقی	مدّت
۱	احمد	طیعت	صدای آبشار	ملايم	۵-۴ ثانیه
۲	تقی	هدف این برنامه آشنایی دانش آموزان با گوشهای از زیبایی‌های طبیعی است	-	ملايم تر	۰-۲ ثانیه
۳	احمد	اگر به محیط طبیعی اطراف خود به دقت بنگریم ...	صدای نسیم و بلبل	-	۵-۳ ثانیه
۴	حسن				

ب) انتخاب صدای مناسب : برای اجرای سناریوی خود از صدای های مناسب استفاده کنید (هر صدایی برای گویندگی مناسب نیست). علاوه بر این، اگر به بیش از یک صدا نیاز دارید، باید آن ها را از قبل روی نوار یا نوارهای دیگری ضبط و برای پخش آمده کنید، یا از گویندگان دعوت کنید که برای ضبط، در یک زمان معین، در محل حاضر شوند.

عواملی که در کیفیت تولید صدا تاثیر گذارند عبارت اند از:

۱- زیر و بمی یا تن صدا: هر چه تواتر یا فرکانس صدا در هر ثانیه بیش تر باشد، آن صدا زیرتر و هر چه تعداد تواتر صدا

در ثانیه کم تر باشد آن صدا بم تر خواهد بود.

۲- شدت صدا: شدت صدا به کوتاهی، بلندی یا میزان انرژی امواج آن صدا بستگی دارد. عموماً صدایی شدیدتر و قوی تر می توانند صدای های ضعیف تر را پوشانند و تاثر خود را نمایان تر سازند.

۳- ضربانگ صدا: وجود تفاوت در دو عامل یادشده، یعنی زیر و بمی و شدت به علاوه ای طول مدت تداوم صدا حالت ویژه ای را ایجاد می کند که با احساس حرکت در صدا همراه است و به آن ضربانگ یا ریتم می گویند.

ج) انتخاب محل مناسب ضبط صدا: ضبط را در محلی انجام دهید که اصوات ناخواسته، مانند سرو صدای اتومبیل، زنگ تلفن و غیر آن ها مزاحم کار شما نشوند. هم چنین، برای جلوگیری از انعکاس صدا در اتاق ضبط، باید کف، سقف و دیوارهای محل با مواد ضد انعکاس (اکوستیک) پوشانده شود (البته این امر تنها در استودیوهای صدابرداری مجهز، به طور کامل امکان پذیر است. در کارگاه تولید مواد آموزشی، واحد آموزش شما با پوشاندن دیوارها با پارچه ها یا گونی و پوشاندن کف با موکت، می توانند تا حدی این منظور را برآورده سازد).

د) تمرین: قبل از تهیه ی نوار اصلی، چند ضبط آزمایشی اجرا کنید و با اطمینان از کیفیت کار، نسخه ی نهایی را تهیه نمائید.

مطالب آزاد

تجهیزات ضبط : برای ضبط معناطیسی صدا به تجهیزات زیر نیاز دارید:

الف) حداقل یک ضبط صوت با کیفیت خوب یا دک ضبط و تقویت کننده ؟

ب) یک میکروفون (اگر می خواهید به طریق استریو ضبط کنید ممکن است به دو میکروفون نیاز داشته باشید)
(شکل ۹-۵)؟

ج) اگر می خواهید از بیش از یک صدا درین ضبط استفاده کنید (مثال موسیقی پس زمینه) حداقل به یک دستگاه ضبط و پخش صوت دیگر و به یک دستگاه مخلوط کننده ی صدا (میکسر) نیاز خواهید داشت. یک میکسر معمولی بیش از ۵ کانال (۵ صوت مختلف) را می تواند مخلوط کند؛

د) نوار خام برای ضبط، توصیه می شود که از نوار نو استفاده کنید.

ه) جلوه های ویژه، نوارهای ضبط شده از صدای مورد نیاز، مانند صدای باد، باران، حیوانات، موسیقی و ...

شکل ۹-۵- تجهیزات ضبط صدا

دستور العمل ضبط

الف) در صورت استفاده از میکسر تجهیزات ضبط را به شکل زیر به هم متصل کنید چنان چه میکسر وجود نداشته باشد، میکروفون ها مستقیماً به دک متصل و صدای فرعی، مانند موسیقی متن، نیز از طریق میکروفون وارد دک خواهد شد.

ب) نوار خام را از طرف A (که روی نوار نوشته شده) داخل دستگاه دک قرار دهید و دک را روشن کنید. با استفاده از دکمه بروگشت (REW)، نوار را به ابتدای آن بیاورید. سپس، دکمه پخش (PLAY) را فشار دهید و تا ۵ بشمارید (تقریباً سه ثانیه) حالا، با فشار دادن دکمه PAUSE، نوار را در همین حالت نگاه دارید. به این ترتیب، قسمت غیر مغناطیسی نوار به جلورانده می شود و در ابتدای قسمت مغناطیسی، که قابل ضبط است، متوقف خواهد شد. حالا دکمه REC را همزمان فشار دهید تا دک آماده بروز در حالت PAUSE باقی می ماند).

ج) از گوینده یا گویندگان خواهش کنید که مستقیماً داخل میکروفون (از نزدیک) با صدای معمولی صحبت کنند و با تغییر دکمه های صدای روی میکسر و دک، اطمینان حاصل کنید که عقربه ها یا چراغ های نشان دهنده سطح صدا در قوی ترین قسمت ضبط، تنها به مقدار کمی وارد منطقه قرمز می شوند (عقربه ها یا چراغ های نشان دهنده سطح صدای روی دک اغلب دارای یک قسمت سفید یا سبز و یک قسمت قرمز هستند).

د) پخش صوت فرعی را نیز روشن کنید و صدای فرعی را به ترتیب فوق طوری تنظیم کنید که عقربه ها بیش از حد وارد منطقه قرمز نشوند.

ه) دستگاه تقویت کننده و بلند گوها در همه طول نوار صدایی را، که بعداً ضبط خواهد شد، پخش می کند و به شما اجازه می دهد که نتیجه‌ی کار خود را قبل از ضبط شدن بشنوید.

و) حالا صدای تقویت کننده را با پیچاندن ولوم صدا بیندید و به گویندگان و اپراتور اصوات فرعی اشاره کنید که کار خود را شروع کنند. در همین لحظه، دوباره دکمه‌ی PAUSE را فشار دهید تا نوار، آزاد و عمل ضبط، شروع شود.

ز) اگر در حین ضبط اشتباهی رخ دهد، بعداً می توانید با «مونتاز» یا ویرایش نوار اشتباهات را برطرف کنید. لیکن در هر زمان نیز می توانید ضبط را متوقف و همه چیز را از نو شروع کنید.

کیفیت فنی نوارهایی که تولید خواهید کرد به کیفیت تجهیزات و رعایت دستور العمل‌ها و نکات فوق بستگی خواهد داشت.

لیکن کیفیت اموزشی نوار بیش از همه به انتخاب سناریوی مناسب و خلاقیت هنری شما بستگی دارد.
از تمرین عملی غافل نشوید که رمز موفقیت شما در تولید نوارهای آموزشی، آزمایش و تجربه است.

خلاصه

- رسانه های شنیداری بر اساس توانایی ها و عملکرد حس شنوایی انسان تهیه می گردد و از طریق گوش دادن و شنیدن مورد استفاده واقع می شوند.
- انواع رسانه های شنیداری عبارت اند از : بیان معلم، رادیو، صفحات شنیداری، تلفن ، نوارهای شنیداری مغناطیسی، ضبط صوت، بلندگو و ...
- روشهای معمول ضبط صدا عبارت اند از: روش مغناطیسی و روش دیجیتالی

فناوری

- ۱- ضبط یک برنامه‌ی رادیویی (حداکثر پنج دقیقه) و استخراج سناریو از آن و ارائه بحث و بررسی نقاط قوت و ضعف سناریو.
- ۲- گروهی مرکب از ۳ یا ۵ نفر تشکیل دهید. پس از انتخاب موضوع مناسبی برای برنامه شنیداری، نسبت به تدوین طرح نامه یا سناریوی آن در حد ۱۰-۱۵ دقیقه اقدام نمائید. با همکاری مناسب، برنامه‌ی شنیداری مورد نظر را ضبط کنید. بعد از تولید، به همراه دیگر دوستان خود نسبت به ارزیابی آن اقدام و برنامه‌ی خود را اصلاح کنید.

فصل ششم

رسانه های دیداری - شنیداری

هدف های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این فصل، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱- انواع رسانه های دیداری - شنیداری را طبقه بندی کند.
- ۲- انواع رسانه های دیداری - شنیداری ساکن را فهرست کند.
- ۳- رسانه های دیداری - شنیداری متحرک را معرفی کند.
- ۴- انواع رسانه های دیداری - شنیداری متحرک و ساکن هنرستان خود را شناسایی کند.
- ۵- یک برنامه آموزشی را به وسیله ی یکی از دستگاه های ضبط و پخش رسانه های دیداری - شنیداری موجود به نمایش بگذارد.
- ۶- یک طرح نامه ی ساده برای تولید فیلم آموزشی تهیه کند.
- ۷- انواع حرکات دوربین را نشان دهد.
- ۸- انواع نمایها را به وسیله ی دوربین فیلم برداری ایجاد کند.
- ۹- یک فیلم ویدئویی به مدت چهار تا پنج دقیقه تهیه کند.

این طبقه از رسانه های آموزشی دارای دو ویژگی دیداری - شنیداری است. یعنی در استفاده از آن ها دو حس بینایی و شنوایی به کار گرفته می شوند. وجود صدا، چه به صورت کلام و چه موسیقی با صدای جنبی، در کنار تصویرها و نوشته ها در این مجموعه از رسانه ها سبب می شود که آن ها، نه تنها دارای جذابیت و قدرت انگیزیش بالا باشند، بلکه ارزش آموزشی و قدرت یاددهنگی زیادی نیز داشته باشند. این طبقه به چند گروه، از جمله رسانه های دیداری - شنیداری ساکن و رسانه های دیداری - شنیداری متحرک تقسیم می شوند در انتهای فصل به ابزار تولید این رسانه ها اشاره می کنیم و به معرفی نمونه هایی از هر یک می پردازیم.

۱- رسانه های دیداری - شنیداری ساکن

این گروه از رسانه های دیداری - شنیداری، به این سبب که تصاویر آن ها قادر عنصر حرکت است . به نام ساکن خوانده شده اند. همراهی توضیحات شفاهی با این رسانه ها آن ها را به وسایلی مناسب برای آموزش های انفرادی و خود آموزی تبدیل می کند. از اعضای این گروه ، از جمله می توان به رسانه های زیر اشاره کرد:

الف) کتاب و نوار یا لوح فشرده؛

ب) مجموعه ای عکس و نوار یا لوح فشرده؛

ج) مجموعه ای صدا و تصویر هوشمند.

الف) مجموعه ای کتاب و نوار یا کتاب و لوح فشرده^۵ :

مجموعه ای از یک کتاب به همراه نوار یا لوح فشرده^(CD) می تواند رسانه ای مناسبی را شکل دهد که در مواردی نظیر آموزش زبان یا قصه گویی به کار می آید.

در آموزش زبان، شکل حروف و کلمات و برخی موارد دستوری در متن کتاب می آید و در نوار یا صفحه چگونگی صدا و تلفظ کلمات، ارائه می شود(شکل ۱-۶).

شکل ۱-۶- مجموعه ای کتاب و لوح فشرده

کتاب های قصه و داستان همراه با نوار یا لوح های فشرده نیز برای کودکانی که هنوز در خواندن متن ها مهارت کامل پیدا نکرده اند، مفیدند. آن ها می توانند ضمن نگاه کردن به تصاویر کتاب یا نوشته های آن ، متن داستان را از نوار گوش کنند. این متن حتی می تواند به صورت نمایش نامه ای شنیداری و همراه با موسیقی و صدای جنبی به گونه ای جذاب و دل پذیر تنظیم شود.

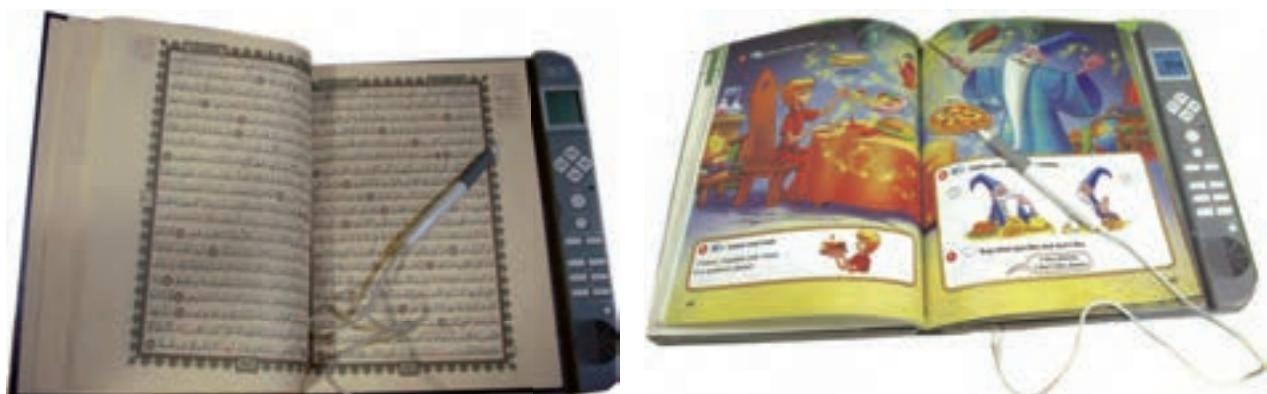
1) CD=Compact Disk

ب) مجموعه‌ی عکس و نوار یا لوح فشرده‌ی شنیداری: این مجموعه، معمولاً از تعدادی عکس، که هر یک با شماره‌ای مشخص شده‌اند. به همراه یک نوار یا صفحه شنیداری تشکیل می‌شود. استفاده کنندگان با استفاده از شماره یا رمز هر عکس، به توضیحات ضبط شده‌ی شنیداری آن توجه می‌کنند (شکل ۶-۲).

شکل ۶-۲- لوح فشرده شنیداری

ج) مجموعه‌های صدا و تصویر هوشمند: این مجموعه‌ها، که یکی از انواع جدید برنامه‌های صدا و تصویر هوشمند و حتی چند رسانه‌ای دیجیتالی است، دارای قابلیت‌های بسیار بالا در هماهنگی ارائه‌ی برنامه است. به طوری که ضمن عرضه‌ی راهنمایی‌های دائمی و پیوسته، یادگیرنده متناسب با سرعت یادگیری اش در جهت تکمیل یادگیری خود به پیش می‌رود. در تولید این مجموعه و برنامه‌های آن از مجموعه‌ای از عوامل پیشرفته فنی و هنری بهره برداری شده است (شکل ۶-۳).

شکل ۶-۳- نمونه‌ای از مجموعه‌صدا و تصویر هوشمند

۲- رسانه‌های پویا - شنیداری متحرک

در این گروه از رسانه‌های دیداری-شنیداری، برخلاف گروه اول، توانایی القای حرکت وجود دارد. حرکت در کتاب صدا، به نشانه‌ی پدیده‌های مهم هستی، با حضور خود در این رسانه‌ها برگیرایی و جذابیت آن‌ها می‌افزایند و با نزدیک تر کردن‌شان به تجربیات دست اول، آن‌ها را از نظر آموزشی نیز قدرتمندتر می‌سازند.

در دنباله‌ی مطلب، از مجموعه‌ی این گروه رسانه‌ها، فیلم متحرک و برنامه‌های تلویزیونی و ویدئویی مورد بحث و بررسی قرار خواهند گرفت و سپس به دستگاه‌های ضبط و پخش اشاره می‌شود.

فیلم متحرک: فیلم متحرک عبارت است از تعدادی تصویر ساکن با تفاوت های جزئی با یک دیگر، که به صورت رنگی یا سیاه و سفید در پی هم، بر روی نواری از فیلم، تصویر برداشی یا نقاشی می شوندو از طریق پروژکتور فیلم بر روی پرده به نمایش در می آیند. از آن جا که این تصاویر با وجود اختلاف بسیار جزئی با یک دیگر، با سرعت زیاد در پی یک دیگر می آیند، بر اساس خاصیت ثبات بصری، در بیننده احساس حرکت ایجاد می کنند.

مزایا و محدودیت های فیلم متحرک :

در مقایسه با سایر رسانه ها، برای فیلم متحرک می توان مزیت های زیر را برشمرد:

- ۱- رسانه های فیلم قابل استفاده برای گروه های کوچک، متوسط، بزرگ و به طور انفرادی است.
- ۲- دیدن و درک فیلم به مهارت خواندن و نوشتن نیاز ندارد و به همین جهت افراد بی سواد نیز می توانند از این رسانه به خوبی استفاده کنند.
- ۳- فیلم با داشتن سه عنصر تصویر، صدا و حرکت، جنبه های متعددی از واقعیت را به مخاطبان عرضه می کند و به این لحاظ از قدرت انگیزشی و جذابیت زیادی برخوردار است. از این میان، عنصر حرکت، ضمن اهمیت ویژه‌ی آن، در کمتر رسانه دیگری حضور دارد.
- ۴- فیلم وسیله‌ی مناسبی برای ثبت دقیق و مشاهده‌ی مکرر حوادث و وقایعی است که فقط یک بار به وقوع می‌پیوندد.

ویژگی های فیلم آموزشی مناسب: در تولید یا انتخاب فیلم های آموزشی، می توان بر اساس معیارهای زیر عمل کرد. وجود تعداد بیشتری از این معیارها در یک فیلم موجب رجحان آن خواهد بود.

- ۱- هم خوانی با هدف ها و محتواهای آموزش؛
- ۲- انطباق با معلومات بینندگان و توان درک آنان؛
- ۳- داشتن نکات آموزشی درست و تازه در فیلم؛
- ۴- جذابیت فیلم و ارزشمندی آن از نظر هنری و زیباشناسی؛
- ۵- وداداشتن بینندگان به تفکر و خلاقیت؛
- ۶- تناسب زمانی با طول مدت آموزش.

با توجه به این که برنامه های تلویزیونی آموزشی و نوار ویدئویی از بسیاری جنبه ها مشابه فیلم متحرک و در واقع شکل دیگری از آن است. می توان ویژگی های بالا در مورد برنامه های تلویزیونی و ویدئویی آموزشی نیز صادق دانست.

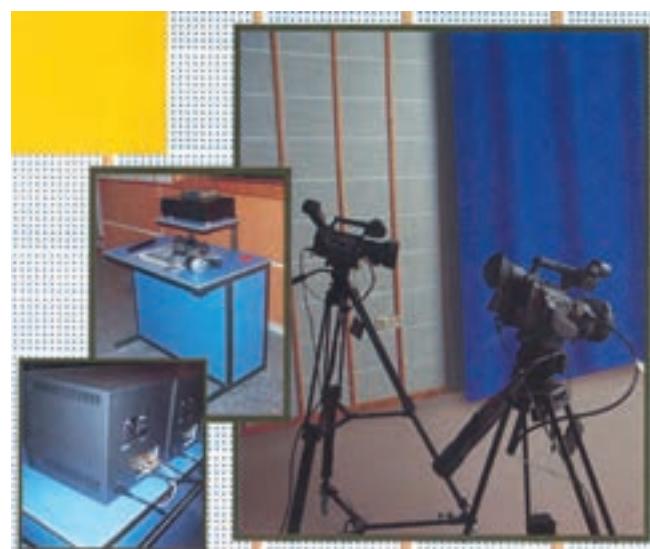
برنامه های تلویزیونی و ویدئویی

مجموعه‌ای از دوربین های تصویر برداری تلویزیونی و ویدئویی، دستگاه های ضبط و پخش ویدئویی، نوار ویدئو و دستگاه تلویزیون یا مانیتور، در تولید برنامه هایی به کار می روند که در اینجا از آن ها به عنوان برنامه های تلویزیونی و

ویدئویی صحبت می کنیم . برنامه های تلویزیونی و ویدئویی به فیلم متحرک بسیار شبیه اند. زیرا در این مورد نیز سه ویژگی اساسی واقعیت (یعنی تصویر، صدا و حرکت) مطرح می شوند. این برنامه ها که در سه شکل عمدۀ قابل ارائه هستند، عبارت اند از :

الف) تلویزیون مدار باز یا برنامه های تلویزیونی رایج و معمول: در این شکل، معمولاً برنامه ها در استودیوهای

خاصی تولید می شوند و از طریق آنتن فرستنده به صورت امواج تصویری و صوتی الکترونیکی در فضای پخش می گردند. همین امواج ، پس از دریافت توسط گیرنده‌ی تلویزیون، مجدداً به صورت تصویر و صدا قابل استفاده خواهند بود(شکل ۶-۴).

شکل ۶-۴- مراحل ضبط برنامه های تلویزیونی

وجه تمایز برنامه های ویدیویی یا فیلم را می توان در زمینه های زیر بر شمرد:

- ضبط تصویر در فیلم روی صفحات ژلاتینی است و عین تصویر روی ژلاتین رنگی یا سیاه و سفید در اندازه های ۸، ۱۶، ۳۵ و ۷۰ میلی متری قابل مشاهده است. که به کمک پروژکتور روی پرده قرار می گیرد. اما نوارهای ویدئویی، نوارهای مغناطیسی اند که تصویر به صورت رمزهای الکترونیکی در آن ها ثبت شده است.
- تهیه ی برنامه های ویدئویی، به دلیل بی نیاز بودن از چاپ و ظهرور، با سرعت عمل همراه است.
- از نظر اقتصادی نیز برنامه های ویدئویی، نسبت به فیلم، مقرن به صرفه ترند.
- هم چنین دستگاه های پخش ویدئویی ارزان و حمل و نقل آن ها آسان تر است.
- تدوین و ویرایش و عنوان بندی و جلوه های ویژه ... در برنامه های ویدئویی آسان تر و جذاب تر است.

(ب) تلویزیون مدار بسته (کابلی): در این سیستم، برنامه های تلویزیون، پس از تولید در استودیو و تبدیل تصویر و صدا به امواج الکترونیکی، در مسیر سیم های خاص یا کابل های تلفن به گیرنده های تلویزیون مشخص منتقل می شوند. این سیستم ها در محیط های آموزشی قابل استفاده است. مثلاً می توان صدا و تصویر یک سخن ران را که در سالن کوچکی برنامه اجرا می کند از طریق کابل به کلاس ها و اتاق های مورد نظر منتقل و پخش کرد.

(ج) برنامه های ویدئویی: شکل دیگر استفاده از رسانه های تلویزیون، بهره گیری از برنامه های ضبط شده روی نوار های ویدئویی (مغناطیسی) است. بنابر این، می توان برنامه های آموزشی و درسی مفید را، که توسط سیستم های رسمی و غیر رسمی تهیه می شود، از این طریق تکثیر و در اختیار علاقه مندان قرار می گیرد. مزیت برنامه های ویدئویی این است که می توان از آن در زمان های دل خواه یا برنامه ریزی شده استفاده شود.

دستگاه های ضبط و پخش رسانه های دیداری و شنیداری :

در این قسمت به بعضی از دستگاه های ضبط و پخش رسانه های دیداری - شنیداری اشاره می شود.

۱- دستگاه های ضبط و پخش ویدئو

شکل ۵-۶- نمونه ای از دستگاه ضبط و پخش ویدئو

دستگاه های ضبط و پخش مغناطیسی به طور خلاصه ویدئو نیز خوانده می شوند. دستگاه های ویدئو معمولاً در دو شکل حلقه ای و کاست ساخته می شدند که نوع کاست آن ها رایج تر بود. اصول ساختمان و کار دستگاه های مختلف ضبط و پخش با یک دیگر مشابه است. تفاوت اساسی آن ها با یک دیگر در تنوع

کارهایی است که هر یک قادر به اجرای آن ها هستند (شکل ۵-۶).

دستگاه های ویدئو قادرند یک یا تعدادی از فعالیت های زیر را اجرا کنند:

- ۱- تصاویر رسیده از دوربین های تلویزیونی و ویدئویی را ضبط کنند.
- ۲- تصاویر در حال پخش از تلویزیون و یا مانیتور رایانه را ضبط کنند.
- ۳- تصاویر پخش شده از ویدئو دیگر را ضبط کنند.
- ۴- تصاویر ضبط شده بر روی نوارهای ویدئویی را از طریق تلویزیون یا مانیتور پخش کنند.

ظاهر و طرز کار دستگاه های ویدئو تا حدی شبیه دستگاه ضبط صوت است. صدا و تصویر تلویزیونی و یا ویدئویی، پس از تبدیل به علائم الکترونیکی، به کمک یک هد مغناطیس شونده به صورت علامت های مغناطیسی بر روی نوارهای آغشته به مواد مغناطیسی ضبط می شوند. در هنگام پخش نیز، همین علائم مغناطیسی از طریق هد مغناطیس شونده به علامت های الکترونیکی و نهایتاً به تصویر و صدا تبدیل می شوند.

۲- دستگاه های ضبط و نمایش دیجیتالی (دیتاپروژکتورها)

یکی از پیشرفت های مهم در زمینه سمعی و بصری، تولید دستگاه هایی است که به طور همزمان به ویدئو، دوربین های عکاسی و فیلم برداری، تلویزیون، میکروفون، بلندگو و نمایشگرهای جدیدی مانند VCD¹، DVD² و LCD³ سایر سیستم های صوت و تصویر و چند رسانه ای های دیگر، متصل می شوند و صدا و تصویر را تا چند برابر روی پرده های بزرگ و کوچک منعکس می کنند.

شکل ۶-۶- ویدئو دیتا پروژکتور

1) VCD=Video Compact Disks

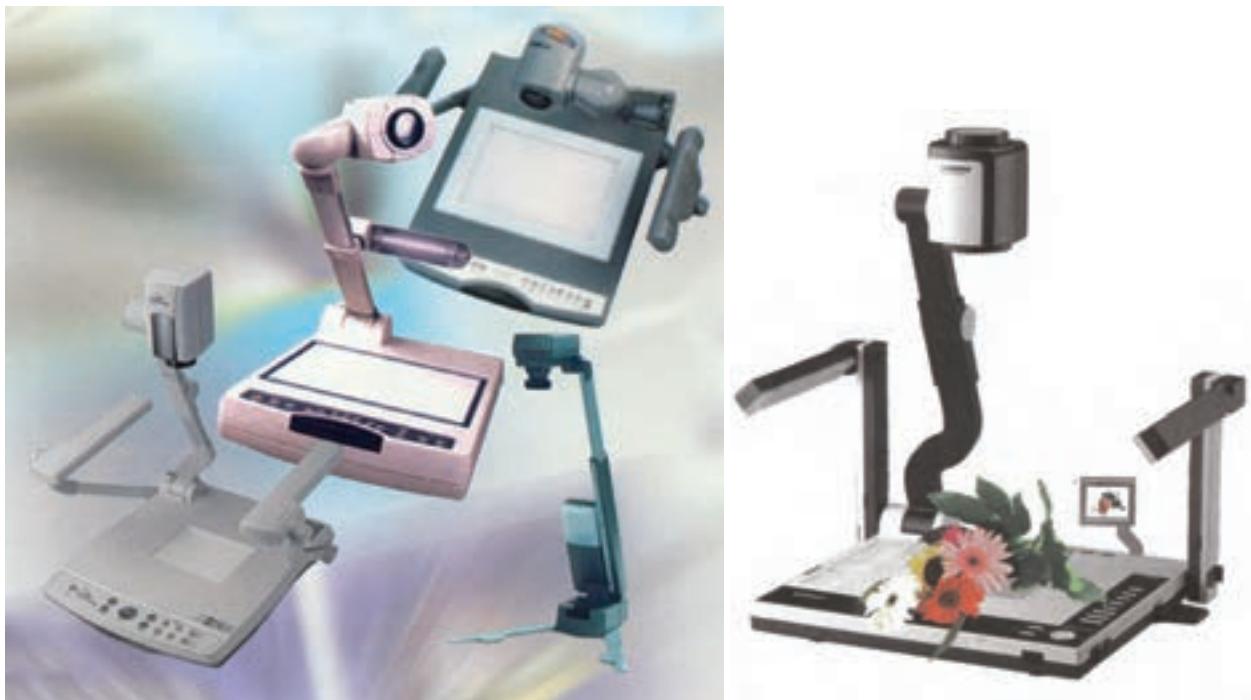
2) DVD=Digital Versatile Disks

3) VCD=Liquid Crystal Display

۳- پروژکتور ویژوالایزر

با توجه به محدودیت های پروژکتورهای اوپک و نیاز آن ها به محیط های خیلی تاریک (برای نمایش)، دستگاه چند منظوره‌ی دیگری ساخته شده است که، علاوه بر کاستن دامنه‌ی محدودیت پروژکتورهای قبلی و استفاده های چند جانبه از آن ها، دارای کیفیت تصویری بهتری نیز هستند.

این دستگاه چند منظوره، که می‌تواند عملکرد پروژکتورهای اورهد، اوپک و اسلاید را داشته باشد، قابلیت اتصال به دوربین های ویدئویی و رایانه را نیز دارد و به پروژکتور ویژوالایزر معروف است (شکل ۶-۷).

شکل ۶-۷- پروژکتور ویژوالایزر

۴- رایانه

مشنا شکل گیری رایانه را می‌توان در عمل محاسبه‌ی اعداد و وسایلی که برای این منظور به کار می‌روند، جست و جو کرد. پس از انگشتان دست...، چوب خط و چرتکه از اولین وسیله‌هایی بودند که برای محاسبه مورد استفاده بشر قرار گرفتند. پس از آن، ماشین‌های مکانیکی برای این کار اختراع شد و بعد از آن نیز با استفاده از الکترونیک و قطعات نیمه‌هادی‌ها، به ویژه ترانزیستور، آی‌سی (IC) و میکروپروسه سورها (یا تراشه‌ها) انقلاب‌های مکرری در امر کوچک‌تر، ارزان‌تر و قدرتمندتر ساختن ابزارهای محاسب صورت گرفت و رایانه‌های قوی و قدرتمندتری به عرصه آمدند که دارای قابلیت‌های مختلف (از نظر تصویر، صدا و ...) با سرعت و دقت زیادند (شکل ۶-۸).

ویژگی های رایانه

رایانه ها ویژگی های زیادی دارند ، مهم ترین آن ها عبارت اند از:

۱- سرعت عملیات :

معروف است که رایانه ها تا ده ها میلیون محاسبه را در زمانی کم تراز یک ثانیه به انجام می رسانند، که بسیار فراتراز سرعت مغز انسان است . چنین سرعتی موجب صرفه جویی در وقت کاربر می شود.

۲- دقیقتی عملیات :

اگر اطلاعات و برنامه های داده شده به رایانه صحیح باشند ، عملیات دستگاه هیچ گونه اشتباہی نخواهد داشت.

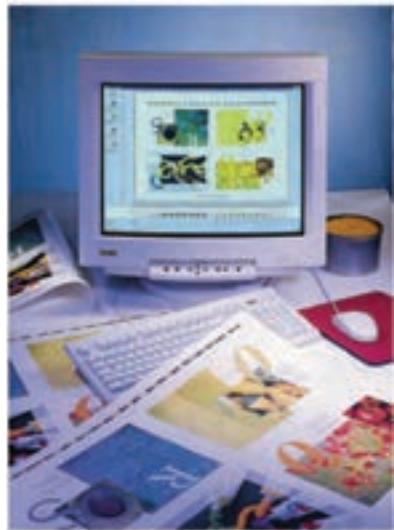
۳- قدرت حافظه ای زیاد: ظرفیت ذخیره سازی،

اطلاعات در رایانه ها بسیار زیاد است.

سازمان کلی رایانه

رایانه به طور کلی مجموعه ای مشتمل از دو سیستم «سخت افزار» و «نرم افزار» است(شکل ۶-۹).

الف) سخت افزار: عبارت است از هر گونه دستگاه ، وسیله یا قطعه ای که در ساختمان رایانه به کار می رود.

شکل ۶-۸- رایانه

شکل ۶-۹- نمونه هایی از سخت افزار و نرم افزار رایانه

بخش سخت افزاری رایانه سه جزء دارد:

۱- واحد ورودی

۲- واحد پردازش مرکزی

۳- واحد خروجی یا نمایش

(ب) نرم افزار: نرم افزار عبارت است از مجموعه اطلاعات و برنامه هایی که در رایانه جهت اجرای دستورهای کاربر عمل می کند. این برنامه ها معمولاً روی نوار، دیسک سخت و دیسک لرزان و لیزری ضبط می شوند.

انواع نرم افزارهای رایانه ای: از انواع نرم افزارهای

رایانه ای می توان به موارد زیر اشاره کرد (شکل ۶-۱۰):

- سیستم های عامل

- زبان های رایانه ای

- کمک پردازها

- گرافیک ها

- بازی ها و....

مزایای آموزشی رایانه

شکل ۶-۱۰- انواع نرم افزار های رایانه ای

وجود ویژگی های متعدد و ارزشمند رایانه ، سبب رواج سریع آن ها در زمینه های مختلف ، از جمله در زمینه ها و موقعیت های آموزشی ، شده است . از جمله مزایای آموزشی رایانه ها می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- جذابیت برنامه ها

۲- فعال سازی فرآگیران و انطباق با تفاوت های فردی آنان

۳- بی نیاز بودن از خواندن و نوشتن

۴- فراهم ساختن موقعیت های ویژه

۵- یادگیری در حیطه های مختلف هدف ها

۶- دسترسی به منابع اطلاعاتی از طریق شبکه های جهانی و ب

فالیت

۱- در گروه های دو یا سه نفره یک برنامه آموزشی (لوح فشرده یا CD) مربوط به یکی از موضوعات درسی را انتخاب کنید. در مورد کارآبی آموزشی آن به بحث و نقد پردازید و گزارشی کتبی برای ارائه‌ی در کلاس درس تهیه کنید.

۵- تصویر برداری متحرک به وسیله‌ی دوربین فیلم برداری

فرآیند تصویر برداری متحرک مشابه عکاسی است. با این تفاوت که برخلاف عکاسی، که با هر بار فشار دادن دکمه‌ی شاتر (پلک) فقط یک عکس گرفته می‌شود، در تصویر برداری متحرک تازمانی که حسب نیاز دکمه‌ی پلک فشرده نگه داشته می‌شود، تصویرهای متوالی (با سرعت تعیین شده) برداشته می‌شود. معمولاً در هر ثانیه حدود ۲۴ تصویر ثبت می‌گردد. چنان‌چه این تصویرها در پروژکتورهای ویژه و با سرعت مناسب زمان تصویر برداری به نمایش در آید، بر اساس خاصیت فیزیولوژیکی چشم انسان (ثبت بصری) احساس دیدن حرکت در بیننده پدید می‌آید (شکل ۶-۱۱).

أنواع دوربین‌های ضبط تصاویر متحرک: دوربین‌ها و تجهیزات مربوط به تصویر برداری متحرک از قدیم تا

امروز را می‌توان در سه رده مورد مطالعه قرار داد:

الف) دوربین‌های فیلم برداری (اپتیک یا نوری)

شکل ۶-۱۱- انواع دوربین فیلم برداری

ب) دوربین های ویدئویی (مغناطیسی)

ج) دوربین های دیجیتالی و لیزری

از آن جا که ساختمان این دوربین ها نسبتاً پیچیده است، در این مبحث از طرح آن ها خودداری می کنیم. البته هر دوربین و هرسازنده به همراه دستگاه تولیدی خود یک برگ بروشور تهیه می کند که مطالعه‌ی آن ها برای استفاده کننده مفید است.

فرایند تولید فیلم های آموزشی

تولید فیلم های آموزشی در سه مرحله‌ی اساسی صورت می گیرد:

۱- مرحله‌ی پیش از تولید؛

۲- مرحله‌ی تولید؛

۳- مرحله‌ی پس از تولید.

۱- مرحله‌ی پیش از تولید

مرحله‌ی پیش از تولید فیلم های آموزشی، دارای مراحل جزئی تری است که به طور خلاصه آن را به دو بخش یا مرحله‌ی

فرعی عمدۀ تقسیم می کنیم:

الف) مرحله‌ی تولید سناریو یا فیلم نامه؛

ب) مرحله‌ی تدارکات و پشتیبانی تولید؛

الف) تولید سناریوی آموزشی: برای تولید برنامه‌های دیداری - شنیداری یا فیلم آموزشی توجه به استانداردهای

اموزشی (مرتبط با اهداف و طراحی آموزشی موضوع و محتواهای آموزش و یادگیری) و کاربرد آن ها بسیار مهم و ارزشمند

است. در این مرحله لازم است تهیه‌ی سناریو، با در نظر داشتن اصول طراحی آموزشی و تلفیق آن با ویژگی‌های فیلم نامه نویسی همراه باشد.

تهیه‌ی سناریو: سناریوی برنامه‌های ویدئویی شباهت زیادی به نوشتن نمایش نامه دارد و از دو بخش تصویر(Video)

و صدا(Audio) تشکیل می شود. در قسمت تصویری حرکات دوربین و انواع نماهای مورد نظر کارگردان توصیف می گردد

و در قسمت صوتی عین گفت و گو (دیالوگ) یا توصیف کلی از «گفتگو» نوشته می شود.

سناریو نویسان حرفه‌ای، معمولاً صحنه‌های مهم و اصلی را نیز با استفاده از نقاشی‌های ساده به تصویر می کشند. این گونه

سناریوهای تصویری را تابلوی داستانی (Story Board) می نامند(شکل ۶-۱۲).

ترتیب	شرح تصویر	صدا(گفتار و جلوه های صوتی)	صحنه	مدت
۱	نمای متوسط از «پدر» در حال خواندن روزنامه - زوم به بیرون - گرددش دوربین نمای نزدیک قفسه‌ی کتاب - نمای نزدیک پسر در حال شیبور زدن.	صدای گوش خراش شیبور پسر و خش خش روزنامه‌ی پدر.		۴۵ ثانیه
۲	نمای دو نفر از پدر و پسر در حال صحبت، نمای نزدیک از دست پدر در حال نشان دادن کتاب‌های روی قفسه - نمای نزدیک از صورت پسر در حال تماشای پنجره - زوم درجهٔ نگاه پسر - نمای خیلی نزدیک از شاخه‌های درخت آبالو.	پدر دارد پسر را نصیحت می‌کند که به جای سرو صدا کردن کتاب بخواند.		۱ دقیقه
۳	نمای دونفره ایستاده از پدر و پسر - نمای متوسط از پسر در حال درخواست کتاب نمای نزدیک از دست پدر در حال برداشتن کتاب‌های قطور.	پسر دارد از پدر خواهش می‌کند که عوض کتاب‌های نازک کودکان، کتاب‌های خیلی قطور به او بدهد - موسیقی.		۳۰ ثانیه
۴	نمای خیلی نزدیک از قفسه‌ی خالی از کتاب - زوم به بیرون - نمای متوسط از پسر در حال حمل کتاب‌ها - نمای دو نفره از پدر و پسر - زوم روی صورت متبسم پدر.	سخنان تحسین آمیز پدر - صدای پای پسر - صدای باز و بسته شدن در - موسیقی.		۲۵ ثانیه

۳۰ ثانیه		موسیقی ملایم - کم کم ضرباً هنگ موسیقی سریع تر می شود.	نمای متوسط از پدر در حال قدم زدن در اتاق - نمای پدر در حال تماشا از پنجره - نمای نزدیک از صورت متعجب پدر	۵
۳۰ ثانیه		موسیقی با ضرباً هنگ سریع که به تدریج ملایم می شود.	نمای خیلی نزدیک از کتاب های روی هم چیده شده - حرکت عمودی دوربین به طرف بالا، توام با زوم به بیرون - نمای متوسط پسر در حال چیدن آلبالو - نمای دو نفره پدر و پسر.	۶

شکل ۱۲-۶- نمونه ای از یک تابلوی داستانی (اقbas موضوع و تصاویر از کتاب، قصه های من و بابام)

۲- مرحله‌ی تولید

تصویربرداری با دوربین ویدئو: ترکیب صدا، تصویر، رنگ و حرکت همان است که به فیلم ها و سریال های جذاب تلویزیونی تبدیل می شود و ساعت ها شما و خانواده را سرگرم می کند و از نظر ارتباطات آموزشی کامل ترین رسانه محسوب می شود. لیکن تهیه‌ی برنامه های هدفدار آموزشی، کار ساده‌ای نیست. در مرحله‌ی نخست شما باید یک سناریوی آموزشی خوب داشته باشید که در عین آموزنده بودن، سرگرم کننده هم باشد. بنابر این، باید همه‌ی مهارت های خود را در فن برقراری ارتباط به کار ببرید و مانند یک کارگردان سینما، نور، صدا، تصویر، حرکت و نمایش را طوری با هم ترکیب کنید که پیام شما به راحتی برای مخاطبان مفهوم باشد. نکاتی که ذیلاً آرائه می شود، خلاصه‌ای است از اصول فنی فیلم برداری ویدئو با یک دوربین (اغلب برنامه های ویدئویی با استفاده از چند دوربین تهیه می شوند) با رعایت این اصول و تمرین کافی، برنامه های ویدئویی تهیه شده توسط شما تا حد زیادی از حالت «آماتوری» خارج می شود و کیفیت «حروفه ای» پیدا می کند (شکل ۱۳-۶).

شکل ۱۳-۶- انواع دوربین و وسایل جانبی

۱- حرکات دوربین

دوربین ویدئو را می توانید با دست نگه دارید یا روی سه پایه‌ی چرخدار قرار دهید. توصیه می شود تا آن جا که برایتان امکان دارد، از سه پایه‌ی چرخدار استفاده کنید (مگر این که در موقعیتی قرار بگیرید که مجبور باشید دوربین را به دست بگیرید). حرکات دوربین در هین فیلم برداری نام گذاری می شود (شکل ۶-۱۴) و معمول ترین این حرکات عبارت اند از:

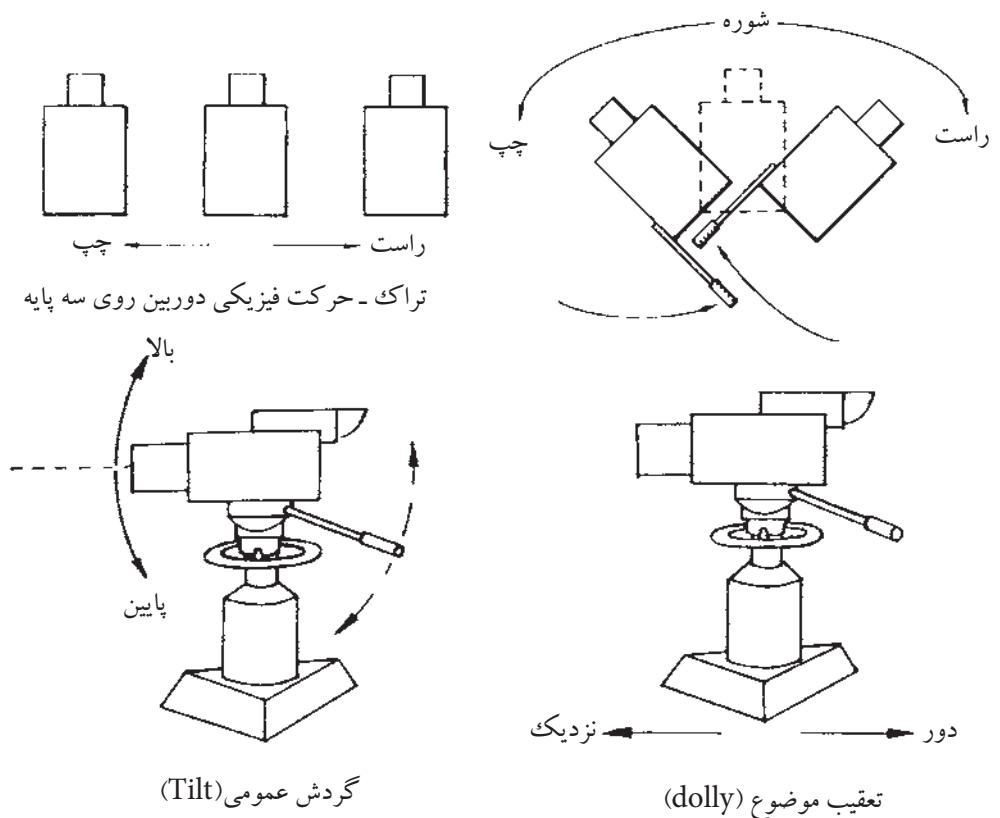
الف) گردش افقی: یعنی دوربین بدون خم شدن از راست به چپ، یا از چپ به راست روی یک محور ثابت از صفر تا ۱۸۰ می چرخد.

ب) گردش عمودی (tilt): یعنی دوربین روی یک محور ثابت از بالا به پایین و از پایین به بالا ۱۸۰ می چرخد

ج) زوم (zoom): یعنی تغییر فاصله‌ی کانونی دوربین به صورتی که موضوع نزدیک تر (zoom-in) یا دورتر (zoom-out) شود. این حرکت با استفاده از روش حرکت فیزیکی دوربین روی سه پایه‌ی چرخدار نیز امکان پذیر است، که اصطلاحاً خوانده می شود.

د) تعقیب موضوع (dolly): روشی است که در آن دوربین روی دست یا سه پایه، بدون تغییر فاصله‌ی عدسی و همراه موضوع، حرکت می کند

ه) حرکت دایره‌ای (arc): یعنی حرکت توان دوربین و سه پایه در یک دایره‌ی اطراف موضوع.

شکل ۶-۱۴- حرکات متعارف دوربین ویدیو

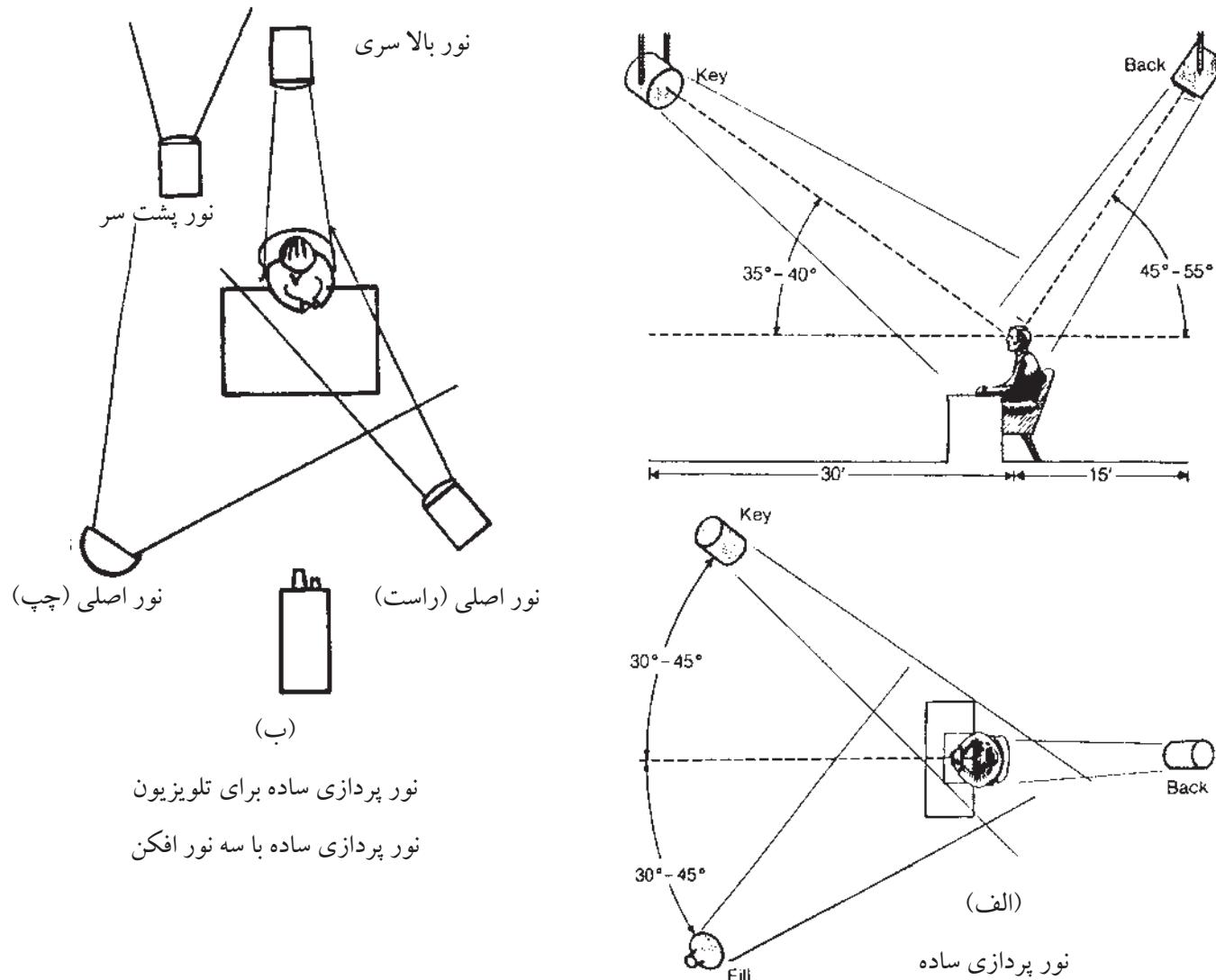
ضبط صدا: دوربین ویدئو دارای یک میکروفون حساس و جهت دار است که می تواند تمام صداهایی را که در میدان دید قرار دارد، با کیفیت مناسبی ضبط کند. لیکن توصیه می شود که علاوه بر این، به کمک یک ضبط صوت، صداهای مورد نیاز خود را جداگانه نیز ضبط کنید (صداگذاری روی فیلم ویدئو می تواند در مرحله‌ی بعد و با استفاده از وسایل صوتی صورت گیرد. سپس، صدا و تصویر هماهنگ و همراه شود) برای کارهای نمایشی و سخن رانی و تدریس می توانید از میکروفون‌های کوچک بی سیم، که در لباس گویندگان و هنرپیشه‌ها مخفی می شود، استفاده نمایید و به کمک یک رادیویی اف-ام صدا را دریافت و ضبط کنید(شکل ۶-۱۵).

شکل ۶-۱۵- انواع میکروفون

نورپردازی :

برای فیلم برداری ویدئو به نور نسبتاً زیادی نیاز دارید. این نور از طریق نورافکنی که بر روی دوربین نصب می شود، تامین می گردد. لیکن نوری که صرفاً از رویه رو می تابد تصاویر را «دوبعدی» می کند و برای تصاویر «سه بعدی» لازم است که از «نور بالاسری» و «نور پشت سر» نیز استفاده کنید(شکل ۶-۱۶).

در استودیوهای فیلم برداری تلویزیون ده ها نورافکن ثابت و متحرک برای تامین نور مناسب نصب شده است و نورپردازان

ماهر و آموزش دیده مسئولیت تامین نور را برعهده می گیرند.

أنواع نما (Shot): با استفاده از زوم و حرکت مستقیم دوربین شما می توانید نماهای متنوعی به وجود آورید که در

فرهنگ فیلم برداری ویدئو نام های مختلفی دارند. این نماها را در (شکل ۶-۱۷) مشاهده می کنید:

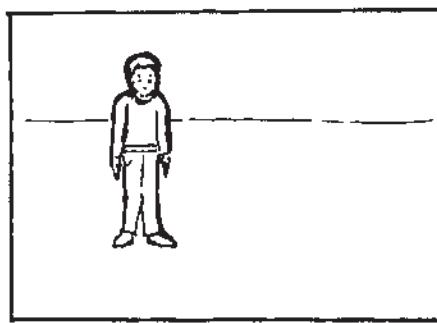
(الف) نمای خیلی دور (Extreme Long Shot)

(ب) نمای دور (Long Shot=Full Shot)

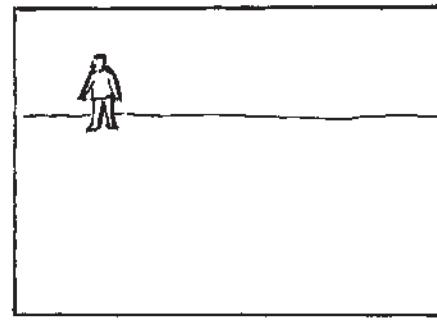
(ج) نمای متوسط (Medium Shot)

(د) نمای نزدیک (close-up)

(ه) نمای خیلی نزدیک (Exterme close-up)

(ب)

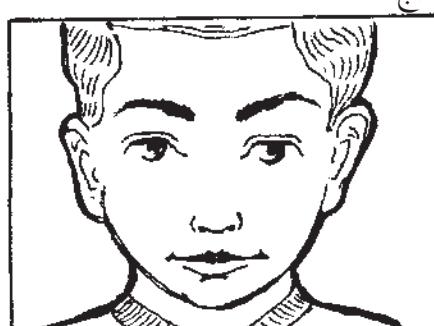
(الف)

(د)

(ج)

(ه)

شکل ۶-۱۷- أنواع نما (با استفاده از زوم)

انواع نما بر حسب تعداد افراد در تصویر

برخی نماها بر حسب تعداد افرادی که در تصویر مشاهده می شوند و زاویه‌ی دوربین، نام گذاری شده‌اند. (شکل ۶-۱۸)

الف) نمای تک نفره از زانو به بالا knee-shot

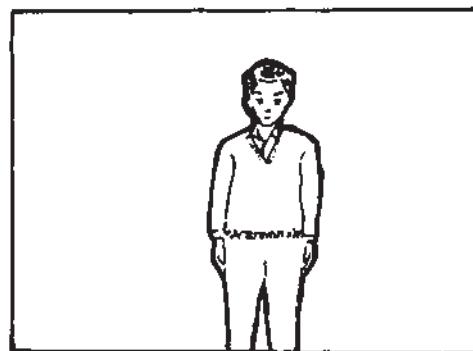
ب) نمای دونفره two-shoot

ج) نمای سه نفره three-shoot

د) نمای شانه over-the-shouldershoot

(ب)

(الف)

(د)

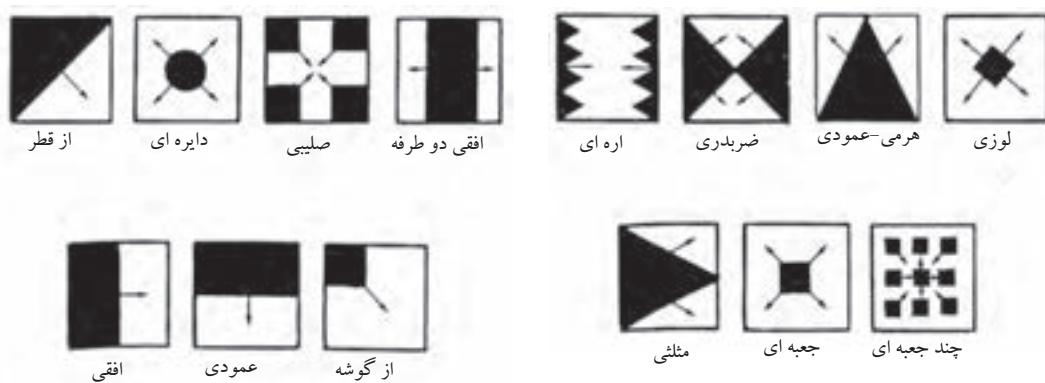

(ج)

شکل ۶-۱۸- اصلاحات تلویزیونی برای انواع نما

جلوه های ویژه: special effects

امکانات دوربین ویدئو برای جلوه های ویژه بسیار زیاد است، محوشدن تدریجی تصاویر (Fade)، جای گزین شدن تدریجی یک تصویر با تصویر بعدی (Dissolve)، حرکت سریع (Fast motion)، حرکت آهسته (Slow motion)، پاک شدن تصویر به صورت گرافیک (Wipe) و غیر آن ها در ارسال پیام های تصویری کمک موثری به شما خواهد کرد (شکل ۶-۱۹). برای بهره برداری از این امکانات سعی کنید کاتالوگ دوربینی را که با آن کار می کنید بادقت مطالعه کنید و در هر فرصتی به تمرین پردازید.

شکل ۱۹-۶- انواع wipe (پاک کردن تصاویر یا جارو کردن)

۳ - مرحله پس از تولید

پس از نهایی نمودن کار، متناسب با آموزش می‌توان از فیلم‌های آموزشی تولید شده استفاده کرد. برای بهبود فیلم خود می‌توانید نسبت به ارزیابی و گرفتن بازخورد از مخاطبان اقدام نمایید. بدین منظور پرسشنامه‌هایی را در بین مخاطبان توزیع و پس از جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل نتایج بدست آمده، نسبت به اصلاح و بهبود فیلم تولید شده اقدام نمایید.

خلاصه

- کتاب، نوار، عکس و لوح فشرده، مجموعه‌های صدا و تصویر هوشمند هستند از انواع رسانه‌های دیداری شنیداری ساکن محسوب می‌شوند.
- انواع رسانه‌های دیداری شنیداری متحرک عبارتند از : فیلم متحرک، برنامه‌های تلویزیونی و ویدئویی
- فیلم متحرک عبارت است از تعدادی تصویر ساکن با تقاضات های جزئی با یک دیگر، که به صورت رنگی یا سیاه و سفید در پی هم بر روی نواری از فیلم تصویر برداری یا نقاشه می‌شوند و از طریق پروژکتور فیلم در روی پرده به نمایش در می‌آیند. وقتی این تصاویر، با اختلاف جزئی با یکدیگر و با سرعت زیاد، در پی یکدیگر می‌آیند در بیننده بر اساس خاصیت ثبات بصری توهمند حرکت ایجاد می‌شود.
- برنامه‌های تلویزیونی و ویدئویی به سه شکل عمده‌ی، مدار باز، مدار بسته و ویدئویی قابل ارائه هستند.
- در برنامه‌های ویدئویی، ثبت وقایع و رویدادها به شیوه‌ی مغناطیسی روی نواری از جنس مغناطیسی صورت می‌گیرد.
- دستگاه‌های ضبط و پخش رسانه‌های دیداری شنیداری عبارت اند از : ویدئو، دیتا پروژکتور، ویژلایزر، رایانه و دوربین فیلمبرداری.
- دستگاه‌های ضبط و پخش دیجیتالی با قابلیت های فراوان از پیشرفتهای مهم تکنولوژی است.
- نمایشگرهای ویژلایزر، ترکیبی از نمایشگرهای اسلاید، اورهد، اپک و ... است.
- رایانه‌ها به طور کلی مجموعه‌ای هستند که از دو سیستم سخت افزار و نرم افزار تشکیل می‌شوند.

فعالیت

- در صورتی که امکان استفاده از دوربین های ویدئویی (حتی نوع ساده و آماتوری) برایتان وجود دارد: یک گروه پنج یا شش نفره تشکیل دهید و مراحل زیر را دنبال کنید:
- ۱- موضوعی برای آموزش انتخاب کنید که به نظرتان، با کمک فیلم، کارآیی یادگیری آن افزایش می یابد.
 - ۲- بر اساس اصول طرح نامه‌ی ساده‌ای که خوانده‌اید در تدوین نمونه‌ای کوتاه و مفید هم فکری و مشارکت کنید.
 - ۳- تدارکات لازم را برای فیلم برداری به عمل آورید.
 - ۴- وظیفه‌ی تخصصی هر یک از افراد گروه را مشخص کنید.
 - ۵- هر نفر وظیفه‌ی تخصصی خود را بارها تمرین کند.
 - ۶- یک اجرای آزمایشی را به انجام برسانید و آن را ارزیابی کنید.
 - ۷- با در نظر گرفتن تمام ضوابط و ملاک‌ها و تجربی که در مرحله‌ی آزمایش کسب کرده‌اید کار فیلم برداری را آغاز کنید.
 - ۸- در پایان کار خود را از ارزیابی و آن را برای نمایش آماده کنید.

فصل هفتم

رسانه‌های چند حسی

هدف‌های رفتاری

پس از مطالعه دقیق مطالب این فصل، یادگیرنده باید بتواند:

- ۱ - انواع رسانه‌های چند حسی را فهرست کند.
- ۲ - انواع قابل دسترس این رسانه‌ها را در محیط آموزشی طبقه بندی کند.
- ۳ - با استفاده از رسانه‌های چند حسی یک موقعیت آموزشی ایجاد کند.

مقدمه

در این بخش ، با رسانه هایی آشنامی شویم که برای استفاده از آن ها مخاطب باید از چند حس خود کمک بگیرد . به عبارت دیگر ، این رسانه ها بر بیش از دو حس مخاطب تاثیر می گذارند.

بنابر این ، رسانه های چند حسی دست یابی به تجارب واقعی و دست اول (با تجربی بسیار نزدیک به آن) را برای مخاطب خود امکان پذیر می سازد. همین امر سبب می شود که رسانه های چند حسی از قدرت انگیزشی و آموزشی قابل توجهی برخوردار باشند.

رسانه های چند حسی در سه گروه مهم قرار می گیرند:

۱- رسانه های سه بعدی؛

۲- موقعیت های آموزشی؛

۳- مجموعه های چند رسانه ای.

۱- رسانه های سه بعدی

رسانه های سه بعدی یکی از گروه های رسانه های چند حسی است. همان طور که از نام آن ها بر می آید. این رسانه ها، علاوه بر داشتن دو بعد طول و پهنای دارای بعد سوم ضخامت (یا عمق و ارتفاع) نیز هستند و به عبارت دیگر «حجم» دارند. رسانه های سه بعدی را می توان دید، لمس کرد و بعضًا صدایشان را شنید یا آن ها را بوئید و چشید. به این ترتیب ، با استفاده از رسانه های سه بعدی می توان برای فرآگیران امکان کسب تجربه‌ی مستقیم و دست اول یا بسیار نزدیک به آن را فراهم کرد. علاوه بر این، رسانه های سه بعدی در مواردی جای گزین تجربیات دور از دسترس، گران قیمت، وقت گیر یا خطرناک می شوند.

این رسانه ها را می توان به طور انفرادی و مستقل یا به صورت جمعی، مثلاً به شکل نمایشگاه مورد استفاده قرار داد. در هر حال خوب است که به همراه سایر رسانه ها (از جمله همراه با چارت، فیلم، نوار شنیداری یا توضیحات شفاهی) به کار روند. زیرا در بسیاری از موارد، صرف دیدن و دست ورزی یک شیء اطلاعات کاملی را در باره‌ی آن در اختیار مخاطبان قرار نمی دهد. مهم ترین رسانه های این گروه عبارت اند از :

الف) اشیا

ب) مدل ها

ج) میزهای شنی (ماشه های)

د) منظره های سه بعدی

الف) اشیا: شیء همان چیزی است که قصد شناساندن و معرفی آن را به مخاطبان داریم. یک گیاه یا جانور ، یک تکه سنگ ، یک دستگاه یا ابزار یا موتور الکتریکی و ... نمونه هایی از اشیای واقعی اند. فرآگیران در برخورد با اشیای واقعی، به یاری تعدادی از حواس خود، می توانند آن ها را بشناسند. اشیا را می توان به چند صورت در آموزش مورد استفاده قرار داد:

۱- اشیای و موجودات حقیقی (واقعی)

۲- نمونه ها

۳- مجموعه ها (کلکسیون ها)

۴- برش ها

۵- تاکسیدرمی ها (آکنده ها)

۱- اشیا و موجودات حقیقی: چیزهایی هستند که دقیقاً به صورت واقعی خود و بدون هیچ گونه تغییری مورداستفاده قرار

می گیرند(شکل ۱-۷).

شکل ۱-۷- چند نمونه از اشیاء و موجودات حقیقی

۲- نمونه ها: دسته ای از اشیا و موجودات هستند که ویژگی های سایر افراد گروه یا طبقه‌ی خود را دارند و هر یک می توانند به جای همه‌ی آن ها موردمطالعه قرار گیرند؛ (شکل ۲-۷)؛ مثلاً، گنجشک نشانه‌ی یک نمونه از پرنده‌گان و پروانه نشانه‌ی یک نمونه از حشرات و یا ...

شکل ۷-۲- نمونه‌ها

۳- کلکسیون یا مجموعه : تعدادی از اشیا هستند که بر اساس مشابهت هاو تفاوت هایشان ، طبقه بندی و به صورت یک مجموعه ارائه می شوند(شکل ۳-۷)؛ مانند مجموعه های سکه، تمبر، سنجک، حشرات و ...

شکل ۷-۳- مجموعه حشرات

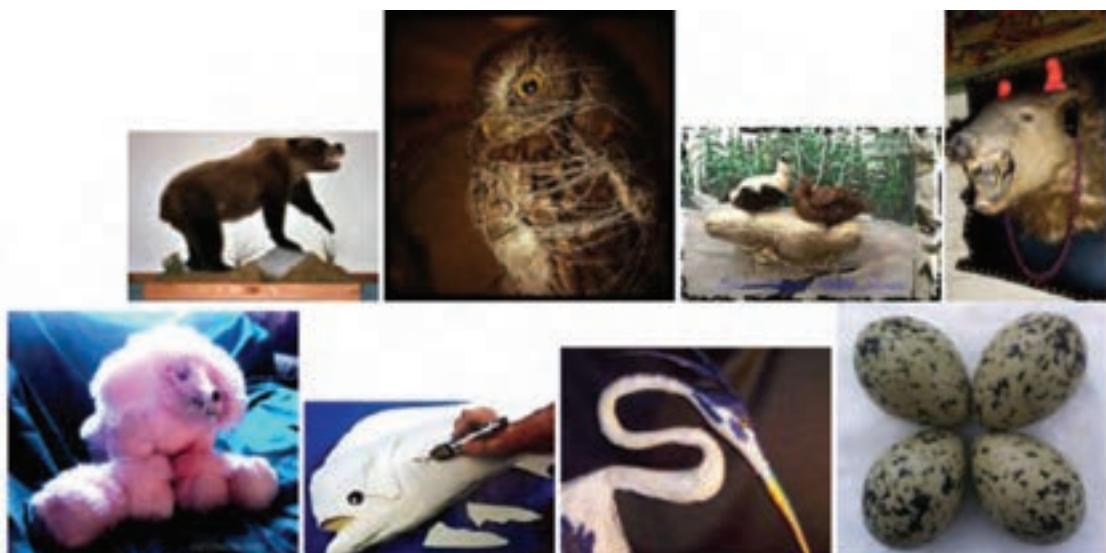

شکل ۷-۴- نمونه برش واقعی

۴- برش اشیای واقعی : گاهی به منظور در یک عینی عملکرد یک دستگاه قسمت های سطحی (پوسته) یا داخلی یک شیء برشیده یا برداشته می شود تا سایر بخش های درونی و مورد نظر آن قابل دیدن و مطالعه شود(شکل ۷-۴). در این صورت شیئی واقعی به یک برش تبدیل شده است مانند اجزایی از موتور اتومبیل، جعبه دنده یا دیفرانسیل.

۵- آکنده ها یا تاکسیدرمی ها: برای مطالعه بوم شناسی محلی و منطقه ای به دلیل نبودن دسترسی به جانوران، پرندگان

واقعی آن نواحی از آکنده یا تاکسیدرمی آن ها استفاده می شود. آکنده ها در واقع شکل ظاهری حفظ شده ای دارند ولی اندام های داخلی آن ها خالی و با مواد جای گزین پر شده است . مانند آکنده هایی از شیر، بیر، پلنگ، قرقاول و .. که در موزه های تاریخ طبیعی به نمایش گذاشته می شود (شکل ۷-۵).

شکل ۷-۵- نمونه هایی از تاکسیدرمی

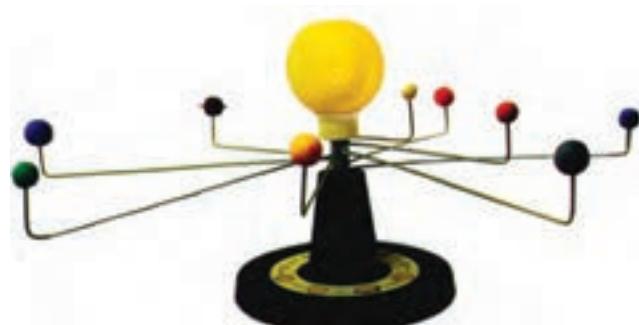
ب) مدل : مدل ها پدیده هایی سه بعدی اند، بازسازی شده از اشیای واقعی که از بسیاری جهات به آن ها شبیه و نزدیک

اند. مدل ها ویژگی های اساسی و عمومی شیء یا پدیده می شوند و مورد نظر را دارند. اما گاهی اوقات آن ها را برای مقاصد آموزشی ساده تر می کنند و به عبارت دیگر اجزای غیر ضروری شیء واقعی را (در مدل آن) حذف می کنند.

مدل ها یا نمایانگر اشیای خیلی بزرگ اند، مانند مدل کرده ای زمین و منظومه ای شمسی یا نشان دهنده ای اشیای بسیار کوچک اند، نظیر مدلی که از یک اتم یا سلول ساخته می شود. گاهی نیز، مدل ها در اندازه و مقیاس شیء واقعی ساخته می شوند، مانند مدلی که اندام های داخلی بدن را در اندازه ای طبیعی نشان می دهد(شکل ۷-۶).

مدل قلب انسان

مدل منظومه شمسی لامپ دار

شکل ۷-۶- چند نمونه مدل

انواع مدل : مدل ها از نظر نوع ساخت و کاربرد آن ها به چند دسته تقسیم کرده اند که مهم ترین آن ها عبارت اند از :

- ۱- مولاژ
- ۲- برش
- ۳- مانکن
- ۴- ماکت

۱- مولاژ: این نوع از مدل نمایانگر اجزا یا کل اندام جانوران یا گیاهان است که معمولاً با مواد پلاستیکی یا سایر ترکیبات شکل گیرنده ساخته می شوند. (شکل ۷-۷)

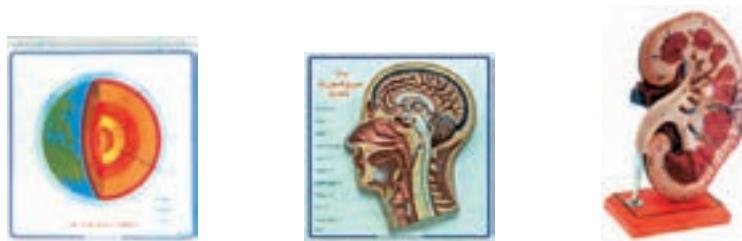
مولاژ نیم تنه

مولاژ عضلات بدن

اسکلت بدن آدمی

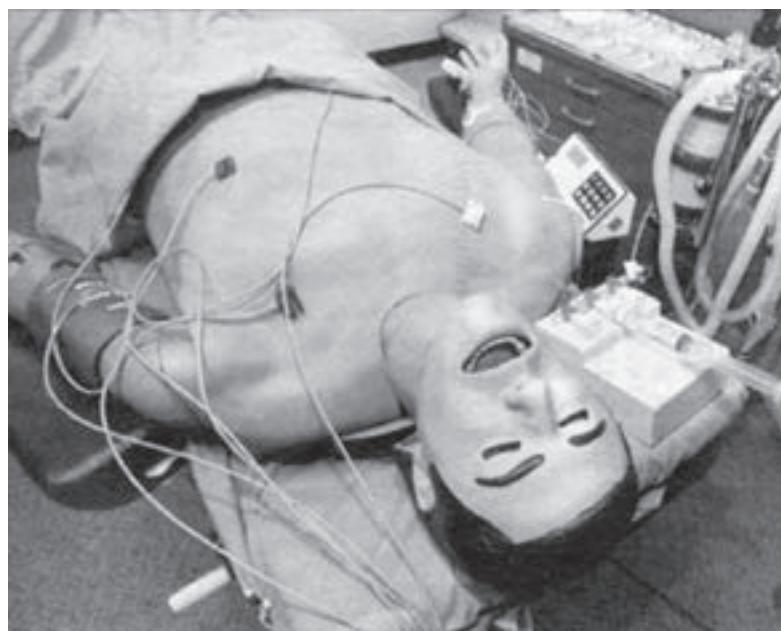
شکل ۷-۷- چند نمونه مولاژ

۲- برش : برخی از مدل ها به گونه ای ساخته می شوند که علاوه بر ظاهر شیء بخش های داخلی آن را نیز می توان مشاهده و مطالعه کرد. مانند مدلی از موتور اتومبیل که با استفاده از مواد شفاف در پوسته ای آن سیلندر و پیستون و سایر اجزای داخلی اش نیز دیده می شوند. این گونه مدل ها را همانند اشیای واقعی مشابه شان «برش» می خوانند(شکل ۷-۸).

شکل ۷-۸- چند نمونه برش

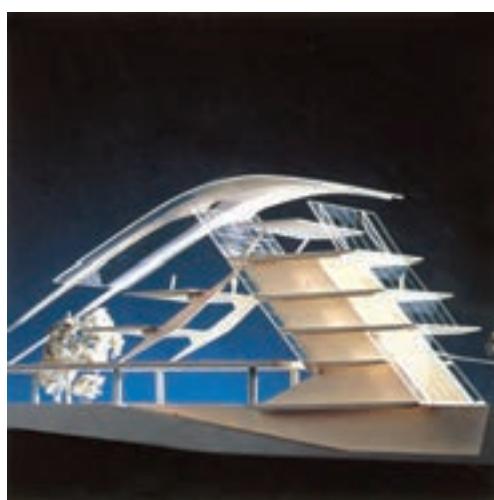
۳- مانکن: مدل های پلاستیکی شبیه انسان را مانکن می نامند. از این مدل در امور آموزشی، پزشکی و پرستاری، مثلاً چگونگی تزریق دارو، نجات غریق، تنفس مصنوعی، زخم بندی و ... استفاده می شود (شکل ۷-۹).

شکل ۷-۹- مانکن

۴- ماکت: ماکت ها، دسته ای از اشیای شبیه سازی شده ی سه بعدی (تقلیدار واقعیت) هستند. به جز ماکت های ساختمانی، بقیه دارای پدیده هی حرکت نیز هستند. مانند ماکت هایی که برای نشان دادن طرز کار یک دستگاه ساخته می شوند. ماکت ها از نظر کاربردهای آموزشی اهمیت ویژه دارند. ساختن مدلی شبیه یک خانه ی واقعی و چگونگی سیم کشی آن یک نمونه ماکت است (شکل ۷-۱۰).

ج) میز شنی (ماسه ای): این رسانه برای نشان دادن موقعیت های جغرافیایی، اجتماعی، فرهنگی، نظامی و حتی داستانی به کار می رود. سبب نام گذاری این رسانه این است که با استفاده از مقداری شن و ماشه

شکل ۷-۱۰- نمونه ماکت

بر روی سطحی مانند یک میز (داخل یک جعبه حتی سطح زمین) ساخته می شود(شکل ۱۱-۷). ماسه و شن به راحتی قابل شکل دهی و ایجاد پستی و بلندی است. بنابر این، برای نمایش آموزش عوارض جغرافیایی، از قبیل کوه، رود، دریاچه و ساختمان مناسب است. برای این منظور، می توان از اجزای دیگر نظری خاک اره، خرد های سنگ، چوب، شیشه، گچ، آینه، شاخ و برگ، مدل هاو عروسک ها، خمیر، ورق کاغذ و تکه های اسفنج در شکل دهی و جذابیت تصویری این منظره‌ی سه بعدی استفاده کرد.

شکل ۱۱-۷- میز شنی

(د) منظره‌ی سه بعدی: منظره‌ی سه بعدی یا دایوراما نیز از رسانه‌های سه بعدی و شکل دیگری از بازسازی واقعیت است. این رسانه را می توان در اندازه‌های کوچک، مثلاً در یک جعبه کفشه یا کارتون یا در سطحی بزرگ و وسیع در حد فضای یک اتاق یا سالن ساخت. از منظره‌ی سه بعدی، بیشتر در نمایشگاه های گیاهان و جانوران و موزه‌های تاریخ طبیعی، استفاده می شود(شکل ۱۲-۷). به طور مثال، یک جانور خشک (تاكسیدرمی) شده یا مدلی از آن را در محوطه‌ی کوچکی که همانند محیط زیست واقعی آن بازسازی شده است قرار می دهند. آن گاه برای واقعی تر جلوه دادن این مجموعه، دیوار یا دیوارهای اطراف آن را مشابه همان محیط نقاشی می کنند. در نتیجه بینندگان آن جانور را، نه در یک محیط مصنوعی کوچک،

بلکه در فضایی بزرگ‌تر از محیط زندگی واقعی اش تصور می کنند. اگر منظره‌ی سه بعدی در فضایی کوچک‌تر، مثلاً در یک جعبه درست شود، دیوارهای جعبه را مطابق با موضوع می توان نقاشی کرد.

شکل ۱۲- نمونه منظره سه بعدی

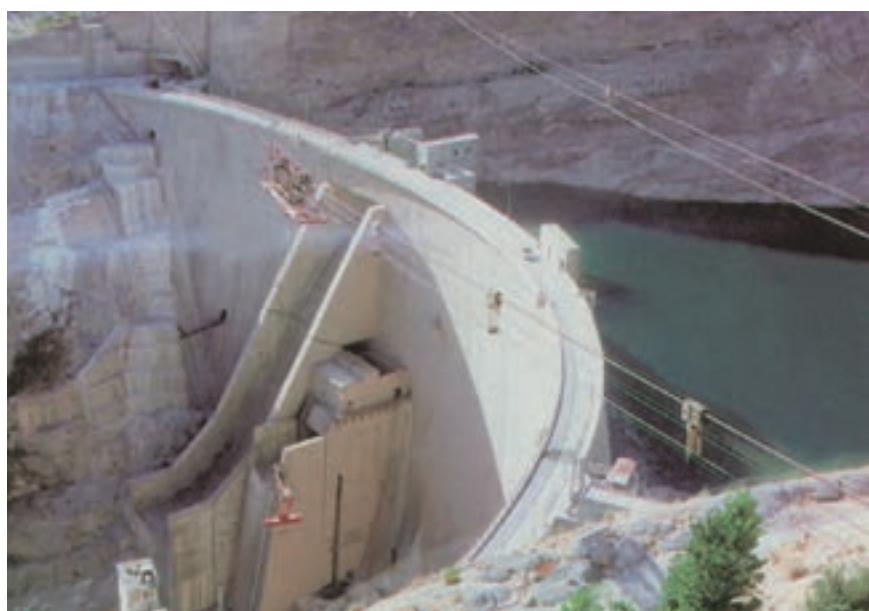
۲- موقعیت های آموزشی

دومین گروه از رسانه های چند حسی، موقعیت های آموزشی خوانده می شود که معمولا در محیطی غیر از کلاس های درس عادی و مدارس قرار دارند. بسیاری از آن ها نظیر موزه ها، نمایشگاه ها و کتابخانه ها، در واقع بخشی از منابع اجتماعی هستند که در دسترس همگان قرار دارند. معلمان نیز می توانند در موارد خاصی از آن ها در نقش وسیله ای انتقال پیام های آموزشی خود بهره بگیرند. ویژگی های مهم این است که سرگرم کننده و تفریحی هستند و اغلب آن ها برای فراگیران جذابیت زیادی دارند.

در گیری نزدیک مخاطبان با پدیده های مورد بررسی و فعالیت شدیدشان در فرآیند یادگیری از مزیت های دیگر این مجموعه از رسانه های آموزشی است. موقعیت های آموزشی، نه تنها به یادگیری اصول و مفاهیم، یعنی پدیده های شناختی، کمک می کنند بلکه در ایجاد احساسات و عواطف و تغییر نگرش ها و نیز کسب مهارت های بدنی و عملی نیز می توانند سهم به سزایی داشته باشند. مدرسه باید از مردم و فعالیت هایی که در جامعه روی می دهد، در قالب منابع و موقعیت آموزشی ویکی از موثر ترین رسانه ها استفاده کند (شکل ۷-۱۳).

از مهم ترین اعضای این مجموعه رسانه ها می توان به موارد زیر اشاره کرد:

موقعیت های شیوه سازی، بازی های آموزشی، فعالیت های آزمایشگاهی و کارگاهی، انجمن های مختلف، نظیر موسیقی، ادبیات، نجوم، علوم، صنایع دستی، تئاتر و تئاتر عروسکی، فعالیت های کتابخانه ای، گردش های علمی و اردوها، هم چنین استفاده از سایر منابع انسانی و بازدید از اماکنی نظیر موزه ها، کارخانه ها، باع وحش ها، بیمارستان ها، سیر ک ها، آسمان نماها، آکواریوم ها، مسابقات علمی هنری و ورزشی و نمایشگاه ها، در ادامه مطلب چند نمونه از رسانه های این گروه معرفی خواهند شد.

شکل ۷-۱۳- یک موقعیت آموزشی (سد سازی)

الف) شبیه سازی ها : شبیه سازی فعالیتی است که وجود اساسی یک موقعیت واقعی را تقلید می کند. فعالیت های شبیه سازی از برقراری یک ارتباط ساده بین انسان و یک ماشین (مثلا ماشین شبیه ساز آموزش رانندگی) تا تمرین های تاکتیکی و استراتژیکی یک مانور نظامی پیچیده‌ی متشکل از افراد و ابزارهای متعدد و متنوع را در بر می گیرند.

این رسانه ها، نوعی «تقلید واقعیت» در زمینه‌های مختلف، مانند موقعیت‌های تجاری، نظامی، حرفه‌ای، ارتباط اجتماعی، سیاسی وغیر آن است. از شبیه‌سازی‌ها معمولاً در شرایطی، که اجرای آموزش‌های واقعی گران، وقت‌گیر، خطرناک یا به هر دلیلی غیر عملی است، استفاده می‌شود. موقعیت‌های شبیه سازی برای آموزش‌های انفرادی و گروه کوچک، در زمینه‌های مختلفی از فعالیت‌های بشری به کار می‌روند.

در موقعیت شبیه‌سازی برای آموزش رانندگی، کارآموز در اتفاقکی قرار می‌گیرد که جلوی آن شبیه داشبرد یک اتومیل واقعی است. علاوه بر فرمان و دسته دنده، انواع پدال‌ها، چراغ‌ها، دکمه‌ها و عقربه‌های اتومبیل در مقابل کارآموز قرار دارد. این اتفاقک‌ها از طریق مکانیکی یا الکترونیکی و یا اخیراً کامپیوتراً عمل می‌کنند.

کارآموز در این شبیه سازها تمامی حرکت‌ها، چرخش‌ها و صدای‌های لازم را حس می‌کند و می‌شنود و عقربه‌ها نیز مانند حالت واقعی، سرعت، ارتفاع، جهت باد و سایر شرایط پرواز را به او نشان می‌دهند و او باید بر حسب آن شرایط ویژه تصمیم‌گیری کند و عکس العمل‌های مناسب را نشان دهد. موقعیت‌های دیگری نیز، مثلا برای شبیه‌سازی شرایط جنگی یا انفجارهای اتمی طراحی شده‌اند. حتی فعالیت‌های ساده و خود انگیخته کودکان، نظیر عروسک بازی، دکتر بازی، خرید کردن از فروشگاه فرضی و مهمان بازی (به رغم داشتن بازی) نوعی فعالیت شبیه‌سازی تلقی می‌شوند.

(ب) بازی های آموزشی : بازی یکی از فعالیت‌های لذت‌بخش و سازنده برای همه، خصوصاً برای کودکان و نوجوانان است. کودکان از طریق بازی‌ها، که همراه با هیجان، رقابت، کسب امتیاز و برد و باخت است، زندگی در دنیای آینده را تمرین می‌کنند.

بازی‌های آموزشی یکی دیگر از موقعیت‌های آموزشی به شمار می‌روند. بازی آموزشی فعالیتی است سازمان یافته و دارای هدف و قوانین مشخص که برای دست یابی به هدف‌های آموزشی معینی طراحی شده است و توسط دو یا چند بازیکن اجرا می‌شود. بازی‌ها، گرچه قانونمندی دارند ولی قابل پیش‌بینی نیستند. در بازی‌ها نوعی رقابت، کسب امتیاز و برد و باخت وجود دارد، بازی‌های آموزشی به عنوان رسانه‌ای مفید و کارآمد در سطوح مختلف آموزش‌های رسمی و غیر رسمی می‌توانند مورد استفاده‌ی معلمان قرار گیرند.

هدف از این بازی‌ها فقط تفنن و یا پر کردن اوقات فراغت نیست. این بازی‌ها، در ضمن این که برای مخاطبان لحظاتی لذت‌بخش و فرح انگیز ایجاد می‌کنند، با فراهم ساختن تجاربی نزدیک به تجربه دست اول سبب یادگیری سریع‌تر و پایدارتر می‌شوند.

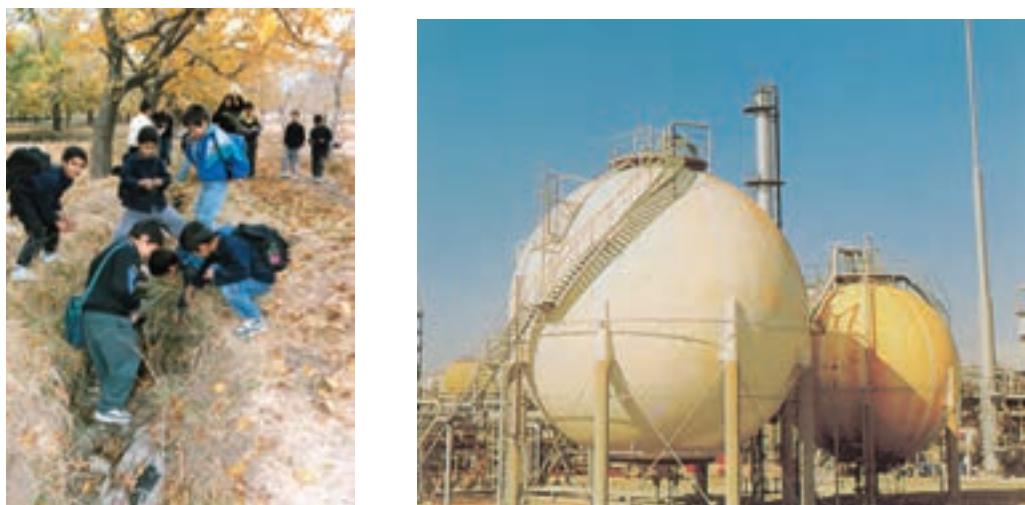
بازی‌های آموزشی خوب طراحی شده، با عینی کردن مفاهیم مجرد و ایجاد تجارت آموزشی ملموس، از اتکای بیش از

حد فراگیران به مطالب نوشتاری می کاهد و وسیله‌ی مناسب در اختیار آن دسته از فراگیرانی می گذارد که در درک این گونه مطالب دچار اشکال هستند (شکل ۷-۱۴).

شکل ۷-۱۴- نمونه‌هایی از بازی‌های آموزشی

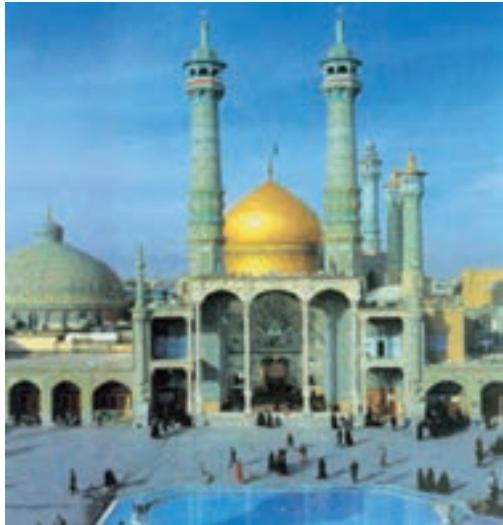
ج) گردش علمی : گردش علمی گاهی برای مطالعه و کاوش در موقعیت‌های طبیعی یا واقعی خارج از مراکز آموزشی است که با توجه به هدف‌های یادگیری معین تنظیم می شود. نکته‌ی بسیار مهم در برنامه ریزی گردش علمی میزان ارزش و ظرفیت آموزشی آن است (شکل ۷-۱۵).

شکل ۷-۱۵- نمونه‌ای از بازدید و گردش علمی

د) بازدید از موزه‌ها و اماکن باستانی : موزه‌ها و اماکن باستانی و سایر تأسیسات مشابه آن‌ها مانند گردش علمی

از موقعیت های آموزشی خارج از آموزشگاه هستند که فرصت های مناسبی را برای یادگیری هدف های آموزشی مشخصی فراهم می سازند. آشنایی با عناصر فرهنگی و تلاش های علمی انسان در طول تاریخ موجب گسترش دامنه‌ی تفکر جدی یادگیرندگان می شود (شکل ۷-۱۶).

شکل ۷-۱۶- بازدید از اماکن تاریخی

ه) فعالیت های آزمایشگاهی و کارگاهی: اجرای آزمایش و فعالیت های کارگاهی یکی از موثرترین و بهترین کیفیت های یادگیری را برای یادگیرندگان فراهم می کند. مشاهده‌ی مستقیم و اجرای فعالیت های هدفمند روی مسائل خاص موجب درگیری مستقیم آنان در ارتقای دامنه‌ی یادگیری یادگیرندگان می شود. فعالیت های کارگاهی و آزمایشگاهی متناسب با شرایط و امکانات می تواند به صورت فردی یا در گروه های دو یا چندنفره به طور مشارکتی اجرا شود(شکل ۷-۱۷).

شکل ۷-۱۷- نمونه‌ای از فعالیت آزمایشگاهی

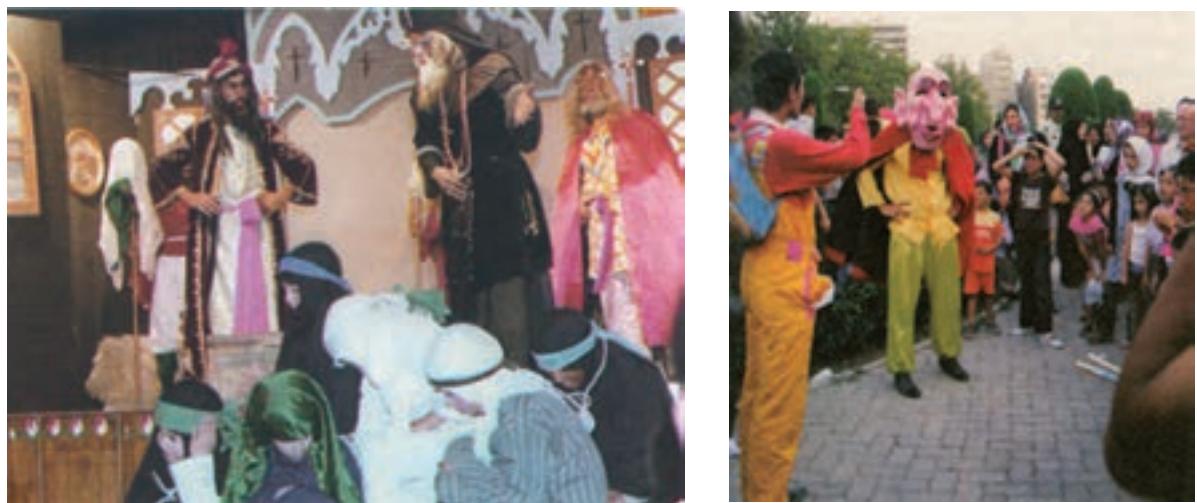
و) فعالیت های کتابخانه ای :

کتاب خانه ها، محیطی بسیاری مناسب جهت توسعهٔ توانایی مطالعاتی مستقل یادگیرنده‌گان هستند بنابراین ، ضروری است مریبیان از همان دوران قبل از دبستان ، دانش آموزان خود را به مطالعهٔ مستقل در کتابخانه ترغیب کند (شکل ۷-۱۸).

شکل ۷-۱۸- نمونه‌ای از کتابخانه

(ز) نمایش : در حالی که بازی های متعددی سبب درگیری شاگردان می شود ، نمایش موجب می شود تا فرد فرد آنان در نقشی که بازی می کنند، شرکت فعالانه داشته باشند . ارزش آموزشی این رسانه معمولاً با توجه به میزان مشارکت افراد در نقشی که بازی می کنند مشخص می گردد(شکل ۷-۱۹).

شکل ۷-۱۹- نمونه‌هایی از نمایش

ح) ماشین های آموزشی : ماشین های آموزشی ، دستگاه های ساده یا پیچیده‌ی مخصوص خودآموزی هستند که برای به اجرا گذاردن آموزش برنامه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرند، مانند انواع رایانه‌ها(شکل ۷-۲۰).

شکل ۷-۲۰- ماشین های آموزشی

ث) منابع انسانی : معلومات و توانایی‌های یک معلم ، مانند هر انسان دیگری محدود است . او در برخی زمینه‌ها دانش و مهارت‌های قابل ملاحظه و در برخی رشته‌های دیگر معلومات کم و ناچیز دارد. با قبول این واقعیت ، ضرورتی ندارد که یک مریبی یا معلم خود را لزوماً پاسخ‌گوی تمامی پرسش‌ها ، ابهام‌ها و مسائل علمی و فنی فراگیران بداند، که اگر هم چنین کند در عمل از عهده‌ی آن بر نمی‌آید .

معلم در اطراف خود ، بی‌شک کسانی را خواهد یافت که در زمینه‌هایی خاص دانش ، مهارت و تخصص کافی داشته باشند و وی خواهد توانست در برخی از موقعیت آموزشی از ایشان کمک بگیرد.

تهیه فهرستی از اسامی افراد دارای تخصص‌های مختلف ، به همراه آدرس محل کار و چگونگی امکان دسترسی به آن‌ها ، اولین گام برای استفاده از این منابع انسانی ارزشمند است.

در موقع لزوم ، باهمانگی‌های لازم و به روش‌های مختلف از دانش و تخصص این افراد می‌توان بهره گرفت.

حضور افراد جدید و میهمان در جمع فراگیران موجب خواهد شد تامنابع شناخت‌ها، هم چنین مهارت‌ها و دیدگاه‌های جدید ، متفاوت و ذی قیمتی در اختیارشان قرار گیرد. در بسیاری موارد نیز ، ارتباط فراگیران با شخصیت و نوع برخوردهای میهمان ، بر شکل گیری نگرش‌های جدید در آنان موثر واقع می‌شود (شکل ۷-۲۱).

شکل ۷-۲۱- نمونه‌ای از موقعیت آموزشی با حضور متخصص

۳- مجموعه های چند رسانه ای

مجموعه های چند رسانه ای سومین گروه از رسانه های چند حسی است . سبب این نام گذاری این است که هر یک از اعضای این گروه ، خود از بیش از یک رسانه تشکیل می شود. استفاده ای همزمان از دو یا چند رسانه ، به صورت یک مجموعه به دلایل زیر صورت می گیرد:

۱- افزودن مزیت های یک رسانه برای جبران برخی محدودیت های رسانه ای دیگر

۲- استفاده از مزیت های یک رسانه بر مزایای رسانه ای دیگر

۳- ایجاد مجموعه ای با جذابیت و گیرایی و اثر بخشی بیشتر

در کنار این مزایا ، مشکل بودن طراحی این مجموعه ها از یک طرف و نیاز به تجهیزات بیشتر و گران تام شدن آنها از طرف دیگر ، مانع کاربرد وسیع آنان می شود . در هر صورت تولید این رسانه ها به برنامه ریزی و کار چشم گیر قبلی احتیاج دارد و این قدرت ابداع و خلاقیت طراحان و تولید کنندگان است که مجموعه ای جالب و آموزنده را پدید می آورد .

از مجموعه های چند رسانه ای مهم به موارد زیر می توان اشاره کرد:

الف) چند رسانه ای غیر دیجیتالی یا آنالوگ (آزمایشگاه های زبان ، بسته های آموزشی)

ب) چند رسانه ای های دیجیتالی یا رایانه ای

الف) چند رسانه ای غیر دیجیتالی

۱- آزمایشگاه های زبان : افزایش علاقه به یادگیری زبان های خارجی و بهره گیری از دستگاه های ضبط و پخش صدا به

شکل گیری رسانه ای موسوم به آزمایشگاه زبان منجر شده است . آزمایشگاه زبان مجموعه ای از تجهیزات ضبط و پخش نسبتاً

پیچیده و مواد شنیداری است. در سیستم های جدید تلویزیون مدار بسته، ویدئو و رایانه نیز با امکانات قبلی ادغام شده است .

تمرین های آوایی جهت اصلاح تلفظ کلمات و فصاحت بیان ، تماس خصوصی استاد با تک تک فراغیران ، بدون این که

دیگران گفت و گوی آنها را بشنوند و کنترل دائمی فراغیرانه توسط استاد بدون اطلاع وی، از جمله امکانات آزمایشگاه

زبان است(شکل ۷-۲۲).

شکل ۷-۲۲- نمونه ای از آزمایشگاه زبان

۲-بسته های آموزشی: یک بسته‌ی آموزشی مجموعه‌ای حاوی لوازم آزمایش، ابزارهای کار، مدل‌ها، اجزای تشکیل‌دهنده‌ی یک شیء و یک کتاب، نوار و یا دیسکت رایانه‌ای راهنماست. این بسته‌ها، که در رشته‌های علوم تجربی، حرفه و فن، هنر و غیره قابل تهیه هستند، اجرای آزمایش‌ها، ساختن اشیا و بسیاری تجارب یادگیری دیگر را به گونه‌ای انفرادی در خارج از آزمایشگاه و کارگاه، در منزل امکان پذیر می‌کنند. البته این امر مانع استفاده از بسته‌های آموزشی در محیط‌های رسمی نظیر کلاس‌های نیز نیست. نمونه‌هایی از این بسته‌ها عبارت اند از: مجموعه‌های الکترونیک، عکاسی، زیست‌شناسی، الکترونیک، آزمایش‌های شیمی، مجسمه‌سازی، منبت‌کاری و خراطی نور و... وجود دستورالعمل‌های دقیق و کامل، مواد و ابزارهای سالم و کافی به همراه لوازم یدکی و ذکر نکات ایمنی، از الزامات یک بسته آموزشی خوب و مناسب است (شکل ۷-۲۳).

شکل ۷-۲۳- بسته آموزشی پیش از دبستان

(ب) چند رسانه‌ای دیجیتالی یا رایانه‌ای

محققان آموزشی یادآوری می‌کنند که اگر افراد در امر یادگیری خود در گیر باشند بهتر می‌آموزند. اصولاً هر چند حواس یادگیرنده در کسب اطلاعات بیشتر به کار گرفته شود؛ یعنی کل فرد در گیر باشد، میزان یادگیری نیز افزایش می‌یابد. بنابراین، اگر فناوری‌های چند رسانه‌ای تجارب صحیح و تعاملی چند حسی را در اختیار یادگیرنده‌گان قرار دهند. می‌توانند

معلمان را در بهبود کیفیت تدریس و گیرایی و جذابیت آموزش کمک کنند.

چند رسانه ای ها بدون تردید چند بعدی و چند حسی اند و برای درگیر ساختن استفاده کنندگان بسیار توانا هستند . با این

که مدت هاست که مزایای چند رسانه ای ها معلوم شده، این همه صحبت و هیجان در باره‌ی آنها برای چیست؟

دلیل آن این است که چند رسانه ای ها دیجیتال شده اند. به این معنا که اسلامیهای ساده با نوارهای صدا و شاید با اضافه

کردن چند تکه فیلم از این جا و آن جا، جای خود را به تجارب منطبق با نیازهای فردی «با فناوری پیچیده» همراه با متن، صدا،

تصویر، نقاشی متحرک (animation) و قطعات ویدیویی، که بر روی نمایشگر رایانه ارائه می شود، داده است . تاثیر فناوری

دیجیتال بر چند رسانه ای های غیر دیجیتال بسیار عظیم و گسترده است .

چند رسانه ای های غیر دیجیتال این امکان را برای یادگیرنده فراهم کرده اند تا بتواند از طریق ترکیبی از صدا و تصاویر،

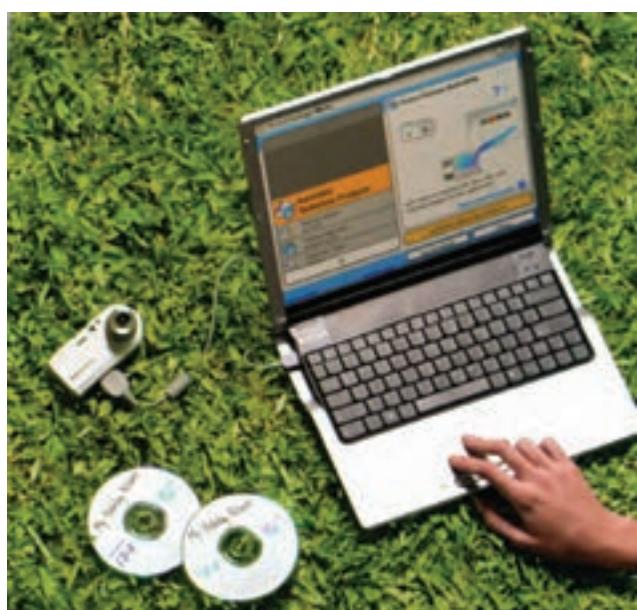
با کنترل خود و بنا به نیازهای خود، از محتوا استفاده کند. متخصصان آموزشی ، فرصت درگیر ساختن دانش آموزان را با این

صراحت، دریادگیری و مشکل گشایی، از مزایای بسیار جذاب چند رسانه ای می دانند .

چند رسانه ای های دیجیتال: چند رسانه ای های دیجیتال را می توان به دو دسته تقسیم کرد:

۱- فوق متن ها^۱

۲- فوق رسانه ها^۲

شکل ۷-۲۴- نمونه‌ای از فوق متن ها

۱- فوق متن ها: در حالی که متن ماشین شده روی یک صفحه برای خواندن خطی از شروع تا انتهای به صورت یک خط مستقیم است، فوق متن ها ارائه می توان به صورت غیر خطی یا شاخه ای را امکان پذیر ساخته اند. در این فناوری، عنصر «متن» به تسلیل متوالی مطالب و ابسته نیست و خوانندگان می توانند نسبت به علاقه و نیازهای شخصی خود با اشاره (کلیک) کردن بر روی یک کلمه به اطلاعات مختلف دست یابند و درنتیجه کنترل بیشتری بر فرایند خواندن خواهند داشت و هم زمان با حرکت موس بر روی نقاط حساس (hot)، به تصاویر، اطلاعات یا مواردی دیگر دسترسی پیدا می کنند(شکل ۷-۲۴).

1) Hyper text

2) Hyper media

۲- فوق رسانه یا رسانه های ترکیبی : این برنامه ها دارای متن ، گرافیک و صدا هستند و می توانند تصاویر ویدئویی یا نفاسی

های متحرک فشرده شده را نیز ارائه دهند. گاه به این وسیله می توان به فضاهای غیر مجازی نیز دست یافت.

در این برنامه ها صفحه ای شامل متن ، تصویر ثابت یا ویدئویی و صداست و می توان با اشاره (کلیک)

کردن بر روی نقاط خاصی به صفحات جدید دارای متن و تصویر و صدا و ویدئو دست یافت (شکل ۷-۲۵).

شکل ۷-۲۵- نمونه‌ای از رسانه‌های ترکیبی

خلاصه

- رسانه هایی که علاوه بر دو بعد طول و عرض دارای بعد سوم ضخامت هستند و به عبارت دیگر دارای حجم اند به رسانه های سه بعدی موسوم اند.
- اشیا، مدل ها، میزهای شنی و مناظر سه بعدی از انواع رسانه های سه بعدی مخصوص می شوند.
- اشیای حقیقی، چیزهایی هستند که دقیقاً به صورت واقعی خود و بدون هیچ گونه تغییری مورد استفاده قرار می گیرند.
- نمونه ها، دسته ای از اشیا هستند که ویژگی های سایر افراد گروه یا طبقه ای خود را دارند و می توانند به جای همه ای آنها مورد مطالعه قرار گیرند.
- مجموعه ها، تعدادی از اشیا هستند که بر اساس مشابهت ها و تفاوت هایشان طبقه بندی و به صورت یک مجموعه ارائه می شوند.
- مدل ها پدیده های سه بعدی هستند که از روی اشیای واقعی بازسازی می شوند.
- مولاز، مدل، برش، مانکن و ماکت از انواع مدل ها هستند.
- مولاز، معمولاً مدلی است نمایانگر اجزا یا کل اندام جانوران یا گیاهان که معمولاً با مواد لاستیکی و ... ساخته می شوند.
- ماکت ها، دسته ای از اشیای شبیه سازی شده سه بعدی هستند.
- دایوراما، منظره ای سه بعدی و شکل دیگری از بازسازی واقعیت است.
- شبیه سازی فعالیتی است که وجوده اساسی یک موقعیت واقعی را تقلید می کند.
- بازی یکی از فعالیت های سازنده و لذت بخش برای همه ، خصوصاً برای کودکان و نوجوانان است.
- استفاده هم زمان از دو یا چند رسانه به صورت یک مجموعه کامل را مجموعه های چند رسانه ای می گویند.
- چند رسانه ای ها به دو دسته دیجیتالی و آنالوگ (غیر دیجیتالی) تقسیم می شوند.
- یک بسته آموزشی، مجموعه ای حاوی لوازم آزمایش ، ابزارهای کار یا مدل ها، یا اجزای تشکیل دهنده هی یک شیء و یک کتاب یا نوار و دیسک رایانه ای است .

فناوری

گروهی سه یا چهار نفره تشکیل دهید. با مشورت، یکی از درس های علوم دوره هی ابتدایی را انتخاب کنید.

مفاهیم اساسی درس را استخراج نمائید و چند هدف آموزشی برای آن بنویسید. حالا در باره هی روش تدریس و امکانات و رسانه های مورد نیاز یادگیری آن ها مشورت کنید.

آیا برای آموزش مفاهیم هدفمند درس مورد نظر می توان از اشیای حقیقی و نمونه های موجود استفاده کرد؟ فهرست رسانه های مورد نیاز خود را یک بار دیگر مرور کنید و در باره هی امکانات موجود و قابل دسترس جست و جو کنید. آیا به مدل های آموزشی دسترسی دارید؟ چه نوعی از مدل مورد نیاز است؟ به جز اشیای حقیقی، نمونه ها و مدل ها چه رسانه هی جای گزین دیگری را می توان انتخاب کرد؟

طرح خود را به صورتی منظم در آورید و در باره هی محدودیت های آن با مدرس خود مشورت کنید.

فهرست منابع

منابع فارسی

- ۱- آقایی سربزه، مجتبی (۱۳۷۹)، **عکاسی**، شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران
- ۲- افتخاری، عباس (۱۳۸۶) **حجم شناسی و مراحت سازی**، شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران
- ۳- احديان محمد (۱۳۷۱)، **تکنولوژی آموزشی**، نشر تبلیغ بشی، تهران
- ۴- احديان محمد و محمدی داوود (۱۳۷۷)، **مباحث تخصصی در تکنولوژی آموزشی**، انتشارات ققنوس، تهران
- ۵- احديان محمد و دیگران (۱۳۸۴)، **مقدمات تکنولوژی آموزشی**، نشر آیش، تهران
- ۶- امیر تیموری ، محمد حسن (۱۳۸۸)، **اجرای موثر پاورپوینت** (مجموعه اسلاید).
- ۷- امیر تیموری ، محمد حسن (۱۳۷۷)، **رسانه های آموزشی**، نشر ساسان
- ۸- امیر تیموری، محمد حسن (۱۳۸۸)، **رسانه های یاددهی - یادگیری**، نشر ساوالان، تهران
- ۹- بارکوآلن (۱۹۵۶)، **تقویت مهارت های ارتباط موفق و موثر**، ترجمه فرزاد هراتی (۱۳۸۵)، انتشارات به تدبیر
- ۱۰- بدرقه علی (۱۳۸۳)، **تکنولوژی آموزشی**، نشر دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار
- ۱۱- تریس ریکا، **حوالی چگونه کار می کنند**، ترجمه مجید عمیق (۱۳۸۳)، نشر دلهام، تهران
- ۱۲- چی پی میلر (۱۹۴۳)، **نظریه های برنامه درسی**، ترجمه دکتر محمود مهر محمدی (۱۳۷۹)، سمت، تهران
- ۱۳- دانشگاه تهران، **پارک علم و فناوری**، معلم هوشمند، بروشور
- ۱۴- دیمیک، سای (۱۹۵۸)، **ارتباط موقفيت آميز**، ترجمه علی اسماعيلي (۱۹۸۴)، نشر شاهنگ، تهران
- ۱۵- ذوفن شهناز و لطفی پور خسرو (۱۳۶۱)، **کاربرد مواد آموزشی**، دفتر تحقیقات و برنامه ریزی درسی، تهران
- ۱۶- (۱۳۸۶)، **کاربرد فناوری های جدید در آموزش**، انتشارات سمت، تهران
- ۱۷- (۱۳۷۹) **رسانه های آموزشی برای کلاس درس** ، شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ، تهران
- ۱۸- سلطانی علیرضا (۱۳۸۵) **تولید و کاربرد مواد آموزشی**، شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ایران ، تهران
- ۱۹- سیف ، علی اکبر، (۱۳۷۵) **روان شناسی پژوهشی**، انتشارات آگاه، تهران
- ۲۰- شاکری، فاطمه (۱۳۶۶)، **کاربرد مهارت ها در تدریس**، انتشارات جهاد دانشگاهی، مشهد
- ۲۱- شرکت صنایع آموزشی ایران، کاتالوگها و بروشورها
- ۲۲- عطاران، محمد (۱۳۸۱)، **جهانی شدن فناوری اطلاعات**، نشر موسسه آفتاب مهر و ... تهران
- ۲۳- غفوری، محمد (۱۳۸۷)، **عکاسی ۱**، شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران
- ۲۴- فردانش، هاشم (۱۳۷۲)، **مبانی نظری تکنولوژی آموزشی**، انتشارات سمت، تهران
- ۲۵- کرسلی، گرگ (۲۰۰۰)، **آموزش بر خط ترجمه محمد حسن امیر تیموری** (۱۳۸۶) نشر ساوالان

۲۶- مشق ارانی، بهمن (۱۳۸۴)، راهنمای تولید نرم افزارهای الکترونیکی، پژوهش، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

تهران جنوب

۲۷- محمدیان، مهدی (۱۳۷۸)، ارتباط شناسی، انتشارات صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران

۲۸- مشیری مهشید (۱۳۷۴)، فرهنگ زبان فارسی، انتشارات سروش، تهران

۲۹- مرکز نوآوری‌های آموزشی ایران (۱۳۸۵-۸۶) بروشور

۳۰- موفقیت (مجله) سال نهم شماره ۱۱۲

۳۱- مید، ریچارد، ارتباطات، ترجمه‌ی رویاخویی (۱۳۸۳)، نشر کتاب‌های مهتاب، تهران

۳۲- هرگنهان، بی. آر و ... نظریه‌های یادگیری، ترجمه‌ی دکتر علی اکبر سیف (۱۳۸۵)، نشر دوران، تهران

۳۳- یغما، عادل (۱۳۶۷) وسائل کمک آموزشی، دفتر تحقیقات و تالیف کتب درسی، تهران

منابع انگلیسی

1 -Bullough ,sr .Robert V .(1988),Creating Instructional Materials,Merril Publishing Company , Ohio

2-Lewis , Brown,(1973),AV Instructional Technology Manual ,MC Graw-Hill Book Company , Newyork

3 -Lewiis , Brown,(1973),AV Instructional Technology Madia and Methods ,MC Graw -Hill Book Company , Newyork

